

မိ
ကိ
နိ

BURMESE
CLASSIC

(သို့မဟုတ်) **ဒ** မဟာလူသား

မင်းပုည

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

အုပ်စု - ၁၀၀၀

တန်ဖိုး - ၆၀၀

မျက်နှာပုံးဒီဇိုင်း

မိုးကျော်

စာအုပ်ချုပ်

ပပစိုးနှင့်အဖွဲ့

မျက်နှာပုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ

စည်သူကိုကို(တော်ဝင်ထွန်းပုံနှိပ်တိုက်)

မြ(၁၀၉၈၁)၊ အမှတ်-၁၇၊ ၅၂-လမ်း(အောက်) (၅)ရပ်ကွက်

ဗိုလ်တစ်ထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ထုတ်ဝေသူ

ဦးသန်းမြင့်(၀၁၀၄၀)၊ လင်းလင်းစာပေ

အမှတ်(၄/၂၉)၊ မြဝတီမင်းကြီးလမ်း

၁၀-မိုင်ကုန်း၊ အမ်းစိန်၊ ရန်ကုန်မြို့။

“ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ်ကတ်တလောက်အညွှန်း” (CIP)

မင်းပုည

ဂန္ထီ(သို့မဟုတ်)မဟာလူသား

ရန်ကုန်၊ လင်းလင်းစာပေ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၆

၂၂၆ - စာ ၁၈ X ၂၁ စင်တီ

(၁) ဂန္ထီ(သို့မဟုတ်)မဟာလူသား

www.burmeseclassic.com

မင်းပုည

၁၅၆၅

(သို့မဟုတ်)

မဟာလူသား

ဗာဟိက

၁။ သေမှာမကြောက်နဲ့	၇
၂။ လူသားတစ်ယောက်မွေးဖွားခြင်း	၁၁
၃။ ကလေးဘဝအိမ်ထောင်ကျ	၂၂
၄။ ဖခင်ကွယ်လွန်ခြင်း	၃၄
၅။ အင်္ဂလန်သွားချင်တယ်	၄၀
၆။ လန်ဒန်မြေကို ခြေချခြင်း	၅၂
၇။ အခက်အခဲများကို ဖြတ်သန်းခြင်း	၅၈
၈။ ရှေ့နေပြစ်လို့ အိမ်ပြန်ပြီ	၆၅
၉။ ဝမ်းသာဝမ်းနည်းမှုများစွာ	၇၁
၁၀။ ပထမဆုံးလိုက်ရတဲ့အမှု	၇၆
၁၁။ တောင်အာဖရိကထွက်ခွာခြင်း	၈၁
၁၂။ နေတယ်လ်ကိုရောက်ရှိ	၈၆
၁၃။ ပထမဆုံးစိန်ခေါ်မှုများ	၉၂
၁၄။ အောင်မြင်မှုများကို ရှာဖွေခြင်း	၁၁၂

၁၅။ အောင်မြင်မှုများနဲ့ ကောင်းတဲ့ရလဒ်	၁၀၉
၁၆။ အခြေမြဲနဲ့သာသီ	၁၁၇
၁၇။ ချီးမြှင့်ခံရတဲ့အတွက်	၁၂၆
၁၈။ ဘိုးဝင်းစစ်ပွဲမှဂန္ဓိ	၁၃၁
၁၉။ ခရီးများထွက်ခြင်း	၁၃၈
၂၀။ ဘုံဘေးမှာပျော်လိုက်တာ	၁၄၅
၂၁။ သောကနံလင်ဘဝဇာတ်သဘင်	၁၅၃
၂၂။ အိန္ဒိယပြည်အနဲ့ ခြေဆန့်စဉ်က	၁၅၈
၂၃။ အားကိုးမှုကို ရှာဖွေကြသူများ	၁၆၆
၂၄။ နှုတ်ဆက်ချိန်	၁၇၀
၂၅။ အလုပ်မလုပ်ရသောနေ့	၁၇၄
၂၆။ အောင်မြင်တဲ့ တောင်းဆိုမှု	၁၈၄
၂၇။ ဆားချိုတက်ပွဲနဲ့ လွတ်လပ်ရေးခရီး	၁၉၃
၂၈။ အမှောင်ဖုံးလွှမ်းသွားတဲ့နေ့	၂၀၆
၂၉။ ဂန္ဓိရဲ့ဘဝဖြစ်စဉ်	၂၁၃

(၁)

သေမှာမကြောက်နဲ့

အရူးတစ်ယောက်ရဲ့ ကျည်ဆန်နဲ့

ကျွန်ုပ်သေရမယ်ဆိုရင်

ပြုံးပြုံးကြီး အသေခံလိုက်ပါမည်။

ကျွန်ုပ် စိတ်မဆိုးပါ။

ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားထဲမှာ

ကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ခမ်းတွေထက်မှာ

ဘုရားသခင် ရှိနေမှာပါ။

တစ်ခုတော့ ကတိပေးပါ။

အဲသလိုများ ဖြစ်လာခဲ့ရင်

ခင်ဗျား မျက်ရည်မကျဘူးဆိုတာတော့

ကတိပေးပါ။

ကျွန်ုပ်က အဲဒီလို ပြောလိုက်တော့ ဘယ်လိုအဖြေပေးကြမလဲ။ အခု မပေးနိုင်ရင် အေးဆေးမှ ပေးပါ။ ကျွန်ုပ်က နိုင်ငံအတွက် လုပ်နေတာ။ လူမျိုးအတွက် လုပ်နေတာ။

အဲဒီလို လုပ်နေတာကို အာဏာမူး အရူးတွေက ကြိုက်ချင်မှ ကြိုက်ကြမှာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့ရဲ့ အတ္တဆန်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို ကျွန်ုပ်က ထုတ်ဖော်ပြောနေတာလေ။ အဲဒါဟန့်တားနေသလို ဖြစ်နေတာပေါ့။

ဒါကြောင့် အဲဒီအရူးတွေထဲက ကပ်ယောက်ဟာ ကျွန်ုပ်ကို အချိန်မရွေး သေနတ်နဲ့ ပစ်နိုင်တယ်။ အဲဒါကို ဝမ်းနည်းပူဆွေးပြီး သောကမျက်ရည်များ ကျနိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုမျက်ရည်ကျရင် ပျော်ရွှင်ကျေနပ်နေကြလိမ့်မယ်။ အဲဒါကြောင့် မျက်ရည်မကျဖို့ ကန့်တော်တောင်းတာပါ။

ဒီထက်ရှင်းအောင် ပြောရရင် ကျွန်ုပ် အဲဒီအရူးရဲ့သေနတ်ကျည်နဲ့ သေသွားခဲ့ရင် ကျွန်ုပ် လုပ်ခဲ့တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးအလုပ်တွေ ဆက်လုပ်ပါ။

နိုင်ငံနဲ့ လူမျိုးအတွက် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ကြပါ။ လွတ်လပ်ရေး မရသေးလို့ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသလို လွတ်လပ်ရေးရပြီးလည်း အရင်းရှင်ဝါဒကို တိုက်ပွဲဝင်ကြပါ။

လူမျိုးတိုင်း ခပ်ပေါ့ပေါ့ မနေကြပါနဲ့။ လေးလေးနက်နက် ပြောဆိုနေထိုင်တာကို ကျွန်ုပ်လိုလားပါတယ်။ သဘောလည်း ကျပါတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံဟာ အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ နိုင်ငံတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၉

ဒီနိုင်ငံကြီး တစ်ပါးသူများရဲ့ လက်အောက်ကို ကျရောက် သွားတယ်ဆိုတာ အလွန်ရှက်စရာ ကောင်းပါတယ်။ နိုင်ငံသား တိုင်း စည်းလုံးမှုအားနည်းလို့ လေ့လာမှု အားနည်းလို့ပဲ ပြောရ မှာပါ။

ကျွန်ုပ် အပြစ်တင်ပြီး ပြောဆိုနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ နိုင်ငံနဲ့လူမျိုးတွေအတွက် နှမြောလို့ပါ။ အဲဒါကြောင့် ပြောရတာ ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်တဲ့ နိုင်ငံကြီး တစ်ပါးသူ လက်အောက်ကို ကျရောက်တာဟာ များစွာနစ်နာပါတယ်။

သူတို့ ပြုသမျှ နုနေရပါတယ်။ သူတို့ထုတ်တဲ့ ဥပဒေ အတိုင်း နေရပါတယ်။ ပြန်ပြောသူကလည်း ပြစ်ဒဏ်ခံရတတ် ပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ပြောချင်ပါတယ်၊ ပြစ်ဒဏ်ခံရတာကို မကြောက် ကြပါနဲ့။ နိုင်ငံနဲ့လူမျိုး ဒုက္ခရောက်မှာကိုသာ ကြောက်ကြပါ။ စိုးရိမ်ကြပါ။ ကျွန်ုပ်တို့က တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်မှ နောင်လာ နောင်သားများအတွက် အေးချမ်းမှာပါ။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ တာဝန်တွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ ဒီတာဝန် တွေကို ပြီးပြတ်အောင် ထမ်းဆောင်သွားနိုင်မှ အနာဂတ်အိန္ဒိယ နိုင်ငံကြီး အေးချမ်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်ုပ် ပြောချင်ပါတယ်။

“အနာဂတ် အိန္ဒိယနိုင်ငံ တိုးတက်ဖို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ လူကြီးတွေမှာ တာဝန်ရှိပါတယ်”

အဲဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်အပါအဝင် အားလုံးက တာဝန်သိသိ
နဲ့ သင်တန်းတစ်ခုကို ခွဲပေးကြဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အခုလို ပြောရတာ ကျွန်ုပ် တစ်ယောက်တည်းအတွက်
ပြောတာ ဟုတ်ဘူး။ ပြည်သူ့အားလုံးအတွက် ပြောတာပါ။
အခုနိမ့်တဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံအတွက် လူလာဖြစ်တာလို့
ထင်နေမိတယ်။

ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်းရဲ့ ဆန္ဒကို တင်ပြတာပါ။ အခြား
သူများလည်း ကျွန်ုပ်လို ဆန္ဒရှိမယ်လို့ ယုံကြည်နေပါတယ်။
အခုနိမ့်တဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ မြင့်မြတ်ဆုံးနိုင်ငံလို့
သတ်မှတ်ရင်လည်း သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ကတော့ ဒီလိုပဲ သတ်မှတ်ချင်ပါတယ်။ မြင့်မြတ်
တဲ့နိုင်ငံမှာနေထိုင်တဲ့ လူများရဲ့ စိတ်ထားဟာ မြင့်မြတ်ပါတယ်။
အဲဒါကြောင့် တိုင်းတစ်ပါးသားများကို တွန်းလှန်တဲ့အခါ မြင့်
မြတ်တဲ့ စိတ်ထားနဲ့ တွန်းလှန်ရမှာပါ။ ကျွန်ုပ်ကတော့ အကြမ်း
မဖက် အနုနည်းနဲသာ တောင်းဆိုနေပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် အစမှာ ကျွန်ုပ် ပြောခဲ့ပါတယ်။ အရူးတစ်
ယောက်ရဲ့ ကျည်ဆန်နဲ့ ကျွန်ုပ် သေရမယ်ဆိုရင် ပြုံးပြုံးကြီး
အသေခံလိုက်ပါမည် ဆိုတာလိုပေါ့။ ပြည်သူများ ကျည်ဆန်ကို
မကြောက်ပါနဲ့။ နိုင်ငံနဲ့ လူမျိုးတို့ရဲ့ အပြစ်တင်မှာကိုသာ ကြောက်
ကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

(၂)

လူသားတစ်ယောက် မွေးဖွားခြင်း

တိုင်းပြည်အားလုံး၏
 ယဉ်ကျေးမှုများက ကျွန်ုပ်၏အိမ်ကို
 လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီး ဖြိုလှဲပစ်လိုက်တာ၊
 ကျွန်ုပ် လိုချင်သည်။
 သို့သော် ...
 ကျွန်ုပ်၏ရပ်တည်ချက်အား ဖြိုလှဲမည်ကိုမူ
 ကျွန်ုပ် ငြင်းဆိုသည်။

ကျွန်ုပ်၏မျိုးတို့မှာ ဘာဟိနယဇာတ်နွယ်ဝင်များ ဖြစ်ကြ
 တယ်။ မူလက ကုန်စုံဆိုင် ရောင်းချဟန်ရှိတယ်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်
 ၏အဘိုးမှစ၍ ဆွေစဉ်သုံးဆက်တို့မှာ ၎င်းတို့သည် ကာသီးသာ
 ဝဒ်ပြည်နယ်များတွင် နန်းရင်းဝန်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်၏အဘိုးဖြစ်သူ ဥတ္တမချန်းဂန္တီ သို့မဟုတ် ဥတ္တဂန္တီ ဟာ စည်းကမ်းကြီးသူတစ်ယောက်။ နန်းတွင်း အရှုပ်အထွေးများ ကြောင့် သူ့ဟာသူ နန်းရင်းဝန် ဖြစ်နေတဲ့ ပေါ်ဘန်ဒါကိုစွန့်ခွာပြီး ဂျပန်ဘက်ကို ပြောင်းရွှေ့ခဲ့တယ်။ ဂျပန်ဘက်မှာ သူ့ဟာ နယ်စားကို ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ အလေးပြုပါတယ်။ အဆိုပါအပြုအမူကို မြင် တဲ့လူများက မေးကြပါတယ်။

အဲဒါကို သူက...

“ညာဘက်လက်သည် ပေါ်ဆန်ဒါအား သစ္စာခံပြီးဖြစ် တယ်”

ဟု ဖြေကြားခဲ့တယ်။

ဥတ္တဂန္တီဟာ ပထမဇနီး ကွယ်လွန်ပြီးနောက် အိမ်ထောင် သစ် ထူထောင်ပါတယ်။ ပထမဇနီးနဲ့ သားလေးယောက် ရရှိပြီး ဒုတိယအိမ်ထောင်နဲ့ သားနှစ်ယောက် ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က ဥတ္တဂန္တီရဲ့သားများဟာ မိခင်တစ်ဦးတည်းမှ မဟုတ် ကြောင်း မသိခဲ့ပေ။

၎င်းတို့အနက် ပဉ္စမသားမှာက ရမ်ချန်းဂန္တီ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာဂန္တီ ဖြစ်ပြီး၊ ဆဋ္ဌမသားမှာ ကူလစီဒက်စ်ဂန္တီ ဖြစ်တယ်။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးစလုံးမှာ ပေါ်ဘန်ဒါတွင် နန်းရင်းဝန်များ ဖြစ်ကြပါ တယ်။

ကမ္ဘာဂန္တီဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့မွေးသဖခင် ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ဟာ ရာဂျစွတန်နစ် တရားရုံးရဲ့ တရားသူကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါ တယ်။

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

အဆိုပါတရားရုံးများမှာ ယခုအခါ မရှိသော်လည်း ထိုအခါက နယ်စား၊ မြို့စားများနဲ့ ၎င်းတို့ရဲ့ လက်အောက်ငယ်သားများရဲ့ အမှုအခင်းများကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရန် အလွန်ကို သြဇာရှိပါတယ်။

သူဟာ ရာဂျီဂေါ့မှာ လည်းကောင်း၊ ဗန်ကာနာမှာ လည်းကောင်း နန်းရင်းဝန် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အလားတူ ကမ္ဘာဂန္ဓိဟာ ဇနီးတစ်ယောက်ဆုံးလျှင် နောက်တစ်ယောက် လက်ထပ်ခဲ့ရာ စုစုပေါင်း ဇနီးလေးယောက် ရှိခဲ့ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ပထမဆုံးနဲ့ ဒုတိယဇနီးများမှ သမီးနှစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးဇနီး ပုတလီဆိုင်မှ သမီးတစ်ယောက်နဲ့ သားသုံးယောက် ထွန်းကားရာ ကျွန်ုပ်မှာ အငယ်ဆုံးဖြစ်လေတယ်။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်မှာ သူ့အမျိုးကို ချစ်သူဖြစ်ပါတယ်။ တော်တယ်၊ မှန်ကန်တယ်၊ ရဲရင့်တယ်၊ ရက်ရောတယ်။ သို့ရာတွင် စိတ်တိုတတ်တယ်။ တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာအထိ သူဟာ မ၊ဘက်ကို လိုက်စားခဲ့လေတယ်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စတုတ္ထအကြိမ် အိမ်ထောင်ပြုသောအခါ သူ့အသက်မှာ လေးဆယ်ကျော်နေပြီ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်ဖခင်မှာ လာဘ်ကြောင့် ပျက်စီးမှု လုံးဝမရှိခဲ့ပေ။ အိမ်ထောင်အတွင်းတွင်ရော အပြင်အပတွင်ပါ ဖခင်ရဲ့ ဘက်မလိုက်မှုမှာ ကျော်ကြားလှပါတယ်။ ဖခင်ရဲ့ ပြည်နယ်အပေါ် သမ္မာရှိမှုမှာ အများသိတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခါက ဘုရင်ခံရဲ့ နိုင်ငံရေးကိုယ်စားလှယ်ဟာ သူ့ရဲ့ ဖခင်ဖြစ်တဲ့ ရာဂျ်ဂေါ့နယ်စားကို စော်ကားမော်ကား ပြောပါတယ်။

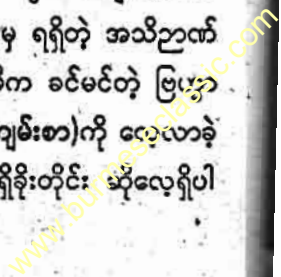
အဲဒီအခါ ချက်ချင်းထပြီး ချေပပါတယ်။ နိုင်ငံရေးကိုယ်စားလှယ်ဟာ စိတ်ဆိုးပြီး သူ့ကို တောင်းပန်ခိုင်းပါတယ်။

ဖခင်က မတောင်းပန်ပါ။ အဲဒီကိစ္စအတွက် နာရီအနည်းငယ် အချုပ်ခံရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဖခင်ဟာ ပစ္စည်းဥစ္စာ စုဆောင်းရန် ရည်ရွယ်ချက်မရှိသူ ဖြစ်လေရာ သူကွယ်လွန်တဲ့အခါ အမွေပစ္စည်း အနည်းငယ်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဖခင်မှာ အတွေ့အကြုံမှအပ အခြားပညာမရှိ။ အများဆုံးဆိုရရင် ဖခင်ရဲ့ပညာအရည်အချင်းမှာ ဂျာဂျာရစ္ဆီဘာသာ ပဉ္စမတန်းသာ ရှိပါတယ်။ ပထဝီဝင်နဲ့ သမိုင်းကို သူ လုံးဝနားမလည်။

သို့သော် ဖခင်ရဲ့အတွေ့အကြုံက သူ့အား ခက်ခဲတဲ့ ပြဿနာရပ်များကို ဖြေရှင်းရန်နဲ့ ရာပေါင်းများစွာတဲ့ လူများအား စီမံအုပ်ချုပ်ရန် အထောက်အကူပြုပါတယ်။ အလားတူ ဖခင်ဟာ ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ အသိဉာဏ်လည်း များစွာမရှိ။

များစွာသော ဟိန္ဒူတို့ကဲ့သို့ ဘုရားသွား ကျောင်းတက်ခြင်း၊ ဘုန်းကြီးဟောတဲ့တရားကို နာခြင်းမှ ရရှိတဲ့ အသိဉာဏ်လောက်သာ ရှိပါတယ်။ ဖခင်မှာ မသေမီက ခင်မင်တဲ့ ဗြဟ္မာတစ်ဦးရဲ့ အကူအညီနဲ့ ဂိတ(ဘဝဝါဂီတကျမ်းစာ)ကို လေ့လာခဲ့ပါတယ်။ ဂိတမှ ဂါထာအချို့ကို ဘုရားရှိခိုးတိုင်း ဆိုလေ့ရှိပါတယ်။

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၅

အဲဒါက ဖခင်ရဲ့ စိတ်နေသဘောထား။ မိခင်ရဲ့အကြောင်း အထူးခြားမှတ်မိသည်မှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့မိခင်မှာ သူတော်စင် ဖြစ်လေ တယ်။ မိခင်မှာ ဘာသာရေးတွင် နက်နဲစွာ ကိုင်းရှိုင်းလှပါတယ်။ နေ့စဉ် ဘုရားဝတ်ပြု ဆုတောင်းခြင်း မရှိဘဲ ထမင်းစားရန် မစဉ်းစားပေ။

ဗိဿနိုးဘုရားကျောင်းကို သွားရခြင်းဟာ မိခင်အတွက် နေ့စဉ်ဝတ္တရားကြီးစာစု ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် မှတ်မိသလောက် ဆိုရရင် မိခင်က မိုးတွင်းလေးလ ဥပုသ်သီလသီတင်း ဆောက် တည်ခြင်းကို မည်သည့်အခါမှ မလစ်လပ်ပေ။

မိခင်ဟာ အပြင်းအထန်ဆုံး သီလကို ဇွဲကောင်းကောင်း နဲ့ ဆောက်တည်တတ်ပါတယ်။ မကျန်းမာခြင်းဟာ မိခင်အတွက် သီလကို ချိုးဖောက်ရန် ဆင်ခြင်တစ်ခု မဟုတ်ပေ။ တစ်ခါက မိခင်နေမကောင်းလျက်နဲ့ ဆန္ဒရနုဥပုသ်ကို အပျက်မခံ။

မှတ်ချက်။ ဆန္ဒရနုဥပုသ်ဟာ လရဲ့အတိုးအဆုတ်ကို မူ တည်ပြီး နေ့စဉ်စားတဲ့ အစားအစာကို တိုးခြင်း လျှော့ခြင်း ပြု လုပ်ရတယ်။ လဆုတ်ရက်များမှာ အစားအစာကို လျှော့ပြီးစားရ ပါတယ်။

နှစ်ရက် သုံးရက်ဆက်ပြီး အစားမစားတဲ့ ဥပုသ်ဆောက် တည်ရခြင်းဟာ မိခင်အတွက် ဘာမှမဟုတ်ပေ။ ချတ္တုမာသ(မိုး လေးလ)အခါမှာ တစ်နေ့တစ်ထပ်စားပြီး နေ့ခြင်းက မိခင်အတွက် အကျင့်ဖြစ်နေပါတယ်။ ဤမျှနဲ့ မတင်းတိမ်ဘဲ တစ်ရက်ခြား အစားမစားဘဲ ဥပုသ်စောင့်လေ့ ရှိပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

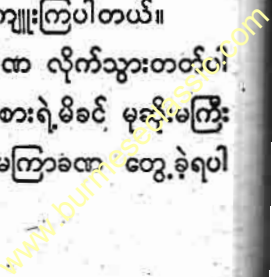
တစ်ခါမှာ မိခင်ဟာ နေကိုမမြင်ရဘဲ ထမင်းမစားရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ကလေးများမှာ မိုးပေါ်မော့ပြီး နေထွက်မည့်အချိန်ကို မျှော်ရတယ်။ မိုးဥတု အလယ်ကာလမှ နေကလည်း တစ်နေ့လုံး နေတစ်ခါထွက်ရန် အလွန်ခဲယဉ်းလှတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ နေထွက်လာသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဝမ်းသာအားရ မိခင်ထံပြေးပြီး သတင်းပို့ပါတယ်။ မိခင်မှာ သူကိုယ်တိုင် ကြည့်ဦးမယ်ဟုဆိုကာ ထွက်ကြည့်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ နေဟာ တိမ်ထဲကို ဝင်ရောက်ပုန်းကွယ်သွားတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ မိခင်ဟာ ထမင်းမစားရတဲ့ ရက်ပေါင်းအတော်ကို များပါတယ်။ ထိုအခါများမှာ မိခင်က "ထမင်းမစားရတာ အရေးမကြီးပါဘူး၊ ဘုရားသခင်က ဒီနေ့ ငါ့ကို ထမင်းမစားစေချင်ဘူး" လို့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဖြေပြီး အိမ်မှုတာဝန်ကို ဆက်လက်ထမ်းဆောင်နေပါတယ်။

တကယ်တော့ ကျွန်ုပ်ရဲ့မိခင်မှာ စဉ်းစားဉာဏ် အတော်ပင် ရင့်သန်ပါတယ်။ ပြည်နယ်ရေးရာကိစ္စများကိုလည်း အလုံးစုံသိပါတယ်။ နန်းတွင်းမှ အမျိုးသမီးများဟာ မိခင်ကို လေးစားကြပါတယ်။ မိခင်ရဲ့အသိဉာဏ်ကို ချီးကျူးကြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ မိခင်နဲ့အတူ မကြာခဏ လိုက်သွားတတ်ပါတယ်။ မိခင်နဲ့ ရာဂျ်ဂေါ့ပြည်နယ် နယ်စားရဲ့မိခင် မုဆိုးမကြီး ရင်းနှီးစွာ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြတာကို မကြာခဏ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

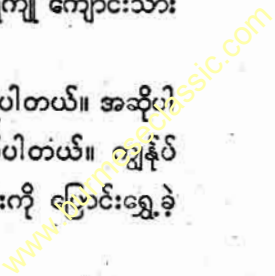
မိဘများက ကျွန်ုပ်တို့ကို ၁၈၆၉ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့မှာ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် မှတ်မိသည်များမှာ ကျောင်းသွားခြင်း၊ အမြောက်အလီများကို ခက်ခက်ခဲခဲ ကျက်မှတ်ခဲ့ရပါလှယ်။ အလားတူ အခြားကျောင်းသားများနဲ့အတူ ဆရာအား နာမည်ပေါင်းစုံ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဤမျှသာ မှတ်မိတာတွေကို ထောက်ပြီး ကျွန်ုပ်ရဲ့အသိဉာဏ်မှာ ထုံထိုင်းလှပြီး မှတ်ဉာဏ်လည်နေကြောင်း ပေါ်လွင်နေပါတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်ုပ် ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်ပြောလို့မရ။ ကိုယ့်ဘာသာပဲ အပြစ်တင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်အတွက် ပြောစရာများစွာ ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒီအတွက် ဘယ်က စရမလဲ။ ဒီနေရာကပဲ စလိုက်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဖခင်မှာ ပေါ်ဘန်ဒါမှ ရာဂျ်ဂေါ့ကို ရွှေ့ပြောင်းတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်ရဲ့အသက်မှာ ခုနစ်နှစ်ခန့်သာ ရှိပါတယ်။

အဲဒီမှာ ကျွန်ုပ်အား မူလတန်းကျောင်းကို ပို့ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာ၊ ဆရာမများရဲ့နာမည်များ၊ သူတို့ရဲ့အကြောင်းများကို ကျွန်ုပ်ကောင်းစွာ သတိရပါတယ်။ ပေါ်ဘန်ဒါမှာကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ပညာရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မှတ်သားရန် မရှိအောင် ဖြစ်ရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ရွက်ကြမ်းရေကျို ကျောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ မူလတန်းကျောင်းမှာ တက်ရပါတယ်။ အဆိုပါကျောင်းဟာ ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်လေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ အဲဒီကျောင်းကနေ အထက်တန်းကျောင်းကို ပြောင်းရွှေ့ခဲ့

ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က ကျွန်ုပ်ရဲ့အသက်မှာ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ခန့် ရှိပါသေးတယ်။

တို့တောင်းတဲ့ အချိန်လေးမှာ ကျွန်ုပ်ဟာ သူငယ်ချင်းများ ကိုဖြစ်စေ၊ ဆရာများကိုဖြစ်စေ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မုသားသုံးခဲ့ တာ မရှိ။ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ပြောတတ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဖခင်နဲ့ မိခင်ကလည်း မုသားစကားများ မပြောရန် အမြဲလိုမှာ ကြားပါတယ်။ ဆုံးမပါတယ်။ အဲဒီကြောင့် ကျွန်ုပ် ဘယ်သူ့ကိုမှ မုသားစကား မပြောပါဘူး။ ပြောရမှာလည်း ရှက်နေပါတယ်။

တကယ်ပါ။ ကျွန်ုပ်က အရှက်အကြောက်ကြီးသူ တစ် ယောက်ပါ။ အပေါင်းအသင်းများလည်း လုံးဝမရှိပါ။ စာအုပ်များ နဲ့ သင်ခန်းစာများမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့အဖော်များ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျောင်းတက်မယ့်အချိန်နဲ့ကိုက်ပြီး ကျောင်းကိုရောက်ရန် နဲ့ ကျောင်းဆင်းပြီး အိမ်ကိုရောက်ရန်မှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့နေ့စဉ်ဝတ္တရား ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်များလဲ ဆိုတော့ ကျွန်ုပ်မှာ တစ်စုံတစ် ယောက်နဲ့မှ စကားမပြောချင်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ကျောင်းဆင်း တာနဲ့ အိမ်ကိုအရောက် ပြေးရတာပါ။

နောက်တစ်ချက်က ကျွန်ုပ်ကို တစ်ခြားသူများက လှောင် ပြောင်မှာကို ကြောက်လှပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ရင်ထဲမှာ ပြောစရာ စကားတွေ များလွန်းလို့ ဘယ်ကစပြောရမှန်း မသိတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ လိုအပ်တာလေးကိုပဲ စပြောတော့မယ်။

ကျွန်ုပ် အထက်တန်းကျောင်းရောက်စ ပထမနှစ် စာမေးပွဲ မှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ အဖြစ်တစ်ခုကို မှတ်မိပါသေးတယ်။ ပညာဝန်

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်တဲ့ မစ္စတာရိုင်းလ်စ်က ကျောင်းစစ်ရန် ရောက်လာရင်း ကျွန်ုပ်တို့အတန်းကို စာလုံးငါးလုံး သတ်ပုံရေးခိုင်းပါတယ်။ စာလုံးငါးလုံးအနက် ကျွန်ုပ်ဟာ စာလုံးတစ်လုံးကို အမှားပေါင်းမိပါတယ်။

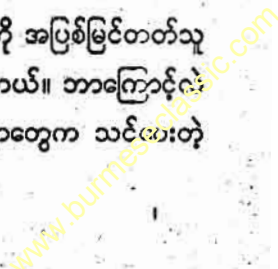
ဆရာဖြစ်သူက သူ့ရဲ့ ခြေထောက်နဲ့ အရိပ်အခြည်ပြသော်လည်း ကျွန်ုပ် မပြင်နိုင်ခဲ့တာ စိတ်မကောင်းစရာ ဖြစ်မိပါတယ်။ အလားတူ ဆရာအချက်ပြသည်မှာ နီးရာကျောင်းသားထံမှ ကူးရေးခိုင်းတာဟု ကျွန်ုပ် နားမလည်ခဲ့ပေ။

ကျွန်ုပ်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဆရာများက ကျောင်းသားများ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခိုးမချရန် ကြီးကြပ်တဲ့သူများလို့ ထင်ထားခဲ့မိပါတယ်။

ဆိုတာက တစ်တန်းလုံးရှိ ကျောင်းသားအားလုံးမှန်ပြီး ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်သာ မှားနေပါတယ်။ ကျွန်ုပ် မှားရတာက နီးရာလူထံမှ ခိုးမချတဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအကြောင်းကို နောက်မှ ဆရာက ပြောခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာကား စာခိုးချတဲ့အကျင့်ကို လုံးဝမတတ်ခဲ့ပေ။ ဘယ်လိုပင် ဖြစ်သော်လည်း ဆရာအား ကျွန်ုပ်ရဲ့ ရိုသေလေးစားမှုက မလျော့ခဲ့ပေ။

ကျွန်ုပ်မှာ မိမိရဲ့ အထက်လူကြီးများကို အပြစ်မြင်တတ်သူမဟုတ်။ ဆရာများကို အမြဲလေးစားနေပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်ုပ် စာဖတ်တတ်အောင် ဆရာတွေက သင်ပေးတဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်မှာ ဖခင်ဝယ်လာတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်လိုက်မိပါတယ်။ အဆိုပါစာအုပ်မှာ “သျှရဝနပီထရီအက္ကတိ နာတက” (သျှရဝန၏ ဖခင်အားချစ်မြတ်နိုး ရိုသေလေးစားခြင်း အကြောင်းပြဇာတ်) ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် အလွန်စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်မိပါတယ်။

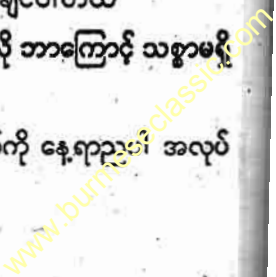
ထိုအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့မြို့ကို နယ်လှည့်ဇာတ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရောက်လာပါတယ်။ ၎င်းတို့ ကပြတဲ့ဇာတ်လမ်းတစ်ခုမှာ “သရ ဝနက” သူ့ရဲ့မျက်လုံးမမြင်တဲ့ မိဘနှစ်ပါးကို ကြိုးသိုင်းနဲ့လွယ်ပြီး ဘုရားဖူးရန် ခေါ်ဆောင်သွားပုံ အကြောင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုစာအုပ်နဲ့ ထိုပြဇာတ်မှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့အသိဉာဏ်တွင် စွဲမြဲ စွာ ထင်ရစ်လေခဲ့ပါတယ်။ “ဒါ ငါ့ယူဖို့ ဥပမာ” လို့ ကျွန်ုပ်ကိုယ် ကျွန်ုပ် ပြောမိလေတယ်။ သျှရဝန (ကွယ်လွန်သောအခါ သူ့ရဲ့ မိဘများ ပူဆွေးငိုကြွေးရပုံများမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့စိတ်ကို အလွန်ပင် ထိခိုက်လှပါတယ်။

ထိုအချိန်လောက်မှာ ကျွန်ုပ်မှာ ဖခင်ရဲ့သဘောတူညီမှုနဲ့ ပြဇာတ်တစ်ခု ကြည့်ခွင့်ရပါတယ်။ ကြည့်ခွင့်ရတဲ့ ပြဇာတ်မှာ (ဟရစ်ရှ်ချန္ဒရာအကြောင်း)မှာ ကျွန်ုပ်ကို စွဲမက်စေပါတယ်။ ကျွန်ုပ် အဲဒီပြဇာတ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ထပ်ကြည့်ချင်ပါတယ်”

“လူတွေအားလုံး ဟရစ်ရှ်ချန္ဒရာလို ဘာကြောင့် သစ္စာမရှိ နိုင်ကြသလဲ”

ဆိုတဲ့ မေးခွန်းက ကျွန်ုပ်ဦးနှောက်ကို နေ့ရာညှော် အလုပ် ပေးနေပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

ကျွန်ုပ်ဟာ ဟရစ်ရှ်ဗုဒ္ဓရာရဲ့ ပုံဝတ္ထုကို ယုံကြည်နေပါတယ်။ တကယ်တော့ ဟရစ်ရှ်ဗုဒ္ဓရာဟာ တကယ်ရှိနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ကြောင်း သိသာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်အတွက်တော့ “ဟရစ်ရှ်ဗုဒ္ဓရာနဲ့သူရဝန” နှစ်ဦးလုံးဟာ တကယ် ရှိနေပါတယ်။ ၎င်းတို့အကြောင်းကို ယခုဖတ်ရရင်လည်း ယခုကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်စိတ်ထိခိုက်မှာ သေချာပါတယ်။

(၃)

“ကလေးဘဝ အိမ်ထောင်ကျ

“သင် ...

တွေးသမျှ၊ ပြောသမျှ၊ လုပ်သမျှတို့
သဟဇာတ ဖြစ်သည့်အခါ
၎င်းသည်
ပျော်ရွှင်မှုပင် ဖြစ်သည်”

ဤအခန်းကို မရေးဘဲ နေရရင် ကောင်းလေစွလို့ ထင်နေ
မိပါတယ်။ ဤအကြောင်းကို ရေးရရင် ဆေးခါးကြီးကို မျိုချရ
သလို ခံစားရပါတယ်။ သို့သော် သစ္စာတရားကို ကိုးကွယ်သူ
အတွက် အမှန်ပြောရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်းမရှိ။ အကြောင်း
မှာ အသက်တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်တွင် မင်္ဂလာဆောင်ရတဲ့ အကြောင်း
ပြောရန်မှာ နာကျင်လှပါတယ်။

ယခု အချိန်တွင် ထိုအဆက်အသွယ်နဲ့ လူငယ်များကို ကျွန်ုပ်ရဲ့လက်အောက်မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့ရတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်ရဲ့အဖြစ်ကို သနားမိပါတယ်။ သူတို့အတွက်တော့ ဝမ်းမြောက်မိပါတယ်။

ဤမျှစောစီးစွာ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းကို ထောက်ခံရန် လူ့ကျင့်ဝတ်ကို ကျွန်ုပ် ရှာဖွေ၍မတွေ့။

တာသိယာဝဒ်မှာ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်းနဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းဟု နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ မင်္ဂလာဆောင်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ စေ့စပ်ခြင်းမှာ မိဘအချင်းချင်း သဘောတူချင်းသာဖြစ်တယ်။ အဲဒါဟာ မဖျက်သိမ်းနိုင်တဲ့ အရာမဟုတ်။

စေ့စပ်ပြီး ယောက်ျားလေးသေရင် မိန်းကလေး မုဆိုးမဖြစ်သွားပါတယ်။ စေ့စပ်ခြင်းမှာ လူကြီးများရဲ့သဘောတူညီချက်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကလေးများနဲ့မဆိုင်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကလေးများကို ပင် အသိမပေး။

အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောရရင် ကျွန်ုပ် မသိသော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ သုံးကြိမ်တိုင်စေ့စပ်ခြင်း ခံရပုံရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အတွက် ရွေးချယ်ထားတဲ့ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်မှာ သေဆုံးသွားကြောင်း မိဘများ ပြောဖူးပါတယ်။

တတိယစေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်းကို ကျွန်ုပ်အသက်ခုနစ်နှစ်အရွယ်မှာ ပြုလုပ်တာကို ကျွန်ုပ် မှတ်မိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သေချာတော့ မမှတ်မိပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာမှတ်မိတဲ့ မင်္ဂလာပွဲကိုတော့ တင်ပြချင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက် ရှိတာကိုတော့ မှတ်မိကြ ပါလိမ့်မယ်။ အကြီးဆုံးမှာ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးပါပြီ။ ယခု ကျွန်ုပ် အထက် နှစ်နှစ် သုံးနှစ်ကြီးတဲ့ အစ်ကို။ ကျွန်ုပ်ထက် တစ်နှစ် ကြီးတဲ့ ဝမ်းကွဲအစ်ကိုတစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်ုပ်။

ဤသုံးယောက်ကို တစ်ပြိုင်တည်း မင်္ဂလာဆောင်စေရန် လူကြီးများက ဆုံးဖြတ်ကြပါတယ်။ မင်္ဂလာဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ် ရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ဆန္ဒ၊ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ အချစ်ရေးကို ထည့်မစဉ်း စားကြပေ။ အဆင်ပြေမှုနဲ့ အကုန်သက်သာမှုကိုသာ ကြည့်ပြီး လုပ်ဆောင်ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဟိန္ဒူလူမျိုးများမှာ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းဟာ ရိုးစင်းတဲ့အရာ မဟုတ်။ သတို့သား၊ သတို့သမီးတို့ရဲ့ မိဘများမှာ တစ်ခါတစ်ရံ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကြောင့် မွဲသွားရတာများ ရှိပါတယ်။ အဝတ် အထည်၊ လက်ဝတ်လက်စား၊ စားပွဲသောက်ပွဲများ ပြင်ဆင်ရကာ လပေါင်းများစွာ ကြာပါတယ်။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြိုင်အဆိုင် လုပ်ကြရတယ်။ မိန်းမများ ဆူဆူညံညံပြောကြ ဆိုကြ၊ အော်ကြ ဟစ်ကြ၊ သီချင်း ဆိုကြနဲ့ အိမ်နီးနားချင်းများရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးကို နှောင့်ယှက်ကြ ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ လူကြီးများက မင်္ဂလာသုံးခုကို တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ခါတည်းလုပ်ရန် ပိုပြီးသင့်တော်တယ်လို့ တွေးကြပါတယ်။ အကုန်အကျလည်း သက်သာတယ်။ ပိုပြီးလည်း ခမ်းနားတယ်။ သုံးကြိမ်သုံးရမယ့်အစား တစ်ကြိမ်တည်းသုံးရရင် ငွေလည်းပိုပြီး အကုန်ခံနိုင်မယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

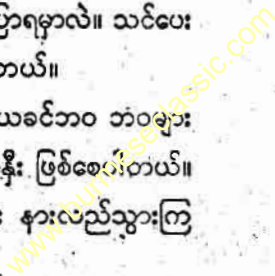
ကျွန်ုပ်ရဲ့ဖခင်ရော ဦးလေးပါ အိုကြပြီဖြစ်ပြီး မသေမီ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ သားများကို မြှောက်စားလိုကြပုံရတယ်။ ထို့ အတွက်ကြောင့် တြိဂံမင်္ဂလာဆောင်ပွဲတစ်ခု ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ် ကြပါတယ်။ မင်္ဂလာပွဲကြောင့် ပြင်ဆင်ချိန်မှာ လပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ပါတယ်။

လူကြီးတွေရဲ့ စိမ့်မှုကို မလွန်ဆန်ရဲတဲ့အတွက် မင်္ဂလာ ဆောင်ရတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံက အသက်တစ်ဆယ့် သုံးနှစ်သာ ရှိပါသေးတယ်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မိဘတွေကြောင့် အိမ်ထောင်ပြုကြရပါ တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ မင်္ဂလာဆောင်ရာမှာ မင်္ဂလာစင်မြင့်မှာ ထိုင်ရ ပုံ၊ စုံတွဲတွဲပြီး ခုနစ်လှမ်း လျှောက်ရပုံ၊ တစ်ယောက်ကိုတစ် ယောက် မုန့်ခွံပေးရပုံ၊ နှစ်ယောက်အတူ နေရပုံများကို မှတ်မိနေ ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ရဲ့မရီး(အစ်ကိုရဲ့ဇနီး)က ကျွန်ုပ်ကို မင်္ဂလာဦးညမှာ မည်သို့ပြုမူရမည်ကို သင်ပေးထားပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဇနီးကို မည်သူက သင်ပေးသည်ကို မသိ။ မေးလည်းမမေးမိပေ။ ကျွန်ုပ် တို့မှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရန် ရှက်လှ ပါတယ်။ သူမကို ဘာပြောရမလဲ။ ဘယ်လိုပြောရမှာလဲ။ သင်ပေး ထားတာတွေလည်း အချည်းအနှီး ဖြစ်ကုန်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စမျိုးက သင်တန်းမလို၊ ယခင်ဘဝ ဘဝချား က ဖူးစာရေစက်ဟာ သင်တန်းကို အချည်းအနှီး ဖြစ်စေပါတယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နားလည်သွားကြ

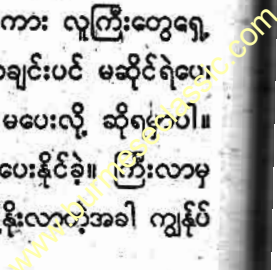
တယ်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း စကားတွေ ပြောကြတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ မှာ အသက်ချင်း၊ ရွယ်တူဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်ုပ်က ခင်ပွန်းအနေနဲ့ အာဏာကို သိမ်းယူလိုက်ပါတယ်။

စဉ်းစားကြည့်တော့ လူတောင်မဖြစ်သေးဘူး အိမ်ထောင် ရှင်ဘဝကို ရောက်ရပါတယ်။ အမှန်တော့ အဖေက အသက်ကြီး လာလို့ အရွယ်ရောက်အောင် မစောင့်ဘဲ စောစောစီးစီး အိမ် ထောင်ချပေးလိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် “ကတ်စ်တူးဘိုင်” ကို ကျွန်ုပ် ချစ်ပါတယ်။ ချစ်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့်လည်း ချုပ် ချယ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ ချစ်ခြင်းကို အခြေခံပါ သေး။ ကျွန်ုပ် က သူမကို စံပြဇနီးတစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်ပါတယ်။

သန့်ရှင်းဖြူစင်တဲ့ဘဝကို ထူထောင်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် နားလည်သလို နားလည်စေချင်ပါတယ်။ သူ့မရဲ့ဘဝနဲ့ ကျွန်ုပ် ဘဝကို ထပ်တူကျစေချင်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပါပဲ သူမက စာမတတ် လို့ စာသင်ပေးရန် ဆန္ဒရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အချစ်ရေးကြောင့် အချိန်မရခဲ့ပါ။

စာသင်ပေးရင် သူမရဲ့ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်ပြီး သင်ရမယ်။ သင်ရင်လည်း ညမှသင်ပေးနိုင်မှာ။ ကျွန်ုပ်ကား လူကြီးတွေရှေ့ မှာ သူမကို စကားပြောရန်ဝေးလို့ မျက်နှာချင်းပင် မဆိုင်ရဲပေ။ အဲဒါကြောင့် စာသင်ပေးရန် အခြေအနေ မပေးလို့ ဆိုရမှာပါ။ အဲဒါကြောင့် သူကို ငယ်စဉ်က စာမသင်ပေးနိုင်ခဲ့။ ကြီးလာမှ ကျွန်ုပ်ကား ချစ်ခင်ဆွဲလမ်းမှုအိပ်မက်မှ လန့်နိုးလာတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

မှာ လူထုလုပ်ငန်းမှာ နစ်မြုပ်နေပါတယ်။ အဲဒီအတွက် အချိန်ပေးမှု နည်းလာပါတယ်။

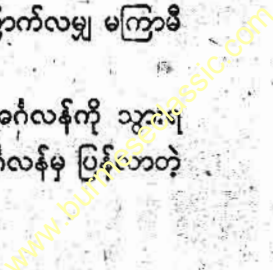
တခြားဆရာများငှားပြီး သင်ပေးရန်လည်း မပြုနိုင်ခဲ့ပေ။ အကျိုးသက်ရောက်မှုမှာ ကတ်စ်ထူးဘိုင်ဟာ ယခုအခါ ဂျာရတ္တီဘာသာစာလုံးများကို ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးစားမှသာ ဖတ်တတ်ပါတယ်။

ကျုပ်ရဲ့ချစ်ခြင်းမှာ မေတ္တာစစ်မှန်ခဲ့ပြီး ရာဂစိတ်ဖြင့် မစွတ်စိုခဲ့ရင် သူမဟာ ယခုအခါ ပညာတတ်မိန်းမဟစ်ယောက် ဖြစ်မှာ သေချာတယ်။ မေတ္တာစစ်အားဖြင့် မပြုနိုင်တဲ့အရာ မရှိပေ။ ဘုရားသခင်ဟာ စိတ်ထားဖြူစင်သူများကို နောက်ဆုံးတွင် ကယ်တင်လေ့ရှိပါတယ်။ ဥပမာ အမျိုးမျိုးကိုလည်း ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါတယ်။

အလားတူ ကလေးမင်္ဂလာဆောင်အပြင် အခြားဟိန္ဒူထုံးစံတစ်ခုလည်း ရှိပါသေးတယ်။ အကြောင်းမှာ ကလေးလင်မယားကို ကြာရှည်စွာ အတူမနေစေရ။ မိန်းကလေးမှာ အချိန်ရဲ့တစ်ဝက်ကျော်ကို သူမရဲ့ဖခင်အိမ်မှာသာ နေရတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာလည်း ထိုနည်းအတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။ လက်ထပ်ပြီး ပထမငါးနှစ် (တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်မှ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်)အထိ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် အတူတူနေရတဲ့ အချိန်မှာ သုံးနှစ်ထက်မပိုပေ။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် အတူတူနေလို့ ခြောက်လမျှ မကြာမီ သူမရဲ့မိဘများက လာခေါ်ကြတယ်။

အသက်တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်မှာ ကျွန်ုပ် အင်္ဂလန်ကို သွားခဲ့ပါတယ်။ ကြာရှည်စွာ ခွဲခွာနေရပါတယ်။ အင်္ဂလန်မှ ပြန်လာတဲ့အခါ ခြောက်လထက်ပိုပြီး အတူမနေရပါ။

ကျွန်ုပ်မှာ ရာဂျိနဲ့ ဘုံဘေ ကူးချည်လာလှည့် လုပ်နေရပါတယ်။ ထို့နောက် တောင်အာဖရိကသို့သွားရန် ကိစ္စပေါ်လာကာ ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်အတွက် တဏှာရာဂစိတ် အတော်ပင် နည်းလာတာကို တွေ့ရပါတယ်။

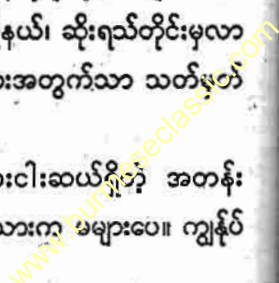
ကျွန်ုပ် မင်္ဂလာဆောင်သောအခါ အထက်တန်းကျောင်းမှာ ပညာသင်ကြားရပါတယ်။ မင်္ဂလာဆောင်ရတဲ့အတွက် ပညာရေးဆုံးရှုံးရတဲ့လူငယ် မည်မျှရှိသည်ကို ကောင်းကင်ဘုံကသာ သိပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဟိန္ဒူလူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှာ ပညာရေးနဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ယှဉ်တွဲထားတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ပညာဆက်သင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ ကျောင်းတွင် လူဖျင်းလူညံ့တစ်ယောက်မဟုတ်။ ဆရာများက ချစ်ကြပါတယ်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း တိုးတက်တဲ့ အစီရင်ခံစာများကိုသာ မိဘများ ရရှိပါတယ်။ ဒုတိယတန်းအောင်တဲ့အခါ ဆုများရပါတယ်။

ပဉ္စမတန်းမှာ လေးရူပီ၊ ဆဋ္ဌမတန်းမှာ တစ်ထောင်ရူပီ၊ ပညာချွန်ဆုများ ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ပညာချွန်ဆုများ ရရှိခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဉာဏ်စွမ်းထက် ကံစွမ်းကြောင့်လို့ ဆိုချင်ပါတယ်။

အဘယ်ကြောင့်လဲဆိုရင် ပညာချွန်ဆုများမှာ ကျောင်းသားတိုင်းအတွက်မဟုတ် ကာသိယာဝဒီပြည်နယ်၊ ဆိုးရသ်တိုင်းမှလာတဲ့ ကျောင်းသားများထဲမှ တူးချွန်သူများအတွက်သာ သတ်မှတ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်က ကျောင်းသားလေးငါးဆယ်ရှိတဲ့ အတန်းတစ်တန်းမှာ ဆိုးရသ်မှလာတဲ့ ကျောင်းသားက မများပေ။ ကျွန်ုပ်

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

မှတ်မိသလောက်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်မှာ မိမိရဲ့စွမ်းရည်ကို သိပ်အထင်ကြီးသူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။

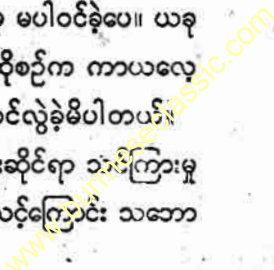
ဆုများနဲ့ ပညာချွန်ဆုများရတိုင်း ကျွန်ုပ်မှာ အံ့အားသင့်ရပါတယ်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်မှာ မိမိရဲ့အကျင့်စာရိတ္တကို သတိကြီးစွာနဲ့ စောင့်ရှောက်လေ့ရှိပါတယ်။ အပြစ်အသေးအဖွဲလေးများ ပြုမိတိုင်း မျက်ရည်ကျမိပါတယ်။ အလားတူ ဆရာများရဲ့ အပြောအဆိုကို ခံရရင် မခံမရပ်ဖြစ်မိပါတယ်။

တစ်ခါက ကျွန်ုပ်ဟာ ဆရာရဲ့အရိုက်ကို ခံရပါတယ်။ အရိုက်ခံရတာကို ဂရုမစိုက်ပေမယ့် အပြစ်ပြုမိတဲ့အတွက် ငိုကြွေးမိပါတယ်။

အလားတူ ခုနစ်တန်းရောက်တုန်းကတစ်ကြိမ် ကြံ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးမှာ စည်းကမ်းတင်းကျပ်ပြီး စာအသင်အပြကောင်းသူဟု ကျော်ကြားပါတယ်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ကိုယ်လက်လှေကျင့်ခန်းနဲ့ ခရစ်ကက်ကစားခြင်းကို အထက်တန်းကျောင်းသားများအားလုံး မလုပ်မနေရလို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ နှစ်မျိုးလုံးကို မနှစ်သက်ပေ။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ရှက်တတ်တဲ့စိတ်ကြောင့် မည်သည့်အားကစားကိုမှ မပါဝင်ခဲ့ပေ။ ယခုအခါ ကျွန်ုပ်မှားကြောင်း တွေ့ရပါတယ်။ ထိုစဉ်က ကာယလေ့ကျင့်ခန်းနဲ့ ပညာရေး ဘာမှမဆိုင်ဟု အထင်လွဲခဲ့မိပါတယ်။

ကျောင်းသင်ရိုးညွှန်းတမ်းမှာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သင်ကြားမှုအတွက် ကာယလေ့ကျင့်မှုများကို တန်းတူသွင်းသင့်ကြောင်း သဘော

ပေါက်လာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ကျန်းမာရေးကို လုံးဝလိုက်စားသူ မဟုတ်။

လမ်းလျှောက်ခြင်းရဲ့အကျိုးကို စာအုပ်များမှာ ဖတ်ဖူးပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ် လမ်းရှည်ရှည်လျှောက်တဲ့ အကျင့်ကို ပြုလုပ်ပါတယ်။ လမ်းလျှောက်ခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ အလွန်တောင့်တင်းခိုင်မာတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို ရရှိပါတယ်။

ကျောင်းမှာ စာသင်ရာတွင် သက္ကတဘာသာ သင်ရခြင်းမှာ ပို၍ခက်နေပါတယ်။ ဂျီသြမေတြီတွင် အလွန်ကျက်ရန် မရှိသလောက် ဖြစ်နေပါတယ်။ သက္ကတဘာသာမှာ အရာရာကို အလွတ်ကျက်ရန် လိုအပ်ပါတယ်။

သက္ကတဘာသာကို စတုတ္ထတန်းမှာ စသင်ရပါတယ်။ ဆဋ္ဌမတန်း ရောက်တဲ့အခါ ကျွန်ုပ် စိတ်ဓာတ်ကျလာပါတယ်။ သက္ကတသင်တဲ့ ဆရာမှာ ကျောင်းသားများကို အတင်းအကျပ် ခိုင်းစေတတ်သူ ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်ုပ် ထင်နေပါတယ်။

ပါရှန်ဘာသာ ဆရာနဲ့ သက္ကတဘာသာ ဆရာများမှာ အပြိုင်အဆိုင် ဖြစ်နေပါတယ်။ ပါရှန်ဘာသာမှာ လွယ်ကူပြီး ပါရှန်ဘာသာဆရာမှာ ကျောင်းသားများအပေါ် ကြင်နာပါတယ်။ ကျောင်းသားအချင်းချင်း ပြောသံကြားရတယ်။

“လွယ်ကူတယ်” ဆိုတဲ့ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ တစ်နေ့မှာ ပါရှန်ဘာသာသင်တဲ့ အတန်းတွင် သွားပြီးထိုင်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းကို သက္ကတဘာသာဆရာမှာ စိတ်လိမ့်ခိုက်သွားလေတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

အဲဒီအချိန်မှာ ဆရာက ကျွန်ုပ်အား သူ့အနားကိုခေါ်ပြီး ပြောပါတယ်။

“မင်းဟာ ဗိဿနိုးဂိုဏ်းဝင်ဖခင်က မွေးထားတဲ့ ကလေး ဆိုတာကို ဘာကြောင့် မေ့သွားတာလဲ။ မင်းရဲ့ဘာသာ တရားနဲ့ဆိုင်တဲ့ ဘာသာစကားကို မင်း မသင်ချင်ဘူးလား။ မင်းမှာ အခက်အခဲရှိရင် ဘာကြောင့် ငါ့ကို မပြောတာလဲ။ ငါက မင်းတို့ကျောင်းသားတွေ အားလုံးကို အတတ်နိုင် ဆုံး အကောင်းဆုံး သင်ပေးချင်တယ်။ မင်း ရှေ့ဆက်ပြီး သက္ကတဘာသာကို လေ့လာမယ်ဆိုရင် ဒီဘာသာထဲမှာ အလွန်အမင်း စိတ်ဝင်စားမယ့် အချက်တွေကို မင်းတွေ့ ရလိမ့်မယ်။ မင်း စိတ်မပျက်ပါနဲ့။ သက္ကတ အထန်းမှာ ဆက်ပြီးတက်ပါ”

ဆရာက အဲဒီလို ကြင်ကြင်နာနာ ပြောတဲ့အခါ ကျွန်ုပ် မှာ ရှက်မိပါတယ်။ ဆရာကို မထေမဲ့မြင် မပြုလို။ ယခုအခါ ဆရာကို ကျေးဇူးတင်နေမိပါတယ်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုရင် ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ် သက္ကတစာမတတ် ထားရင် ရှေးကျမ်းစာမြတ်များကို စိတ်ဝင်စားနိုင်မှာ မဟုတ်။ ဒါပေမဲ့ ထိုဘာသာကို ကျွမ်းကျင်အောင် မတတ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းမိပါတယ်။

အဲဒီအချိန်က စပြီး ဟိန္ဒူအမျိုးသား အမျိုးသမီးတိုင်း သက္ကတဘာသာကို ကျွမ်းကျင်အောင် တတ်မြောက်ထားသင့် တယ်လို့ ယူဆမိပါတယ်။

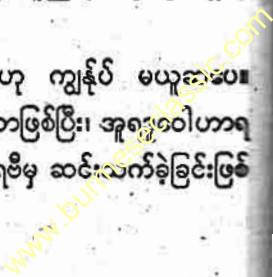
ယခုအခါ ကျွန်ုပ် အယူအဆအတိုင်း အိန္ဒိယပြည်ရှိ အထက်တန်းလွန်ပညာရေး သင်ရိုးညွှန်းတမ်းမှာ “ဟင်ဒီ၊ သက္ကတ၊ ပါရှန်၊ အာရဗီနဲ့ အင်္ဂလိပ် စာများကို ထည့်သွင်းသင် ပေးနေပါတယ်။

ဤကြီးကျယ်တဲ့ စာရင်းကြောင့် လန့်မသွားကြပါနဲ့။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ပညာရေးမှာ စနစ်တကျဖြစ်ပြီး နိုင်ငံခြား ဘာသာကို ပင်ရင်းအဖြစ် သင်ကြားခြင်းမဟုတ်။ ဤဘာသာ စကားကို သင်ကြားရခြင်းအတွက် ခက်ခဲမှုရှိမည် မဟုတ်တဲ့အပြင် ပျော်ရွှင်မှုတွေ ဖြစ်စေပါတယ်။

ဘာသာစကားတစ်ခုကို သိပ္ပံနည်းကျကျ တတ်မြောက် ခြင်းမှာ အခြားဘာသာစကားများ သင်ယူရန် လွန်စွာလွယ်ကူပါ တယ်။ အမှန်စင်စစ် ဟင်ဒီ၊ ရုရှား၊ ရတ္တီနဲ့ သက္ကတတို့က တစ် ဘာသာပါ။ ပါရှန်နဲ့ အာရဗီတို့က တစ်ဘာသာအဖြစ် ယူဆနိုင်ပါ တယ်။

ပါရှန်ဟာ အာရိယန်ဘာသာစကားကို မိသားစုမှာ၊ အာရဗီ ဟာဘီ၊ မိုက်တစ်ဘာသာစကား မိသားစုမှာလည်းကောင်း၊ ပါဝင် ပါတယ်။ ၎င်းတို့နှစ်ခုစလုံးမှာ အစွလာမ်ဘာသာနဲ့အတူ ဖွံ့ဖြိုး ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု တူညီချက်များစွာ ရှိနေ ပါတယ်။

အူရဒူကို သီးခြားတစ်ဘာသာဟု ကျွန်ုပ် မယူဆပေ။ အူရဒူသဒ္ဒါဟာ ဟင်ဒီသဒ္ဒါမှ ယူထားတာဖြစ်ပြီး၊ အူရဒူဝေါဟာရ တို့မှာ များသောအားဖြင့် ပါရှန်နဲ့ အာရဗီမှ ဆင်းသက်ခဲ့ခြင်းဖြစ် ပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၃၃

ရူဂျာရတ္တီ၊ ဟင်ဒီ၊ ဘင်္ဂလီ၊ မာရထီ ဘာသာများကို
ကောင်းစွာ သင်ယူလိုကြတယ်။ သက္ကတဘာသာကို သင်ယူရန်
လိုအပ်ပါတယ်။ အလားတူ အူရဒူဘာသာကို ကောင်းစွာ သင်ယူ
လိုသူမှာ ပါရှန်နဲ့ အာရဗီဘာသာများကို သင်ယူရန်လည်း လိုအပ်
ပါတယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သင်ယူပါတယ်။

(၄)

ဖခင်ကွယ်လွန်ခြင်း

ခွန်အားသည်
 ကိုယ်ခန္ဓာ၏
 ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းမှ မလာ။
 အနိုင်မခံ
 အရှုံးမပေးသော
 စိတ္တာဓိပတိမှ လာသည်။

ကျွန်ုပ်အတွက် မေ့မရတဲ့ အချိန်ကာလများလို့ ပြောနိုင်
 ပါတယ်။ အကြောင်းအရာမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့အဖေ အိပ်ရာထဲမှာ ထဲ
 သွားပါပြီ။ အဲဒီထုန်းက ကျွန်ုပ် အသက် ၁၆ နှစ်သားအရွယ်
 ပါ။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဖခင်မှာ အနာပေါက်ပြီး အိပ်ရာပေါ်ထဲနေခဲ့ရတ
 ဘယ်။

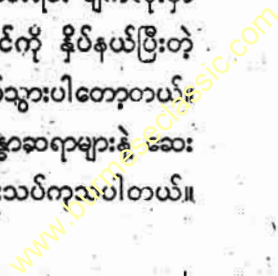
ညအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်ဟာ ဖခင်ရဲ့ခြေထောက်ကို နှိပ်နယ်ပေးရပါတယ်။ ဖခင်အိပ်ပျော်သွားတဲ့အခါ (သို့မဟုတ်) ဖခင်က ခွင့်ပြုတဲ့အခါ ကျွန်ုပ် အိပ်ရပါမယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ထိုတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရတာကို နှစ်သက်ပါတယ်။ တစ်ခါမှ မပျက်ကွက်ဖူးပေ။

နေ့စဉ် အလုပ်ဝတ္တရားများ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် ကျန်ရှိတဲ့ အချိန်ကို ကျောင်းတက်ခြင်းနဲ့ ဖခင်ကို ပြုစုခြင်းဖြင့်သာ ကုန်လွန်စေခဲ့ပါတယ်။ ညနေလမ်းလျှောက်ခြင်းကို ဖခင်ကခွင့်ပြုမှ သွားပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်ဇနီး ကိုယ်ဝန်ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီအဖြစ်ကို ယနေ့ တွေးကြည့်တဲ့အခါ ကျွန်ုပ်အတွက် နှစ်ခါရှက်ရတယ်။

ပထမရှက်ရတာက ကျွန်ုပ် ကျောင်းသားဘဝပင် ရှိသေးတယ်။ မိမိကိုယ်ကို မထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယရှက်ရတာက ငယ်စဉ်ကပင် သျှရဝနနည်းဥပမာကို ယူရန် ဆန္ဒရှိပေမယ့် တကယ်အားဖြင့် မိမိရဲ့ နေ့စဉ်ဝတ္တရား (အထူးသဖြင့် မိဘကို ပြုစုရန်ဝတ္တရား)ထက် ရမ္မက်စိတ်က ပိုနေခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ညတိုင်း ဖခင်ကို နှိပ်နယ်ပေးရင်း မျက်လုံးမှာ ထား အိပ်ခန်းဆီကို ရစ်ဝဲနေပါတယ်။ ဖခင်ကို နှိပ်နယ်ပြီးတဲ့ အခါ အိပ်ခန်းကို ခြေလှမ်းကျဲကျဲနဲ့ အရောက်သွားပါတော့တယ်။

ဖခင်ရဲ့ရောဂါက မသက်သာပေ။ ဗိန္ဒောဆရာများနဲ့ ဆေးကြီးတိုသမားများမှာ ဆေးအမျိုးမျိုးကို စမ်းသပ်ကုသပါတယ်။

အင်္ဂလိပ်ဆရာဝန်တစ်ယောက်လည်း ကုသပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ထူးခြားမှု မရှိပေ။ နောက်ဆုံးမှာ ဆရာဝန်က အနာကို ခွဲစိတ် ကုသရန် အကြံပေးပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ မိသားစုဆရာဝန်က အသက်အရွယ်ကြီးသူ တစ်ယောက်ကို ခွဲစိတ်ကုသရန် မသင့်ဟု အကြံပေးပါတယ်။ သူတို့အကြံမှာ အတည်ဖြစ်သွားပြီး မခွဲစိတ်ဖြစ်တော့ပေ။ တိုက် သမျှ၊ စမ်းသမျှ ဆေးများမှာလည်း မထူးခြားတော့ပေ။

ထိုစဉ်ကသာ ခွဲစိတ်ကုသခွင့် ပြုလိုက်ရင် တစ်မျိုးတစ်ပုံ ထူးခြားလာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပ် ထင်နေမိပါတယ်။ ခွဲစိတ်ကုသ မယ့် ဆရာဝန်မှာ ဘုံဘောမြို့မှ နာမည်ကျော် ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရား သခင်က တစ်နည်းတစ်ပုံ ဆန္ဒရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သေရန်ဖြစ် လာတဲ့အခါ ဆေးဝါးအမှန်ကို မည်သူမှ စဉ်းစားနိုင်မှာလဲ။

ဖခင်မှာ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ အင်အားယုတ်လျော့လာပါ တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ အစစအရာရာ (ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ရန် မှအစ) အိပ်ရာပေါ်မှာသာ ပြုလုပ်ရန် တိုက်တွန်းလာပါတယ်။ သို့ရာတွင် ဖခင်မှာ ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသူဖြစ်ပြီး၊ နောက်ဆုံး အချိန်ထိ ထိုတောင်းပန်ချက်ကို ငြင်းဆန်ခဲ့ပါတယ်။

မိသားစုဂုဏ်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာသန့်ရှင်းမှုကို စည်းကမ်းများ မှာ တင်းကျပ်လှပါတယ်။ သန့်ရှင်းမှုဟာ အလွန်ကို လိုအပ်လှ ပါတယ်။ အလားတူ အနောက်တိုင်းဆေးသိပ္ပံက ရေချိုးသည်မှ စပြီး အစစအရာရာကို ခုတင်ပေါ်မှာ သန့်ရှင်းစွာ ပြုလုပ်နိုင် ကြောင်း ညွှန်ကြားထားပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

အဲဒီလို ပြုလုပ်ရာမှာ လူနာကို မထိခိုက်အောင် ပြုလုပ်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပြုလုပ်မှုဟာ ဗိဿနိုးဂိုဏ်း၊ အယူဝါဒနဲ့ မဆန့်ကျင်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်ပါတယ်။ ဖခင်ရဲ့အပြုအမူကို အံ့အားသင့်မိပါတယ်။ စိတ်ထဲမှာကျိတ်ပြီး အားကျချီးကျူးမိပါတယ်။

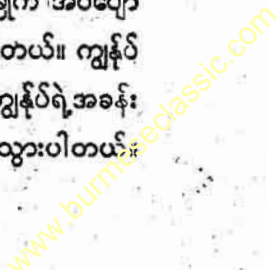
အဲဒီလိုနဲ့ ကြံ့မာငင်တဲ့ညကို ရောက်လာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဦးလေးမှာ ဖခင်နေမကောင်းကြောင်း သတင်းကြောင့် ရာကျခါကို ရောက်နေပါတယ်။ သူတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးမှာ တစ်ယောက်တို့တစ်ယောက် ချစ်ကြပါတယ်။

ဦးလေးဟာ ဖခင်ရဲ့ခုတင်အနီးမှာ တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး ခိုင်စောင့်ပါတယ်။ ညဘက်လည်း ခုတင်ဘေးမှာ အိပ်ပါတယ်။ အဲဒီညက အဲဒီလို ဖြစ်မယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မတွေးမိ၊ အန္တရာယ် မရှိနေပါဘူး။

ညဆယ်နာရီခွဲ ဆယ့်ငါးနာရီလောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဖခင်ကို နှိပ်ပေးနေချိန်မှာ ဦးလေးက သူနှိပ်ပေးမယ်ဆိုပြီး ကျွန်ုပ်ကို ပြန်လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က ဝမ်းသာစွာ အိပ်ခန်းကို ဝင်လာပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ရဲ့ဇနီးမှာ သနားစဖွယ် နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်နေပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အိပ်နေတဲ့ဇနီးကို နှိုးလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အိပ်ထဲရောက်ပြီး သိပ်မကြာခင်မှာ အစေခံက ကျွန်ုပ်ရဲ့အခန်းကို လာပြီးခေါက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ လန့်သွားပါတယ်။

သူက...

“မြန်မြန်ထစမ်းပါ။ ဖခင် သိပ်နေမကောင်း ဖြစ်နေတယ်”
လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဖခင်သိပ်နေမကောင်းဖြစ်တာကို ကျွန်ုပ် သိလိုက်ပါတယ်။
သိပ်နေမကောင်း ဖြစ်နေခြင်းရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ချက်ချင်းနားလည်
လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အိပ်ရာက ခုန်ထပြီး သူ့ကို မေးလိုက်
တယ်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ မြန်မြန်ပြောစမ်း”

“ဖခင် မရှိတော့ဘူး”

ကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းနည်းခြင်းကြီးစွာနဲ့ ဖခင်ရှိရာကို ပြေးခဲ့ပါ
တယ်။ တကယ်ဆိုရင် ဖခင်မှာ နှိပ်နယ်မှုကိုခံရင်း ကျွန်တော့်
လက်ပေါ်မှာ ကွယ်လွန်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အခုတော့ အဲဒီလို
မကုတ်၊ ဦးလေးဟာ ဖခင်အား တကယ်ချစ်ခင်လေးစားသူ ဖြစ်၍
အခွင့်အရေးကို ရသွားပါတယ်။

ဖခင်ဟာ သူ့သေတော့မယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ မသေမီ
အချိန်က ဦးလေးထံမှ စက္ကူနဲ့မင်္ဂလာတံ တောင်းပါတယ်။ “နောက်
ဆုံးကျမ်းစာရွတ်ဖတ်မှုတွေ အသင့်ပြင်ထား” လို့ ရေးပြပါတယ်။

နောက်ဆုံးမှာ ဖခင်ဟာ သူ့လက်မောင်းမှ လက်ဖွဲ့နဲ့
လည်ပင်းမှ ရွှေပုတီးကိုချွတ်ပြီး ဘေးမှာ ချထားလိုက်ပါတယ်။
ခဏအကြာတွင် ကွယ်လွန်သွားပါတယ်။ ဖခင် ကွယ်လွန်သွား
တဲ့အတွက် ကျွန်ုပ်အပါအဝင် မိသားစုများ ကြေကွဲကြရပေမယ့်
ကျွန်ုပ်တို့ကို အမြဲတစေ ဂရုတစိုက် ကြည့်ရှုပြောဆို လမ်းပြ
တဲ့ ဖခင်ကြီး မိသားစုနဲ့ ခွဲခွာသွားခဲ့ပါတော့တယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဖခင်သေဆုံးတာကို ကြေကွဲနေပေမယ့် ဖခင်က တော့ အသက်ပြန်လည်ပြီး မရှင်နိုင်ဘူးဆိုတာကို ကောင်းစွာ သိလာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ် လူ့လောကမှာ ဘာဆက် လုပ်မလဲ။ လုပ်စရာ များစွာရှိနေပါတယ်။ အဲဒါတွေကို လုပ်ရ မှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့တာဝန်တစ်ခုလို ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ကျွန်ုပ်မှာ ခံစားရပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ် အင်္ဂလန်ကိုသွားရန် ပြင်ဆင်ရပါတော့တယ်။

ကျွန်ုပ်ကို အင်္ဂလန်ပို့ရန်လည်း တိုက်တွန်းလာတယ်။ အဲဒါ ကို မိသားစုက လက်ခံလာကြတယ်။ အဲဒီအတွက် အင်္ဂလန်ကို သွားဖို့ ဖြစ်လာပါတော့တယ်။

(၅)

အင်္ဂလန်သွားချင်တယ်

တစ်စုံတစ်ရာတွင်
 ယုံကြည်ပြီး
 ယင်းကို လက်မခံခြင်းမှာ
 မရိုးသားရာ ရောက်သည်။

ကျွန်ုပ် အင်္ဂလန်သွားဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်
 ပြီး ပြောစရာများစွာ ရှိပါတယ်။ အခု ဒီနေရာက စပြောပါ့မယ်။
 ကျွန်ုပ် တက္ကသိုလ်စာမေးပွဲကို ၁၈၈၇ ခုနှစ်မှာ အောင်မြင်ခဲ့ပါ
 တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဖခင် ကရမ်ချန်းဂနွီ ခေါ် လူကြီး
 ဂနွီ ကွယ်လွန်ပြီးပါပြီ။ ဖခင်ဟာ ၁၈၈၅ ခုနှစ်မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့
 တာပါ။ ဒီနေရာမှာ အံ့ဩစရာများ ရှိပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

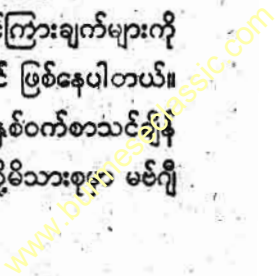
ကျွန်ုပ် ၁၈၈၃ ခုနှစ်မှာ ကက်စ်တူးဘိုင် 'နဲ့ လက်ထပ်ပါတယ်။ ၁၈၈၅ ခုနှစ်မှာ ဖခင်ကွယ်လွန်ပါတယ်။ အခု ကျွန်ုပ် အင်္ဂလန်မှာ ကျောင်းတက်ရောက်ဖို့ ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆက်လက်တင်ပြချင်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ ထိုအချိန်က စာမေးပွဲကို ဘုံဘောနဲ့ အာမီဒါဘဒ် နှစ်မြို့မှာသာ ကျင်းပပါတယ်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ ကာသိယာဝဒ်ပြည်နယ်မှ ကျောင်းသားများက ပိုနီးပြီး အကုန်အကျ သက်သာတဲ့ အာမီဒါဘဒ်၌ ဖြေဆိုလေ့ ရှိပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ရာဂျီဂေါ့မှ အာမီဒါဘဒ်သို့ ခရီးနှင့်ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အောင်မြင်တဲ့အခါ လူကြီးများက ကောလိပ်မှာ ဆက်လက်ပညာသင်ရန် လိုလားပါတယ်။ ဘဝနဂါမြို့နဲ့ ဘုံဘောမြို့များမှာ ကောလိပ်များရှိရာ ကျွန်ုပ်မှာ အကုန်အကျ သက်သာတဲ့ ဘဝနဂါမှ ဆမာလ်ဒက်စ်ကောလိပ်ကို သွားပြီး ပညာသင်ကြားရပါတယ်။

အဲဒီအတွက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်အဖို့ အစစအရာရာ အခက်အခဲတွေ့နေရပါတယ်။ ကောလိပ်ကျောင်းမှာ ပါမောက္ခများဟာ ပထမတန်းစားများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်ကြားချက်များကို ကျွန်ုပ် စိတ်ဝင်စားဖို့ဝေးသလို နားမလည်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်။

သူတို့အပြစ် မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ် ကျောင်းနှစ်ဝက်စာသင်၍နဲ့ ပြီးတဲ့အခါ အိမ်ကို ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုမှာ မစ်ဂျီဒီအိ အမည်ရှိတဲ့သူတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။

သူက အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ ဗြာဟမ္မဏမိတ်ဆွေတစ်ယောက် ပါ။ သူဟာ ဖခင်သေဆုံးပြီးနောက်တွင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အိမ် ထောင်စုကို အကြံကောင်းညွှန်ကောင်းများပေးရင်း အမြဲကူညီ တတ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ သူဟာ အိမ်ကို အလည် အပတ်လာရင်း ကျွန်ုပ်ရဲ့ပညာရေးကို မေးမြန်းပါတယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်ဟာ ဆမာလ်ဒတ်စ်ကောလိပ် မှာ ပညာသင်ကြား နေတယ်။ အဲဒါကို သိတဲ့အခါ သူက မိသားစုကို ပြောပါတယ်။

“ခေတ်ပြောင်းသွားပြီး ပညာကောင်းကောင်း မတတ်ဘဲ ဘယ်သူမှ မင်းတို့အဖေရဲ့ ခြေရာကို နင်းနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အခု ဒီကလေးကို ပညာသင်ချိန်မှာ ကောင်းကောင်း အားပေးဖို့လိုတယ်။ အခု သူ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ (ဘီအေ) ရဖို့ လေး၊ ငါးနှစ်လောက်ကြာမယ်၊ အောင်ပြန်ရင်လည်း သူ့အဖေရဲ့ ရာထူးမျိုးတော့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ တစ်လ ခြောက်ဆယ်ရတဲ့ အလုပ်လောက်ပဲ ရမယ်၊ တကယ်လို့ ငါ့သားလို ဥပဒေ ဘွဲ့အတွက် ဆက်သင်မယ်ဆိုရင် အချိန်တော့ နည်းနည်း ပိုကြာမယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒါက ပိုပြီးအခွင့်အရေးကောင်း တယ်၊ ငါ အကြံပေးချင်တာကတော့ သူ့ကို အင်္ဂလန်ဖို့ ဖို့ပဲ။ ငါ့သား ကောဝါလ်ရမ် ပြောတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ဝတ်လုံ ဖြစ်ဖို့ သိပ်မခက်လှပါဘူး။ သုံးနှစ်ယောက်ဆိုရင် သူပြန် လာနိုင်မှာပဲ၊ အကုန်အကျလည်း လေးငါးထောင်ထက် မပိုဘူး။ ငါ့သားမှာ အင်္ဂလန်မှာ ဝတ်ဆွေတွေ အများကြီး

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

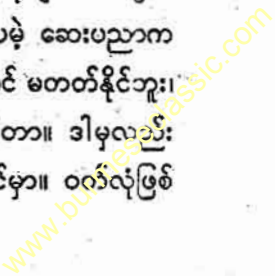
ပဲရှိတယ်၊ သူ့အနေနဲ့လည်း မိတ်ဆက်စာတွေ ဘာတွေ ရေးပေးနိုင်ပါတယ်”

ဂျီဂျီဂျီး (မိတ်ဆက်ဒါဗီအား ကျွန်ုပ်တို့ ခေါ်တဲ့အမည်)ဟာ ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်ပြီး “မင်း အင်္ဂလန်ကို မသွားချင်ဘူးလား” လို့ မေးပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အတွက်မှာ သည့်ထက်ကောင်းတဲ့ အကြံ ဉာဏ် မရှိတော့။ မြန်မြန်သွားရလေ ကောင်းလေလို့ ထင်မိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဥပဒေမဟုတ်ဘဲ ဆေးပညာကိုသင်ရရင် ပိုကောင်းပါတယ်လို့ ထင်နေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့အစ်ကိုက ကန့်ကွက်လေတယ်။

“ဖခင်က ဒါကို မကြိုက်ဘူး၊ ဗိဿနိုးဂိုဏ်းဝင်တွေဟာ အသေကောင်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာတွေကို ခွဲစိတ်မှု မပြုရဘူးလို့ သူပြောဖူးတာ မင်း မှတ်မိဘူးလား၊ ဖခင်က မင်းကို ရှေ့နေဖြစ်စေချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ရှိတယ်”

လို့ သူက ပြောပါတယ်။ အဲဒါကို ဂျီဂျီဂျီးက ဝင်ပြောပါတယ်။

“ငါကတော့ ဂန္ဓိဂျီး(ကျွန်ုပ်ဖခင်)လို့ ဆေးပညာသင်တာကို မကန့်ကွက်ဘူး။ ငါတို့ရဲ့ သျှတ္တရကျမ်းစာတွေက ဆေးပညာကို မဆန့်ကျင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဆေးပညာက မင်းတို့ရဲ့အဖေလို နန်းရင်းဝန်ဖြစ်အောင် မတတ်နိုင်ဘူး။ ငါက မင်းကို နန်းရင်းဝန် ဖြစ်စေချင်တာ။ ဒါမှလည်း မင်းရဲ့အိမ်ထောင်ကြီးကို ထိန်းသိမ်းနိုင်မှာ။ ဝန်လုံဖြစ်အောင်လုပ်တာ အကောင်းဆုံးပဲ...”

“ငါသွားတော့မယ်၊ ငါပြောတာကို စဉ်းစားဦး၊ ငါ
နောက်တစ်ခါလာရင် ဒီအတွက် ပြင်ဆင်မှုတွေကို မြင်ပါ
ရစေ၊ ငါ ဘယ်လိုအကူအညီ ပေးနိုင်မလဲဆိုတာကို ပြော
ပါ”

လို့ ပြောလာပါတယ်။

ဂျီဂျီဂျီ ပြန်သွားတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်မှာ လေထဲအိမ်ဆောက်
ရင်း ကျန်ခဲ့သလို ခံစားရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့အစ်ကိုမှာ အလွန်
ကို စိတ်လှုပ်ရှားနေပါတယ်။ သူ့ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ကျွန်ုပ်ကို အင်္ဂလန်
ပို့ရန် စတိတ်ရှာရမှာ ဖြစ်သလို ကျွန်ုပ်လို လူငယ်တစ်ယောက်
ကို နိုင်ငံခြားကို တစ်ယောက်တည်းလွှတ်ရန် တော်၊မတော်ကို
စဉ်းစားနေပါတယ်။ မိခင်မှာ စိတ်ရှုပ်ထွေးနေတယ်။ အလားတူ
ကျွန်ုပ်ကိုလည်း မခွဲချင်အောင် ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့်
“ဦးလေးကို တိုင်ပင်ပြီးမှ စဉ်းစားလို့ဖြစ်မယ်” လို့ ကျွန်ုပ်ကိုနှစ်
သိမ့်စကား ပြောပါတယ်။

ကျွန်ုပ်အစ်ကိုမှာ အကြံတစ်ခု ရှိပါတယ်။ ဝေါ့ဘန်ဒါ
ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး မစ္စတာလဲလီဟာ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု
အပေါ်မှာ စိတ်ကောင်းရှိပါတယ်။ အလားတူ ဦးလေးနဲ့လည်း
ခင်မင်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းရဲ့အကူအညီနဲ့ ပြည်နယ်ရဲ့ထောက်
ငွေကြေး ရရှိအောင် ကြိုးစားရန် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ၎င်း
အကြံအစည်ကို နှစ်သက်ပြီး ဝေါ့ဘန်ဒါကိုသွားရန် စီမံပါတယ်။

ထိုစဉ်က မီးရထားလမ်း မပေါက်သေးလို့ ဒိုရာဂျီအင်
နွားလှည်းနဲ့ သွားရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အင်္ဂလန်ကို သွားလို့

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

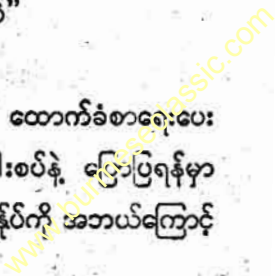
စိတ်ဆန္ဒက ပြင်းထန်နေပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကြောက်စိတ်မရှိ သလို ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒိုရာဂျီမှတစ်ဆင့် ဝေါဘန်ဒါကို တစ်ရက်စောပြီးရောက် အောင် ကုလားအုပ် ငှားစီးရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဘဝမှာ ပထမဆုံး ကုလားအုပ်စီးဖူးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဝေါဘန်ဒါ ရောက်တော့ ဦးလေးကို အကြောင်းစုံ ရှင်းပြပါတယ်။ ဦးလေးမှာ စဉ်းစားပြီး ပြောလေတယ်။

“ကိုယ်ရဲ့ဘာသာရေးကို မထိခိုက်စေဘဲ အင်္ဂလန်မှာ နေ မလားဆိုတာ သံသယဖြစ်စရာပဲ။ အင်္ဂလန်က ပြန်လာတဲ့ ဝတ်လုံတွေကိုကြည့်ရင် သူတို့နဲ့ ဥရောပသားတွေနဲ့ ဘာမှ မခြားဘူး။ သူတို့အနေနဲ့ အစားအသောက်လည်း မရွေး ဘူး။ ဆေးလိပ်ကိုလည်း လက်ကမချဘူး။ အဝတ်အစား လည်း အင်္ဂလန်တွေလို အရှက်မရှိ ဝတ်ကြပါတယ်။ ငါ သေခါနီး အချိန်ချိန်ရောက်မှ မင်းကို အင်္ဂလန်လွှတ်ဖို့ မဝံ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ငါ မကန့်ကွက်ချင်ပါဘူး။ မင်းအမေရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်းပဲ သူသဘောတူရင် သွားပေါ့။ ငါကတော့ မင်းသွားရင် ကောင်းချီးပေးမှာပါပဲ”

လို့ ပြောပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ ကျွန်ုပ်က မစ္စတာလဲလီကို ထောက်ခံစာရေးပေး ရန် ပြောတဲ့အခါ ဦးလေးက ကျွန်ုပ်ရဲ့ပါးစပ်နဲ့ ပြောပြရန်မှာ ပါတယ်။ စာမရေးပေးပါ။ ဦးလေးဟာ ကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့်

ထောက်ခံစာ မရေးပေးတာလဲဆိုတာ နားမလည်။ အင်္ဂလန်သွားရန် အားပေးအားမြှောက် မပြုလို၍ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ မစ္စတာလဲလီထံ စာရေးအကြောင်းကြားလိုက်ပါတယ်။ မစ္စတာလဲလီက ကျွန်ုပ်အား သူ့ရဲ့အိမ်ကို လာတွေ့ရန် အကြောင်းပြန်လာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ သူက “ဘီအေအောင်အောင် အရင်သင်ဦး၊ ဘီအေအောင်မှ ငါနဲ့လာတွေ့ပါ။ အခု ဘာအကူအညီမှ မပေးနိုင်ဘူး” လို့ ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောပြီး အိမ်ပေါ်ကို တက်သွားတယ်။

ကျွန်ုပ် သူ့နဲ့မတွေ့ဆုံမီက တော်တော်ကိုပြင်ဆင်ခဲ့ပါတယ်။ ပွဲမဝင်ခင် အပြင်က ကျင်းပခဲ့ရတယ်။ သူ့အားပြောဖို့ စကားလုံးများကို အလွတ်ကျက်ခဲ့ရတယ်။

သူ့နဲ့တွေ့တဲ့အခါ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဆလံသခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ အချည်းအနီး ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ဖြစ်ချင်း ကျွန်ုပ် မျက်စိထဲမှာ ဇနီးလုပ်သူရဲ့ လက်ဝတ်လက်စားများနဲ့ အစ်ကိုရဲ့ မျက်နှာကို မြင်ယောင်လာမိတယ်။ အစ်ကိုဟာ ကျွန်ုပ်အား သူ့ရဲ့သားအရင်းလို ချစ်ခင်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ရာဂျီဂေါ့ကို ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြန်ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ ဂျီဂီဂျီးက အကြွေးယူရန် လိုအပ်ပါက ယူရန်အကြံပေးပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က ဇနီးရဲ့လက်ဖက်လက်စားများကို ရောင်းချရန် အဆိုပြုပါတယ်။ အဲဒါတွေကို ရောင်းလိုက်ရင် ရှုပီ နှစ်ထောင် သုံးထောင်လောက်လာမှာ ရနိုင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

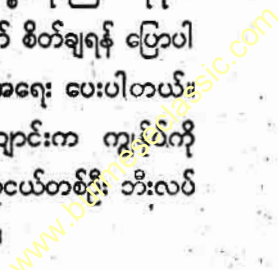
အစ်ကိုက လက်မခံ၊ ငွေကို တခြားနည်းနဲ့ ရအောင်ရှာ
မယ်လို့ အကြံပေးလာပါတယ်။ မိခင်က ယခုထိ မဆုံးဖြတ်ရ
သေး။ မိခင်ဟာ အင်္ဂလန်အကြောင်းကို ခရေစေတုင်းကျ မေးမြန်း
စုံစမ်းနေပါတယ်။

တစ်ယောက်က အင်္ဂလန်မှာ လူများမျက်စိလည်ပြီး ပျောက်
သွားတတ်ကြောင်း ပြောပါတယ်။ တခြားတစ်ယောက်က အင်္ဂလန်
မှာ လူတိုင်း အသားစားရကြောင်း သတင်းပေးပါတယ်။ နောက်
တစ်ယောက်က အင်္ဂလန်မှာ အရက်မပါဘဲ ဘယ်နေရာမှ မပြီး
ဟု ပြောဆိုနေပြန်တယ်။

“အဲဒါတွေ ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ” လို့ မိခင်က ကျွန်ုပ်အား
မေးပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်ရန် ၎င်းတို့ကိုလက်
နှင့်ပင် တို့မှာမဟုတ်ကြောင်း၊ ကတိပြုပြောပြရလေတယ်။

မိခင်မှာ ကျေနပ်မှုမရှိ ဘတ်ချာဂျီဆွာမီကို မေးဦးမယ်ဟု
ဆိုပါတယ်။ ဆွာမီဂျီးဟာ မူလက ဘာနီသမီး ဖြစ်ပါတယ်။
နောက်ပိုင်းမှာ ဂျိန်းဘုန်းကြီး ဖြစ်သွားတယ်။ သူဟာ ဂျီဂျီဂျီး
တဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို နည်းပေးလမ်းပြ ပြုလေ့ရှိသူ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဆွာမီဂျီးမှာ ကျွန်ုပ်ကို သူ့ထံတွင် သစ္စာသုံးကြိမ် ဆိုခိုင်း
ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် မိခင်ကို ကျွန်ုပ်အတွက် စိတ်ချရန် ပြောပါ
တယ်။ အဲဒီအခါ မိခင်မှာ ကျွန်ုပ်ကို အခွင့်အရေး ပေးပါတယ်။
ကျွန်ုပ် အင်္ဂလန်မသွားမီ အထက်တန်းကျောင်းက ကျွန်ုပ်ကို
စုထိပြုတ်တစ်ခု ပြုလုပ်ပါတယ်။ ရာဂျီဂျီမှ လူငယ်တစ်ဦး ဘီးလပ်
ဆို သွားတာ မဖြစ်စဖူး ထူးကဲနေပါတယ်။

မူလက ကျွန်ုပ်မှာ ကျေးဇူးတင်စကားပြောရန် စာနဲ့ရေးသွားတယ်။ တကယ်ပြောရန် မတ်တတ်ရပ်လိုက်တဲ့အခါ ခေါင်းတစ်ခုလုံး ချာချာလည်နေပါတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်နေပါတယ်။ အဲဒီအတွက် အသံမထွက်အောင် ဖြစ်သွားတယ်။

လူကြီးများရဲ့ကောင်းချီးပေးမှုနဲ့ ကျွန်ုပ် ရာဂျီဂေါ့မှ ဘုံဘောကို ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ အစ်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်နဲ့အတူ ပါလာပါတယ်။ ဘုံဘောမှာ အခက်အခဲများနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ဟာ မိခင်ရဲ့ခွင့်ပြုချက်နဲ့ ကောင်းချီးပေးမှုတို့ကြောင့် ဇနီးနဲ့ လသားကလေးငယ်တို့ကိုခွဲပြီး ဘုံဘောကို ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ဘုံဘောရောက်တော့ လောလောဆယ် မသွားသင့်ကြောင်းပြောပါတယ်။ စွန်၊ ဇူလိုင်မှာ လှိုင်းလေပြင်းထန်၍ နိုဝင်ဘာလလောက်မှ သွားသင့်ကြောင်း ပြောပါတယ်။

အလားတူ မကြာမီကလည်း မီးသင်္ဘောတစ်စင်း နစ်မြုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကို အစ်ကိုက စိုးရိမ်လာတယ်။ ကျွန်ုပ်ကို မလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါတယ်။ အစ်ကိုမှာ ကျွန်ုပ်ကို ဘုံဘော၌ ထားခဲ့ပြီး ရာဂျီကို ပြန်လာခဲ့တယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ဘုံဘောက အသိတစ်ယောက်နဲ့ နေခဲ့ရပါတယ်တယ်။ ငွေကို ယောက်ဖတစ်ယောက်ထံ အပ်ထားခဲ့တယ်။ ကျွန်ုပ်လိုအပ်တာတွေ လုပ်ပေးရန်လည်း မှာကြားခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်ုပ် နိုင်ငံခြားသွားမယ့် ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို ဇာတ်အနွယ်ဝင်များက ဆူဆူပူပူ ဖြစ်လာကြတယ်။ ဘာနိယာဇာတ်အနွယ်ဝင် တစ်ယောက်က တိုင်းတစ်ပါးကို မသွားဖူးဘဲ သွား

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

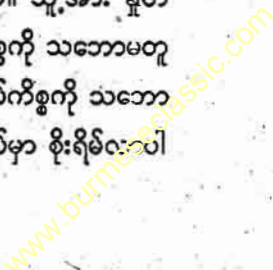
တာကို မကျေနပ်ကြ။ ကျွန်ုပ် အင်္ဂလန်သွားမယ့်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဇာတ်နွယ်ဝင် အစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်က ကျွန်ုပ် မသွားရဘူးလို့ အမိန့်ချပါတယ်။

ကျွန်ုပ်က သွားမယ်လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။ သူတို့က တော့ ဘာသာရေးနဲ့ကိုင်ပြီး ပြောပါတယ်။ အဓိကအချက်မှာ အင်္ဂလန်မှာ နေထိုင်သူတွေက အသားအမြိစားတယ်၊ အရက်အမြိသောက်တယ်၊ ဒါဟာ ကျွန်ုပ်တို့ဘာသာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီအတွက် မသွားရန် တားမြစ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ကို တားမရတဲ့အတွက် ဆွေမျိုးနီးစပ်တော်ပြီး ဖခင်နဲ့ အလွန်ရင်းနှီးတဲ့ ရှက်သ်(ဇာတ်နွယ်ဝင်တို့ရဲ့ခေါင်းဆောင်)က ဒေါသပုန်ထပြီး ကျွန်ုပ်ကို အမျိုးမျိုး ကျိန်ဆဲပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ တုန်လှုပ်မှု မရှိပါ။ နောက်ဆုံးမှာ ရှက်သ်ဟာ စီရင်ချက်ကို ချမှတ်ပါတယ်။

“ဒီကောင်လေးကို ဒီနေ့ကစပြီး ဇာတ်ပျက်အဖြစ် မှတ်ယူကြရမယ်။ သူ့ကို ကူညီသူ သို့မဟုတ် သဘောဆီပ်မှာ သွားပြီး နှုတ်ဆက်သူ မှန်သမျှ ငွေတစ်ရူပီနဲ့ လေးပဲစီ ဒဏ်တပ်ခြင်း ခံကြရမယ်”

သူ့ရဲ့စီရင်ချက်ကို ကျွန်ုပ် လုံးဝမဖြူပေ။ သူ့အား နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ အစ်ကိုက ကျွန်ုပ်ကိစ္စကို သဘောမတူစွာ တွေးပူမိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုက ကျွန်ုပ်ကိစ္စကို သဘောမတူလိုက်ပါတယ်။ ဘယ်လိုပင် ဖြစ်ပါစေ ကျွန်ုပ်မှာ စိုးရိမ်လားပါ့မယ်။

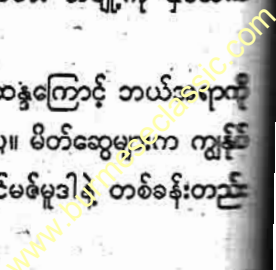
အဲဒီလိုဖြစ်နေချိန်မှာ ဂျူနာဂဒ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး စက်တင်ဘာလ ၄ ရက်ထွက်မယ့် သင်္ဘောနဲ့ အင်္ဂလန်ကို သွားမယ် သတင်းရပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်ုပ်က အစ်ကိုအပ်နှံထားတဲ့ မိတ်ဆွေများကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

သူတို့ကလည်း အဖော်ကောင်းရှိတုန်းသွားရန် သဘောတူကြတယ်။ ထို့နောက် အစ်ကိုထံ ကြေးနန်းရိုက်ပြီး မေးပါတယ်။ အစ်ကိုက အဲဒီကိစ္စကို သဘောတူလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ယောက်ဖလုပ်သူထံ ငွေသွားတောင်းပါတယ်။

သူက ရှက်သံရဲ့ စကားကို ကိုးကားပြီး ဇာတ်အပျက်မခံနိုင်ကြောင်း ပြောနေပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်ုပ်မှာ မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ခရီးစရိတ်နဲ့ အထွေထွေသုံးရန်အတွက် ငွေအနည်းငယ် ချေးပါတယ်။ ငွေကို အစ်ကိုထံမှ တောင်းယူရန် ပြောပါတယ်။ မိတ်ဆွေက လိုအပ်တဲ့ငွေကို ချေးရုံမက အားပင်ပေးလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ် သူ့ကို နကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးပါ။ ရတဲ့ငွေနဲ့ သင်္ဘောလက်မှတ် ဝယ်လိုက်ပါတယ်။ အလားတူ အဝတ်အစား ဝယ်ရမှာဖြစ်၍ အတွေ့အကြုံရှိတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဝယ်ခြမ်းပေးပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အဝတ်အစား အချို့ကို နှစ်သက်သလို တချို့ကို မနှစ်သက်ပါ။

ဒါပေမဲ့ အင်္ဂလန်သွားရန် စိတ်ဆန္ဒကြောင့် ဘယ်အခါမှ မှ သိပ်အရေးကြီးတယ်လို့ မထင်မှတ်ပေ။ မိတ်ဆွေများက ကျွန်ုပ်ရဲ့အိပ်ခန်းကို ဂျူနာဂဒ်မှ ထရပ်ဘက္ကရိုင်မစ်မူဒါနဲ့ တစ်ခန်းတည်း

ယူထားတယ်။ ကျွန်ုပ်အား ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပါရန်လည်း သူတို့ အပ်နှံပေးကြပါတယ်။

သူဟာအတွေ့အကြုံရှိပြီး လောကအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကား လောကအကြောင်း ဘာမှ နားမလည်တဲ့ ၁၈ နှစ်အရွယ် လူငယ်ကလေး ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိမူဒါက ကျွန်ုပ်မှာ စက်တင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် ဘုံဘေမှ ထွက်ခွာခဲ့လေတယ်။

(၆)

လန်ဒန်မြေကို ခြေချခြင်း

ချုပ်ခြယ်ခြင်းသည်
 ၎င်းကိုယ်၌ကပင်
 အကြမ်းဖက်မှု ပုံသဏ္ဍာန်တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး
 စစ်မှန်သော
 ဒီမိုကရေစီစိတ်ဓာတ်
 ဖြစ်ထွန်းမှုအတွက်
 ဧလုတ် တံသင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ် ဘမုဘောကနေ သင်္ဘောနဲ့ခရီး
 ထွက်လာခဲ့ပါပြီ။ သင်္ဘောစီးရတာ မမူးပါ။ ဒါပေမဲ့ ရက်အဟန်
 ကြာလာတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်ရဲ့စိတ်တွေ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်လာပါတယ်။
 စားပွဲထိုးကို စကားပြောရမှာပင် ရှက်နေပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ အင်္ဂလိပ်စကားကို ပြောနေမကျပေ။ မင်မူဒါမှ လွဲ၍ ဒုတိယတန်းခရီးသည်အားလုံး အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများ ဖြစ်ပါတယ်။

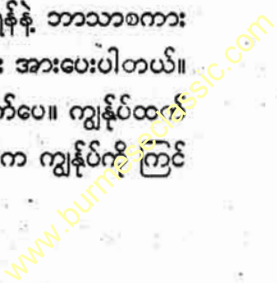
သူတို့နှင့် စကားပြောရန် အခက်အခဲ တွေ့နေပါတယ်။ သူတို့ပြောတာကို နားမလည်။ နားလည်ရင်လည်း ပြန်မပြောတတ်။ ကျွန်ုပ်မှာ တစ်စုံတစ်ခု ပြောမယ်ကြံရင် စိတ်ထဲမှာ ပထမဝါကျ တည်ဆောက်ကြည့်ရတယ်။ သေချာမှသာ ပါးစပ်မှ ထုတ်ပြောရဲပါတယ်။

ဇွန်း၊ ခက်ရင်းကိုလည်း မကိုင်တတ်။ သတ်သတ်လွတ်အစားအစာကိုလည်း မမေးရဲ။ အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ်မှာ ထမင်းစားပွဲမှာ မစားဘဲ အခန်းထဲမှာသာ ယူစားပါတယ်။

အဓိကအားဖြင့် ကျွန်ုပ် ယူလာတဲ့ အချို့မုန့်များနဲ့ အသီးအနှံများသာ စားရပါတယ်။ မင်မူဒါမှာ အခက်အခဲမရှိ လူတကာနဲ့ ရောနှောနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် အခန်းထဲမှာ အောင်းနေရင် သူက ကုန်းပတ်ပေါ် လျှောက်သွားလေ့ ရှိပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ကား ကုန်းပတ်ပေါ် လူအနည်းငယ်သာရှိမှသာ သွားလေ့ရှိပါတယ်။ သူက ကျွန်ုပ်ကို လူများနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရန်၊ စကားစပြီး ပြောဆိုရန် တိုက်တွန်းပါတယ်။ သူက ကျွန်ုပ်အား အင်္ဂလိပ်စကားကို ရဲရဲတင်းတင်းပြောဆိုရန်နဲ့ ဘာသာစကားတို့ ပြောရာတွင် အမှားတော့ ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း အားပေးပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ရှက်စိတ်က မပျောက်ပေ။ ကျွန်ုပ်ထက် အသက်ကြီးတဲ့ အင်္ဂလိပ်ခရီးသည်တစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်ကို ကြင်ကြင်နာနာ စကားလာပြောပါတယ်။

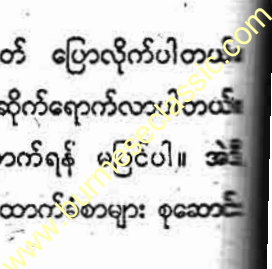
“အခုထိတော့ မင်းအတွက် ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘစ်စကေးပင်လယ်အော်ရောက်ရင် မင်းရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် ပြင်ရမှာပဲ။ အင်္ဂလန်မှာ သိပ်အေးတော့ ဘယ်သူမှ အသား မစားဘဲ နေလို့မဖြစ်ဘူး”

“ဒါပေမဲ့ အင်္ဂလန်မှာ အသားမစားဘဲနဲ့လည်း နေနိုင်ကြ တယ်လို့ ကျွန်တော် ကြားဖူးပါတယ်”

“အလကား ပြောတာပါကွာ၊ ငါ သိသလောက်ဆိုရင် အဲဒီမှာ ဘယ်သူမှ အသားမစားဘဲ မနေနိုင်ဘူး၊ ငါဟာ အရက်သောက်တတ်သူ ဖြစ်ပေမယ့် မင်းကိုတော့ သောက် ဖို့ မငိုက်တွန်းဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မင်း အသားမစားဘဲ နေလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်း စားသင့်တယ်လို့ ငါ ထင်တယ်”

“ခင်ဗျားရဲ့ကြင်နာတဲ့ အကြံပေးချက်အတွက် ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် အသားကို ထိ တောင် မထိပါဘူးလို့ ကျွန်တော့်မိခင်ကို ကတိပြုခဲ့လို့ အသားတော့ မစားပါဘူး၊ တကယ်လို့ အသားမစားရင် မဖြစ်ဘူးဆိုဦးတော့ ကျွန်တော် အိန္ဒိယကိုသာပြန်မယ်၊ အသားတော့ မစားဘူး”

ကျွန်ုပ်က အဲဒီလို ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘစ်စကေးပင်လယ်အော်ကို ဆိုက်ရောက်လာပါတယ်။ အဲဒီအထိ အသားစားရန်၊ အရက်သောက်ရန် မပြင်ပါ။ အဲဒီ အတွက် ကျွန်ုပ် အသားမစားကြောင်း ထောက်ခံစာများ စုဆောင်း

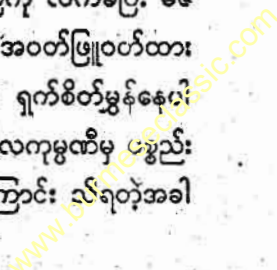
ထားရန် အကြံပေးသဖြင့် ထိုအင်္ဂလပ်မိတ်ဆွေကို တောင်းရာ သူက ကျွန်ုပ် အသားမစားကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ထောက်ခံချက် ရေးပေးပါတယ်။ အဲဒီထောက်ခံစာများကို ကျွန်ုပ် ကာလအတန်ကြာ သိမ်းထားပါတယ်။

သို့သော် ကျွန်ုပ် အသားစားတာကို ထောက်ခံစာများရနိုင်တာကိုလည်း စဉ်းစားမိသဖြင့် သိမ်းထားရန် စိတ်မပါပေ။ ကျွန်ုပ် ရဲ့စကားကို မယုံကြည်ရန်၊ ထိုသို့ ထောက်ခံစာများ ရရှိခြင်းကြောင့် အကျိုးထူးပါတယ်။ အရှင်းဆုံးပြောရရင် ကျွန်ုပ် လန်ဒန်ကို ရောက်ရှိပါတယ်။

ကျွန်ုပ်၏ပစ္စည်းပစ္စယများနဲ့ သော့ပါမကျန် အားလုံးကို ဂရစ်မဲလေကုမ္ပဏီမှ ကိုယ်စားလှယ်ထံတွင် အပ်နှံခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တွင် မိတ်ဆက်စာ လေးစောင် ပါခဲ့ပါတယ်။

- (၁) ဒေါက်တာပီဂျေမက်ထားတံ တစ်စောင်။
- (၂) ဒေါက်ပက်ထရပ်ရှုကလာထံ တစ်စောင်။
- (၃) မင်းသားရန်ဂျစ်ဆင်းဂျီထံ တစ်စောင်။
- (၄) ဒါဒါဘိုင်ဇော်ဂျီထံ တစ်စောင်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

သင်္ဘောပေါ်က လူတစ်ယောက်က ဝိတိုရိယဟိုတယ်မှာ တည်းခိုကြရန် အကြံပေးပါတယ်။ သူ့အကြံကို လက်ခံပြီး မစ်ဇူဒါတို့ဟာ အဲဒီဟိုတယ်ကို သွားပါတယ်။ အဝတ်ဖြူဝတ်ထားသည်မှာ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေသဖြင့် ရှက်စိတ်မွန်နေဖူးတယ်။ ဟိုတယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ ဂရင်းဒလေကုမ္ပဏီမှ ဗွဉ်းများမှာ နောက်တစ်နေ့မနက်မှ ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရတဲ့အခါ

များစွာ စိတ်ညစ်မိပါတယ်။ ဘယ်လိုပင်ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ အင်္ဂလန်မှာ သုံးနှစ်နေပြီး ပညာသင်ရမှာ သေချာပါတယ်။

ကျွန်ုပ် လန်ဒန်ရောက်ပြီးနောက် ဒေါက်တာမက်ထားက ကျွန်ုပ်တို့အား လာရောက်တွေ့ပါတယ်။ ဒေါက်တာမက်ထားနဲ့ တွေ့ဆုံစကား ပြောပါတယ်။ သူက...

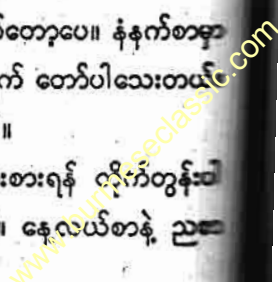
“ငါတို့ အင်္ဂလန်လာတာ ပညာသင်ဖို့သက်သက်သာ မဟုတ်ဘူး။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေရဲ့ အနေအထိုင် အမူအကျင့် တွေကိုလည်း လေ့လာဖို့လိုတယ်။ ဒါကြောင့် မင်းအနေနဲ့ မိသားစုအိမ် တစ်အိမ်မှာ နေဖို့သင့်တယ်။ အဲဒီလိုမနေခင် အသိအိမ်မှာ အစမ်းသဘောနဲ့ နေကြည့်ပေါ့၊ ငါ ပို့ပေးမယ်”

ကျွန်ုပ်မှာ အကြံပေးချက်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံပါတယ်။ အဲဒီမိတ်ဆွေအိမ်ကို ပြောင်းခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ကျွန်ုပ်ကို အလွန်ကြင်နာစွာနဲ့ ဂရုစိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကို ညီငယ်တင်ယောက်အနေနဲ့ အစစအရာရာ သင်ကြားပေးတယ်။

အင်္ဂလိပ်စကား ပြောဆိုတတ်ရန် ကူညီပါတယ်။ သို့သော် အစားအသောက်မှာ ကြီးကျယ်တဲ့ ပြဿနာ။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဆားနဲ့ မဆလားမပါဘဲ ချက်တဲ့ဟင်းကို မစားတတ်။

အိမ်ရှင်မကြီးက ဘာမှမလုပ်တတ်တော့ပေ။ နံနက်စာမှာ ဂျုံမုန့်ညက်နဲ့ကျိုတဲ့ ဆန်ပြုတ် ရတဲ့အတွက် တော်ပါသေးတယ်။ နေ့လယ်စာနဲ့ ညစာမှာ အငတ်ခံရတယ်။

ထိုမိတ်ဆွေက ကျွန်ုပ်ကို အသားစားရန် ကိုက်တွန်းခဲ့တယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဆိတ်ဆိတ်နေရတယ်။ နေ့လယ်စာနဲ့ ည

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

မှာ ပေါင်မုန့်နဲ့ယို ရပါတယ်။ အစားကြီးသူတစ်ယောက်ဖြစ်နေ
၍ ဝဝလင်လင် မဖြစ်ပေ။ ပေါင်မုန့်ကိုလည်း ထပ်မတောင်းရဲ
ပေ။ နွားနို့လည်းမရ။ တစ်ခါက မိတ်ဆွေဟာ မိတ်ပေါက်ပြီး
ကျွန်ုပ်ကို ပြောပါတယ်။

“မင်းသာ ငါ့ညီဖြစ်ရင် တစ်ခါတည်း နှင်ထုတ်လိုက်မှာ။
စာမတတ်တဲ့ အမေ့ရဲ့ရှေ့မှာ ပေးခဲ့ရတဲ့ ကတိကို ဘာ
ဂရုစိုက်စရာ လိုသလဲကွာ။ သူက ဒီက အခြေအနေကို
သိတာမဟုတ်ဘူး။ မင်း သက်သက် အယူသီးတာပဲ။
မင်းပဲ တစ်ခါက အသားစားဖူးတယ်လို့ ပြောတယ်။ စား
ဖို့လိုတုန်းကတော့ စားပြီး၊ အခု စားဖို့လိုတော့မစားချင်
ဘူးဆိုတော့ သနားစရာပဲ”

သူ့ပြောစကားကို ခေါင်းငုံ့ပြီး ခံရပါတယ်။ မိတ်ဆွေများ
က ကျွန်ုပ်ကို စာအုပ်များ ဖတ်ပြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်
လည်း ဖတ်ပါတယ်။ ဘယ်လိုပင်ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်နဲ့ အင်္ဂလန်
ဘယ်လိုဆက်ဖြစ်လာမလဲ ဆိုတာကို ကြိုတင်မတွေးတတ်အောင်
ဖြစ်နေပါတယ်။ လောလောဆယ်မှာတော့ သက်သတ်လွတ်စား
နေသလို ဆုံးဖြတ်ချက်က မပြင်နိုင်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်။

(၇)

အခက်အခဲများကို ဖြတ်သန်းခြင်း

ကိုယ်ကျင့်သတ္တိ၊

ခံနိုင်ရည်၊

ရဲရင့်မှုနှင့် အလိုအပ်ဆုံးဖြစ်သော

ကိုယ်ကျိုးစွန့်မှုတို့သည်

ကျွန်ုပ်တို့၏ ခေါင်းဆောင်များ လိုအပ်သည့်

အရည်အချင်းများ ဖြစ်သည်။

အင်္ဂလန်ဟာ ကျွန်ုပ်အတွက် အခက်အခဲများစွာ ရှိပါတယ်။
အဓိကအချက်မှာ နေစရာနဲ့ စားစရာများ ဖြစ်ပါတယ်။ အရေး
ကြီးတာက အနေအထိုင် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအတွက် အဆင်မပြေ
မှုတွေများထဲ နာတဲ့စိတ်ကို ပြောင်းလဲရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။
အဲဒါက ဘိုဆန်အောင် ပြောင်းလဲနေထိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ်မှာ အနောက်တိုင်း အနေအထိုင်ကို ပြောင်းလဲလိုက်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ အကအခုန် အပျော်အပါးကို အကုန်နှစ်သက်သူပါ။

အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ်မှာ သူတို့လို ပြောင်းလဲ နေထိုင်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီလို နေထိုင်ခြင်းဟာ အသုံးစရိတ်ကို တစ်ဝက်မျှ လျော့ကျစေပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့စာရင်းကိုကြည့်ရင် သွားလာစရိတ်က အတော်ကျနေပြီ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ် တက္ကသိုလ်တက်နေရပါတယ်။ တက္ကသိုလ်တက်ရတဲ့အတွက် ပျော်ရွှင်နေပါတယ်။

တကယ်တော့ လန်ဒန်မှာ တက္ကသိုလ်တက်ရတာ လွယ်ကူတဲ့ကိစ္စတစ်ခု မဟုတ်။ အလွန်ကို ခက်ခဲလှပါတယ်။ စာမေးပွဲကို ခြောက်လတစ်ကြိမ် ကျင်းပရာ ကျွန်ုပ်အတွက်တော့ စာသင်ချိန် ငါးလသာ ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်အဖို့ မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စဖြစ်လို့ အချိန်ဇယားဆွဲပြီး ခွဲကောင်းကောင်းနဲ့ လေ့လာပါတယ်။ သို့သော် လက်တင်ဘာသာနဲ့ ပြင်သစ်ဘာသာအပြင် အခြားဘာသာရပ်များကို ဤအချိန်တွင် မတက်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် စာမေးပွဲကျခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ဝမ်းနည်းကြေကွဲသော်လည်း စိတ်မလျှော့ပါ။ လက်တင်ဘာသာနဲ့ ပြင်သစ်ဘာသာကို ပြည့်မီပြီဖြစ်ရာ သိပ္ပံအုပ်စုမှ ဘာသာရပ်တစ်ခု ရွေးချယ်ရန် စဉ်းစားပါတယ်။

ယခင်က ဓာတုဗေဒကို ယူခဲ့ရာ လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုမရှိသဖြင့် စိတ်မဝင်စားခဲ့ပေ။ ယခုတစ်ကြိမ် ၎င်းအစား အပူဓာတ်

နဲ့ အလင်းရောင်အကြောင်း ယူပါတယ်။ အဆိုပါဘာသာရပ်က လွယ်ကူပါတယ်။

ဒုတိယအကြိမ် စာမေးပွဲဝင်ရန် ကြိုးစားနေစဉ်မှာ ကျွန်ုပ် ရဲ့နေထိုင်စားသောက်မှုကို ပိုပြီး ရိုးရိုးကျင့်ရန် ကြိုးစားပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ယခုနေထိုင်စားသောက်တဲ့ အဆင့်အတန်းမှာ အိမ်ရဲ့ဝင် ငွေနဲ့မသင့်လျော်ဟု ယူဆတဲ့အပြင် ငွေတောင်းတိုင်း ပိုရှာတဲ့ အစ်ကိုလုပ်သူကြောင့် များစွာစိတ်ထိခိုက်ရပါတယ်။ တစ်လမှာ ၈ ပေါင်မှ ၁၅ ပေါင်သာ သုံးနိုင်တဲ့ ကျောင်းသားများရဲ့ ပညာချွန် ဆုများ ရရှိနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေထိုင်ပြီး ပညာသင်ကြားနေကြတဲ့ နမူနာ များကိုလည်း မျက်မြင်တွေ့ပါတယ်။ ကျောင်းသားတစ်ယောက် မှာ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်မှာ တစ်ပတ် ၂ သျှိုလင်သာ ပေးရတဲ့ အခန်းငယ်ကလေးမှာနေပြီး လောက်ပေါတယ်။

အလားတူ အပေါစားတို့ကို ဆိုင်များမှာ တစ်နပ်လျှင် ၂ ပဲနီမျှတန် ပေါင်မုန့်နဲ့ ကိုကိုးဖျော်ရည်နဲ့သာ ရောင့်ရဲနေထိုင် ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်လည်း အခန်းနှစ်ခန်းအစာ တစ်ခန်းသာယူရန် နဲ့ ထမင်းကိုလည်း အိမ်မှာ ကိုယ်တိုင်ချက်စားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် ပါတယ်။ အဲဒီလို ပြုလုပ်တဲ့အတွက် တစ်လကို လေးငါးပေါင် ပိုလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ချွေတာခြင်းကြောင့် စာအုပ်များကိုလည်း ဖတ်ရ တယ်။ အခန်းတစ်ခန်းတည်းသာငှားပြီး ထမင်းကိုလည်း ကိုယ် တိုင်ချက်ပါတယ်။ မနက်ည တစ်ရက်မှာ ထမင်းသျှိုလင်နဲ့ သုံးပဲနီ

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

သာ ကုန်တော့တယ်။ စာကျက်ချိန်လည်း ပိုရတယ်။ ရိုးရိုးကျင့်
ခြင်းအတွက် စာမေးပွဲကို ချောမောစွာ အောင်မြင်ပါတယ်။ တမေး
ပွဲအောင်တဲ့အတွက် အလွန်ပင် ပျော်ရွှင်ရပါတယ်။

အလားတူ ကျွန်ုပ်မှာ စုသင့်တာစုပြီး စွန့်သင့်တာကို စွန့်
လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အသားမစားဘဲ သတ်သတ်လွတ်
စားရန်ဆိုတာ ကျေနပ်စရာတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ ထိုအခါက
သက်သက်လွတ်ဝါဒမှာ အင်္ဂလန်တွင် အသစ်အဆန်း ဖြစ်လာပါ
တယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ယခင်က အသားစားဝါဒကို ယုံကြည်ခဲ့သူ
တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုမှသာ သက်သတ်လွတ်သမား ဖြစ်ခဲ့
ပါတယ်။ စိတ်အားတက်ကြွစွာနဲ့ ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရာ ဘေးဝါတာ
အရပ်မှ သားစားရှောင်ကျည်ရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ တည်ထောက်ရန်
ဆုံးဖြတ်ပါတယ်။

အဖွဲ့မှာ သက်သတ်လွတ်ဝါဒီ(The evegetajian) ဂျာနယ်
ရဲ့ အယ်ဒီတာဖြစ်တဲ့ ဒေါက်တာအိုးလ်ဖီးဝ်ဒ်က ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘေးဝ်
ဝါတာအရပ်မှာ နေထိုင်တဲ့ ဆာအက်ဒွင်အာနိုး “အာရှ၏အလင်း
ရောင်”အမည်ရှိ ဗုဒ္ဓဝင်ကဗျာရှည်ကြီးကို ရေးသားသူက ဒုတိယ
ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကျွန်ုပ်ကို အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ပေးပါတယ်။

အဖွဲ့မှာ အတန်ကြာ တည်မြဲပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ပြောင်းရွှေ့
သွားတဲ့အခါ ရပ်ဆိုင်းသွားပါတယ်။ အဲဒီအတွက် တိုတောင်းတဲ့
အတွေ့အကြုံကလေးက ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့အစည်းများကို ကိုင်တွယ်
ဆောင်ရွက် လေ့ကျင့်ပေးလိုက်သလို ခံစားရပါတယ်။

ဘယ်လိုပင် ဖြစ်ပါစေ ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ စာမေးပွဲကို ပုံမှန် အောင်နေဖို့က အလွန်ပင် အရေးကြီးပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အတွက် ကုန်ကျစရိတ် ရှာဖွေပို့ပေးနေရတဲ့ အစ်ကိုကိုလည်း အားနာလှ ပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပါတယ်။

တွေ့လိုက်ရတဲ့ အခက်အခဲတွေကတော့ များပြားလွန်းပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ အိန္ဒိယကို ပြန်ပြေးချင်ပါတယ်။ အဲဒီ လောက်အထိ စိတ်ဓာတ်ကျခဲ့တာပါ။

ကျွန်ုပ်မှာ အင်္ဂလိပ်ဝတ္ထုစာအုပ်များ၊ အခြားဗဟုသုတ ရစရာရှိတဲ့ စာအုပ်တွေကို ဝယ်ယူဖတ်ရှုပါတယ်။ တချို့မိတ်ဆွေ များကလည်း အခမဲ့ ပေးဖတ်ပါတယ်။ ကျောင်းစာတွေကလည်း အိန္ဒိယနဲ့ ပိုခက်သလို ခံစားရပါတယ်။

ကျွန်ုပ် အင်္ဂလန်ရောက်ပြီး ဒုတိယနှစ်မှာ “သီအိုဆိုဖစ် ညီအစ်ကိုနဲ့ တွေ့ပါတယ်”။ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ညီအစ်ကိုတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့က ကျွန်ုပ်ကို ဂီတ (ဘဂဝါဂီတကျမ်းစာ) အကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

သူတို့မှာ “ဆာအက်ဒွင်အာနီ” ဘာသာပြန်တဲ့ “ကောင်း ကင်ဘုံမှသီချင်း” (Teh song celestial) စာအုပ်ကိုဖတ်ရန် သူတို့ နဲ့အတူ မူရင်းကိုဖတ်ရန် ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ သက္ကဋ္ဌာန ဖြစ်စေ၊ ရူဂျာဂုတ္တီနဲ့ဖြစ်စေ မဖတ်ရသဖြင့် ရှက်မိပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အား သူတို့လို ဂီတကို မဖတ်ဖူးကြောင်း သူတို့ရဲ့ဖိတ် ကြားချက်ကို လက်ခံကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၆၃

ကျွန်ုပ်မှာ သက္ကတဘာသာကို အနည်းငယ် တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာသာပြန်ဟာ ဘယ်နေရာက မူရင်းနဲ့ ကွဲလွဲနေတယ် ဆိုတာတော့ မပြောနိုင်ကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ဟာ ဂီတကို ဖတ်ကြည့်ရာ ဒုတိယအခန်းမှာ ပါရှိတဲ့ အောက်ပါ စာပိုဒ်များကို အလွန်ပင် စွဲမက်စေပြီး နားထဲမှာ အမြဲလိုကြား ယောင်နေပါတယ်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အာရုံကို စိတ်စင်စားလျှင်
ကပ်ငြိခြင်း ဖြစ်၏။

ကပ်ငြိခြင်းမှ ကာမသည် ပေါ်လာ၏။

ကာမသည် ပြင်းထန်သော ကောဇကို ဖြစ်စေ၏။

ကောဇကြောင့် သတိချွတ်ယွင်း၏။

သင်္ခါချွတ်ယွင်းခြင်းကြောင့်

အသိဉာဏ်ပျက်စီး၏။

အသိဉာဏ် ပျက်စီးခြင်းကြောင့်

တည်ကြည်ခြင်းသမာဓိ ပျက်စီး၏။

ဟု ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအတွက် စာအုပ်ကို ကျွန်ုပ်အတွက် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင် အောင် ဖြစ်မိပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာစပြီး စာအုပ်ကို စွဲမက်စေ တာ ယခုအထိ ဖြစ်ပါတယ်။ စာအုပ်ဟာ အသိဉာဏ်အတွက် အကောင်းဆုံး စာအုပ်တစ်အုပ်ဟု ယူဆမိပါတယ်။

စာအုပ်ဟာ ကျွန်ုပ် ဒုက္ခရောက်နေတဲ့အချိန်မှာ အကူအညီ ပေးခဲ့လေတယ်။

အဲဒီအတွက် ဆာအက်ဒွင်အာနိုးရဲ့ စာအုပ်တွေကို ရှာဖွေ
ဖတ်ရှုပါတယ်။

အဲဒီညီနောင်ကပဲ ကျွန်ုပ်ကို ဆာအက်ဒွင်အာနိုး ရေးသား
တဲ့ "အာရှ၏အလင်းရောင်" စာအုပ်ကို ဖတ်ခိုင်းပါတယ်။ စဖတ်
လျှင်ပင် ကျွန်ုပ်ဟာ စာအုပ်ကို လက်မှမချနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ပါ
တယ်။ ဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့။ ပြောစရာတွေများလို့ ဆက်
ပြောချင်ပါသေးတယ်။

(၇)

ရှေ့နေဖြစ်လို့ အိမ်ပြန်ပြီ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းချုပ်ခြင်းတွင်
တကယ့် ပထမဆုံးခြေလှမ်းသည်
အတွေးကို ထိန်းချုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အကြောင်းအရာများက ကျွန်ုပ် ယခုထိ အင်္ဂလန်လာခြင်း
ခွဲ ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်တဲ့ ရှေ့နေဖြစ်ရန်ကိစ္စကို မပြောရသေးချေ။
ယခု အတိုချုပ်ပြီး ပြောပါမယ်။ ကျောင်းသားတစ်ယောက် ရှေ့နေ
ဖြစ်ရန်အတွက် သင်တန်း(ကျောင်း)တက်ခြင်းနဲ့ စာမေးပွဲအောင်
ခြင်းဆိုတဲ့ လိုအပ်ချက်နှစ်ခု ရှိပါတယ်။ ကျောင်းတက်ကာလ
(၁၂)ပိုင်း ရှိပါတယ်။ အချိန်အားဖြင့် သုံးနှစ်ခန့် ဖြစ်ပါတယ်။
ကျောင်းတက်ကာလ (၁)ပိုင်းမှာ ညစာစားပွဲ (၂၄)ကြိမ်
ပြုလုပ်ပါတယ်။ ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဟာ အနည်းဆုံး(၆)

www.burmeseclassic.com

ကြိမ် တက်ရောက်ရန် လိုပါတယ်။ ညစာစားတဲ့အခါ တကယ် စားတာဖြစ်စေ၊ မစားတာဖြစ်စေ ညစာစားပွဲကို တက်ရောက်ကြောင်း သတင်းပို့ပြီး ထမင်းပွဲ မပြီးမချင်း ရှိနေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

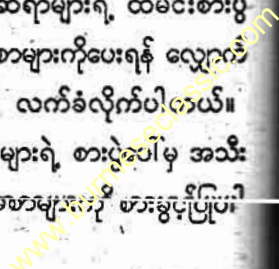
အဓိကအားဖြင့် ညစာနဲ့ ဝိုင်အရက်ကို စားကြသောက်ကြတာက များပါတယ်။ ညစာတစ်ပွဲကို နှစ်ရူပီ သုံးရူပီခန့် ကျတယ်။ ၎င်းမှာ သက်သာတယ်လို့ပဲ ဆိုရပါမယ်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုရင် ဟိုတယ်မှာစားရင် အရက်အတွက် မှာပင် အဲဒီလောက် ကုန်ကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ အိန္ဒိယပြည်မှာ “ယဉ်ကျေးသူများ” မဟုတ်ရင်၊ အရက်ဖိုးဟာ ထမင်းဖိုးထက် ပိုတောင် ပိုပါတယ်။

လူများဟာ အရက်သေစာအတွက် ဤမျှငွေကြေးကို ဖြန့်တီးနေပါတယ်။ အဲဒီအတွက် အလွန်ပင် အံ့ဩရပါတယ်။ တကယ်လည်း တုန်လှုပ်မိပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ထမင်းစားပွဲကို များစွာစားလေ့ မရှိ။ အလားတူ ဆရာများအတွက် ကျွေးမွေးတဲ့ ညစာမှာ ကျောင်းသားများရဲ့ ညစာထက် ကောင်းပါတယ်။

ဖာရစ်ကျောင်းသားတစ်ဦးနဲ့ ကျွန်ုပ် သက်သတ်လွတ်ကျောင်းသားများက ထောက်ထားပြီး ဆရာများရဲ့ ထမင်းစားပွဲမှ ပါလာတဲ့ သက်သတ်လွတ် အစားအစာများကိုပေးရန် လျှောက်ထားပါတယ်။ အဆိုပါလျှောက်လွှာကို လက်ခံလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဆရာများရဲ့ စားပွဲပေါ်မှ အသီးအနှံနဲ့ အမြားသက်သတ်လွတ် အစားအစာများကို စားမွှာပို့ပြုပါ။

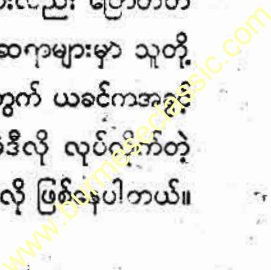
တယ်။ အလားတူ ကျောင်းသားလေးယောက် တစ်တွဲကို ဝိုင် အရက်နှစ်ပုလင်း ပေးပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ အရက်မသောက်တတ်သူ ဖြစ်နေလို့ ကျွန်ုပ်နဲ့ တွဲပြီး ထိုင်ချင်သူ ပေါများပါတယ်။ ကျွန်ုပ်နဲ့ထိုင်သူ သုံးယောက် မှာ ဝိုင်ပိုသောက်ရပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ အထူးညစာ ကျွေးမွေးတဲ့အခါမျိုးမှာ ရှန်ပိန် စတဲ့ အရက်မျိုးကို ပိုပြီးပေးတဲ့အခါ အဲဒီနေ့မျိုးမှာ ကျွန်ုပ်ကို တက်ရောက်ရန် သူတို့နဲ့ တစ်ဝိုင်းတည်းထိုင်ကြရန် ခေါ်ကြသူ များလည်း များလှပါတယ်။

ညစာစားပွဲများက ကျောင်းသားများကို ဘယ်လိုအရည် အသွေး တိုးတက်စေတယ်ဆိုတာ အဲဒီတုန်းက နားမလည်ခဲ့ပေ။ ယခုတိုင်လည်း နားမလည်ပေ။ ရှေးအခါတုန်းက ကျောင်းသား အနည်းငယ်သာ ညစာစားပွဲကို တက်ရပါတယ်။ တက်ရောက် ကြတဲ့ ကျောင်းသားများနဲ့ ဆရာများ တွေ့ဆုံနှီးနှောရန် အခွင့် အရေး ရရှိကြတယ်။ မိန့်ခွန်းပြောတဲ့ အစီအစဉ်တွေလည်း ပါ တယ်။

အဲဒီလို ပြုလုပ်ကြတဲ့အတွက် ကျောင်းသားများ အတွေ့ အကြုံ ဗဟုသုတကြွယ်ဝလာကြတယ်။ စကားလည်း ပြောတတ် လာကြတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်ရောက်တော့ ဆရာများမှာ သူတို့ အတွက် သတ်သတ်စားပွဲထိုင်ပြီး စားကြတဲ့အတွက် ယခင်ကအစွဲခို အရေးတွေ မရနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို လုပ်လိုက်တဲ့ အတွက် ဤအလေ့အကျင့်မှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိသလို ဖြစ်နေပါတယ်။

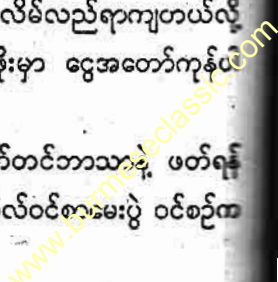
ရှေ့နေသင်တန်းအတွက် သင်ခန်းစာမှာ လွယ်ကူလှပါတယ်။ ထိုအခါ ရှေ့နေများကို ညစာစားရှေ့နေလို့ ပြောင်ပြီး ခေါ်ကြပါတယ်။ စာမေးပွဲများမှာ လက်တွေ့အားဖြင့် တန်ဖိုးမရှိ လှဘူးဆိုတာကို လူတိုင်းသိပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်မှာ ဥပဒေနဲ့ ယေဘုယျဥပဒေ နှစ်မျိုးကို သင်ရပါတယ်။ အဲဒီဥပဒေများအတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ စာအုပ်များ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူမှ မဖတ်ကြပါ။ အလားတူ ရောမဥပဒေစာမေးပွဲကို ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ် ဖတ်လိုက်ရုံနဲ့ အောင်ကြပါတယ်။ ယေဘုယျဥပဒေများအတွက် စာမေးပွဲကို နှစ်လ သုံးလ စာဖတ်လိုက်တာနဲ့ အောင်မြင်ကြသူများကို ကျွန်ုပ်တွေ့ရပါတယ်။

ရောမဥပဒေစာမေးပွဲ အောင်ချက်ရာခိုင်နှုန်းမှာ (၉၅)မှ (၉၉)အထိ ဖြစ်ပါတယ်။ စာမေးပွဲကြီးအောင်ချက် ရာခိုင်နှုန်းမှာ (၇၅)၊ တစ်ခါတစ်ရံ အဲဒီထက် ပိုပါတယ်။ အလားတူ စာမေးပွဲကျမှာကို စိုးရိမ်စရာမရှိ။

စာမေးပွဲကို တစ်နှစ်ကို (၄)ကြိမ် ကျင်းပတယ်။ ကျွန်ုပ်ကတော့ ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ စာအုပ်အားလုံးကို ဖတ်သင့်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်။ စာအုပ်တွေ မဖတ်ရင် လိမ်လည်ရာကျတယ်လို့ တွေးမိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စာအုပ်တန်ဖိုးမှာ ငွေအတော်ကုန်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ရောမဥပဒေကို လက်တင်ဘာသာနဲ့ ဖတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ လန်ဒန်တက္ကသိုလ်ဝင်စာမေးပွဲ ဝင်စဉ်က

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၆၉

တက်ခဲ့တဲ့ လက်တင်ဘာသာမှာ အခုထိ အသုံးဝင်ပါတယ်။ အဲဒီလို ဖတ်ခဲ့တဲ့အတွက် တောင်အာဖရိက ရောက်တဲ့အခါ ရောမဒတ်ချ် (Roman Dutch) ဥပဒေမှာ ရှေးရိုးဥပဒေဖြစ်တဲ့အတွက် အသုံးဝင်ပါတယ်။ အလားတူ ဂျပ်စတီးနီးယန်း (Justinian) အကြောင်း ဖတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်ကို တောင်အာဖရိကဥပဒေကို နားလည်စေရန် အလွန်ကို အထောက်အကူပြုပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အင်္ဂလန်ယေဘုယျ အများသုံးဥပဒေကို (၉)လမျှ ကြိုးစားပမ်းစား ဖတ်ခဲ့ရပါတယ်။

ဘရမ်းရဲ့ ယေဘုယျဥပဒေ (Common Law) စာအုပ်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းပါတယ် ဒါပေမဲ့ ဖတ်တဲ့အခါ အနည်းငယ် ခက်ပါတယ်။ ဝိုက်နဲ့ ကျူးဒါတို့ရဲ့ အမှုကြီးများ (Leading cases) စာအုပ်မှ အမှုအချို့ကို ပြဋ္ဌာန်းထားရာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းပြီး အလွန်ဗဟုသုတ ရှိပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ဝီလျံနဲ့ အက်ဒပ်တို့ရဲ့ “အမွေပစ္စည်း” (Real property) စာအုပ်နဲ့ ရွတ်ဒီဗ်ရဲ့ “ပုဂ္ဂလိကအမွေ” (Personal Property) စာအုပ်များကို ဖတ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဝီလျံရဲ့ စာအုပ်မှာ ထည့်တစ်ပုဒ်လို ဖတ်ကောင်းပါတယ်။

အိန္ဒိယ ပြန်ရောက်ပြီးနောက်မှာ သတိရနေတဲ့ စာအုပ်မှာ နိဂုံးရဲ့ ဟိန္ဒူဥပဒေ (Hindu Law) ဖြစ်တယ်။ ကျွန်ုပ် စာမေးပွဲအောင်ပြီး ၁၈၉၁ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၈ ရက်နေ့မှာ ဝတ်လုံဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉ ရက်နေ့မှာ ဟိုက်ကုတ်တွင် စာရင်းသွင်းပါတယ်။ ၁၂ ရက်နေ့မှာ အိမ်ပြန်ရန် သင်္ဘောစီးရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ဝတ်လုံဖြစ်လို့ ပြန်လာခဲ့ပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ တော့ သံသယတွေ ဖြစ်နေပါတယ်။

အကြောင်းမှာ ရှေ့နေဖြစ်ရန် လွယ်ကူပေမယ့် ရှေ့နေ လိုက်ရန်မှာ အလွန်ကို ခက်နေပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဥပဒေများကို ကျက်မှတ်မိခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အသုံးမချတတ်ပါ။

ကျွန်ုပ်မှာ ရှေ့နေကျင့်ဝတ်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ခဲ့ပါ တယ်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်ရဲ့အလုပ်ကို စတင်ပြီး မသုံးတတ်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်။ ဘယ်လိုပင် ဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်ုပ်မှာ ကေးနဲ့ မော်လဆန်းတို့ရဲ့ စာအုပ်တွေ ဖတ်ရမှာ သေချာပါတယ်။

လန်ဒန်မှာ မဖတ်ခဲ့ရပေမယ့် ဖတ်ရန် မှတ်ထားပါတယ်။ အဲဒီစာအုပ်များကို တောင်အာဖရိက ရောက်တဲ့အခါမှာ ဖတ်ဖြစ် ပါတယ်။

မျှော်လင့်ချက်နဲ့ စိတ်ရှုပ်ထွေးမှုတွေ ပေါင်းစပ်လျက် ကျွန်ုပ် မှာ အက်စ်၊ အက်စ်၊ အဆမ် သင်္ဘောနဲ့ ဘုံဘော့ကို ဆိုက်ရောက် ခဲ့ပါတယ်။ ဆိပ်ကမ်းမှာ လှိုင်းထန်လျက် ရှိပေမယ့် ကျွန်ုပ်မှာ နေ့လယ်စာအဖို့ ကမ်းပေါ်ကို ဆိုက်ရောက်ပါတယ်။

(၉)

ဝမ်းသာဝမ်းနည်းမှုများစွာ

လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်နှင့်
လွတ်လပ်စွာ ရေးသားခွင့်သည်
လွတ်လပ်ရေး၏
အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်သည်။

ပြီးခဲ့တဲ့အခန်းမှာ ကျွန်ုပ် ဘုံဘောဆိပ်ကမ်းကို ရောက်ချိန်
ဝင်လယ်မှာ လှိုင်းထန်နေတယ်လို့ တင်ပြခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ
အချိန်မှာ ဇွန်လနဲ့ ဇူလိုင်လမှာ အာရှေဗျပင်လယ်မှာ ဖြစ်ရိုးဖြစ်
အားဖြင့် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပြီး တစ်လမ်းလုံး လှိုင်းထန်လှ
တယ်။

ခရီးသည် အားလုံးလိုလိုပင်လှိုင်းမူးကာ နေထိုင်မကောင်း
ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် တစ်ယောက်တည်းသာလျှင် ကျန်းလျန်း

မာမာနဲ့ ကုန်းပတ်ပေါ်မှာနေပြီး ပင်လယ်လှိုင်းများကို ကြည့်နေ နိုင်ပါတယ်။ နံနက်စာ စားတဲ့အခါများမှာလည်း ကျွန်ုပ်နဲ့အတူ တစ်ယောက် နှစ်ယောက်သာ စားနိုင်ပါတယ်။

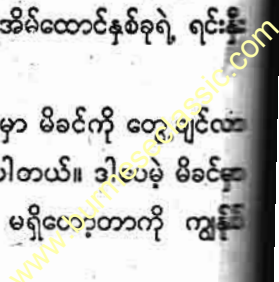
ကျွန်ုပ်အတွက်မှာ အပြင်ဘက် ရေပင်လယ်မှာ လှိုင်းထ နေသလို အတွင်းဘက် စိတ်ပင်လယ်လည်း လှိုင်းထနေပါတယ်။ အပြင်ဘက်လှိုင်းကို ခံနိုင်ရည်ရှိသလို အတွင်းဘက်လှိုင်းကိုလည်း ခံနိုင်ရပါလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပ် ယုံကြည်နေပါတယ်။ တကယ်လည်း မျှော်လင့်နေပါတယ်။

တကယ်တော့ ကျွန်ုပ်မှာ ပြုပြင်ရေးသမားတစ်ဦး ဖြစ် လေရာ မည်ကဲ့သို့ ပြုပြင်ရေးမျိုးကို လုပ်ရင်ကောင်းမလဲလို့ စဉ်းစားနေမိပါတယ်။

အလားတူ ကျွန်ုပ် ပြန်လာတာကို ကျွန်ုပ်ရဲ့အစ်ကိုက ဆိပ်ကမ်းမှာ လာကြည့်နေပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဒေါက်တာမက်ထား နဲ့ ၎င်းရဲ့အစ်ကိုတို့ကို သိနေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ဒေါက်တာ မက်ထားက ကျွန်ုပ်ကို သူ့ရဲ့အိမ်မှာတည်းရန် တိုက်တွန်းပါတယ်။

သူတို့နဲ့ လိုက်သွားပါတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် အင်္ဂလန် မှာ စတင်ခဲ့တဲ့ ခင်မင်မှုက အိန္ဒိယရောက်တဲ့အထိ ခိုင်မြဲလာခဲ့ ပါတယ်။ ခင်မင်မှုကို အကြောင်းပြုပြီး အိမ်ထောင်နှစ်ခုရဲ့ ရင်းနှီး မှုမှာ တိုးပွားလာခဲ့ပါတယ်။

ဘယ်လိုပင် ဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်ုပ်မှာ မိခင်ကို တွေ့ချင်လား တယ်။ တွေ့ချင်စိတ်လည်း ပြင်းပြလာပါတယ်။ ဒါ့ပေမဲ့ မိခင်မှာ ကျွန်ုပ်ကို ကြိုဆိုရန် လူ့လောကမှာ မရှိလော့တာကို ကျွန်ုပ်

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

မသိပေ။ ကျွန်ုပ်က မိခင်လာမကြိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အစ်ကိုကို မေးပါတယ်။

ကျွန်ုပ် အင်္ဂလန်မှာရှိစဉ် မိခင်မှာ သေဆုံးသွားခဲ့ပြီ။ ဒါကို အသိမပေးခဲ့ပေ။ အစ်ကိုမှာ ကျွန်ုပ် တိုင်းတစ်ပါးကို ရောက်နေ စဉ် စိတ်ဒုက္ခ မရောက်စေချင်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ် ဖြစ် ကျွန်ုပ်ကတော့ ဝမ်းနည်းမှု ကြီးမားလှပါတယ်။

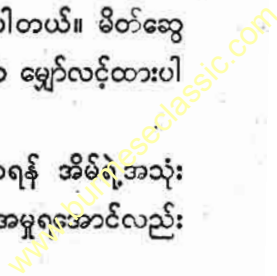
ဖခင်သေဆုံးစဉ်ကထက် ပိုပါတယ် ကျွန်ုပ် ရည်ရွယ်ထား တဲ့ မျှော်လင့်ချက်များ အားလုံး ပြုလဲသွားသလို ခံစားရပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ် သတိလက်လွတ် ပူဆွေးမှု မဖြစ်ခဲ့ပေ။ မျက်ရည်မကျအောင် မိမိကိုယ်ကို ထိန်းနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ကြေကွဲမှုတွေကို အစ်ကိုက များစွာကူညီပေးခဲ့ပါတယ်။ အမှန် တော့ အစ်ကိုဟာ ကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ မျှော်လင့်ချက်များစွာ ထားရှိ ပါတယ်။

ချမ်းသာလိုစိတ်နဲ့ ကျော်ကြားလိုစိတ်တို့မှာ သူ့ရဲ့စိတ်ထဲ မှာ ကြီးကျယ်လှပါတယ်။ အစ်ကိုဟာ ရက်ရောတတ်ပါတယ် ခိတ်သဘောထား ကြီးပါတယ်။

အလားတူ အစ်ကိုဟာ ရိုးရိုးသားသား နေတတ်သူ တစ် ယောက်ပါ။ အဲဒီအတွက် ခင်မင်သူ ပေါလှပါတယ်။ မိတ်ဆွေ များမှတစ်ဆင့် အမှုများ ရရှိမယ်လို့ အစ်ကိုက မျှော်လင့်ထားပါ တယ်။

အစ်ကိုဟာ ကျွန်ုပ်အတွက် ဂုဏ်ရှိစေရန် အိမ်ရဲ့အသုံး ချိတ်ကို များစွာတိုးမြှင့် သုံးစွဲတဲ့အပြင် အမှုရအောင်လည်း

အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပေးပါတယ်။ ကျွန်ုပ် နိုင်ငံခြားသွားစဉ်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ ဇာတ်မျိုးနွယ်တို့ရဲ့ ဆူပူမှုမှာ ယခုထက်တိုင် မငြိမ်းသေးပါ။ ကိစ္စမှာ ဇာတ်မျိုးနွယ်များအတွင်းမှာ အုပ်စုနှစ်စု ကွဲခဲ့ပါတယ်။

အုပ်စုတစ်ခုက ကျွန်ုပ်ကို ဇာတ်အတွင်းကို ပြန်လည်လက် ခံလိုပြီး တခြားအုပ်စုက ဆက်လက်သပိတ်မှောက် ဝိုင်းပယ်ထား ပါတယ်။ အဲဒါက ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံကိုသွား ပြီး ရှေ့နေပညာ သင်ကြားတဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါတွေကို ကျွန်ုပ်က ဂရုမစိုက်ပေမယ့် အစ်ကိုကတော့ ဂရုစိုက်နေပါတယ်။ ပထမအုပ်စုကို သဘောကျစေလိုတဲ့ သဘော နဲ့ အစ်ကိုက ကျွန်ုပ်အား ရှာဂျီဂေါ့ကို မသွားခင် နစစ်ကို ခေါ် သွားပြီး မြင့်မြတ်တဲ့ မြစ်အတွင်းမှရေကို ချိုးစေပါတယ်။

အလားတူ ရှာဂျီဂေါ့ကို ရောက်တဲ့အခါ ဇာတ်မျိုးနွယ် ဆိုင်ရာ ညစာကို ကျွေးမွေးဧည့်ခံပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ မနှစ်သက် ပါ။ ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုက ကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ ချစ်ခြင် မေတ္တာမှာ အတိုင်းအဆမရှိပါ။

ကျွန်ုပ်မှာ အစ်ကိုအား လေးစားမှုအပြည့် ရှိပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အစ်ကိုရဲ့ဆန္ဒကို လိုက်နာပါတယ်။ အဲဒီလုပ်ရပ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်အား ဇာတ်ပြန်သွင်းရေးကိစ္စမှာ ကြေလည်သွားပါတယ်။

အလားတူ မိတ်ဆွေများက ကျွန်ုပ်ကို ဟိုက်ကုတ်မှအစ အကြံများ ရစေရန် ဘုံဘောကိုသွားဖို့ တိုက်တွန်းပါတယ်။ အိန္ဒိယ ဥပဒေကို လေ့လာနိုင်တဲ့အပြင် အမှုကိုလည်း ရနိုင်တယ်။

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၇၅

ကျွန်ုပ်မှာ ထိုအကြံပေးချက်ကိုလက်ခံပြီး ဘုံဘောကို ထွက်
ခဲ့ပါတယ်။ ဘုံဘောမှာ ကျွန်ုပ် အိမ်ခန်းတစ်ခန်းငှားပြီး ကျွန်ုပ်
ကဲ့သို့ မကျွမ်းကျင်တဲ့ ထမင်းချက်တစ်ယောက်ကို ငှားထားပါ
တယ်။ ခက်နေတာက ဘုံဘောမှာ ဝင်ငွေမရှိရင် လေးငါးလထက်
ပိုပြီးမနေနိုင်ပေ။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်ရဲ့ဘဝတိုက်ပွဲအစ ဖြစ်လာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်
အတွက် ရှေ့နေအလုပ်မှာ ဟန်ပန်လေသံမှာ များလှပါတယ်။
အသိပညာနည်းပါးသဖြင့် မကောင်းလှပါ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်
တတ်ထားတဲ့ပညာကို အသုံးချရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၁၀)

ပထမဆုံး လိုက်ရတဲ့အမှု

အကြမ်းဖက်မှုဖြင့် ရအပ်သော
 အောင်ပွဲသည်
 တဒဂ်အောင်ပွဲသာ
 ဖြစ်သောကြောင့်
 အရုံးဟု
 အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည်။

ဘုံဘောမှာရှိစဉ် ကျွန်ုပ်မှာ တစ်ဖက်က အိန္ဒိယဥပဒေကို
 လေ့လာပြီး တစ်ဖက်က အာဟာရဗေဒဆိုင်ရာ စမ်းသပ်မှုများ
 ပြုလုပ်ပါတယ်။ ဒုတိယကိစ္စမှာ ဖိရ်ချန်းဂန္ဒီလည်း ပါတယ်။
 ကျွန်ုပ်ရဲ့အစ်ကိုက အမှုများအောင် ကြိုးစားပေးပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၇၇

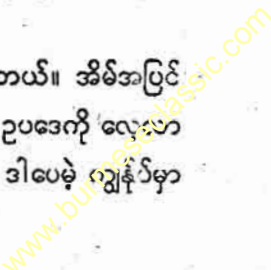
အိန္ဒိယဥပဒေကို လေ့လာရတာ ငြီးငွေ့စရာ ကောင်းလှပါတယ်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေကိုလည်း ကျွန်ုပ် မည်သည့်နည်းနဲ့မှ လေ့လာ၍ မရပေ။ သက်သေခံဥပဒေမှာ အဲဒီလိုမဟုတ်။ ဝီရိချမ်းဂန္ထီမှာ ရှေ့နေစာမေးပွဲဝင်ရန် ကြိုးစားလျက် ရှိပါတယ်။

သူက ကျွန်ုပ်ကို ဝတ်လုံများနဲ့ ရှေ့နေများ အကြောင်း ပြောပြလေ့ ရှိပါတယ်။ ဆာဖာရိုတ်ရှားရဲ့ အရည်အချင်းက တရားဥပဒေကို တကယ် လေးလေးနက်နက် သိနားလည်သူပါ။ သူက သက်သေခံဥပဒေကို အလွတ်ရပြီး အခန်းသုံးဆယ့်နှစ်က အမှုတွေကို အားလုံး နားလည်ပါတယ်။ ဘဒ်ရူဒင်တရပ်ဂျီရဲ့လျှောက်လဲချက်ဟာလည်း တရားသူကြီးတွေကိုတောင် အံ့ဩစေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်များအကြောင်း ကြားရတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်ချောက်ချားမိပါတယ်။

သူပြောလေ့ ရှိတာက...

“ဝတ်လုံတစ်ယောက် နာမည်ရအောင် ငါးနှစ်ကနေ ခုနစ်နှစ်အထိ ကြိုးစားရတာ ထုံးစံပဲ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ရှေ့နေစာမေးပွဲဝင်ဖို့ လက်မှတ်ထိုးလိုက်တာ။ ခင်ဗျား... သုံးနှစ်အတွင်းမှာ ဒီလှေကို လှော်နိုင်တယ်ဆိုရင် ကံကောင်းတယ်လို့ အောက်မေ့ပါ။”

အသုံးစရိတ်မှာ လစဉ်မြင့်တက်နေပါတယ်။ အိမ်အပြင်အဆောက်မှာ ဝတ်လုံဆိုင်ဘုတ်ချိတ်ပြီး အတွင်းမှာ ဥပဒေကို လေ့လာနေရဦးမယ့် အလုပ်ကို ကျွန်ုပ် မနှစ်သက်ပေ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်မှာ သက်သေခံဥပဒေကို နှစ်သက်ပါတယ်။

မိန်းရဲဟိန္ဒူပဒေစာအုပ်ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ခဲ့ပါတယ်။ အမှုတစ်ခုကို ကိုယ်တိုင်လိုက်ရန်မှာ သတ္တိမရှိသလို ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ယောက္ခမအိမ်ကို ပထမဆုံးအကြိမ်သွားရတဲ့ သတို့သမီးပမာ မပြောတတ်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်။ ထိုအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်မှာ မမ္မိဆိုင် ဆိုသူရဲ့ အမှုကို လက်ခံလိုက်ပါတယ်။

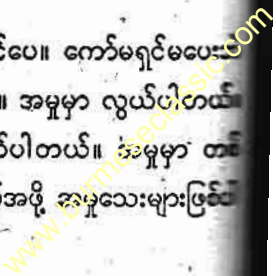
အမှုမှာ အမှုသေး ဖြစ်ပါတယ်။ အမှုပွဲစားကို ကော်မရှင် (ပွဲခ)ပေးရန် ကျွန်ုပ်အား ပြောကြရာ ကျွန်ုပ် လေးလေးနက်နက် ငြင်းပယ်လိုက်ပါတယ်။

“ဒါပေမဲ့ တစ်လ သုံးလေးထောင် ဝင်ငွေရှိတဲ့ ရှေ့နေကြီး မစ္စတာ.....တောင်မှ ကော်မရှင် ပေးရတာပဲ”

“ကျွန်တော်က သူနဲ့ပြိုင်ဖို့ မလိုပါဘူး။ တစ်လ သုံးရာ လောက်ရရင် ကျေနပ်ပါတယ်။ အဖေလည်း အဲဒီလောက် ထက် ပိုမရခဲ့ပါဘူး”

“ဒါပေမဲ့ အဲဒီရက်တွေက ကုန်ခဲ့ပြီ၊ ဘုံဘောမှာ လူနေမှု စရိတ်က သိပ်ကြီးတယ်၊ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လုပ်မှ ဖြစ်မယ်”

သူပြောတာကို ကျွန်ုပ် နားမဝင်ပေ။ ကော်မရှင်မပေးမိမ္မိဆိုင်ရဲ့ အမှုကို လက်ခံလိုက်ပါတယ်။ အမှုမှာ လွယ်ပါတယ်။ ရှေ့နေခကို ငွေသုံးဆယ် တောင်းလိုက်ပါတယ်။ အမှုမှာ တစ်ရက်ထက် ပိုမကြာပေ။ အမှုဟာ ကျွန်ုပ်အဖို့ အမှုသေးများဖြစ်တယ်။

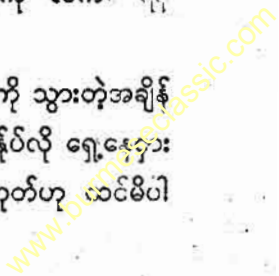
ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

ကျွန်ုပ်မှာ တရားခံဘက်မှဖြစ်ပြီး တရားလိုပြသက်သေများကို ပြန်လှန်မေးခွန်းထုတ်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့သတ္တိမှာ ဘွတ်ဖိနပ်အတွင်းကို ဝင်သွားသလို ခံစားရပါတယ်။ ဦးခေါင်းမှာ ပတ်ချာလည်နေပြီး ရုံးကြီးတစ်ခုလုံး လည်နေသလို ထင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် မေးခွန်းကို စဉ်းစားလို့ မရတော့ပေ။

တရားသူကြီးများနဲ့ ရှေ့နေများမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး ရယ်မောပွဲကျနေကြတယ်။ ကျွန်ုပ် ဘာမှမဖြစ်တော့။ ကျွန်ုပ်မှာ ရုတ်တရက် ထိုင်ချလိုက်ပါတယ်။ အမှုသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ် ဆက်လက်ပြီး အမှုမလိုက်နိုင်တော့ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်အစား ပတေးလ်ကို ငှားသင့်ကြောင်း၊ ရှေ့နေကို ပြန်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြောလိုက်ပါတယ်။ မစ္စတာပတေးလ်ကို ငါးဆယ်တစ် ခွဲပီနဲ့ ငှားကြတယ်။ သူ့အတွက်မှာ ဤအမှုဟာ ကလေးကစားဧရာသဖွယ် ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ အမှုရှုံးတယ် နိုင်တယ်ကို မမေးတော့ဘဲ ပြန်ဖြေးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကျွန်ုပ်လည်း ရှက်လှပါတယ်။ နောက်နောင် တကယ်လိုက်ရတဲ့သတ္တိ မရှိဘဲ အမှုကို လက်ခံရရှိဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

အမှန်မှာ ကျွန်ုပ်ဟာ တောင်အာဖရိကကို သွားတဲ့အချိန် ဆိုင်အောင် တရားရုံးကို မသွားတော့ပေ။ ကျွန်ုပ်လို ရှေ့နေငှားပြီး အရုံးခံလောက်အောင် မိုက်မဲသူရှိမှာ မဟုတ်ဟု သင်မိပါသည်။

ကျွန်ုပ် ဘုံဘောမှာ အမှုတစ်ခု ရပါသေးတယ်။ အမှုမှာ အသနားခံလွှာတင်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။ ပေါ်ဘန်ဒါတွင် မွတ်စလင် တစ်ယောက်ရဲ့ မြေကို အသိမ်းခံရတယ်။ သူက ကျွန်ုပ်ကို အဖိုး တန်တဲ့ဖခင်ရဲ့ အဖိုးတန်တဲ့သားအဖြစ် ချဉ်းကပ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ အမှုမှာ အလားအလာ မကောင်းလှပါ။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်မှာ အသနားခံလွှာ ရေးပေးရန် သဘောတူ လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အသနားခံလွှာရေးပြီး မိတ်ဆွေများကို ဖတ်ပြရာ သဘောကျကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အသနားခံလွှာရေး ရန် အရည်အချင်း ပြည့်ဝသူတစ်ယောက်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထင်နေမိပါတော့တယ်။

(၁၁)

တောင်အာဖရိက ထွက်ခွာခြင်း

လူသည်

သူ့ရောင်းရင်း လူသားများ၏

ကောင်းကျိုးအတွက်

သူ အလုပ်လုပ်သည့်

အတိုင်းအတာနှင့်အမျှ

ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လာသည်။

စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ကျွန်ုပ် ဘုံဘေကနေ ရာဂျီဂေါ့ကို
ပြန်လာပါတယ်။ အဲဒီမှာ ရုံးဖွင့်လိုက်ပါတယ်။ ဝင်ငွေအတော်
အတန် ရပါတယ်။ လျှောက်လွှာနဲ့ အသနားခံလွှာများ ရေးရပါ
တယ်။ တစ်လမှာ ပျမ်းမျှငွေ သုံးရာခန့် ရပါတယ်။

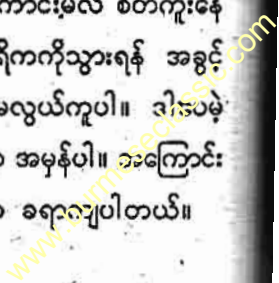
ဒါဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့အရည်အချင်းထက် သူတစ်ပါးရဲ့သြဇာကို ကျေးဇူးတင်ရပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အစ်ကိုရဲ့စပ်တူ (ပါတနာ) နာမည်ရရှေ့နေ တစ်ယောက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

သူက အရေးကြီးတဲ့လျှောက်လွှာများကို ဝတ်လုံကြီးများ ထံ ပို့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကိုတော့ သူ့ရဲ့ဆင်းရဲသားအမှုသည်များရဲ့ လျှောက်လွှာများကို ရေးခိုင်းပါတယ်။ ဘုံဘောမှာ ကော်မရှင်မပေး ခဲ့ပေမယ့်၊ ယခုအမှုတွေမှာ ပေးရပါတယ်။

အခြေအနေချင်း မတူကြောင်း သူတို့က ပြောပြကြပါတယ်။ အဲဒီလိုပေးနေရတာကို ဘဝင်မကျပါ။ ဘုံဘောမှာ ကော်မရှင်ကို အမှုပွဲစားအား ပေးရပါတယ်။ ရာဂျ်ဂျေမှာက မိမိကို အလုပ်ပေးတဲ့ ရှေ့နေကို ပေးရပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်နေတာဟာ မကောင်းတဲ့ကိစ္စလို့ ကျွန်ုပ် ထင်မိပါတယ်။

ကျွန်ုပ်က လူတစ်မျိုး၊ ကိုယ့်ကိုလာအပ်တာဟာ အခြားအနှောင်အဖွဲ့မှ မပါစေချင်ဘူး၊ အခု ပါလာပါတယ်။ အဲဒါတွေကို တွန်းလှန်ချင်ပါတယ်။ ဘယ်လိုတွန်းလှန်ရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားစရာတစ်ခု တိုးလာပါတယ်။

အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ် ဘာလုပ်ရင်ကောင်းမလဲ စိတ်ကူးနေမိပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာတောင် အာဖရိကကိုသွားရန် အခွင့်တစ်ခု ကြုံလာပါတယ်။ လွယ်တော့ မလွယ်ကူပါ။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ထွက်ပေါက်အနေနဲ့ သွားချင်တာတော့ အမှန်ပါ။ အကြောင်းက အစ်ကိုနဲ့ ပတ်သက်တာမို့ အစ်ကိုက ခရုလျှပ်ပါတယ်။

အကြောင်းမှာ ပေါ်ဘန်ဒါမှ “မင်မန်ကုမ္ပဏီ”က ကျွန်ုပ်
ရဲ့အစ်ကိုထံ အကြောင်းကြားစာ ရောက်လာပါတယ်။

“ကျွန်ုပ်တို့သည် တောင်အာဖရိကတွင် လုပ်ငန်း
ဆောင်တာများ ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ငန်းမှာ
ကြီးကျယ်ပြီး ထိုတွင် အမှုတစ်ခု-ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်ုပ်
တို့ရလိုသော တောင်းဆိုချက်မှာ ပေါင်လေးသောင်းဖြစ်
သည်။ အမှုဖြစ်နေသည်မှာ ကြာလှပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့သည်
အကောင်းဆုံး ရှေ့နေများကို ငှားရမ်း အသုံးပြုခဲ့ပါ၏။
အကယ်၍ သင်၏ညီကို ထိုသို့စေလွှတ်လိုက်ပါက သူ
အတွက် လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် လည်းကောင်း
အသုံးဝင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့အား အကြံ
ကောင်း ဉာဏ်ကောင်းများ ပေးနိုင်မည်။ သူ့အနေနှင့်
လည်း နေရာသစ်သို့ ရောက်ဖူးပြီး မိတ်ဆွေသစ်များ
ရပေလိမ့်မည်”

ဟု ရေးသားထားပါတယ်။

အင်းကိုက ယခုကိစ္စကို ကျွန်ုပ်အား တိုင်ပင်တယ်။ ကျွန်ုပ်
သူတို့ကို အကြံပေးရုံလား၊ ရုံးမှာ ကိုယ်တိုင်အမှုလိုက်ရမှာ
မသိသေးပေ။ ဒါပေမဲ့ သွားချင်စိတ်တော့ ရှိပါတယ်။
အဲဒါကို ကျွန်ုပ်အား ဒါဒါအဗ္ဗဒူလာနဲ့ ကုမ္ပဏီရဲ့အစုစပ်ဖြစ်
ထွယ်လွန်သူ ရက်စစ်အဗ္ဗဒူလ်က ရင်ဂျာမာရီနဲ့ မိတ်ဆက်ပေး
တယ်။

သူက ကျွန်ုပ်ကို ပြောပါတယ်...

“အလုပ်က သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့မှာ အရေးကြီးတဲ့ ဥရောပတိုက်က မိတ်ဆွေရှိတယ်။ ခင်ဗျားက သူတို့နဲ့ ဆက်သွယ်ရမယ်။ ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်တို့ဆိုင်မှာ အသုံးဝင်လိမ့်မယ်။ အပြန်အလှန်ပေးစာတွေက များသောအားဖြင့် အင်္ဂလိပ်လိုဖြစ်တော့ ခင်ဗျားက အဲဒီကိစ္စမှာလည်း ကူညီနိုင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဧည့်သည်အဖြစ် နေရာမှာမို့ စရိတ်စက ဘာမှမကုန်ရပါဘူး။”

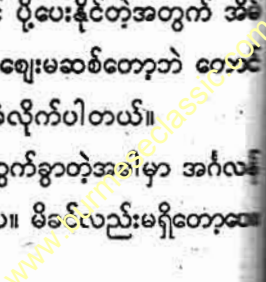
“ကျွန်တော် ဘယ်လောက်ကြာကြာ လုပ်ရမှာလဲ။ ပြီးတော့ အခကြေးငွေကရော”

“တစ်နှစ်တက် ပိုမကြာဘူး။ ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားအတွက် အပြန်စရိတ် ပထမတန်းခရီးစရိတ်ပေးမယ့်အပြင် ငွေလည်း တစ်ရာ့ငါးပေါင် ပေးမယ်”

ဝတ်လုံအနေနဲ့ သွားရခြင်းမဟုတ်။ ကုမ္ပဏီရဲ့ အမှုထမ်းအဖြစ်သွားရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အိန္ဒိယပြည်က ထွက်ခွာချင်လှပါပြီ။ ဒေသအသစ်ရောက်ရင် အတွေ့အကြုံအသစ် ရမယ်လို့ မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှိပါတယ်။

အစ်ကိုထံ ငွေတစ်ရာ့ငါးပေါင် ပို့ပေးနိုင်တဲ့အတွက် အိမ်စရိတ် ကာမိသွားတဲ့အတွက် ကျွန်ုပ် ဈေးမဆစ်တော့ဘဲ တောင်အာဖရိကသွားရန် အလုပ်ကို လက်ခံလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ် တောင်အာဖရိကကို ထွက်ခွာတဲ့အခါမှာ အင်္ဂလန်သွားတုန်းကလို စိတ်ထိခိုက်မှုမရှိလှပေ။ မိခင်လည်းမရှိတော့တော့

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

နိုင်ငံခြားကိုလည်း ရောက်ဖူးပြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် လောကအတွေ့ အကြုံကလည်း အတော်အတန် ရလာပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ကြိမ်မှာ ဇနီးဖြစ်သူနဲ့ ခွဲခွာရတဲ့အတွက် စိတ်ထိခိုက်မိပါတယ်။ အင်္ဂလန်မှ ပြန်လာပြီး နောက်ထပ်ကလေး တစ်ယောက် ရနေပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် မခွဲဘဲ အတူနေကြရန် စိတ်ကူးရှိ ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တောင်အာဖရိကရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုတွေကြောင့် "ငါတို့ တစ်နှစ်နေပြီး ပြန်တွေ့ကြမှာပါ" လို့ ဇနီးအားပြောပြီး ရာဂျီဂေါ့မှ ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

(၁၂)

နေတယ်လ်ကို ရောက်ရှိ

ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းသည်
 တာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်လျှင်
 ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု မပြုခြင်းသည်လည်း
 ထိုထိုသော
 အခြေအနေများအရ
 တာဝန်တစ်ရပ်နှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူသည်။

၁၈၉၃-ခုနှစ် ဧပြီလမှာ ကျွန်ုပ် ကံစမ်းရန် အား
 အာဖရိကကို ထွက်ခွာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ စီးနင်းလိုက်ပါလာ
 သင်္ဘောမှာ ၁၃-ရက်မျှအကြာမှာ လာမူး (Lamu) ကိုရောက်
 ရပ်နားခဲ့ပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

လာမူးမှာ သုံးလေးနာရီခန့် ကျောက်ချ ရပ်နားပါတယ်။ လာမူးဟာ အလွန်သေးငယ်တဲ့ မြို့ကလေးဖြစ်ပါတယ်။ အဆိုပါ မြို့ငယ်လေးမှာ အိန္ဒိယအမှုထမ်းများစွာကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

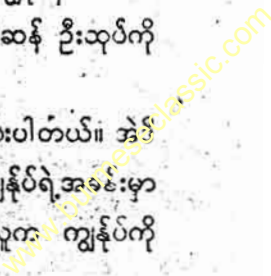
လာမူးမှထွက်ပြီးနောက် မွမ်ဘဆာ(Mombasa)ကို ရောက်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် ဇန်နီဘာကို ရောက်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ၈ ရက်မှ ၁၀ ရက်အထိ အနားယူပြီး အခြားသင်္ဘောတစ်စီးကို ပြောင်းစီးကြရပါတယ်။

အဲဒီကနေ ဆက်ထွက်လာရာ မိုဇမ်ဘစ်ဆိပ်ကမ်းမှာ နားရတယ်။ ဆက်လက်ထွက်လာရာ မေလကုန်ခါနီးမှ ကျွန်ုပ်တို့ နေတယ်လ်ဆိပ်ကမ်းကို ဆိုက်ရောက်ပါတယ်။

နေတယ်လ် ဆိပ်ကမ်းမှာ ဒါဘန်မြို့ရဲ့ ဆိပ်ကမ်းဖြစ်ပြီး ဗွီတ်နေတယ်လ်လို့လည်း ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အား အဗ္ဘူလာ ရှက်သံက လာရောက်ကြိုဆိုပါတယ်။ ဧည့်သည်ကြိုရန် လာကြသူများမှာ အိန္ဒိယသားများကို လေးစားမှုမရှိတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒါက ကျွန်ုပ် မျက်မြင်ပါ။

ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်သူတိုင်းက အံ့သြနေကြတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အဝတ်အစားမှာ သူများတွေထက် ထူးနေတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အပေါ် အင်္ကျီရှည်ကိုဝတ်ပြီး ဘင်္ဂါလီခေါင်းဆောင်းဆန်ဆန် ဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားတယ်။

ကျွန်ုပ်ကို ကုမ္ပဏီရဲ့ ဌာနချုပ်ကို ခေါ်သွားပါတယ်။ အဲဒီနောက် ကျွန်ုပ်နေရတဲ့အခန်းကို ပြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့အခန်းမှာ အဗ္ဘူလာရှက်သံအခန်းနဲ့ ကပ်လျက်မှာပါ။ သူက ကျွန်ုပ်ကို

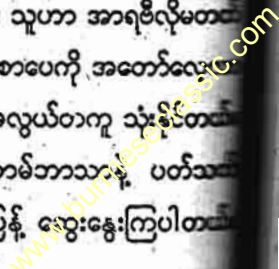
နားမလည်သလို ကျွန်ုပ်ကလည်း သူ့ကို နားမလည်ပါ။ သူဟာ သူ့အစ်ကိုပေးလိုက်တဲ့ စာရွက်များကို ဖတ်ကြည့်ပြီး ပိုပြီး ရှုပ်ထွေးသွားတယ်။

သူ့အစ်ကိုက အကုန်အကျများသလောက် အသုံးမဝင်တဲ့ သူ့ လွှတ်လိုက်တယ်လို့ ထင်နေပုံရပါတယ်။ အဗ္ဗဒူလာရှက်သ် ဟာ စာတတ်သူမဟုတ်သော်လည်း အတွေ့အကြုံမှာ အလွန်ပင် ကြွယ်ဝတယ်။

သူဟာ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းတယ်။ အင်္ဂလိပ်စကား အနည်းငယ် ပြောတတ်ပါတယ်။ သူဟာ အရောင်းအဝယ်မှာ ဖြစ်စေ၊ မန်နေဂျာများ၊ ဥရောပသားများနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာဖြစ်စေ၊ အတိုင်အပင်ခံရှေ့နေအား ရှင်းပြရာမှာဖြစ်စေ အကျိုးပြုပါတယ်။ အိန္ဒိယသားများက သူ့ကို အလွန်လေးစားပါတယ်။

သူ့ရဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ အိန္ဒိယတွင် အကြီးဆုံးအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့မှာ အားနည်းချက်တစ်ခု ရှိပါတယ်။ အဲဒါက ဝည်သူ့ကိုမျှ မယုံကြည်တတ်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါတယ်။

သူဟာ အစ္စလာမ်ဘာသာကို ဂုဏ်ယူပြီး အစ္စလာမ် အင်အားကြောင်းကို အမြဲပြောလေ့ရှိပါတယ်။ သူဟာ အာရဗီလိုမတတ်သော်လည်း ခိုရမ်ကျမ်းမြတ်နဲ့အစ္စလာမ်စာပေကို အတော်လေးပေးထားပါတယ်။ ဥပမာ ဥပမေယျတို့ကို အလွယ်တကူ သုံးနိုင်တယ် ဟုနဲ့အတူနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ အစ္စလာမ်ဘာသာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဗဟုသုတများကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လေ့လာကြပါတယ်။

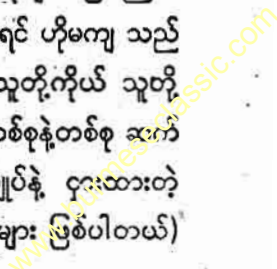
ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

ရောက်ပြီး နှစ်ရက် သုံးရက်လောက်အကြာ ကျွန်ုပ်အား ဒါဘန် တရားရုံးကို ခေါ်သွားပါတယ်။

အဲဒီမှာ ပြဿနာ တက်တော့တာပဲ။ သူဟာ ကျွန်ုပ်ကို လူများစွာနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးတယ်။ အဲဒီနောက် သူ့ရဲ့ဝတ်လုံအူနီး မှာ ထိုင်စေပါတယ်။ တရားသူကြီးက ကျွန်ုပ်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဦးထုပ်ကို ချွတ်ရန်ပြောပါတယ်။ ကျွန်ုပ် မှာ ဦးထုပ်ကို မချွတ်လိုသဖြင့် တရားရုံးမှ ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ အိန္ဒိယအမျိုးသားအချို့မှာ အဘယ်ကြောင့် ဦးထုပ်ချွတ်ရတဲ့ အကြောင်းကို အဗ္ဗဒူလာရှက်သံက ကျွန်ုပ်ကို ရှင်းပြပါတယ်။

မွတ်စလင်အဝတ်အစား ဝတ်ထားသူများမှာ ဦးထုပ်ဆောင်း နိုင်သော်လည်း အခြားအိန္ဒိယသားများမှာ ရုံးအတွင်းတွင် ဦးထုပ် ချွတ်ရပါတယ်။

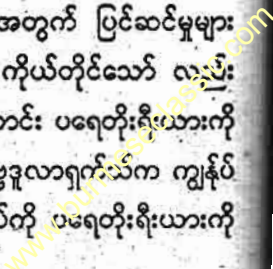
(အဲဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခြားနားချက်ကို အနည်းငယ်ရှင်း ပြချင်ပါတယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံသားများကို အစုများခွဲထားပါတယ်။ တစ်ခုက မွတ်စလင်ကုန်သည်များဖြစ်ကြပြီး၊ သူတို့ကို အာရပ် များဟု ကင်ပွန်းတပ်ကြပါတယ်။ အခြားတစ်ခုမှာ ဟိန္ဒူစာရေးများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ နောက်တစ်ခုမှာ ဖာရစ်စာရေးများ ဖြစ်ကြပါ တယ်။ ဟိန္ဒူစာရေးများမှာ အာရပ်များမပေါင်းရင် ဟိုမကျ သည် ဆို၍ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဖာရစ်စာရေးများက သူတို့ကိုယ် သူတို့ သိပ္ပံနည်းများဟု ခေါ်ကြပါတယ်။ ကျန်သုံးစုမှာ တစ်စုနဲ့တစ်စု ဆက် ဆက် ရှိ ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အများစုမှာ စာချုပ်နဲ့ ငှားထားတဲ့ ဆိုက်၊ ကယ်လူဂူနဲ့ အိန္ဒိယမြောက်ပိုင်းသားများ ဖြစ်ပါတယ်။

တောင်အာဖရိက ရောက်ပေမယ့် အခက်အခဲများစွာ ရှိပါတယ်။ လူသားချင်းတူပေမယ့် ခွဲခြားပြီး ဆက်ဆံခံရပါတယ်။ ဒါကို ကျွန်ုပ် မကျေမနပ် ဖြစ်ရပါတယ်။ သူတို့ဟာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ သားများကို နှိမ်ထားပါတယ်။ အဲဒီလို အခေါ်အဝေါ်များစွာလည်း ရှိပါတယ်။ စာချုပ်အလုပ်သမားများမှာ တောင်အာဖရိကမှာ ငါးနှစ်စာချုပ် ချုပ်ထားရပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်များက ၎င်းတို့ကို ကူလီဟု ခေါ်ကြတယ်။ အိန္ဒိယသားအများစုမှာလည်း အဲဒီ အတန်းအစားထဲမှာ ပါဝင်ကြပါတယ်။ အလားတူ အိန္ဒိယသား အားလုံးကို ကူလီများလို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ တချို့က ဆာမီများ လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။

“ဆာမီ”မှ တစ်လင်နာမည်များရဲ့ နောက်မှာ သုံးလေ့ရှိတဲ့ စကားတွဲတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ သက္ကတစကားလုံး ဆွာမီ (ဆရာသခင်)နဲ့ အတူတူဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ဝေဇ ဉာဏ်ရှိတဲ့ အိန္ဒိယသားများကို “ဆာမီ”ဟု အခေါ်ခံရပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို ကူလီရှေ့နေလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ကုန်သည် များကို ကူလီကုန်သည်များလို့ ခေါ်ကြပါတယ်။

တစ်နေ့ ကုမ္ပဏီမှာ ၎င်းတို့ရှေ့နေထံမှ စာတစ်စောင် ရောက်ရှိလာပါတယ်။ စာမှာ အမှုကိစ္စအတွက် ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း၊ အဗ္ဗဒူလာရှက်သ် ကိုယ်တိုင်သော် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်သော် လည်းကောင်း ပရေတိုးရီးယားကို သွားသင့်ကြောင်း ရေးထားပါတယ်။ အဗ္ဗဒူလာရှက်သ်က ကျွန်ုပ် အား စာပေးဖတ်ပါတယ်။ သူက ကျွန်ုပ်ကို ပရေတိုးရီးယားကို

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၉၁

သွားနိုင် မသွားနိုင် မေးလာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က အမှုကို နားလည်
ပြီးမှ ပြောနိုင်မယ်လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီလိုနှင့် ကျွန်ုပ် အမှုကို လေ့လာပါတယ်။ သေချာစိစဉ်
ပါတယ်။ ပြီးမှ အမှုရင်ဆိုင်ရမယ့် ပရေတိုးရီးယားကို သွားဖို့
ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတော့တယ်။

(၁၃)

ပထမဆုံး စိန်ခေါ်မှုများ

ခင်ဗျား ဘယ်တော့မှ ငြိမ်းအေးမှုရမှာ မဟုတ်ဘူး။
 ကျွန်တော်တို့အားလုံး
 ဒုစရိုက်သားတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ
 ခင်ဗျား လက်ခံတယ်ဆို ကောင်းပြီ။
 ကျွန်တော့်တို့ရဲ့ ယုံကြည်မှုဟာ
 ဘယ်လောက်ပြည့်စုံတယ်ဆိုတာ ကြည့်ပါ။

ကျွန်ုပ် သွားမယ်ဆိုတော့ အဗ္ဗဒူလာရှက်သံ ကျေနပ်သွား
 ပါတယ်။ တကယ်တော့ ပရေတိုးရီးယားဆိုတာ တောင်အားရက
 ရဲ့ မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကုမ္ပဏီက အဲဒီမြို့မှာလည်း ရုံးခွဲရှိ
 နေပါတယ်။ အဲဒီမှာလည်း ကုမ္ပဏီရဲ့ရှေ့နေ ရှိပါဘယ်။ ကျွန်ုပ်
 က အဲဒီရှေ့နေနဲ့ သွားရောက်ပူးပေါင်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

အဲဒီအမှုပြီးပြတ်မှ ကျွန်ုပ်တာဝန်က ပြီးပြတ်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ဒီကိုလာရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က အမှုကိစ္စနဲ့ စာရင်းအင်းများအကြောင်း အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ပရေတိုးရီးယားကို သွားနိုင်ဖို့ အဆင်သင့်ရှိနေပါတယ်။

“ခင်ဗျား ဘယ်မှာတည်းမလဲ”

ဟု ရှက်သံက မေးပါတယ်။

“ခင်ဗျား တည်းခိုးတဲ့နေရာမှာ တည်းမှာပါ”

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော့်ရှေ့နေဆီကို စာရေးပေးလိုက်မယ်၊ ခင်ဗျားနေဖို့ သူ စီစဉ်ပေးပါလိမ့်မယ်၊ မိမန်းမိတ်ဆွေတွေ ဆီကိုလည်း စာရေးပေးလိုက်ပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား သူတို့နဲ့အတူတူတော့ မနေစေချင်ဘူး။ တစ်ဖက်အဖွဲ့က ပရေတိုးရီးယားမှာ သြဇာသိပ်ရှိတယ်။ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ကများ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ စာအဆက်အသွယ်တွေကို ဖတ်မိသွားရင်ဒုက္ခပဲ။ ခင်ဗျား သူတို့နဲ့ ကင်းကင်းနေနိုင်ရင်တော့ ကျွန်တော်တို့အဖို့ ကောင်းတာပေါ့”

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ရှေ့နေပေးတဲ့ နေရာမှာပဲ နေမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် သီးသန့်အခန်း ရှာနေမယ်၊ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ဘယ်သူမှ မသိစေချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ဖက်ကလူတွေနဲ့တော့ ကျွန်တော် သိကျွမ်းချင်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေဖြစ်ချင်တယ်။ အမှုကိုလည်း

တရားရုံးအပြင်မှာ ဖြေရှင်းဖို့ ကြိုးစားချင်တယ်။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် တယတ်ရှက်သံကလည်း ခင်ဗျားတို့ ဆွေမျိုးပဲ”

ရှက်ပိတယတ်ဟာဂျီခန်မူဟာမဒ်ဟာ အဗ္ဗဒူလာရှက်သံတို့ ဟာ ဆွေမျိုးအရင်းအခြားများသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် ခရီးစတင် ထွက်ခွာလာပါတယ်။ ရထားဟာ နေတယ်မြို့တော် မရစ်ဘာဘက်ကို ည(၉)နာရီမှာ ဆိုက်ရောက်ပါ တယ်။

အိပ်ရာများကို ဘူတာမှ ပေးလေ့ရှိပါတယ်။ မီးရထား အစေခံတစ်ယောက် ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာပါတယ်။ သူက အိပ် ရာယူမလားမေးရာ ကျွန်ုပ်က ရှိပြီးသားမို့ မယူဘူးဟု ပြောလိုက် ပါတယ်။ သူထွက်သွားပြီး ခရီးသည်တစ်ယောက် ဝင်လာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်ပါတယ်။

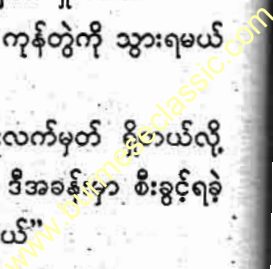
ကျွန်ုပ်မှာ အသားအရောင်ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အတွက် သူက မနှစ်သက်ပေ။ သူက ပြန်ထွက်သွားတယ်။ မကြာမီ မီးရထားအရာရှိနှစ်ယောက်နဲ့အတူ ပြန်ဝင်လာပါတယ်။ အရာရှိတစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်အား ပြောပါတယ်။

“လာ... ခင်ဗျား ကုန်တွဲမှာ သွားစီး”

“ကျွန်တော့်မှာ ပထမတန်းလက်မှတ် ရှိသားပဲ”

“အဲဒါ အရေးမကြီးဘူး။ ခင်ဗျား ကုန်တွဲကို သွားရမယ် လို့ ကျုပ် ပြောနေတယ်”

“ကျွန်တော်ကလည်း ပထမတန်းလက်မှတ် ရှိတယ်လို့ ပြောနေတယ်။ ဒါဘန်မှာတုန်းက ဒီအခန်းမှာ စီးခွင့်ရခဲ့ တာပဲ။ အခုလည်း ဒီမှာပဲ စီးရမယ်”

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

“မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျား ထွက်သွားရင်သွားပါ၊ မသွားရင် မီးရထားပုလိပ်ကို ခေါ်ရလိမ့်မယ်”

“ခင်ဗျား ခေါ်ချင်ခေါ်ပေါ့၊ ကျွန်တော်ကတော့ ဆန္ဒ အလျောက် ထွက်မပေးနိုင်ဘူး”

လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီနောက် ပုလိပ်ရောက်လာပါတယ်။ သူက ကျွန်ုပ်ကို လက်မှဆွဲပြီး အပြင်ကို တွန်းထုတ်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် ကျွန်ုပ် ခဲ့အထုပ်အပိုးတွေကိုလည်း အပြင်ကို ပစ်ချကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ် မှာ အခြားတွဲကို ပြောင်းစီးရန် ငြင်းဆိုပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ရထားက ထွက်သွားပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ထွက်ဆွဲအိတ်ကိုယူပြီး ဘူတာစည့်ခန်းမှာ သွားထိုင်နေပါတယ်။ အခြားပစ္စည်းများကို မီးရထားအမှုထမ်းများက ကြည့်ရှုထားပါတယ်။

တောင်အားရိက ဆောင်းရာသီက အလွန်အေးလှပါတယ်။ အရစ်ဘက်မှာ အအေးဓာတ်မှာ လွန်ကဲလှပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီမှာ အထုပ်ထဲမှာ ရှိနေပြီး နောက်ထပ် အစော်ထားခံရမှာစိုးသဖြင့် မတောင်းတော့ပေ။ အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ်မှာ ဘုန်တုန်ယင်ယင် ချမ်းချမ်းအေးအေးနဲ့ ထိုင်နေခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ သန်းခေါင်လောက်အထိ ထိုင်နေခဲ့ရပါတယ်။ ဒီကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ နောက်ရထားနဲ့ ဖရေတိုးရိယာကို လိုက်ရန် ခြေထောက်လိုက်ပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ ကျွန်ုပ်ဟာ မီးရထား နေရာရဲ့ အထွေထွေမန်နေဂျာထံကို ကြေးနန်းရှည်ကြီးကပ်စောင်

ရိုက်လိုက်ပါတယ်။ အဗ္ဗဒူလာရှက်သံထံကိုလည်း အကြောင်းကြား
လိုက်ပါတယ်။

သူက အထွေထွေမန်နေဂျာနဲ့ ချက်ချင်းသွားတွေ့ပါတယ်။
မနစ်နဂျာက မီးရထားအရာရှိများရဲ့ အပြုအမူမှာ မှန်ကန်ကြောင်း
ပြောပြပါတယ်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်အား ခရီးဆုံးတိုင် ဘေးကင်း
စွာ ရောက်စေရန် ရုံပိုင်ကို ညွှန်ကြားပြီးဖြစ်ကြောင်း ပြောပါတယ်။

အဗ္ဗဒူလာရှက်သံက မာရစ်စ်ဘာဂ်မှ အိန္ဒိယကုန်သည်များ
ထံ ကျွန်ုပ်ကို စောင့်ရှောက်ရန် ကြေးနန်းရိုက်လိုက်ပါတယ်။
ကုန်သည်များက ကျွန်ုပ်ကို ဘူတာမှ ကြိုဆိုကြပါတယ်။ ဤဒုက္ခ
မျိုး ခံရပုံမှာ အထူးအဆန်း မဟုတ်ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

အိန္ဒိယသားများဟာ ပထမတန်း၊ ဒုတိယတန်းမှခရီးသွား
ရင် လူဖြူခရီးသွားနဲ့ မီးရထားအရာရှိများရဲ့ ဒုက္ခပေးခြင်းကို
ခံကြရကြောင်း ပြောပြကြပါတယ်။ တောင်အာဖရိကဟာ အိန္ဒိယ
ကဲ့သို့ ဗြိတိန်လက်အောက် ကျရောက်ပြီး သူတို့အုပ်စိုးချယ်လှယ်
ခြင်းကို ခံရတဲ့ နိုင်ငံဖြစ်ပါတယ်။

ပရေတိုးရီးယားကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာရှိတဲ့သူ အား
လုံးက မျက်နှာဖြူတွေကို ကြောက်ရွံ့နေကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့
အိန္ဒိယသားတွေကို သွေးခွဲထားပါတယ်။ အရှင်းဆုံး ပြောရရင်
သူတို့လူအများရှိတဲ့ နေရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ အိန္ဒိယသားတွေအတွက်
ရင် ဒေါသထွက်ပြီး မောင်းထုတ်တတ်ကြပါတယ်။

အဲဒီက တည်းခိုခန်း စားသောက်ဆိုင်တွေက လူဖြူတွေ
ကို ကြောက်နေကြပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ည ၈ နာရီ

ပရေတိုးရီးယားကို ဆိုက်ရောက်ခဲ့တဲ့အတွက် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်မိ ပါတော့တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီနေရာမှ ကျွန်ုပ် တွေကြုံရတာတွေကို အကျဉ်း ချုပ်ပြီး တင်ပြသွားဖို့ စိတ်ကူးမိပါတယ်။ စောစောက ကျွန်ုပ် တင်ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း ညရှစ်နာရီလောက်မှာ ပရေတိုးရီးယားကို ဆိုက်ရောက်တယ်ဆိုတော့ ခရီးဆက်ရန် အခက်တွေ့နေပါတယ်။

ရှေ့နေကလည်း လူမလွတ်တဲ့အတွက် ဟိုတယ်မှာ တစ်ည အိပ်ရန် စဉ်းစားပေမယ့် အိန္ဒိယသားဖြစ်လို့ လက်ခံမှာမဟုတ် လို့ ထင်ပါတယ်။ အဲဒီအတွက် အကူအညီပေးမယ့်သူကို မျှော် နေပါတယ်။

ဘူတာမှာ လူရှင်းသွားပြီး လက်မှတ်သိမ်းသူအား မေးရင်း သိလိုတာကို စုံစမ်းမေးမြန်းနေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရပ်နေတဲ့ အမေရိကန်နီဂရီးတစ်ယောက်က ဝင်ပြီးပြောပါတယ်။

“ခင်ဗျား သူစိမ်းတစ်ယောက် မဟုတ်လား၊ အသိမိတ်ဆွေ လည်း မရှိဘူးထင်တယ်၊ ကျုပ်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလား၊ ဟိုတယ် တစ်ခုကို ပို့ပေးမယ်၊ အဲဒီဟိုတယ် မန်နေဂျာက ကျုပ်မိတ် ဆွေ အမေရိကန်တစ်ယောက်ပဲ၊ သူက ခင်ဗျားကို လက်ခံ ပါလိမ့်မယ်”

ပြောလာသူကို သံသယဖြစ်မိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျေးဇူး ထင်စကားပြောပြီး လက်ခံလိုက်ပါတယ်။ သူက ကျွန်ုပ်အား ညွှန်စတန်းမိသားစုဟိုတယ်ကို ခေါ်သွားပါတယ်။ သူက မိစ္ဆတာ ညွှန်စတန်းကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး ကျွန်ုပ်အား တစ်ည

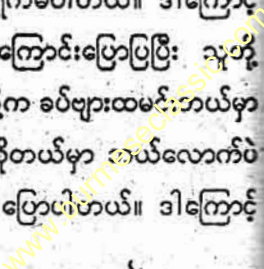
အတွက် တည်းခိုခွင့်ပြုရန်ပြောရာ သူက လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ညစာကို ကျွန်ုပ်ရဲ့အခန်းထဲမှာ စားရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလာ ပါတယ်။

“ကျွန်တော့်မှာ အသွေးအရောင် မာန်မာန မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ဖောက်သည်တွေက ဥရောပသားတွေ ချည်းဆိုတော့ ခင်ဗျားကို ထမင်းစားခန်းမှာကျွေးလို့ သူ တို့စိတ်ဆိုးသွားရင် ခက်လိမ့်မယ်”

“တစ်ညတာအတွက် လက်ခံတာကိုပဲ ခင်ဗျားကို ကျေးဇူး စာင်လှပါပြီ။ ခင်ဗျားရဲ့အခက်အခဲများကိုလည်း ကိုယ်ချင်း စာပါတယ်။ အခန်းထဲမှာပဲ ညစာစားရတာ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး”

ကျွန်ုပ်အား အခန်းတစ်ခန်းပေးရာ ညစာကိုစောင့်ရင်း အတွေးနယ်ချဲ့မိပါတယ်။ ဧည့်သည်သိပ်မရှိလို့ စားပွဲထိုးမကြာမီ ရောက်လာမယ်လို့ တွေးနေမိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မကြာမီစားပွဲထိုး အစား မစွတာဂျွန်စတန် ကိုယ်တိုင် ရောက်လာပါတယ်။

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို အခန်းထဲမှာ ညစာစားခိုင်းရတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တော်တော်ရှက်မိပါတယ်။ ဒါကြောင့် တခြားဧည့်သည်တွေကို ဒီအကြောင်းပြောပြပြီး သူတို့ သဘောကို မေးပါတယ်။ သူတို့က ခင်ဗျားထမင်းဘယ်မှာ စားစား ကိစ္စမရှိတဲ့အပြင် ဒီဟိုတယ်မှာ ဘယ်လောက်ပဲ နေနေ အရေးမကြီးပါဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ ဒါကြောင့်

ကျေးဇူးပြုပြီး ထမင်းစားခန်းထဲလာပြီး စားချင်စားပါ။

ဒီမှာလည်း ခင်ဗျား ကြိုက်သလောက်နေပါ”

ကျွန်ုပ်မှာ သူ့ကိုထပ်ပြီး ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပါတယ်။ ထမင်းစားခန်းထဲသွားကာ မြိန်မြိန်ရှက်ရှက် စာလိုက်ပါတယ်။

နောက်တစ်ရက် နံနက်မှာ ကျွန်ုပ် ရှေ့နေမစ္စတာအေ၊ ဒဗလျူဘေကာထံကို သွားပါတယ်။ သူက ကျွန်ုပ်ကို လှိုက်လှဲစွာ ကြိုဆိုပါတယ်။ မစ္စတာအေ၊ ဒဗလျူဘေကာက ကျွန်ုပ် အကြောင်း မေးပါတယ်။ သူ့ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ သူကလည်း အမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှင်းပါတယ်။

အမှုက အတော်ကို ရှုပ်ပါတယ်။ သံသရာလည်း ရှည်ပါတယ်။ အမှုနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အချက်အလက်တွေကို ကျွန်ုပ်က စုဆောင်းရမှာ၊ အမှုသည်နဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့အခါ ကျွန်ုပ်ကတစ်ဆင့် ခံဆောင်ရွက်ပေးရတဲ့သူပါ။

အဲဒါတွေ လုပ်ရတော့ ကျွန်ုပ်အတွက် အခက်အခဲ မရှိပေမယ့် အသားအရောင် ခွဲခြားမှုက အလွန်ကို ကြောက်စရာကောင်းနေပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ် အခန်းလေးတစ်ခန်းငှားပြီးနေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒါကို မစ္စတာအေဒဗလျူဘေကာက တာဝန်ခံ ငှားရမ်းပေးပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကို တစ်ပတ်လျှင် ၃၅ သျှင်လင်နဲ့ ဘော်ဒါခန်းတစ်ခန်း ငှားရမ်းလိုက်ပါတယ်။

အမှုဟာ ပြောတော့လွယ်ပေမယ့် လက်တွေ့မှာ ရှုပ်ထွေးလှပါတယ်။ အဲဒီအမှု ပြီးပြတ်ဖို့ အစက တစ်နှစ်လောက်ဆိုတာ မဟုတ်တော့ဘဲ ပိုကြာသွားနိုင်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

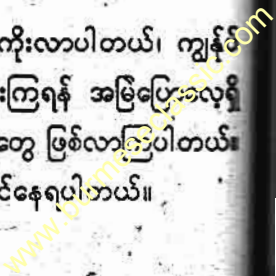
ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပြီးပြတ်အောင်တော့ လုပ်ဆောင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေ့နေကလည်း ကူညီမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ရှေ့နေ ဟာ ရှေ့နေတစ်ယောက် ဖြစ်ရုံမက ခရစ်ယာန်တရားဟောဆရာ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

မစ္စတာအေ၊ ဒဗလျူဘေကာကလည်း ကျွန်ုပ်ကို ကူညီမှု များစွာ ပေးပါတယ်။ သူ့ကိုအကြောင်းပြုလို့ ခရစ်ယာန်မိတ် ဆွေများစွာ တိုးလာပါတယ်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အများအပြား နဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်လာကြပါတော့တယ်။

ဒါဟာ ဝမ်းသာစရာ ကောင်းတဲ့အချက် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ မိတ်ဆွေအများအပြား ရရှိဖို့က အရေးကြီးပါတယ်။ မိတ်ဆွေတိုးဖို့ကိုပဲ ကြိုးစားနေပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အိန္ဒိယ သားများနဲ့ ရင်းနှီးအောင် ရှာဖွေရပါတယ်။ ရင်းနှီးမှုလည်း ရခဲ့ ပါတယ်။

နေတယ်လ်မှာ ဒါဒါအဗ္ဗဒူလာက သြဇာမရှိသလောက် ပရေတိုးရီးယားမှာတော့ ရှက်သံတယတ်ဟာဂျီခန်မူဟာမဒ်က အရေးကြီးပါတယ်။ သူ မပါတဲ မည်သည့်လူထုလုပ်ငန်းမျှ မဖြစ် ပါ။ ကျွန်ုပ်ရောက်ပြီး တစ်ပတ်အတွင်းမှာ မိတ်ဆွေများစွာ ရရှိ လာခဲ့ပါတယ်။

သူတို့ကလည်း ကျွန်ုပ်ကို အားကိုးလာပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ကတော့ အိန္ဒိယသားအားလုံး စည်းလုံးကြရန် အမြဲပြောလေ့ရှိ ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်း စည်းလုံးမှုတွေ ဖြစ်လာကြပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အမှုအတွက် ပြင်ဆင်နေရပါတယ်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပရေတိုးရီးယားမှာနေခြင်းဟာ ကျွန်ုပ်
ရဲ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ အဖိုးတန်ဆုံး အချိန်ကာလလို့ ထင်
နေပါတယ်။ အချိန်ကာလတန်ဖိုး ဘယ်လောက်ရှိရှိ အမှုရဲ့တန်ဖိုး
ကလည်း များလွန်းပါတယ်။

ဒါဒါအဗ္ဗဒူလာရဲ့အမှုက အသေးအဖွဲ့မဟုတ် ပေါင်လေး
သောင်းရလို့ကြောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကုန်သည်တို့ရဲ့အမှု ဖြစ်တဲ့
အတွက် စာရင်းအင်းဆိုင်ရာ ရှုပ်ထွေးမှုများနဲ့ ပြည့်နေပါတယ်။

တရားလိုရဲ့တိုင်ချက်မှာ ငွေပေးကတိစာချုပ်များနဲ့ ၎င်း
တို့ကို ပေးချေရန် ပျက်ကွက်မှု ဖြစ်ပါတယ်။ တရားခံရဲ့ ထုချေ
ချက်မှာ အဆိုပါငွေပေးကတိစာချုပ်များဟာ မသမာတဲ့နည်းနဲ့
ရယူထားတဲ့အတွက်ကြောင့် မခိုင်လုံဟု ဆိုပါတယ်။ အဲဒီအတွက်
ကြောင့် နှစ်ဖက်လုံးက ရှေ့နေအကျော်အမော်တွေကို ငှားရမ်းကြ
တယ်။ အဲဒီထဲမှာ ကျွန်တော်လည်း ပါဝင်လာပါတော့တယ်။

(၁၄)

အောင်မြင်မှုကို ရှာဖွေခြင်း

ကျွန်ုပ်သည် အကြမ်းဖက်မှုကို ကန့်ကွက်သည်။
 အကြောင်းမှာ အကြမ်းဖက်ခြင်းက
 ကောင်းအောင်လုပ်သည်ဆိုလျှင်
 အကောင်းသည်
 ခဏပန်းသာဖြစ်ပြီး
 အဆိုးသည်
 အမြဲတမ်းရှိနေမည်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ကျွန်ုပ်မှာ ရှေ့နေဖြစ်တာ မှန်ပေမယ့် ယခုအမှုကို အားရား
 ရုံးမှာ ရင်ဆိုင်ရတာထက် အားလုံး ပြေပြေလည်လည် ဖြေရှင်း
 တာကို ပိုပြီးနှစ်သက်တာတော့ အမှန်ပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့

ဇနီး (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

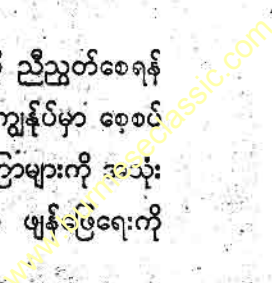
ကျွန်ုပ်တို့က အမှုနိုင်မှာ သေချာ၍ တစ်ဖက်လူ နှစ်နာမူပုံများ သွားမှာကို စိုးရိမ်နေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ်မှာ တယက်ရှက်သံထံ ချဉ်းကပ်ပြီး ဩားဝင်ဖျန်ဖြေမှုကို လက်ခံရန် တောင်းပန်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ချွေနေနဲ့ တိုင်ပင်ရန် အကြံပေးပါတယ်။ အကယ်၍သာ နှစ်ဦး နှစ်ဖက် ယုံကြည်ရတဲ့ သမာဓိလူကြီးဟာ ဖျန်ဖြေပေးရင် အမှုမှာ အလျင်အမြန် ပြီးပြတ်နိုင်ကြောင်းလည်း တင်ပြပါတယ်။ ရှေ့နေခ နှာ မြင့်တက်နေပါတယ်။ ကုန်သည်ကြီးများ ဖြစ်ကြတဲ့ သူတို့ နှာ ကုန်ခန်းလောက်စရာ ရှိနေတယ်။

သူတို့စိတ်ထဲမှာ အမှုအတွက်သာ စဉ်းစားနေရပါတယ်။ အဲဒီအတွက် တခြားအလုပ်ကို စိတ်မဝင်စားနိုင်အောင် ဖြစ်နေပါ တယ်။ အလားတူ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မုန်းတီးလာပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ရှေ့နေအလုပ်ကို ရွံရှာလာမိပါတယ်။ နှစ်ဖက် လေးရဲ့ ရှေ့နေများမှာ မိမိအမှုသည်အတွက် အချက်အလက်များ တို့ ရှာဖွေဖန်တီးရမှာက ဓမ္မတာဖြစ်ပါတယ်။ အနိုင်ရသူမှာလည်း ထုန်ကျစရိတ် အကုန်ရမှာမဟုတ်။ ဤအချက်အလက်များကို ကျွန်ုပ် ကြည့်မနေနိုင်တော့ပေ။

နှစ်ဦးနှစ်ဖက် တင်ပြပါတယ်။ သူတို့ကို ညီညွတ်စေရန် ကျွန်ုပ်မှာ တာဝန်ရှိတယ်လို့ ခံစားရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ စေ့စပ် နှုတ်ဖြေမှု အောင်မြင်ရေးအတွက် ရှိသမျှအာရုံကြောများကို အသုံး ပြုပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ တယက်ရှက်သံက ဖျန်ဖြေရေးကို

လက်ခံလိုက်ပါတယ်။ သမာဓိလူကြီးတစ်ဦးခန့်ပြီး ဖြေရှင်းစေရာ ဒါဒါအဗ္ဗဒူလာက အနိုင်ရပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်က မကျေနပ်သေးပေ။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ် အမှုသည်က ငွေကိုချက်ချင်းတောင်းပါက တယက်ရှက်သ်မှာ ပေးနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပေ။ ပေါ်ဘန်ဒါမိမန်ကုန်သည်များ ဒေဝါလီခံရမှာ သေချာပါတယ်။

တယက်ရှက်သ်က ပေါင် ၃၇၀၀၀ နဲ့ အခြားကုန်ကျ စရိတ်များကို တစ်ခါတည်းပေးရန် မတတ်နိုင်ပေ။ ငွေအားလုံးကို ပေးမည်ကို လက်မခံလို။ နည်းတစ်ခုသာရှိပါတယ်။ ဒါဒါအဗ္ဗ လာက သူ့အား အရစ်ကျပေးခွင့် ပြုမှသာ အဆင်ပြေမည်။

ကျွန်ုပ်မှာ အဲဒီဒါ ချက် ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ရ ပါတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ရတာ စေ့စပ်ရေး လုပ်ရတာထက် ပိုခက်ပါ တယ်။ သို့သော် နောက်ဆုံးမှာ နှစ်ဦးမှန်ဖက် ပြေပြေလည်လည် လက်ခံလိုက်ကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ပျော်ရွှင်မှုများက အတိုင်း အဆမရှိအောင် ဖြစ်ရပါတယ်။

အမှုပြီးပြီဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ ပရေတိုးရီးယားမှာ ဆက် လက်နေထိုင်ရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ဒါဘန်ကို ပြန်၍ အိမ်ပြန်ရန် အစီအစဉ်များ လုပ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဗ္ဗ ဒူလာရှက်သ်က ကျွန်ုပ်ကို ဒီအတိုင်း မလွှတ်နိုင်ဘူးဟု ကြေပါ တယ်။ အဲဒီနောက် ဆစ်ဒင်ဟမ်မှာ ကျွန်ုပ်ကို ဂုဏ်ပြုပေးဆက် ပွဲတစ်ခု ကျင်းပပြုလုပ်ပါတယ်။ အဲဒီဂုဏ်ပြုပွဲကြောင့် တစ်နေ့ လုံးနေရန် အစီအစဉ်က ရှိလာပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

အဲဒီအချိန်မှာ တွေ့ရတဲ့ သတင်းစာများကို လှန်လှောကြည့်ရှုနေပါတယ်။ အဲဒီအခါ “အိန္ဒိယသားတို့ မဲပေးခွင့်” ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ သတင်းတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။ သတင်းမှာ ဥပဒေပြုလွှတ်တော်ကို တင်သွင်းထားတဲ့ ဥပဒေကြမ်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဗ္ဗဒူလာရှက်သ်ကို မေးကြည့်ပါတယ်။ သူက ဘာမှမသိ။ စီးပွားရေးသမားမို့ စီးပွားရေးကိုသာ သိပါတယ်။

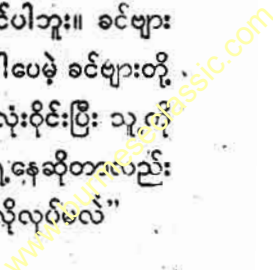
“ဒီဥပဒေကြမ်း အတည်ဖြစ်သွားရင် ကျွန်တော်တို့အနေအထား ပိုခက်မယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခေါင်းတလားကို သံတစ်ချက် စရိုက်လိုက်တာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို အမြစ်က ဖြတ်တာပဲ”

ကျွန်ုပ်တို့ ပြောတာကို အခြားဧည့်သည်များလည်း စိတ်ဝင်စားလာပါတယ်။

“ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်၊ အဗ္ဗဒူလာရှက်သ်၊ ခင်ဗျား ဂန္ထီဘိုင်ကို ပြန်မလွှတ်ဘဲ ဖမ်းထားပါ”

ရှက်သ်က ပါးနပ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူက ကျွန်ုပ်နဲ့ပတ်သက်မှုများကို ပြောပါတယ်။

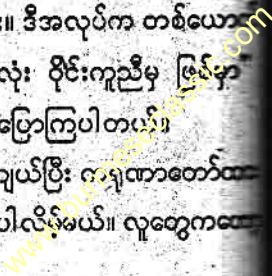
“သူ့ကိုတော့ ကျွန်တော် ဖမ်းမထားနိုင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ဘာမှမထူးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့ ပြောတာ မှန်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့အားလုံးဝိုင်းပြီး သူ့ကို ဖျောင်းဖျရအောင်၊ ဒါပေမဲ့ သူက ရှေ့နေဆိုတာလည်း မမေ့ကြနဲ့၊ သူ့အကြောင်းငွေကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

အခကြေးငွေအကြောင်း ပြောတာကို ကျွန်ုပ်အတွက် နာကျင်စေပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြားကဝင်ပြော လိုက်ပါတယ်။

“အဗ္ဗဒူလာရှက်သ်... အခကြေးငွေအတွက် ပြဿနာမရှိ ပါဘူး။ လူထုလုပ်ငန်းမှာ အခကြေးငွေ ဘယ်ရှိမလဲ၊ ကျွန်တော် နေရင်လည်း အစေအပါးတစ်ယောက် အနေနဲ့ သာ နေမှာပါ။ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်း ဒီမိတ်ဆွေတွေအား လုံးနဲ့ ကျွန်တော် သိတာမဟုတ်ဘူး။ သူတို့က ကျွန်တော် နဲ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင် နောက်ထပ် တစ်လ လောက် နေပါမယ်။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ကျွန်တော့် ငါ့ ပိုက်ဆံကြေးငွေ ပေးဖို့မရရှိပေမယ့် ဒီအလုပ်မျိုးဆိုတာ ရန်ပုံငွေမရှိဘဲ မဖြစ်ဘူး။ ဥပမာ ကြေးနန်းတွေ ရိုက်ရ မယ်၊ စာရွက်စာတမ်းတွေ ပုံနှိပ်ရမယ်၊ ခရီးထွက် နယ် လှည့်ရမယ်၊ ရှေ့နေရှေ့ရပ်တွေနဲ့ တိုင်ပင်ရမယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်က ဒီကဥပဒေတွေအကြောင်း နားမလည်သေး တော့ လေလာဖတ်ရှုဖို့ ဥပဒေစာအုပ်တချို့ ဝယ်ရမယ်၊ ဒါတွေဟာ ငွေမရှိဘဲ မဖြစ်ဘူး။ ဒီအလုပ်က တစ်ယောက် တည်းလုပ်လို့ မရဘူး၊ အားလုံး ဝိုင်းကူညီမှ ဖြစ်မှာ” ထိုအခါ အားလုံးက ပြိုင်တူပြောကြပါတယ်။

“အလွှာအရှင်မြတ်ဟာ ကြီးကျယ်ပြီး ကျေးဇူးတော်ထူး ရှိပါတယ်။ ဝိုက်ဆံရောက်လာပါလိမ့်မယ်။ လူတွေကထူး

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၀၇

ခင်ဗျား လိုသလောက် ရနိုင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားသာနေပါ။

အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်”

နှုတ်ဆက်ပွဲ ပါတီဟာ အလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ကျွန်ုပ်က အလျင်အမြန် စားသောက်ပြီး အိမ်ပြန်ကြရန် အဆိုပြုပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ တိုက်ပွဲအတွက် ပုံကြမ်းလောင်းကြည့် နေပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ မဲဆန္ဒရှင်စာရင်းပါအမည်များကို သေချာ အောင် စစ်ဆေးကြည့်ပြီး နောက်ထပ်တစ်လနေရန် စိတ်ဒုန်းဒုန်း ချလိုက်ပါတယ်။

အားလုံးသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံသားများ မဲပေးပြီး အားလုံးနဲ့ တန်းတူအခွင့်အရေးပေးရန် ကျွန်ုပ်တို့ တိုက်ပွဲဝင်ကြပါတယ်။ အလားတူ ဘုရားသခင်ကတောင် အာဖရိကမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဘဝ အခြေခံချပေးပြီး အမျိုးသားဂုဏ်သိက္ခာအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ရန် မျှစေပျိုးပေးခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ အိန္ဒိယသားများအတွက် အခွင့်အရေးရရှိရန် ဦးဆောင်နေတာကို များစွာသော လူအပေါင်းတို့က ထောက်ခံ အားပေးကြပါတယ်။ ငွေကြေးထောက်ခံသူ ရှိသလို လုပ်အားနဲ့ ထောက်ခံသူများစွာ ရှိပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့လုပ်ဆောင်ချက်များဟာ အလွန်ကို အောင်မြင်လာခဲ့ပါတယ်။

စောင်အာဖရိကမှာ တစ်လနေထိုင်ပြီး လုပ်ဆောင်မယ် ဆို စိတ်ကူးထားပေမယ့် လက်တွေ့ကြတော့ သုံးနှစ်တာ နေထိုင်

မိနဲ့ပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ် အိန္ဒိယကို ပြန်ခွင့်တောင်း
လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အားလုံး အံ့ဩကုန်ကြပါတယ်။ သောက
တွေလည်း ဖြစ်ကုန်ကြပါတယ်။ အခု ကျွန်ုပ် ပြန်မယ်ဆိုတော့
အားလုံးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးခံစားရသလို ဖြစ်သွားကြပါတယ်။

ဂုဏ်ပြုထုတ်ဝေသော ငွေစက္ကန့်များ

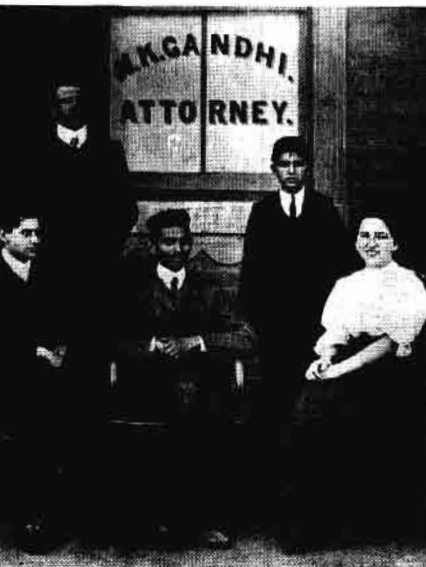
ဂနီအား ဂုဏ်ပြုထုတ်ဝေသော တံလိပ်ခေါင်းများ

ဂန္ဒီ
၏
ငယ်စဉ်ဘဝ

ဂန္ဒီ၏ ကလေးဘဝ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း

၁၈၈၃ ခုနှစ်ခန့်က ရိုက်ကူး
ဂန္ဒီ၏ ငယ်စဉ်ဘဝဓာတ်ပုံ

ဘာင်အာဒေါက်ကရို သူ၏ အလုပ်တွင် ရိုက်ကူးထားသော
ဂန္ဒီ၏ ငယ်စဉ်ဘဝပုံ

၁၉၀၃ ခုနှစ်လေး ဂန္ဒီ

ဂန္တီနှင့် ဇေယျာ

နဂါး
နှင့်
ကျွန်ုပ်တို့အတွက်

ဂန္တီနှင့် ရာပိမြောက်တစ် တစ်

ဂန္တီနှင့် ဇေယျာလင်(စ်)အိုဗဲလ်

ဂန္တီနှင့် အလီဂျင်ဟုတ်

ဂန္တီနှင့် ဝန်းကက်စ်တာဘာ

ကနေသောဂန္တီ

အင်ဒီယာဂန္တီ၊ ဝန်းကက်စ်
ရာဂျစ်ဂန္တီနှင့် ဆန်ဂျေးဂန္တီ

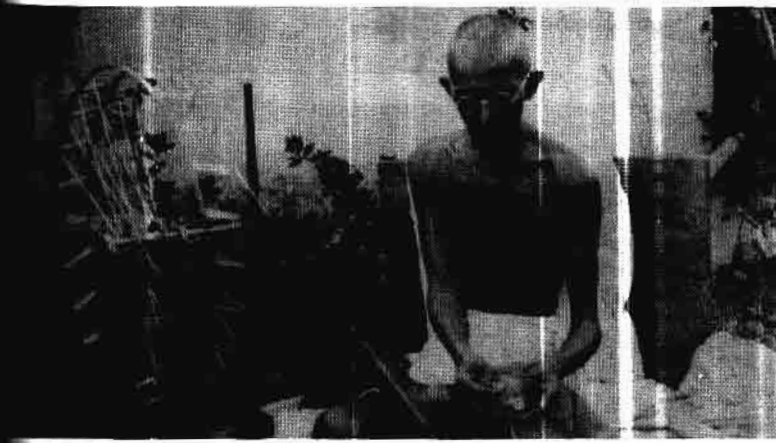
www.burmeseclassic.com

ဂန္တီနှင့် အင်ဒီယာဂန္တီ

အမျိုးသားအရပ်ရပ်များ

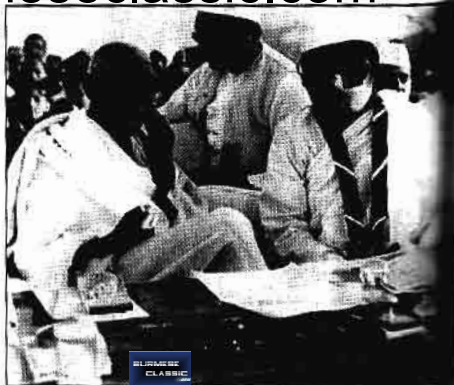
ဂန္ဓီ၏ အကျော်ကြားဆုံး သမိုင်းဝင်ဓာတ်ပုံဖြစ်သည့် ကိုယ်တိုင် ချည်ငင်နေသောပုံ

အတ္တ ခုနှစ် အစောပိုင်းက ထောင်အာရေကတွင် နိုင်ကူးထားသော ဂန္ဓီ၏ ငယ်စဉ်ဘဝပုံ

ဂန္ဓီနှင့် သူ့နန်း ကတ်လိဘာဘာ ဂန္ဓီ၏ ငယ်စဉ်ဘဝ

ဂန့်နှင့် ဆုတတ်ချန်ခြာဘိုစ်တို
၁၉၃၈ ကွန်ဂရက် ဆွေးနွေးပွဲ၌
တွေ့ရပုံ

BURMESE CLASSIC

ဂန့်နှင့် ဆာဒါပတ်

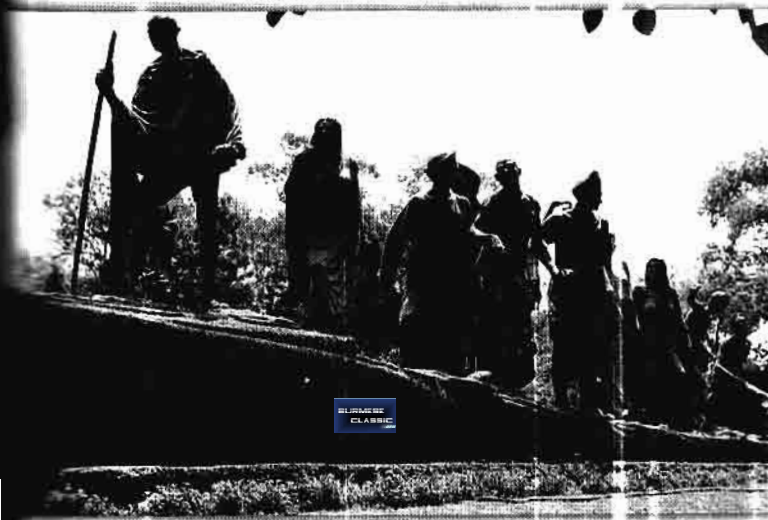

ဂန့်၊ နေရှူးနှင့် ဆာဒါပတ်တို့
အတူတကွ

အမျိုးသားရေးလှုပ်ရှားမှုများ

ချီ၏ တောထဲ သို့တက်ပွဲ
အထိမ်းအမှတ် ရုပ်တု

BURMESE CLASSIC

အားသောင်းသောင်းဖြူ
ကြိုဆိုကြပုံ

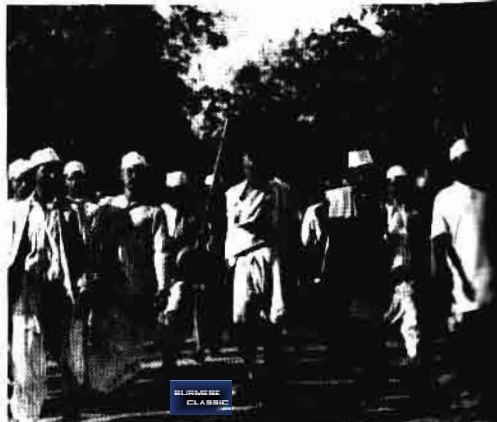
www.burmeseclassic.com

အိ

အမျိုးသားရေးလှုပ်ရှားမှုများ

၂၄၁ ဝိုင်ရည်လျားသည်
စော့ထံချီတက်ပွဲ သို့မဟုတ် ဒန့်ဒီ ချီတက်ပွဲ၏
သမိုင်းဝင်ဓာတ်ပုံ

၁၉၃၀ ခုနှစ် ဗဟိုလ
ဂန္တီနှင့် စော့ထံ ချီတက်

(၁၅)

အောင်မြင်မှုများနဲ့ ကောင်းတဲ့ရလဒ်

ကျွန်တော်က လူထုလုပ်ငန်းအတွက်
 ခင်ဗျားတို့ဆီက
 အခကြေးငွေ မယူချင်ဘူး
 ဒီလူထုလုပ်ငန်းက
 ကျွန်တော်ရဲ့ ရှေ့နေအရည်အချင်း
 မလိုလှပါဘူး။
 ခင်ဗျားတို့ အားလုံး
 ညီညီညာညာ အလုပ်လုပ်ဖို့ပဲ
 နှိုးဆော်ပေးရမှာပါ။

ကျွန်ုပ်မှာ တောင်အာဖရိကမှာ သုံးနှစ်နေထိုင်တဲ့အတွက်
 ထူတွေကို ကျွန်ုပ် သိသလို လူတွေကလည်း ကျွန်ုပ်အား သိကြ

www.burmeseclassic.com

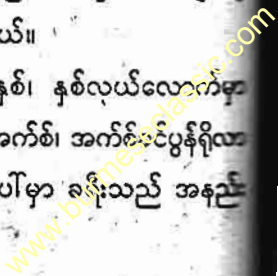
ပါတယ်။ ကြာလည်းကြာပြီဖြစ်တဲ့အတွက် အိန္ဒိယကို ခြောက်လ ပြန်ရန် ခွင့်တောင်းလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့လုပ်ငန်းမှာ အတော် ပင် အောင်မြင်နေပြီဖြစ်၍ လူများက ကျွန်ုပ်ကို လက်မလွှတ်နိုင် ကြပေ။

ကျွန်ုပ်မှာ အိမ်ကိုပြန်ပြီး မိန်းမနဲ့ ကလေးများကိုခေါ်ပြီး ပြန်လာပါမယ် ပြောပါတယ်။ ပြန်လာရန်လည်း ဆုံးဖြတ်လိုက် ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် အိမ်ကိုပြန်ရာတွင် အာဖရိကလူထုလုပ်ငန်းများ လုပ်၍ တောင်အာဖရိကရှိ အိန္ဒိယသားတို့ရဲ့ အခြေအနေကို လူထုသိအောင် ပညာပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်နေပါတယ်။

အလားတူ ကျွန်ုပ်မရှိရင် ကွန်ဂရက်လုပ်ငန်းနဲ့ ပညာရေး အဖွဲ့ကို မည်သူက တာဝန်ယူမှာလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းတွေက ရှိလာ ပါတယ်။ အဒမ်ဂျီမိယခန်နဲ့ ဖာရစီရပ်စ်တွမ်ဂျီ နှစ်ယောက်ကိုသာ ကျွန်ုပ် စဉ်းစားလို့ ရပါတယ်။

ယခုဆိုရင် ကုန်သည် လူတန်းစားထဲမှာ လူ...ပေးနိုင် သူများ ရနိုင်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ထိပ်တန်းဖြစ်ပြီး အတွင်းရေး မှူးတာဝန်များကို ထမ်းရွက်နိုင်တဲ့အပြင် အိန္ဒိယသားများရဲ့ လေးစားမှုကို ခံရတဲ့သူများ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်လိုပင်ဖြစ်စေ ၁၈၉၆ ခုနှစ်၊ နှစ်လယ်လောက်မှာ ကျွန်ုပ်ဟာ ကာလကတ္တားကိုသွားမယ့် အက်စ်၊ အက်စ်ပင်ပွန်ရှိလာ သအောင်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါတယ်။ သဘောပေါ်မှာ ခရီးသည် အနည်း ငယ်သာ ပါလာပါတယ်။

ဂန္ဓီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

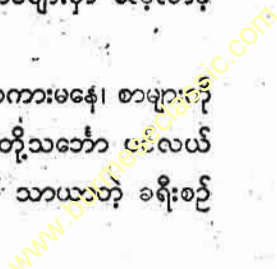
အဲဒီထဲမှာ ကျွန်ုပ်ဟာ အင်္ဂလိပ်အရာရှိနှစ်ဦးနဲ့ ခင်မင်
သွားပါတယ်။ အရာရှိတစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်ုပ်ဟာ စစ်တုရင်ကစား
လေ့ ရှိပါတယ်။ အလားတူ သင်္ဘောဆရာဝန်က ကျွန်ုပ်ကို
“တမိလ်ဘာသာစာအုပ်” တစ်အုပ် ပေးသဖြင့် လေ့လာခဲ့ပါတယ်။

နေတယ်လ်မှ အတွေ့အကြုံအရ ကျွန်ုပ်ဟာ မွတ်စလင်
များနဲ့ ဆက်ဆံရန် အာရှဘာသာ တတ်သင့်ကြောင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ မဒရပ်နယ်သားတို့နဲ့ ဆက်ဆံရန် တမိလ်ဘာသာ တတ်
သင့်ကြောင်းကို သိခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်နဲ့ အတူတူ အူရဒူစာသင်နေတဲ့ အင်္ဂလိပ်တစ်ဦးရဲ့
တိုက်တွန်းမှုအရ ကျွန်ုပ်မှာ သင်္ဘောပေါ်တွင် အူရဒူမွန်ရှိတစ်
ယောက်နဲ့ အသိဖွဲ့ပြီး စာပေလေ့လာမှုကို တိုးတက်စေပါတယ်။
ကျွန်ုပ်အတွက် အူရဒူစာဖတ်ရတာ အလွန်ခက်ခဲလှပါတယ်။
ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်မှာ ဇွဲရှိတဲ့အတွက် ဖတ်နိုင်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ထိုစာပေလေ့လာမှုကို အိန္ဒိယရောက်ရင်လည်း
ဆက်လက်လေ့လာရန် ဆန္ဒများ ရှိနေပါတယ်။ အလားတူ ကျွန်ုပ်
မှာ တမိဘာသာကို တောင်အာဖရိကထောင်များမှာ လေ့လာခဲ့
သလို အူရဒူကို ယာရဝဒ (Yeravda) ထောင်များမှာ လေ့လာခဲ့
တဲ့အတွက် တိုးတက်လာခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ သင်္ဘောပေါ်မှာရှိစဉ် အလကားမနေ၊ စာများကို
ဖတ်ရင်း အချိန်ကုန်ခံနေပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့သင်္ဘော ယင်လယ်
ခရီးစဉ် နှစ်ဆယ့်လေးရက် ကြာပြီးနောက် သာယာတဲ့ ခရီးစဉ်
အဆုံးကို ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ဟူဂလီမြစ်ရဲ့ အလှအပကို ငေးမောရင်း ကာလကတ္တားကို ဆင်းခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှတစ်ဆင့် ဘုံဘောကို မီးရထားနဲ့ ခရီးဆက်ရပါတော့တယ်။ ဘုံဘောကိုသွားတဲ့ မီးရထားမှာ အလာဟာဘဒ်တွင် လေးဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့် ရပ်နားပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ မြို့ထဲလျှောက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ ဆေးဆိုင်မှာ ဆေးတစ်ပုံ ဝယ်ယူပါတယ်။ ဆေးဆရာ အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ ဆေးစစ်နေလို့ အချိန်နောက်ကျသွားပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ရထားမမိလိုက်ပေ။

ဘူတာရုံပိုင်က ကျွန်ုပ်အတွက် ရထားကို ငါးမိနစ်စောင့်ခိုင်းပါတယ်။ ရောက်မလာတာနဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့အထုပ်အပိုးများကိုချပြီး ထွက်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ မလိုက်ရတော့တဲ့အတွက် ကဲနားဟိုတယ်မှာ တည်းခိုလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီမှာ ရသမျှအလုပ်လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အလာဟာဘဒ်မှထုတ်ဝေတဲ့ ရှေ့ဆောင်(The Pioneer) သတင်းစာအကြောင်းကို များစွာကြားဖူးပါတယ်။ သတင်းစာမှာ အိန္ဒိယသားတို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ရေးသားတဲ့ သတင်းစာတစ်စောင်ပါ။

ကျွန်ုပ်မှာ လူတိုင်းရဲ့ အကူအညီကို ရယူသင့်တယ်လို့ သဘောထားပြီး သတင်းစာ အယ်ဒီတာ မစ္စတာချက်ဇနေနဲ့ ဆွဲဆုံရန် တောင်းဆိုပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့တောင်းဆိုမှုကို သက်ခံပါတယ်။ သူနဲ့တွေ့တော့ ကျွန်ုပ် ပြောသမျှကို သေချာ နားထောင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

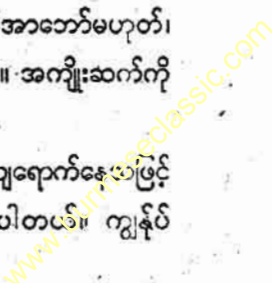
ကျွန်ုပ် ပြောသမျှ သတင်းစာမှာ ဖော်ပြပါမယ်လို့ ကတိ ပေးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ကိုလိုနီသမားများရဲ့ အယူအဆကို အရေးပေးရမယ့်တာဝန် ရှိနေသဖြင့် အိန္ဒိယသားများ တောင်းဆို သမျှကို မထောက်ခံနိုင်ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ဘုံဘောတွင် မနားဘဲ ရာဂျီဂေါ့ကို သက်သွား ပါတယ်။ တောင်အာဖရိကရဲ့ အခြေအနေနဲ့ပတ်သက်ပြီး စာတမ်း ဘစ်စောင် ရေးသားရန် ပြင်ဆင်ပါတယ်။ စာတမ်းကို တစ်လ ကြာမျှ ရေးသားခဲ့ပါတယ်။

စာတမ်းအဖုံးမှာ အစိမ်းရောင်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် နောက် ဝိုင်းမှာ “စာတမ်းစိမ်း (Green Pamphlet)” လို့ ခေါ်တွင်ကြပါ တယ်။ စာတမ်းကို တောင်အာဖရိကရှိ အိန္ဒိယသားတို့အကြောင်း တင်ပြထားပါတယ်။ စာတမ်းကို စောင်ရေတစ်သောင်း ပုံနှိပ်ပြီး အိန္ဒိယပြည်ရှိ သတင်းစာအားလုံးနဲ့ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်အားလုံး ထံ ပေးပို့လိုက်တယ်။

စာတမ်းအကျဉ်းချုပ်ကို လန်ဒန်ရှိ ရိုက်တာသတင်းဌာနကို ကြေးနန်းနဲ့ ပို့လိုက်တယ်။ အဲဒီကမှတစ်ဆင့် အကျဉ်းချုပ်ပြီး ထန်ဒန်ရိုက်တာသတင်းဌာနရုံးမှ နေတယ်လ်ကို ကြေးနန်းနဲ့ ပို့ ထိုက်ပြန်တယ်။ သူတို့ ပို့လိုက်တာဟာ ကျွန်ုပ်အာဘော်မဟုတ်၊ သူတို့အာဘော်နဲ့ ပုံကြီးချဲ့ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အကျိုးဆက်ကို နောက်မှ ပြောပြပါတယ်။

ထိုအချိန်မှာ ဘုံဘောတွင် ပုလိပ်ရောဂါ ကျရောက်နေသဖြင့် ရာဂျီဂေါ့ကို ကူးဆက်မှာကို အလွန်စိုးရိမ်လာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်

မှာ ကျန်းမာရေးဌာနက ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် အစိုးရ ထံ တင်ပြလိုက်ပါတယ်။ အစိုးရက လက်ခံပြီး ကျွန်ုပ်ကို စုံစမ်း ရေးကော်မတီတွင် ခန့်အပ်လိုက်ပါတယ်။

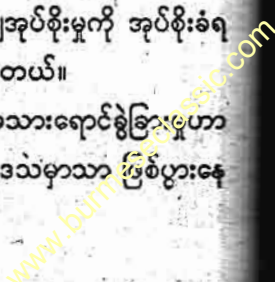
ကျွန်ုပ်က အိမ်သာများ သန့်ရှင်းရေးကို အလေးထားပြော ဆိုတာကို ကော်မတီက လက်ခံပြီး လမ်းတိုင်းရှိအိမ်သာများကို စစ်ဆေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီလို စစ်ဆေးတဲ့အခါ တချို့က သန့်ရှင်းသပ်ရပ်ပြီး တချို့က ညစ်ပတ်ပြီး နံဆော်နေပါတယ်။ အဲဒါတွေကို သန့်ရှင်း သပ်ရပ်မှုရှိစေရန် ပြုလုပ်ကြရပါတယ်။ အဲဒီလို လုပ်လိုက်တဲ့ အတွက် ကျွန်ုပ်ကို သိသူတွေ များလာပါတော့တယ်။

အလားတူ ဗြိတိသျှတို့ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်ကို ကျော်လွန်ပြီး တော့လည်း ကိုယ့်သဘောနဲ့လုပ်ခဲ့တာ ဘာတစ်ခုမှ မရှိအောင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီထက်ရှင်းအောင် တင်ပြရရင် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ဗြိတိသျှ အခြေခံဥပဒေကို သစ္စာရှိသူကို ထိုစဉ်က မတွေ့မြင်ခဲ့ပေ။ အဲဒီလို သစ္စာရှိခြင်းမှာ အမှန်တရားကို မြတ်နိုးတဲ့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။

ဗြိတိသျှအုပ်စိုးမှုရဲ့ ချို့ယွင်းချက်များကို မမြင်မဟုတ်။ အားလုံးခြုံကြည့်ရင် ကောင်းတယ်ဟု ထင်မြင်ကြေ ဖြစ်ပါ တယ်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ ဗြိတိသျှအုပ်စိုးမှုကို အုပ်စိုးခံရ သူအား အကျိုးရှိစေတယ်လို့ ယုံကြည်ခဲ့တယ်။

တောင်အာဖရိကမှာ တွေ့ရတဲ့ အသားရောင်ခွဲခြားမှုဟာ ဗြိတိသျှအစဉ်အလာနဲ့ ဆန့်ကျင်ပြီး ထိုဒေသမှာသာ ဖြစ်ပွားနေ ကြောင်း ကျွန်ုပ်တွေ့မိပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

ကျွန်ုပ်မှာ အင်္ဂလိပ်ရာပေလွင်ကို သစ္စာရှိရာ အင်္ဂလိပ်တို့ နဲ့အပြိုင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဇွဲကောင်းကောင်းနဲ့ အင်္ဂလိပ် နိုင်ငံတော်သီချင်းကို ဆိုတတ်အောင် လေ့ကျင့်ပြီး ဆိုရမယ့်နေရာ တိုင်းမှာ ဝင်ဆိုခဲ့ပါတယ်။ သစ္စာရှိကြောင်း ပြသရန် အခွင့်သာ တိုင်း ပြသခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီသစ္စာရှိမှုကို မည်သည့်အခါမျှ ခုတုံးမလုပ်ပါ။ ကိုယ် ဆွီးရှာရန် အသုံးမပြုခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ် အိန္ဒိယကို ပြန်ရောက်တဲ့ အချိန်မှာ ဝိတိုရိယဘုရင်မရဲ့ စိန်ရတုသဘင်ကြီး ဆင်နွဲရန် ပြင် ဆင်နေကြတယ်။

ရာကျီဂေါ့ပွဲတော် ကျင်းပရေးကော်မတီမှာ ကျွန်ုပ်အား ထည့် သွင်းကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ် လက်ခံလိုက်ပါတယ်။ စိတ်ထဲတွင် ဖန်ပြပွဲသက်သက် ဖြစ်မှာကို စိုးရိမ်နေပါတယ်။ စိန်ရတုပွဲမှာ မဟုတ်မမှန် လုပ်နေကြတာကို တွေ့ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ ကော်မတီ နဲ့ နုတ်ထွက်ဖို့ စဉ်းစားမိပါတယ်။ နောက်ဆုံးတွင် ကိုယ့်အတွက် ချရာတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ဘယ်လိုပင်ဖြစ်စေ စိန်ရတုသဘင်ပွဲတော် ကောင်းမွန်စွာ ဖြစ်စီးသွားပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ်ကို ချီးကျူးမှုများ ပြုလုပ် ကြပါတယ်။ ဘယ်လိုပင် ဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်ုပ်မှာ လုပ်စရာများ မရှိနေပါသေးတယ်။ အလားတူ စာတမ်းကိုလည်း ရေးနေပါ တယ်။ အလားတူ ဘုံဘောမှာ အစည်းအဝေးလုပ်မယ်၊ အဲဒီအစည်း အဝေးမှာ မိန့်ခွန်းပြောရန် ရှိပါတယ်။ အိန္ဒိယသားများက ကျွန်ုပ် ပြောတာကို စိတ်ဝင်စားနေကြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာက စိတ်အေးရတယ်မရှိ။ ယောက်ဖက နေမ
 ကောင်းလို့ ကျွန်ုပ်အခန်းထဲမှာထားပြီး ပြုစုနေရပါတယ်။ ကောင်း
 သွားလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပ်က ထင်ထားပေမယ့် ယောက်ဖက သေ
 ဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။

နာရေးကိုလည်း လုပ်နေရပါတယ်။ ဘုံဘောအစည်းအဝေး
 အတွက်လည်း စိုးရိမ်နေရပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါတယ်။
 ဘယ်လိုပင် အခက်အခဲတွေ ရှိနေပေမယ့် အားလုံး အောင်မြင်
 သွားမယ်လို့ ယုံကြည်နေပါတော့တယ်။

(၁၆)

အမြန်ပြန်လာပါ

သူတို့ကို စိတ်မဆိုးပါဘူး
 သူတို့ရဲ့အသိမှားမှုနဲ့
 အမြင်ကျဉ်းမြောင်းမှုအတွက်သာ
 ဝမ်းနည်းမိပါတယ်။
 ဒီနေ့ လုပ်နေတာတွေဟာ
 မှန်ကန်ပြီး သင့်မြတ်တယ်လို့
 သူတို့ ရိုးရိုးသားသား ယုံကြည်နေတယ်ဆိုတာ
 ကျွန်တော် သိပါတယ်။
 သူတို့ကို စိတ်ဆိုးဖို့ အကြောင်းမရှိဘူး။

ကျွန်ုပ် အိန္ဒိယကို ပြန်ရောက်ပေမယ့် အေးအေးဆေးဆေး
 နေထိုင်ရတယ်မရှိ။ အလုပ်ကို ရှုပ်နေပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ

ဆိုတော့ အသားအရောင် ခွဲခြားခံနေရတဲ့ အိန္ဒိယသားများအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။

ဥရောပသားများက အိန္ဒိယသားများရှိနေတာကို မကျေမနပ် ဖြစ်နေကြပါတယ်။ ဒါကို ကျွန်ုပ်မှာ အမြဲကြုံတွေ့နေရပါတယ်။ တောင်အာဖရိကမှာ ဆက်ဆံခံရရုံမက အိန္ဒိယမှာပါ ဆက်ဆံခံနေရပါတယ်။ ဒါကို ခံပြင်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဟောပြောပွဲတွေ ပြုလုပ်ပါတယ်။ စည်းရုံးပါတယ်။ အစကတော့ ခက်ခဲပေမယ့် နောက်ပိုင်းတော့ အဆင်ပြေသွားပါတယ်။ ထောက်ခံသူတွေ များလာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ပိုမိုပြီး ကြိုးစားလာပါတယ်။

အသားအရောင် ခွဲခြားတာကို တိုက်ပွဲဝင်ရန် ဖြစ်ပေါ်လာကြတယ်။ အဲဒီအတွက် အလွန်ကို ဝမ်းသာလာပါတယ်။ ဗြိတိသျှဘုရင်ခံတော့ အိန္ဒိယပြည်သူများရဲ့ တောင်းဆိုမှုကို ခံရတော့မယ်လို့ ထင်နေပါတယ်။

အရှိန်ရတုန်း ကားဘီးပေါက်သလို ဖြစ်သွားပါတယ်။ အကြောင်းက ကြေးနန်းစာ ရောက်လာပါတယ်။

“ပါလီမန် စန်နဝါရီတွင် ဖွင့်မည်၊ မြန်မြန်လာပါ”

ကျွန်ုပ်မှာ ကြေးနန်းစာရရချင်း အလျင်အမြန် ထွက်ခွာရန် စီစဉ်ရပါတယ်။ ထွက်ခွာရတဲ့ကိစ္စများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သတင်းစာများကို စာရေးအကြောင်းကြားပြီး ဘုံဘေကို ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို မထွက်ခွာမီ ဘုံဘေရှိ ဒါဒါအဗ္ဗဒူလာနဲ့ ကုမ္ပဏီရဲ့ကိုယ်စားလှယ်ထံ ကြေးနန်းရိုက်ပြီး တောင်အာဖရိကို အစော

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၁၉

ဆုံးထွက်မယ့် သင်္ဘောမှာ နေရာယူထားရန် အကြောင်းကြား
လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဒါဒါအဗ္ဗဒူလာဟာ ကိုးလင်း
(Courland) အမည်ရှိ မီးသင်္ဘောကို ဝယ်ယူထားစဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်
တို့အား သင်္ဘောမှာ အခမဲ့စီးရန် တိုက်တွန်းပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ
သူ့ရဲ့ကျေးဇူးပြုမှုကို လက်ခံပြီး ထိုသင်္ဘောနဲ့လိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်ပါတယ်။

တောင်အာဖရိကကို ဒုတိယအကြိမ် ထွက်ခွာပါတယ်။
ယခုတစ်ကြိမ် ထွက်ခွာခဲ့သည်မှာ ဇနီး၊ သားနှစ်ယောက်နဲ့ အစ်မ
မုဆိုးမရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သားကိုပါ ခေါ်လာခဲ့ပါတယ်။
မိသားစု အစုံအလင်နဲ့ ထွက်ခဲ့ရတဲ့ခရီးမို့ ပျော်ရွှင်မှု၊ ကြည်နူးမှု
နဲ့ ရည်မှန်းချက်များစွာလည်း ရှိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ လက်တွေ့မှာတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်။ ကြီးမားတဲ့
ဗြဿနာများက ကျွန်ုပ်ကို ကောင်းစွာ ကြိုဆိုနေပါတယ်။
အကြောင်းက အိန္ဒိယမှာ ကျွန်ုပ်ရေးသားခဲ့တဲ့ “စာတမ်းစိမ်း” ဆို
တဲ့ စာတမ်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်က အမြင်ကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ရေးသားပါတယ်။
ဒါကို လန်ဒန် ရိုက်တာသတင်းစာက မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံပြီး
ဆော်ပြခဲ့ပါဟယ်။ အလားတူ ကျွန်ုပ်နဲ့ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူတွေ
ဆို ရန်တိုက်ပေးတဲ့ လှုံ့ဆော်မှုတွေကိုလည်း ဖြန့်ဝေထားပါတယ်။
အဲဒီအတွက် လူဖြူလူငယ်တွေက ကျွန်ုပ်ကို ဒေါသထွက်နေပါ
တယ်။

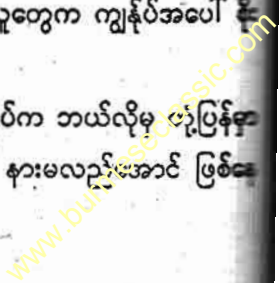
အလားတူ မျက်နှာဖြူအစိုးရက ကျွန်ုပ်ဟာ အိန္ဒိယသားများကို စည်းရုံးပြီး မီးသင်္ဘောနှစ်စင်းနဲ့ သယ်ဆောင်လာတယ်လို့ သတင်းလွှင့်ထားပါတယ်။ အလားတူ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း တောင်အာဖရိကနိုင်ငံရဲ့ ခြို့တော်တစ်ခုဖြစ်တဲ့ နေတယ်လ်မြို့ ဆိပ်ကမ်းကို တော်တော်နဲ့ အကပ်မခံ။ ပုလိပ်ရောဂါတွေ ပါလာမှာ စိုးရိမ်တယ်ဟု အကြောင်းပြပါတယ်။

အလားတူ သက်ဆိုင်ရာများက ခရီးသည်များကို အိန္ဒိယသို့ ပြန်မယ်ဆိုရင် ခရီးစရိတ် ပြန်ရမယ်။ မပြန်ဘဲနေမယ်ဆိုရင် ခေါင်းနဲ့ကိုယ် အိုးစားကွဲသွားမယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ကြပါတယ်။

အဲဒီလိုပဲ ကျွန်ုပ်တို့ကို တင်ဆောင်လာတဲ့ သင်္ဘောကိုလည်း အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့် ပေးမယ်လို့ ပြောလာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က ခရီးသည်များကို မကြောက်ကြရန် အားပေးစကား ပြောပါတယ်။

ခရီးသည်များ အားတက်လာကြပါတယ်။ အလားတူ သင်္ဘောပိုင်ရှင်ကို မေးကြည့်တော့ အခွန်ကိစ္စကို စိတ်မဝင်စား ခရီးသည်တွေ ဆိပ်ကမ်းရောက်ဖို့ကိုသာ စိတ်အားထက်သန်နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်္ဘောတာဝန်ရှိသူတွေက ကျွန်ုပ်အပေါ် နှိုးရိမ်လာကြပါတယ်။

သူတို့ ဘယ်လိုလုပ်လုပ် ကျွန်ုပ်က ဘယ်လိုမှ ဖွဲ့ပြန်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာကို သူတို့က နားမလည်အောင် ဖြစ်ကြပါတယ်။

“မျက်နှာဖြူတွေက သူတို့ ခြိမ်းခြောက်တဲ့အတိုင်း လုပ်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ အကြမ်းမဖက်ရေးဝါဒအရ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“သူတို့ကို ခွင့်လွှတ်ဖို့နဲ့ သူတို့ကို တရားဥပဒေအရ အရေးမယူဖို့ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို သတ္တိနဲ့အသိဉာဏ်ပေးလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ကျွန်တော် သူတို့ကို စိတ်ဆိုးပါဘူး၊ သူတို့ရဲ့အသိများမှုနဲ့အပြင် ကျဉ်းမြောင်းမှုအတွက်သာ ဝမ်းနည်းမိပါတယ်။ ဒီနေ့လုပ်တာတွေဟာ မှန်ကန်ပြီး သင့်မြတ်တယ်လို့ သူတို့ ရိုးရိုးသားသား ယုံကြည်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ဒီတော့ သူတို့ကို စိတ်ဆိုးဖို့ အကြောင်းမရှိပါဘူး။”

ကျွန်ုပ်စကားကို မယုံကြည်အောင် ဖြစ်နေကြပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် တောင်အာဖရိကရှိ မျက်နှာဖြူ လူငယ်များက ကျွန်ုပ်ကို အလွန်ပင် စိတ်ဆိုးနေကြပါတယ်။ သူတို့စိတ်ဆိုးတဲ့ အကြောင်းအရာများကို တင်ပြချင်ပါတယ်။

- (၁) အိန္ဒိယမှာရှိစဉ်က ကျွန်ုပ်ဟာ နေတယ်လ်မှာ မျက်နှာဖြူများကို ရှုတ်ချခဲ့ခြင်း။
- (၂) နေတယ်လ်ကို အိန္ဒိယသားများ ပြည့်နက်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သင်္ဘောနှစ်စင်းစာ ခရီးသည်များကို သယ်ဆောင်ခဲ့ခြင်း။

တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံနေတာလို့ ငါင်နေသည့် သွေးဆူနေတဲ့ မျက်နှာဖြူ လူငယ်တွေကိုတော့ ထိန်းချုပ်

ရန် အခက်ကြုံနေကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်ပါလာတဲ့ သင်္ဘောကို သက်ဆိုင်ရာက ခွင့်ပြုလိုက်ပါတယ်။

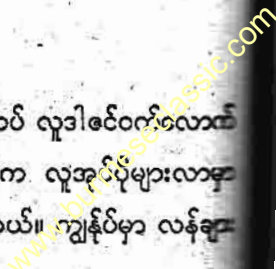
ခရီးသည်များကိုလည်း ဆင်းသက်ရန် အမိန့်ရလာပါတယ်။ ခရီးသည်များဆင်းတာ ပြဿနာမဟုတ်ပေမယ့် ကျွန်ုပ်ဆင်းရမှာတော့ ပြဿနာဖြစ်နေပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ သင်္ဘောတာဝန်ခံ မစ္စတာအက်စ်ကွန်ဘီက သင်္ဘောကပ္ပတိန်ကို လူဖြူများက ကျွန်ုပ်အပေါ် များစွာဒေါသဖြစ်နေကြကြောင်း။ အသက်ဘေးအန္တရာယ် မကင်းကြောင်း။ ကျွန်ုပ်မိသားစုကို နောင်မှ ကုန်းပေါ်တက်ရန် အကြံပေးသင့်ကြောင်း။ ဆိပ်ကမ်းအရာရှိဖြစ်သူ မစ္စတာစတမ်က ကျွန်ုပ်ကို နေအိမ်သို့ စောင့်ရှောက်ပို့ဆောင်မည်ဖြစ်ကြောင်း မှာကြားပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆိပ်ကမ်းတာဝန်ရှိသူများ သင်္ဘောတာဝန်ရှိသူများ အလုပ်တွေ ရှုပ်ကုန်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ဇနီးနဲ့ ကလေးတွေကို မစ္စတာရမစ်တွမ်းဂျီ အိမ်ကို ကားနဲ့ခေါ်သွားကြတယ်။ ကျွန်ုပ်ကတော့ မစ္စတာလပ်ဖ်တန်နဲ့ အတူထွက်လာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကုန်းပေါ်ရောက်ချင်း လူငယ်တချို့က ကျွန်ုပ်အား မှတ်မိသွားကြပါတယ်။

“ဂန့်... ဂန့်”

ဟု အော်ကြလေတယ်။ နောက်ထပ် လူဒါဇင်ဝက်လောက် ရောက်လာပါတယ်။ မစ္စတာလပ်ဖ်တန်က လူအုပ်ပုံများလာမှာ စိုးရိမ်သဖြင့် လန်ချားတစ်စီးကို ငှားပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ လန်ချား

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

စီးရတာကို မနှစ်သက်ပါ။ ဒါဟာ ပထမဆုံးအကြိမ် စီးဖူးခြင်း
သာ ဖြစ်ပါတယ်။

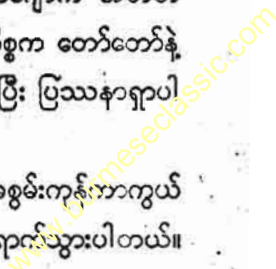
ကျွန်ုပ်ကို ကျောက်ခဲများ၊ အုတ်နီခဲများ၊ ဘဲဥပုပ်များနဲ့
ပစ်ပေါက်ကြပါတယ်။ တချို့က ကျွန်ုပ်ဦးထုပ်ကို ဆွဲချွတ်ကြပြီး
ရိုက်နှက်ကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ် မေ့မြောမတတ် ခံစားလိုက်ရပါ
တယ်။

အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရဲဋ္ဌာနကို အကူအညီ တောင်း
ပါတယ်။ ပုလိပ်များ ရောက်မလာသေးပါ။ ထိုအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်
ကို ရိုက်နှက်နေတဲ့ လူအုပ်ကြီး ရပ်သွားပါတယ်။ အကြောင်းမှာ
မစွပ်အလန်ဇန်းဒါး ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးပါ။

သူက ရဲရင့်စွာ လူအုပ်ကြီးထဲကို ဝင်လာပြီး ထီးကိုဖွင့်
လိုက်ပါတယ်။ အမျိုးသမီးကို ထိမှာစိုး၍ ရပ်တန့်သွားပါတယ်။
အဲဒီအချိန်မှာ အိန္ဒိယလူငယ်တစ်ဦးက ပုလိပ်ဋ္ဌာနကို အကြောင်း
ကြားပါတယ်။ ပုလိပ်တစ်စု ရောက်လာပြီး ကျွန်ုပ်ကို အိမ်လိုက်
ပို့ပါတယ်။ ပြဿနာက တော်တော်နဲ့ အဆုံးမသတ်အောင် ဖြစ်
ခဲ့ရပါတယ်။ အလုပ်လည်း တော်တော်ကို ရှုပ်ခဲ့ပါတယ်။

သင်္ဘောဆရာဝန် ဒေါက်တာ ဒါဒိဘာရျော်က အတတ်
နိုင်ဆုံး ပြုစုရှာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်နဲ့ လူဖြူများကိစ္စက တော်တော်နဲ့
အပြီးမတတ်နိုင်သေးပေ။ ကျွန်ုပ်ရှိရာကိုလိုက်ပြီး ပြဿနာရှာပါ
တယ်။

ကုမ္ပဏီမှာ တာဝန်ရှိသူများကလည်း အစွမ်းကုန်ကာကွယ်
သေးနေရပါတယ်။ နောက်ဆုံး ပုလိပ်ဋ္ဌာနကို ရောက်သွားပါတယ်။

ထိုကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုလိုနီဆိုင်ရာ အတွင်းဝန် မစ္စတာချိန် ဘာလိန်က နေတယ်အစိုးရထံ ကြေးနန်းရိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်အား တိုက်ခိုက်သူများအား တရားစွဲရန် အကြောင်းကြားပါတယ်။

မစ္စတာ အက်စ်ကွန်ဘီက ကျွန်ုပ်အား အခေါ်လွှတ်၍ ဒဏ်ရာအနာတရအတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်း ပြောဆိုပြီး ဆက်လက်၍ ပြောပါတယ်။

“ခင်ဗျား ဒဏ်ရာနည်းနည်းကလေး ရတာတောင် ကျွန်တော် မလိုလားပါဘူးဆိုတာ ယုံပါ။ ခင်ဗျား မစ္စတာ လပ်ဖ်တန်ရဲ့ အကြံပေးချက်ကို လက်ခံနိုင်လို့ အခွင့်အရေး ရှိပါတယ်ဆိုတာတော့ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အကြံပေးချက်ကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားမယ်ဆိုရင် ဒီလိုဝမ်းနည်းစရာကိစ္စတွေ ပေါ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ တကယ်လို့ တရားခံတွေကို ခင်ဗျား ပြန်နိုင်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ဒီလူတွေကိုဖမ်းပြီး တရားစွဲဖို့ အဆင်သင့်ပဲ။ မစ္စတာချိန်ဘာလိန်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ အဲဒီလိုလုပ်စေချင်တယ်”

လို့ ပြောလာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြောပါတယ်။

“ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ တရားမဆွဲချင်ပါဘူး။ သူတို့ အထဲက တစ်ယောက် နှစ်ယောက်ကိုတော့ မှတ်မိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘာလုပ်ဖို့လဲ။ ဒီပြင်လူတွေမှာ အပြစ်ရှိတယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ အဲဒီနှိယပြည်မှာ တုန်းက မျက်နှာဖြူတွေကို မတော်မတရား ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲ

ခဲတယ်လို့ သူတို့ယုံအောင် ဝါဒဖြန့်ထားကြောင်း၊ သူတို့ ဒီသတင်းတွေကိုယုံရင် စိတ်ဆိုးမှာပဲ။ ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ခင်ဗျားမှာသာ အပြစ်ရှိတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ လူထုကို ကောင်းကောင်းလမ်းပြနိုင်ပါလျက်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင်က ရိုက်တာ(Reuter) သတင်းဌာနရဲ့ သတင်းကို ယုံကြည်နေကြတာမို့ ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ တရားမခွဲချင်ဘူး၊ အမှန်တရားပေါ်လာရင် သူတို့ ဝမ်းနည်းရမှာ အမှန်ပဲ”

ကျွန်ုပ်တို့ အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးပြီး နောက်ဆုံးမှာ သူတို့ဘက်က တောင်းဆိုမှုတစ်ခု လုပ်လာပါတယ်။ အဲဒါက ကျွန်ုပ် ချွေထုတ်ပြန်ချက်လေးကို ရေးပေးရန် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီထုတ်ပြန်ချက်ကို ကိုလိုနီအတွင်းဝန်ထံ ပို့ပေးရန် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ်မှာ ထုတ်ပြန်ချက်စာတစ်စောင်ကို ရေးသားပေးဖို့လိုက်ပါတယ်။

(၁၇)

ဂန္ဓိမှာ ဒဏ်ရာတွေနဲ့

ဒီပြင်လူတွေမှာ အပြစ်ရှိတယ်လို့
 ကျွန်တော် မထင်ဘူး
 ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ခင်ဗျားသာ
 အပြစ်ရှိတယ်။
 ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ
 ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ လူတွေကို
 ကောင်းကောင်းလမ်းပြနိုင်ပါလျက်နဲ့
 ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင်က ...

ကျွန်ုပ်ရဲ့ဌာနမှ မထွက်မီ နောက်နှင်ရက်အကြားမှာ မစ္စတာ
 အက်စ်ကျွန်ဘီနဲ့တွေ့ရန် ခေါ်သွားပါတယ်။ ထိုအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်
 အနားမှာ ပုလိပ်နှစ်ယောက်က စောင့်ရှောက်ပြီး လိုက်နေပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

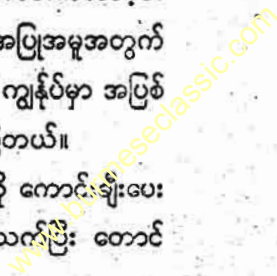
အဲဒီအချိန်မှာ The Naitai Advertiser သတင်းစာကို ကိုယ်စားလှယ်က ကျွန်ုပ်နှင့်တွေ့ရန် ရောက်လာပါတယ်။ သူက ကျွန်ုပ်တို့ မေးခွန်းများ မေးပါတယ်။

မေးခွန်းကိုဖြေရင်း ကျွန်ုပ်အပေါ်တွင် ရှိနေတဲ့ စွပ်စွဲချက်များ မဟုတ်မမှန်ကြောင်း ချေပနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အလားတူ ဆာဖာ ဂျိစ်ရှားမတ်ထားရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်ုပ် အိန္ဒိယမှာ ပြောသမျှ ဇိန့်ခွန်းများကို စာနဲ့ရေးထားပြီး ၎င်းတို့ရဲ့ မိတ္တူများမှာ ကျွန်ုပ်ထံမှာ ရှိနေပါတယ်။

အဲဒီအတွက်ကြောင့် စာအုပ်စာတမ်းများကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ပြုပြီးနောက် တောင်အာဖရိကမှာ မပြောခဲ့တဲ့ ရိုင်းပျတ်စကားများကို အိန္ဒိယမှာလည်း မပြောခဲ့ကြောင်း ပြသခဲ့ပါတယ်။ အလားတူ ကိုးလင်းနဲ့ နဒါရီသဘောပါ ခရီးသည်များကို တောင်အာဖရိကသို့ ကျွန်ုပ် ခေါ်ဆောင်လာခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်အတွက် ဝမ်းသာစရာတစ်ခု ရရှိလာခဲ့ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်အပေါ် အပြစ်လုပ်ထားသူများကို ဆရာမစွဲမှုတို့က အံ့ဩဖွယ် အကျိုးတရား ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါသည်။ ဒါဘန်ရှီ ဥရောပသားက သူတို့ရဲ့ အပြုအမူအတွက် အရှက်ရလာကြတယ်။ သတင်းစာများကလည်း ကျွန်ုပ်မှာ အပြစ်မရှိကြောင်း ရေးသားပြီး လူအုပ်ကို ရှုတ်ချကြတယ်။

အဲဒီလို ဖော်ပြခဲ့ကြတဲ့အတွက် ကျွန်ုပ်ကို ကောင်းချီးပေးခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး တောင်

အာဖရိကရှိ အိန္ဒိယသား လူမျိုးစုရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာမှာ မြင့်တက်လာပြီး ကျွန်ုပ်ရဲ့လုပ်ငန်းများလည်း ပိုမိုလွယ်ကူလာပါတယ်။

သုံးလေးရက်အကြာမှာ ကျွန်ုပ် အိမ်ကိုပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုအပြစ်အပျက်က ကျွန်ုပ်ရဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းကိုလည်း ပို၍တိုးတက်လာခဲ့ပါတယ်။ တောင်အာဖရိကရှိ အဖွဲ့ဝင်များကလည်း ကျွန်ုပ်အပေါ် ပိုမိုလေးစားပြီး ယုံကြည်မှုတွေလည်း များလာခဲ့ပါတယ်။ လူမျိုးစုရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ တက်လာတဲ့အခါ အလားတူ မနာလိုမုန်းတီးမှုများလည်း တိုးတက်လာပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်ကတော့ လူမျိုးရေးတိုက်ပွဲဝင်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။

အလားတူ တောင်အာဖရိကမှာ အိန္ဒိယကုန်သည် လုပ်ငန်းရှင်များ ထိခိုက်နစ်နာနေကြရပါတယ်။ အသားအရောင် လူမျိုးစွဲခြားမှုလည်း ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီလို မဖြစ်ပေါ်စေရန် ဥပဒေကြမ်းနဲ့အတူ တောင်းဆိုခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုကို ထောက်ခံသူများစွာ ရှိလာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့လုပ်ငန်းအတွက်လည်း ရန်ပုံငွေများစွာ ရရှိလာပါတယ်။ ထောက်ခံသူတွေလည်း တိုးလာပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့အောင်မြင်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကတော့ အကြမ်းမဖက်အနုနည်းနဲ့ တိုက်ပွဲဝင်ရန်သာ အမြဲကြိုးစားနေပါတယ်။ ကြီးမားသလောက်လည်း အောင်မြင်ပါတယ်။

အဲဒီအတွက် ပျော်စရာမကောင်းပေ။ ပြောစရာတွေ များလွန်းလို့ လိုအပ်တာကိုပဲ ပြောချင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

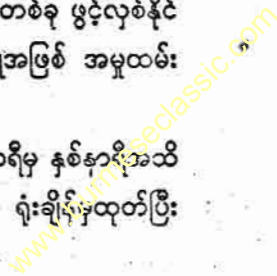
တော့ ကျွန်ုပ်က ရိုးရိုးသားသား နေချင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ချင် တဲ့အတွက်ပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်ရဲ့အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း လုပ် ငန်းမှာ တိုးတက်လာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ် စိတ်တိုင်းကျ မဖြစ်ပေ။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဘဝကို ထိုထက်ပိုပြီး ရိုးရိုးကျင့်ရန်နှင့် လူထု ကိုပိုပြီး အကျိုးပြုရန် စိတ်ထက်သန်နေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကုဋ္ဌနုနာရောဂါသည် တစ်ယောက် ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က သူ့အား ထမင်းကျွေးပြီး ပြန်လွှတ်ရန် စိတ်မရှိသဖြင့် အိမ်မှာ အနေခိုင်းထားပါတယ်။

သူ့ရဲ့အနာကို ကုသစောင့်ရှောက်ထားတယ်။ ကြာလာ တော့ ဒီအတိုင်းဆက်နေလို့ မဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ကို အစိုးရ ဆေးရုံ ပို့လိုက်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ငြိမ်ငြိမ်နေလိုစိတ် မရှိတဲ့အတွက် လူသား အကျိုးပြု အမြဲတမ်း လုပ်ငန်းတစ်ခု ဆောင်ရွက်လိုပါတယ်။ ဒေါက်တာဘုသ်က ထိုစဉ်တွင် စိန့်ဘောဒန်မစ်ရှင်ရဲ့ အကြီးအကဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ကြင်နာသနားစိတ် ပြည့်ဝသူဖြစ်ပြီး လူနာ နှားအား အခမဲ့ ကုသပေးပါတယ်။

ဖာရစ်ရပ်စ်တွမ်ဂျီးရဲ့ကျေးဇူးကြောင့် ဒေါက်တာဘုသ်ရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ ကုသိုလ်ဖြစ် ဆေးရုံလေးတစ်ခု ဖွင့်လှစ်နိုင် ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ ထိုဆေးရုံရဲ့ သူနာပြုအဖြစ် အမှုထမ်း ဆောင်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြနေပါတယ်။

ဆေးစပ်ခြင်းအလုပ်ကို တစ်နေ့ တစ်နာရီမှ နှစ်နာရီအထိ ဆွဲချိန်လိုတဲ့အတွက် ကျွန်ုပ်မှာ ထိုအချိန်ကို ရုံးချိန်မှထုတ်ပြီး

ဆေးစပ်သမားအဖြစ် အမှုထမ်းပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ရှေ့နေအလုပ်မှာ များသောအားဖြင့် ဖျန်ဖြေစေ့စပ်ပေးခြင်း၊ အကြံပေးခြင်းများ ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ တရားရုံးမှ လိုက်နေရတဲ့ အမှုအချို့ရှိတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ္ပံအရေးမကြီးသဖြင့် ကျွန်ုပ်နဲ့အတူ တောင်အာဖရိကကို လိုက်နေတဲ့ မစ္စတာခန်းက ၎င်းတို့ကို ကျွန်ုပ်မရှိတဲ့အခါ ကိုယ်စားဆောင်ရွက်ပေးပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ဆေးရုံမှာအမှုထမ်းရန် အချိန်ရခဲ့ပါတယ်။ ဆေးရုံကို အသွားအပြန် အပါအဝင် နံနက်တိုင်း နှစ်နာရီ ဆောင်ရွက်ရတယ်။ အဲဒီလုပ်ငန်းက ကျွန်ုပ်ကို ငြိမ်းအေးစေပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့လုပ်ငန်းက လူနာရဲ့ရောဂါအခြေအနေကို မေးမြန်းခြင်း၊ ဆရာဝန်အား တင်ပြခြင်း၊ လိုအပ်တဲ့ ဆေးပေးမှု ပြုလုပ်ရပါတယ်။ ဆရာဝန်က ကျွန်ုပ်အား ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ အိန္ဒိယသားများနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ် ထိတွေ့စေပါတယ်။

အဲဒီအတွေ့အကြုံများက ဘိုးဝါးစစ်ပွဲ(Boer War)မှ ဒဏ်ရာရတဲ့ စစ်သားများကို သူနာပြုတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်အား များစွာ အထောက်အပံ့ ပေးခဲ့ပါတယ်။

(၁၈)

ဘိုးဝါးစစ်ပွဲမှ ဂန္ဓီ

ဤကမ္ဘာမြေတွင်
 တကယ့်ငြိမ်းချမ်းရေးကို
 သင်ကြားပေးရမည်ဆိုလျှင်
 စစ်ကိုဆန့်ကျင်သည့်
 တကယ့်စစ်ပွဲတစ်ပွဲ
 တိုက်ကြမည်ဆိုလျှင်
 ကျွန်ုပ်တို့သည်
 ကလေးများနှင့်သာ စတင်ကြရလိမ့်မည်။

ဂန္ဓီမှာ ၁၈၉၇ ခုနှစ်နဲ့ ၁၈၉၉ ခုနှစ်အတွင်း အဖြစ်
 သူတို့များစွာကိုကျော်ပြီး ဘိုးဝါးစစ်ပွဲအကြောင်း ယခုပြောပြပါ
 စစ်ကြေညာတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်မှာ ဘိုးဝါးတို့ဘက်မှ သံယော

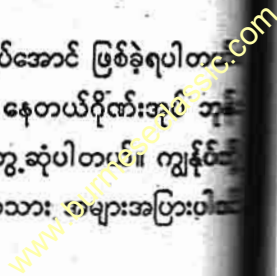
စဉ်ရှိနေတယ်။ အဆိုပါကိစ္စမျိုးမှာ မိမိရဲ့ယုံကြည်မှုကို တူထောင်ရန် မသင့်ဟု ယုံကြည်နေကြတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဤသို့ပြုလုပ်ရသည်မှာ လူသားများအတွက် အကျိုးရှိစေလိုတဲ့ သဘောနဲ့ တိုက်ပွဲကို ဝင်ရောက်ဆင်နွှဲရန် ဖြစ်ပါတယ်။

သာမန် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများအနေနဲ့ အိန္ဒိယသားများကို ကိုယ်ကျိုးရှာသမား၊ သူရဲသောကြောင်သူများလို့ ယူဆတတ်ကြပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အင်္ဂလိပ်မိတ်ဆွေများက ကျွန်ုပ်ရဲ့အကြံအစည်ကို အားမပေးကြပါ။ ဒေါက်တာဘုသ်က စိတ်ရောကိုယ်ပါ အားပေးပါတယ်။ သူက ကျွန်ုပ်အား သူနာပြုသင်တန်း ပေးခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ အမှုထမ်းရန် သင့်လျော်ကြောင်း ဆေးလက်မှတ် ရရှိကြပါတယ်။ မစ္စတာလပ်ဖ်တန်နဲ့ မစ္စတာအက်စ်ကွန်ဘီတို့က စိတ်အားထက်သန်စွာ ထောက်ခံကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာ သွားရောက်အမှုထမ်းခွင့် လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။

အစိုးရက ကျွန်ုပ်တို့ လျှောက်ထားချက်ကို ကျေးဇူးတင်စွာ လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အမှုထမ်းရန် မလိုသေးကြောင်း ပြန်ကြားပါတယ်။

ငြင်းဆိုခြင်းကို ကျွန်ုပ် မကျေနပ်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒေါက်တာဘုသ် မိတ်ဆက်ပေးသဖြင့် နေတယ်ဂိုဏ်းအုပ် ဘုန်းတော်ကြီး ဘစ်ရှော့ကို သွားရောက် တွေ့ဆုံပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အိန္ဒိယသား များအပြားပါ။

တယ်။ ဂိုဏ်းအုပ်ကြီးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ အစီအစဉ်ကို နှစ်သက်၍ အမှုထမ်းခွင့်ရရန် ကူညီပေးပါတယ်။ ဖိုးဝါးတို့မှာ မျှော်လင့်တာ ထက်ပိုပြီး ရဲရင့်မှုနဲ့ ဇွဲရှိမှုတို့ကို ပြသနေပါတယ်။ နောက်ဆုံး မှာ ကျွန်ုပ်တို့ အမှုထမ်းခွင့် ရလာပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့တပ်ဖွဲ့မှာ ခေါင်းဆောင် ၄၀ ယောက်ခန့် အပါ အဝင် လူပေါင်း ၁၁၀၀ ခန့် ရှိပါတယ်။ သုံးရာခန့်မှာ လွတ် လပ်တဲ့ အိန္ဒိယသားများ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်သူတို့မှာ စာချုပ် အလုပ်သမားများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒေါက်တာဘုသ်မှာ ကျွန်ုပ် တို့အဖွဲ့တွင် ပါဝင်ပါတယ်။ တပ်ဖွဲ့မှာ ကောင်းစွာ အမှုထမ်း ရွက်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့အလုပ်မှာ တိုက်ပွဲပြင်ပမှာဖြစ်ပြီး ကြက်ခြေနီရဲ့ အကာအကွယ် ခံယူရတာ မှန်သော်လည်း အရေးကြီးတဲ့အခါ တိုက်ပွဲအတွင်းကို ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပါတယ်။

တိုက်ပွဲအပြင်မှာနေရန် ကျွန်ုပ်တို့က တောင်းဆိုခဲ့ခြင်း မဟုတ်။ အာဏာပိုင်တို့ကလည်း ကျွန်ုပ်တို့အား တိုက်ပွဲအတွင်း တို့ မဝင်စေလိုပေ။ အလားတူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူးလားက သဝဏ် လွှာတစ်စောင် ပို့လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ စွန့်စားမှုပြုရန် စာဝန်မရှိသော်လည်း တိုက်ပွဲအတွင်းမှ ဒဏ်ရာရသူတွေကို သယ်ယူပေးပါက အစိုးရအနေနဲ့ များစွာကျေးဇူးတင်ရှိမည်ဖြစ် ကြောင်း ပါရှိပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း သူပြောတာထက်ပိုပြီး လုပ်ဆောင်ပြ ကြတယ်။ ဒဏ်ရာရသူများကို သယ်ယူပေးကြပါတယ်။ အဲဒီလို

လုပ်ဆောင်တဲ့အတွက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝန်ဂိတ်လို ပုဂ္ဂိုလ်ပါ ပါဝင်
လာပါတယ်။

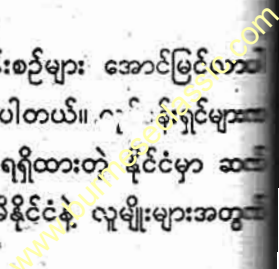
ကျွန်ုပ်တို့ လူနာသယ်တပ်ဖွဲ့ကို ခြောက်ပတ်မျှ အမှုထမ်း
ပြီး ဖျက်သိမ်းလိုက်ပါတယ်။ အလားတူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူးလား
က တပ်ဖွဲ့ရဲ့လုပ်ငန်းကို ချီးကျူးပြောဆိုပြီး ခေါင်းဆောင်များထံ
စစ်ပွဲတံဆိပ်များ ချီးမြှင့်ပါတယ်။

ထိုလုပ်ရပ်က အစပျိုး၍ အိန္ဒိယလူမျိုးစုမှာ ပို၍စည်းစည်း
လုံးလုံး ဖြစ်လာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း စာချုပ်လုပ်ငန်းသမား
များနဲ့ ပို၍ရင်းနှီးလာပါတယ်။ သူတို့မှာ များစွာ နီးကြားလာ
ကြတယ်။

“ဟိန္ဒူ၊ မွတ်စလင်၊ ခရစ်ယာန်၊ တမိလ်၊ ဂျာရဇီ၊
ဆင်ဒီ၊ အားလုံးဟာ အိန္ဒိယသားများဖြစ်၍ မိခင်မြေရဲ့သားသမီး
များ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကြောင့် အင်္ဂလိပ်
တွေမှာ ဝမ်းသာနေကြပါတယ်။

စစ်အတွင်းမှာ မျက်နှာဖြူတွေနဲ့ သိတွေ့ဆက်ဆံရတာ
အချို့သာဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးများကိုလည်း ရင်
ရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံလာကြပါတယ်။ ဘိုးဝါးစစ်ပွဲကြီးလည်း အောင်
မြင်သွားပါတယ်။

တောင်အာဖရိကမှာ လုပ်ငန်းစဉ်များ အောင်မြင်လာ
တယ်။ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း လူသိများလာပါတယ်။ လူနာသယ်တပ်ဖွဲ့
ပိုသိကြပါတယ်။ အောင်မြင်မှုတွေ ရရှိထားတဲ့ နိုင်ငံမှာ ဆင်
လက်နေချင်ပေမယ့် မွေးရပ်မြေ အမိနိုင်ငံနဲ့ လူမျိုးများအတွက်

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၃၅

လုပ်စရာများ ရှိနေ၍ အိန္ဒိယကို ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ငျပိုက် မိပါတော့တယ်။

အကြောင်းမှာ စစ်ပွဲတာဝန်များ မရှိတော့တဲ့အတွက် တောင်အာဖရိကမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့လုပ်ငန်း မရှိတော့ဟု ခံစားမိပါတယ်။ တောင်အာဖရိကမှာ လုပ်စရာများ မရှိတော့တာ မဟုတ်။ ပိုက် ဆံရှာခြင်းသာ အဓိကအလုပ် ဖြစ်နေမှာကို စိုးရိမ်နေပါတယ်။ အိန္ဒိယမှ မိတ်ဆွေများက ကျွန်ုပ်အား ပြန်လာရန် တိုက်တွန်းကြ ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အနေနဲ့လည်း အိန္ဒိယမှာ ပိုပြီးအသုံးဝင်လိမ့်မယ် လို့ ထင်မိပါတယ်။ တောင်အာဖရိကအတွက် မက်ဆားခန့်နဲ့ မန်ဆူဟာလားနာဇာတို့ ရှိနေကြပါတယ်။

အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ်က လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များအား ကျွန်ုပ် ကို ခွင့်လွှတ်ရန် ပန်ကြားလိုက်ပါတယ်။ များစွာ အခက်အခဲ တွေ့ပြီးမှ နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့မှာကြားချက်ကို စည်းတစ်ခု သတ်မှတ်ပြီး လက်ခံလိုက်ပါတယ်။

စည်းကမ်းချက်မှာ အကယ်၍ တစ်နှစ်အတွင်း လူမျိုးစု အနေနဲ့ ကျွန်ုပ်ကို အလိုရှိခဲ့ရင်တောင် အာဖရိကကို ပြန်လာပါ တယ်ဟု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို လက်ခံလိုက်ပါတယ်။ တားမရလို့ ပြန်တော့မယ့် ကျွန်ုပ်ကို မေတ္တာရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်းပေးကြ တယ်။ နေရာတိုင်းမှာ နှုတ်ဆက်ပွဲ ကျင်းပကြတယ်။ ကျွန်ုပ်ကို အဖိုးတန် လက်ဆောင်များ ပေးကြတယ်။

ယခင်အိန္ဒိယကို ပြန်တုန်းကလည်း လက်ဆောင်များပေး နှုပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ယခု နှုတ်ဆက်ပွဲမှာ ထူးခြားလှပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ပေးတဲ့လက်ဆောင်များမှာ ရွှေ၊ ငွေများသာမက အဖိုးတန်စိန်
များလည်း ပါနေပါတယ်။ ဒါတွေ ဘာကြောင့်ရသလဲဆိုတော့
ကိုယ်ကျိုးမဖက် အများအကျိုးလုပ်ငန်းစဉ်တွေ လုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့
အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။

လက်ဆောင်တစ်ခုမှာ ဂီနီ '၅၀ တန်တဲ့ ရွှေဆွဲကြိုးတစ်
ကုံးဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်ဇနီးအတွက် ရည်ညွှန်းပြီး ပေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။
သို့သော် လက်ဆောင်များမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့လူထုလုပ်ငန်းကြောင့် ပေး
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ လူထုလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်၍ရတဲ့ လက်
ဆောင်များကို လူထုလုပ်ငန်းများ ဆက်လက် လုပ်ဆောင်ရန်
တောင်အာဖရိကမှာ ထားခဲ့ရန် စိတ်ကူးမိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အိမ်က သားနှစ်ယောက်နဲ့ ဇနီးကို တိုင်ပင်ရန်
စိတ်ကူးမိတဲ့အတွက် သားနှစ်ယောက်ကတော့ ကျွန်ုပ်ဆန္ဒအတိုင်း
အလွယ်တကူ လက်ခံပါတယ်။ ဇနီးက အလွယ်တကူ လက်ခံ
ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ဆန္ဒကို ငြင်းဆန်ပါတယ်။

ပြောပါများလာတော့ သူ့ကို လက်ဆောင်ပေးတဲ့ စိန်နဲ့
ရွှေတွေကိုတော့ လိုချင်တယ်လို့ ပြောလာပါတယ်။ နောက်ဆုံး
တော့ ဇနီးကလည်း အားလုံးကို ထားခဲ့ရန် သဘောတူလိုက်ပါ
တယ်။ ကျွန်ုပ်လည်း အဖွဲ့အစည်းကိုခေါ်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို လက်
ဆောင်အဖြစ် ပေးထားတဲ့ ပစ္စည်းများအားလုံးကို လူမှုရေးလုပ်
ငန်းအတွက် အသုံးပြုရန် ထားခဲ့ပါတယ်။

အမှန်တော့ ကျွန်ုပ်ဟာ ငွေကြေးမက်မောသူတစ်ယောက်
မဟုတ်သလို ကျွန်ုပ်သားသမီးများကိုလည်း အဲဒီလိုဖြစ်အောင်

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၃၇

ပြုစုပျိုးထောင်ပေးထားပါတယ်။ ငွေကြေးများကို နှစ်သက်ကြပေမယ့် ကိုယ့်ရဲ့လုပ်ဆောင်ချက် မဟုတ်ဘဲ ရတဲ့ငွေကြေးကို လက်ခံထားသင့်ပါ။

“လူထုလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်သူဟာ အဖိုးတန်လက်ဆောင်များ မခံယူသင့်ဟု ကျွန်ုပ် ယူဆထားပါတယ်”

အခုတော့ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု အိန္ဒိယကို ပြန်ရောက်လာပါပြီ။ အိန္ဒိယမှာ တောင်အာဖရိကမှာ လုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ လူမှုရေးလုပ်ငန်းတွေကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အဓိကရည်မှန်းချက်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

(၁၉)

ခရီးများထွက်ခြင်း

ဖတ်ရုံ၊ မှတ်ရုံ၊ ကျက်ရုံမျှနှင့်
 လူမဖြစ်နိုင်။
 အသိနှင့် အတတ်ပညာသည်
 လက်တွေ့ဘဝ၏
 အဆင်းတန်ဆာမျှသာ ဖြစ်သည်။
 သိချင်တိုင်း၊ သိ
 တတ်ချင်တိုင်း တတ်နေပြီး
 လူအချင်းချင်း လူလိုမဆက်ဆံတတ်ပါက
 မည်သည့်အကျိုးမျှ ဖြစ်ထွန်းစေမည် မဟုတ်။

မွေးရပ်ဌာနေ အိန္ဒိယပြည်ကို ပြန်ရောက်လာတဲ့အချိန်
 မှာ လုပ်စရာတွေက အရင်ကထက် ပိုများလာတယ်လို့ ထင်မိ

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

ဝါတယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် အိန္ဒိယကို ပြန်ရောက်ပြီးနောက် နယ်လှည့်၍ အချိန်အတန်ကြာ ကုန်လွန်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်ုပ် အတွက်မဟုတ် အိန္ဒိယသားများအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။

ကာလကတ္တားမြို့မှာ ကွန်ကရက်အစည်းအဝေး ကျင်းပ တယ်။ အဲဒီမှာ မစ္စတာဆာဒင်ရှောဝါချာက သဘာပတီအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပါတယ်။ အဲဒီကွန်ကရက်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် ကျွန်ုပ် ဆက်ရောက်ပါတယ်။ အောင်မြင်မှုရရှိလို့ မကျနပ်ရပါတယ်။

အိန္ဒိယမှာ မစ္စတာဝါချာ၊ မစ္စတာဆာချီမန်လာလ်ဘက် ဆယ်ဗဒ်တို့ ရှိနေပါတယ်။ သူတို့က နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးမှုတွေ အမြဲပြုလုပ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း တောင်အာဖရိက အခြေ အနေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အိန္ဒိယမှာ ပြုလုပ်ရန် ဆွေးနွေးမိပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဆာဖာရီဖ်ရှားက ကျွန်ုပ်ကို ပြောပါတယ်။

“ဂန္ထီ... မင်းအတွက် ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး ထင်တယ်။ မင်းလိုချင်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ကိုတော့ ချပေးမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တို့ တန်ခိုးအာဏာ မရှိသမျှတော့ ကိုလိုနီနိုင်ငံတွေအတွက် ဘာမှလုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။”

လို့ ပြောလိုက်တဲ့အတွက် ကျွန်ုပ် အံ့အားသင့်မိပါတယ်။ ဆက်ရှိသူအားလုံးကလည်း အဲဒီလိုယူဆထားပုံရတယ်။ မစ္စတာ ချာက ကျွန်ုပ်အား သနားတဲ့ပုံစံနဲ့ ကြည့်နေပါတယ်။ သူ့ကို ခြောက်တာကို ကျွန်ုပ် လက်မခံနိုင်အောင် ဖြစ်မိပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ဆိုချင်တာကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် လုပ်နေတာမှ မဟုတ်တာ၊ အားလုံး အတွက် လုပ်ဆောင်နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အလားတူ ကျွန်ုပ်မှာ စေတနာ့ဝန်ထမ်းများနဲ့ တွေ့ပါ
 တယ်။ သူတို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို ကျွန်ုပ်ရဲ့လုပ်ဆောင်
 ချက်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းရန် ကြံစည်ထားပါတယ်။ ဒီကြားထဲ စေတနာ
 ဝန်ထမ်းများကို “သည်ဟာ လုပ်ပေးပါ၊ ဟိုဟာ လုပ်ပေးပါလို့
 အဆက်မပြတ် အမိန့်ပေးတာတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါတင်မကသေး
 ဇာတ်နိမ့်ဇာတ်မြင့် ခွဲခြားမှုတွေလည်း ရှိနေပါတယ်။

သာဓကတစ်ခု ပြောချင်ပါတယ်။ တမိလ်မီးဖိုကို အခြား
 မီးဖိုများနဲ့ အဝေးကြီးမှာ ထားရပါတယ်။ တမိလ်ကိုယ်စားလှယ်
 များက သူတို့ ထမင်းစားချိန်မှာ တခြားသူများက မြင်ရပါက
 အမင်္ဂလာလို့ ထင်မှတ်နေကြပါတယ်။ အလားတူ သူတို့အတွက်
 ကောလိပ်ကျောင်းဝင်းထဲမှာ အတူမီးဖိုခန်း လုပ်ပေးရတယ်။ ဒါ
 တွေကို ကျွန်ုပ် မနှစ်သက်ပါ။ လူသားအကျိုးအတွက် လုပ်တာ
 ဟာ လူသားအားလုံး အကျိုးရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို မသိသူ
 များက လုံးထွေးပြီး သတ်မှတ်ကြပါတယ်။

ဘယ်လိုပင်ဖြစ်စေ ကာလကတ္တားမှာ ကွန်ကရက်အစည်း
 အဝေးကြီးတစ်ခု ကျင်းပပါတယ်။ အစည်းအဝေးမှာ ကြီးမားတဲ့
 မဏ္ဍပ်ကြီးနဲ့ စေတနာ့ဝန်ထမ်းများ တန်းစီနေပါတယ်။ အလား
 တူ ခေါင်းဆောင်ကြီးများက စင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေကြပါတယ်။
 ကျွန်ုပ်အတွက် အံ့ဩစရာ ဖြစ်လာပါတယ်။ အလားတူ ကြီးကျယ်
 တဲ့ ပရိသတ်ထဲမှာ ကျွန်ုပ်ဘယ်နေရာမှာ နေရမယ်ဆိုတာ စဉ်း
 စားရ ခက်နေပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဝနီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၄၁

သဘာပတိက မိန့်ခွန်းကို ပြောပါတယ်။ အဲဒီနောက် အဆင့်ဆင့် ပြောကြပါတယ်။ ပြီးတာနဲ့ ရေးရာကော်မတီရွေး ကောက်ပွဲ ပြုလုပ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ နယ်ခံ ဂိုဏ်းလေးက ကျွန်ုပ်ကို ကော်မတီအစည်းအဝေးကို ခေါ်သွားပါတယ်။

ကျွန်ုပ်က ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တင်သွင်းရန် တောင်းဆိုပါတယ်။ လက်ခံကြပါတယ်။ အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အား ပြောဆိုရန် ခွင့်ပြုပါတယ်။ ခွင့်ပြုချက်အတိုင်း ကျွန်ုပ် ဆောင်အာဖရိကနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောပါတယ်။ ဒါကို လက်ခံ ကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ဝမ်းသာတယ်။ ကြာရင် ကျွန်ုပ်ရဲ့ လုပ် ဆောင်ချက်တွေ အောင်မြင်သွားမယ်လို့ ယုံကြည်မိပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ဂိုဏ်းလေးနဲ့အတူ နေရခြင်းမှာ ကာလကတ္တားမှ လှုပ်ငန်းများအားလုံး လွယ်ကူစေပါတယ်။ အရေးပါတဲ့ ဘင်္ဂါလီ ဒီမားစုများနဲ့လည်း တွေ့ဆုံခွင့် ရပါတယ်။ ၎င်းမှာ ဘင်္ဂလား နယ်နဲ့ ကျွန်ုပ် ရင်းနှီးမှုရဲ့အစ ဖြစ်ပါတယ်။

ဤအပိုင်းရဲ့ မှတ်သားဖွယ် အဖြစ်အပျက်များစွာကို ကျွန်ုပ် ခုန်ကျော်ခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်ုပ် မြန်မာပြည်ကို အပြေးအလွှား အလည်သွားရခြင်းနဲ့ ထိုမှ ဘုန်းကြီးများအကြောင်းကို ပြောပြ ဝါရစေ။ ကျွန်ုပ်မှာ သူတို့ရဲ့စိတ်ဝင်စားမှု မရှိခြင်းကြောင့် စိတ် ကောင်း ဖြစ်ရပါတယ်။ ရွှေဘုရား (ရွှေတိဂုံဘုရားကို ဆိုလိုဟန် နှိုပါတယ်)ကိုလည်း ဖူးခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ဘုရားထဲတွင် ဖရောင်းတိုင်ငယ်ကလေးများ ခရေမတွက်နိုင်အောင် ထွန်းညှိထားခြင်းကို သဘောမကျပေ။

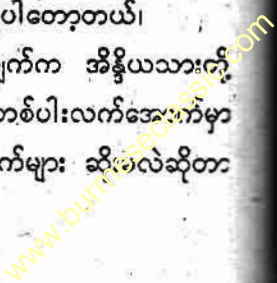
မြင့်မြတ်တဲ့နေရာမှာ ကြွက်တွေပြေးလွှားနေတာကို မြင်ရတဲ့အတွက် မော်မိမှာ ဆွာမိဒဲယားနန္ဒ တွေကြုံခဲ့ရပုံကလေးကို သတိရမိပါတယ်။ မြန်မာယောက်ျားတို့ ပျင်းရိပုံကို စိတ်တိုမိသော်လည်း မြန်မာအမျိုးသမီးတို့ရဲ့ လွတ်လပ်ပုံနဲ့ အင်အားရှိပုံကို နှစ်သက်မိပါတယ်။

ဘုံဘေဟာ အိန္ဒိယမဟုတ်သလို ရန်ကုန်ဟာ မြန်မာပြည်မဟုတ်ကြောင်း တိုတောင်းတဲ့ အချိန်ကလေးမှာ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါတယ်။ အိန္ဒိယပြည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်များရဲ့ ကော်မရှင် ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သလို မြန်မာပြည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်များနဲ့ ပေါင်းပြီး မြန်မာလူမျိုးများအား ကော်မရှင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထားကြပါတယ်။

မြန်မာပြည်မှ ပြန်လာပြီးနောက် ဂိုဏ်းလေးနဲ့ ခွဲခွာခဲ့ပါတယ်။ အကြောင်းမှာ ဘင်္ဂလား သို့မဟုတ် ကာလကတ္တားမှာ လုပ်စရာ မရှိတော့တဲ့အတွက် ဆက်လက်နေထိုင်ရန် မလိုတော့တဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ အခြေတကျ နေထိုင်ခြင်း မပြုပါ။ မီးရထားကို တတိယတန်းမှစီးပြီး တစ်ပြည်လုံးကိုလှည့်ရန် စဉ်းစားပါတယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် လှည့်လည်ပါတော့တယ်။

ကျွန်ုပ်ခရီးလှည့်ရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က အိန္ဒိယသားတို့အတွက် ထွက်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတစ်ပါးလက်အောက်မှာ နေရတဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ဘဝ ဘယ်လောက်များ ဆိုးမလဲဆိုတာ မတွေးဝံ့စရာ ဖြစ်နေပါတယ်။

ကျွန်ုပ်က အခုလို ထွက်နေတာကို ဇနီးဖြစ်သူက တား
 ခြစ်ခြင်းမရှိ လိုလိုလားလား ခွင့်ပြုထားပါတယ်။ ခွင့်မပြုလည်း
 တားလို့မှ မရတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်နေပါတယ်။ ခရီးထွက်ရာမှာ ဆယ့်နှစ်
 ဝဲတန် ပတ္တမြားလက်ဆွဲအိတ်တစ်လုံးနှင့် ချေလမှလာတဲ့ သိုးမွှေး
 လောင်းကုတ်တစ်ထည်ကို ဝယ်ယူလိုက်တယ်။ အိတ်ထဲမှာ
 လောင်းကုတ်အင်္ကျီ၊ ဒိုတီတစ်ထည်၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါတစ်ထည်၊
 ရုပ်အင်္ကျီတစ်ထည်၊ ခြုံရန်စောင်တစ်ထည်၊ ရေဘူးတစ်လုံးလည်း
 ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အဲဒီလို ဆင်ယင်ပြီး ခရီးထွက်ခဲ့ပါတော့
 တယ်။

ကျွန်ုပ်သွားတဲ့ ခရီးမှာ ကာလကတ္တားမှ ရာဂျီဂေါ့ကို ဖြစ်
 ဆာ လမ်းမှာ ဗာရာဏသီ၊ အာဂရာ၊ ဂျေပူ၊ ပိုလန်မြို့များမှာ
 ရပ်နားရန် စီစဉ်ထားပါတယ်။ အဲဒီမြို့များမှအပ အခြားမြို့များ
 တို့ကြည့်ရန် အချိန်မရအောင် ဖြစ်နေပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ပိုလန်မှ
 ထစ်ပါး မြို့တိုင်းမှာ တစ်ရက်စီနော်၊ သာမန်ဘုရားဖူးများကဲ့သို့
 နေ့သာလာမှာဖြစ်စေ၊ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးများနဲ့အတူဖြစ်စေ တည်း
 နီးလေ့ရှိပါတယ်။ အလားတူ ရောက်ရှိတဲ့မြို့များ၊ ဒေသများရဲ့
 အခြေအနေတွေကို လေ့လာတယ်။ ရတဲ့အချိန်မှာ ရသလောက်
 နေ့စုရေးတွေ လုပ်သွားတယ်။

အဲဒီလို လုပ်တာကို ဒေသခံတွေက စိတ်ဝင်စားလာကြ
 တယ်။ သူတို့လည်း ဝိုင်းပြီးလုပ်ကြတယ်။ ကျွန်ုပ်က လုပ်ရင်း
 ဆည်းရုံးသွားတယ်။ ဒေသခံတွေက ကျွန်ုပ်ကို သတိထားလာကြ
 ပါတယ်။ လေးစားလာကြပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်ကလည်း လိုအပ်ချက်များကို မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေး မှူးတွေကို တွေ့ဆုံပြီး ပြောဆိုရှင်းပြပါတယ်။ သူတို့ကလည်း လက်ခံကြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေကြောင့် လေးစားလာကြ တယ်။ သူတို့မြို့မှာ ဆက်နေရန် တောင်းဆိုကြတယ်။ ဒါကို လက်မခံ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မူလအစီအစဉ်အတိုင်း ခရီးဆက်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်ဟာ ရထားတတိယတန်းမှ စီးရတဲ့အတွက် အတွဲများမှာ ညစ်ပတ်ညံ့ဖျင်းနေလို့ တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် ရထားတာဝန်ရှိသူများနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး တင်ပြတောင်းဆိုခဲ့ပါတယ်။

သူတို့လုပ်ဆောင်ပေးခြင်း ရှိမရှိတော့ မသိ။ မြို့နယ်များ ရှိသူအားလုံးကတော့ ကျွန်ုပ်ကို သိလာကြပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ခရီးထွက်ရကျိုး နပ်တယ်လို့ ထင်မိပါတော့တယ်။ ခရီးထွက်ရတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးကြောင့် တိုင်းအစိုးရ၊ နိုင်ငံအစိုးရ၊ ပြည်သူ့အများ စုက ကျွန်ုပ်ကို မှတ်မိလာကြပါတယ်။ တခြားမသိတာရှိပေမယ့် ကျွန်ုပ် ဂန္တီကိုတော့ ကောင်းစွာသိလာကြပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကြောင့် ကျွန်ုပ်ရဲ့လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်လာကြပါတယ်။

(၂၀)

ဘုံဘောမှာ ပျော်လိုက်တာ

ကျွန်တော်ကလေးတွေနဲ့
 တေလေကလေးတွေကို
 ဘယ်လိုခွဲခြားနိုင်မလဲ။
 သူတို့ကို ဒီမှာထားရမှာပဲ။
 ကျွန်တော်ကလေးတွေလည်း
 သူတို့နဲ့ပေါင်းရမှာပဲ။
 သူတို့ထဲမှာ ကောင်းတဲ့အချက်ရှိရင်
 သူတို့ရဲ့အဖော်တွေအပေါ်မှာ
 အကျိုးသက်ရောက်လိမ့်မယ်
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
 သူတို့ကိုတော့ ဒီမှာ မထားလို့ မဖြစ်ဘူး။

အိန္ဒိယပြည်ရှိ မြို့နယ်၊ ကျေးရွာအားလုံးကို ခြေဆန့်ခန့် ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် ဘုံဘောမှာ အခြေစိုက်နေထိုင်ရန် စိတ်ကူးမိပါတော့တယ်။ အကြောင်းမှာ ဂိုခလေးက ကျွန်ုပ်အား ဘုံဘောမှာ ရှေ့နေအလုပ်လုပ်ရင်း တစ်ဖက်မှာ သူ့ရဲ့လူထုလုပ်ငန်းမှာ ကူညီစေချင်ပါတယ်။ လူထုလုပ်ငန်းဟာ ကွန်ကရက်လုပ်ငန်း ဖြစ်ပါတယ်။

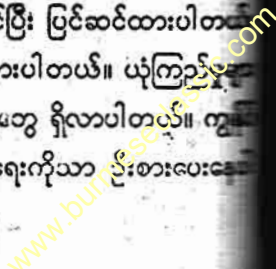
ကျွန်ုပ်မှာ ဂိုခလေးရဲ့ အကြံပေးချက်ကို နှစ်သက်သော်လည်း ရှေ့နေလုပ်ငန်း အောင်မြင်ပါ့မလားလို့ သံသယတွေဖြစ်ပါတယ်။ အတိတ်က ဆုံးရှုံးမှုများကို အမြဲလို အမှတ်ရနေပါတယ်။

ကျွန်ုပ်က အမှုကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လိုက်နိုင်မည်မဟုတ်ဘူး။ ရုံးတာကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပါကြောင်း ပြောလေရာ မိတ်ဆွေကြီး ကေဝါရစ်ဒါဗီးက အခုလို ပြောပါတယ်...

“နိုင်တာ ရုံးတာ မင်းအလုပ် မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းတင်နိုင်သလောက် ကြိုးစားပါ။ မင်းကို ငါ ကူညီမယ်”

အဲဒီလိုပြောတာ များလာတော့ အမှုလိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ အမှုများကိုလည်း လေ့လာနေပါတယ်။ အဲဒီလို အမှုသုံးခုကို လာအပ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်လက်ခံလိုက်ပါတယ်။ ထက်ဖက်ကလည်း အနိုင်ရအောင် ကြိုတင်ပြီး ပြင်ဆင်ထားပါတယ်။

အဲဒီအမှုမှာ ကျွန်ုပ် အနိုင်ရသွားပါတယ်။ ယုံကြည်မှုလည်း ပိုလာပါတယ်။ အမှုအပ်ချင်သူတွေ ရှိလာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က ပိုက်ဆံရရှိရေးထက် အဆင်ပြေရေးကိုသာ ဦးစားပေးနေတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၄၇

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ယခုအမှုကို အနိုင်ရလိုက်တဲ့အတွက် ပျော်လိုက်တာများ ခေါင်းစဉ်တောင် တတ်ရ ခက်နေပါတယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် ကျွန်ုပ် တုံ့ဘောမှာ အလုပ်ခန်းနဲ့ ကို ငှားလိုက်ပါတယ်။ မိသားစုနေရန်အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်အသစ်ကို ပြောင်းစမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်အနည်းငယ်က ကျောက်ပေါက်ခဲ့သူ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဒုတိယသား မနီလာလ်မှာ တိုက် ဖြိုက်ရောဂါနဲ့အတူ နမိုးနီးယားပါဖြစ်လာလို့ ညပိုင်းမှာကယောင် ကတမ်း ဖြစ်နေပါတယ်။

သူ့ကိုခက်ရာခက်ဆစ် ဆေးကုသမှု ပြုလုပ်ရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဒုတိယသားကို ဆေးပျောက်အောင် ကုပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါဟာ ဝမ်းသာစရာ ဖြစ်လာပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ မိသားစုများနဲ့ အတူတူ နေရတဲ့ရက်က အလွန် ကို နည်းလှပါတယ်။ အမြဲလို ခရီးထွက်နေသူပါ။ ခရီးစဉ်တိုင်း မှာ တွေ့ချင်ပဲ့သူများကို တွေ့ဆုံပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာ မဟာစည် ဗေဒိန္ဒြာနသ်တဂိုး (Mahaishi Devendranath Tagore)၊ ဒိုင်းစ တိုင်း၊ အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေနဲ့လည်း တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။

အိန္ဒိယပြည်ကို နေရာအနှံ့ လျှောက်သွားပါတယ်။ တောင် အာဖရိကကိုလည်း အခေါက်ပေါင်းများစွာ သွားရောက်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလောက် ခြေများသူက မိသားစုနဲ့ နေရချိန်မှာတော့ ခပ်ကင်းကင်းနေရင် မိသားစုမှာ စိတ်ဝမ်းကွဲစရာတွေ ဖြစ်ပွား မှာ သေချာပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် မိသားစုအရေးကို ပြုလုပ်ပေး ချတာ ဖြစ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

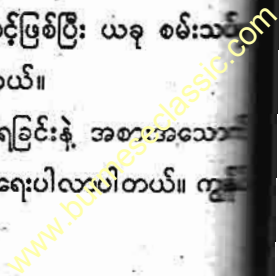
ကျွန်ုပ်က ရှေ့နေတစ်ယောက်ဖြစ်သလို သူ့နာပြုအလုပ်ကို လည်း ကောင်းစွာလုပ်တတ်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို ကရုဏာရှင်တစ်ယောက်လို့ သတ်မှတ်ထားကြပါတယ်။ အသိ အမှတ်လည်း ပြုလာကြတယ်။

ဘယ်သူ ဘယ်လိုပဲ သတ်မှတ်ပေးမယ့် ကျွန်ုပ်ကတော့ လူသားတွေရဲ့အကျိုးကို ဘယ်လိုလုပ်ဆောင်ပေးရမလဲ ဆိုတာပဲ တွေးနေတဲ့သူပါ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မိသားစုက ကျွန်ုပ်အပေါ် နားလည်မှုတွေ ပေးခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ အားလုံးရဲ့အကျိုးကို လုပ်ဆောင်နေပါတယ်။ ပို၍လည်း လုပ်ဆောင်ရန် ဆန္ဒများ ရှိလာပါတယ်။ အဲဒီအတွက် လူသားတွေရဲ့အကျိုးကို ပိုပြီးလုပ်ဆောင်ပေးချင်လာပါတယ်။ အား ကိုမှုများလာတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်အတွက် ပြောင်းလဲမှုတစ်ခု ဖြစ်လာပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး။ သုံးပါးစလုံးကို ဗြဟ္မစရိတ ဆောက်တည်ရန် အချိန်အများဆုံးကိုပေးပြီး မိမိကိုယ်ကို စင်ကြယ် စေခြင်းဖြင့် စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အား အသောက်ကို ပြောင်းလဲမှုများ ပိုပြီးပြုလုပ်နေပါတယ်။ ယခင်က ပြောင်းလဲမှုများမှာ ကျန်းမာရေးကြောင့်ဖြစ်ပြီး ယခု စမ်းသပ် များမှာ ဘာသာရေးကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပုသ်စောင့်ခြင်း၊ အစာငတ်ခံရခြင်းနဲ့ အစားအသောက် မြီးခြင်းများ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဘဝမှာ ပိုပြီးအရေးပါလာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်

မှာ အစားအစာ အငတ်ခံရုံမက နေ့ထူးနေ့မြတ်များမှာ အစာ မစားဘဲနေခြင်းများကိုလည်း ပြုလုပ်တတ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ပြုလုပ်တဲ့အတွက် အစစ ထိန်းချုပ်မှုများ ပြုလုပ် လာတတ်ပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကျေနပ်လာပါတယ်။ ဒီနေရာ မှာ ကျွန်ုပ်ဇနီးနဲ့ပတ်သက်လို့ ကြားဖြတ်တင်ပြချင်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ရဲ့ဇနီးသည် အပြင်းအထန် နေမကောင်းသဖြင့် သေမင်းရဲ့ခံတွင်းမှ သုံးခါတိတိ သီသီလေး လွတ်မြောက်ခဲ့ပါ တယ်။ အိမ်သုံးဆေးများနဲ့သာကု၍ ပျောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမဆုံး နေမကောင်းဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ သစ္စကြမာလုပ်ငန်း စတင် နေပါပြီ။ သူဟာ မကြာခဏ သွေးသွန်လျက် ရှိပါတယ်။ ဆေး ဘက်မှ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ခွဲစိတ်ကုသရန် အကြံပေးပါ တယ်။ သူမ အတန်ကြာ စဉ်းစားပြီးနောက် သဘောတူပါတယ်။

သူမမှာ သွေးအလွန်ဆုတ်နေပါပြီ။ ဆရာဝန်မှာ မှေးဆေး မပါဘဲ ခွဲစိတ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းမှာ အောင်မြင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူမ အလွန်နာကျင်စွာ ခံစားရပါတယ်။ ဆရာဝန်နဲ့ သူ့ရဲ့ဇနီးမှာ ဂရုစိုက်လှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရက်အနည်းငယ် အတွင်းမှာ "ကက်စ်တူးဘိုင်" မှာ အခြေအနေပို၍ ဆိုးလာပါ တယ်။ စုတင်ပေါ်မှာထိုင်ရန်ပင် အားမရှိတော့ပေ။ သတိလစ်တာ တွေ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်သဘောတူညီမှုမရှိဘဲ ဇနီးကို ဝိုင် သို့မဟုတ် အသားမကျွေးနိုင်ကြောင်း ဆရာဝန်ကို အသိပေးပါ တယ်။ ဇနီးကို အမဲပြုတ်ရည်တိုက်ရန် ခွင့်ပြုချက် လောင်းလာ

ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ ခွင့်မပေးနိုင်ကြောင်း။ သူမဆန္ဒကိုမှေးရန် ပြန်ပြောပါတယ်။

“လူနာရဲ့ သဘောဆန္ဒကို မမေးချင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ခွင့်ပေးရမှာ၊ ကျွန်တော်တို့ စိတ်တိုင်းကျ ဆေးပေးခွင့်မပြုရင် ခင်ဗျားမိန်းမရဲ့ အသက်ကို ကျွန်တော်တို့ တာဝန်မယူနိုင်ဘူး။”

“ခင်ဗျားဆီကို အကြောင်းကြားတဲ့အချိန်မှာ မစွပ်စွဲနို့ကို ကျွန်တော် အမဲပြုတ်ရည် တိုက်ပြီးနေပြီ”

“ဒီလိုဆိုရင်... ဒါကို လိမ်လည်တာလို့ ခေါ်ရမှာပေါ့ ဒေါက်တာ”

လို့ ဆရာဝန်ကို ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဆရာဝန်ကလည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ခိုင်မာစွာချပြီးလောက်ပါပြီ။

“လူနာအတွက် ဆေး သို့မဟုတ် အစာပေးတဲ့နေရာမှာ လိမ်လည်တယ်လို့ မရှိဘူး။ လူနာတွေရဲ့ အသက်ကို ကယ်ဖို့အတွက် သူတို့ကိုဖြစ်စေ၊ သူတို့ဆွေမျိုးတွေကိုဖြစ်စေ လိမ်လည်ခြင်းဟာ သုစရိုက်လို့ ကျုပ်တို့ဆရာဝန်တွေမယူဆတယ်”

ကျွန်ုပ်မှာ နက်ရှိုင်းစွာ နာကျင်လှသော်လည်း တည်တံ့ငြိမ်ငြိမ် နေလိုက်ပါတယ်။ ဆရာဝန်မှာ လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အပြင် မိတ်ဆွေရင်းလည်း ဖြစ်နေပါတယ်။ သူနဲ့သူ့မှာ ကျွန်ုပ်အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ဆေးဇာ

ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်များကို လက်ခံရန် ကျွန်ုပ်မှာ အဆင်သင့် မဖြစ်ပါ။

“အခု ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ပြောပါ ဒေါက်တာ၊ အမဲသား ဒါမှမဟုတ် အခြားအသားကို မပေးရင့် သေမယ်ဆိုတောင် မှပဲ ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး၊ သူက စား ချင်တယ်လို့ မဆိုရင်ပေါ့လေ”

“ခင်ဗျား အဘိဓမ္မာကိုတော့ ကြိုက်ပါတယ်၊ ကျုပ်ပြော ချင်တာကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ဇနီးကို ကျုပ်ဆီမှာ အပ်နှံထား သမျှ ကာလပတ်လုံး ကျုပ်ကြိုက်ရာ ကျွေးပိုင်ခွင့်ရှိပါ တယ်။ ဒါကို ခင်ဗျား မကြိုက်ဘူးဆိုရင်တော့ သူမကို ရွှေ့ပြောင်းသွားဖို့ ဝမ်းနည်းစွာ ပြောရတော့မှာပဲ။ သူ့ကို အိမ်အမှီးအောက်မှာသေတာ မကြည့်နိုင်ဘူး”

“ချက်ချင်း ရွှေ့ပြောင်းရမယ်လို့ ဆိုလိုတာလား”

“ရွှေ့ပြောင်းပါလို့ ကျုပ် ဘယ်တုန်းက ပြောဖူးသလဲ၊ ကျုပ်ပြောနေတာက ကျုပ်ကို လွတ်လပ်ခွင့်ပေးဖို့ပါပဲ”

အဲဒီတုန်းက သားတစ်ယောက်လည်း ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ရှိ နေပါတယ်။ သူကလည်း ကျွန်ုပ်နဲ့ သဘောချင်းတူပြီး သူ့ရဲ့မိခင် ဆို အမဲပြုတ်ရည် မပေးသင့်ကြောင်း ပြောပါတယ်။ အဲဒီအချိန် မှာပဲ ကက်စ်တူးဘိုင်ကို စကားပြောပါတယ်။ အေးဆေးရှင်းပြ ပြပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ...

“ကျွန်မ အမဲပြုတ်ရည် မသောက်ချင်ပါဘူး၊ လူ့ဘဝကို ရဖို့ ခဲယဉ်းပါတယ်၊ ကျွန်မရဲ့ကိုယ်ခန္ဓာကို ညစ်နွမ်းစေ မယ့်အစား ရှင့်လက်ထဲမှာပဲ အသေခံချင်ပါတယ်”

ကျွန်ုပ်က သူမကို အကျိုးအကြောင်း ရေလည်အောင် သေချာရှင်းပြပါတယ်။ တချို့ ဟိန္ဒူမိတ်ဆွေများမှာ ဝိုင်အရက် နဲ့ အသားကို ဆေးဝါးအဖြစ် သောက်စားကြကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ ဒါဆို သူမက လက်မခံ။ “ကျွန်မကို ရွှေသွားကြပါ”လို့ အကြောက်အကန် ပြောနေပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးကြပါတယ်။

နောက်ဆုံးမှာ ဇနီးအား ပြောင်းရွှေ့သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါကို ဆရာဝန်ကိုပြောတော့ အလွန်ကို ဒေါသထွက်နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ ပြောင်းရွှေ့ဖို့ စီစဉ်ကြပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ဇနီးသည်ကို ပြောင်းရွှေ့လိုက်ကြပါတယ်။ ဆက်လက်ပြီးတော့လည်း ဆေးဝါးကုသကြပါတော့တယ်။

(၂၁)

သောကစုံလင် ဘဝဇာတ်သဘင်

လူတစ်ဦးသည်
 အာရုံများကို အပြင်ပန်းအားဖြင့်
 ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်သော်လည်း
 အလိုဆန္ဒကား ကျန်နေတတ်၏။
 သို့ရာတွင်
 သူသည် အမြင့်ဆုံး(ဘုရားသခင်)ကို
 တွေ့မြင်သောအခါတွင်
 ထိုအလိုဆန္ဒသည်ပင်
 ကွယ်ပျောက်သွားလေသည်။

ဇနီးသည်ဟာ “ကျွန်မ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ မပူပါနဲ့” လို့
 အသေးစကား ပြောပေမယ့် ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲမှာတော့ ဇနီးရိမ်လာတာ

www.burmeseclassic.com

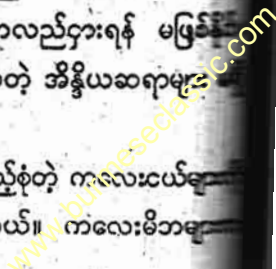
တော့ အမှန်ပါ။ တစ်ဖက်ကကြည့်ရင် ဘုရားမကြိုက်တဲ့အလုပ်ကို မလုပ်ချင်တာပါပဲ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ခက်ခက်ခဲခဲ ကုသမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်ရဲ့ဇနီး ရောဂါသက်သာလာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအတွက် အလှန်ကို ဝမ်းသာမိပါတယ်။

ဇနီးရဲ့ရောဂါ မသက်သာရင် ကျွန်ုပ်လုပ်ရမယ့် လူမှုရေးအလုပ်တွေ၊ ဘာသာရေးအလုပ်တွေကို ကောင်းစွာမလုပ်နိုင်တဲ့ အတွက်ကြောင့် သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ကိုသာ အမြဲဆုတောင်းနေမိပါတယ်။

ဇနီးသည် သက်သာလာ၍ လုပ်ဆောင်ရန် အလုပ်တစ်ခုက ကျွန်ုပ်ရဲ့မျက်စိရှေ့ကို ရောက်လာပါတယ်။ အဲဒါက ကျောင်းဆရာအလုပ်ပါ။ ဘယ်သူမှခန့်တဲ့ ကျောင်းဆရာမဟုတ်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကျွန်ုပ် ခန့်လိုက်တဲ့ ကျောင်းဆရာ ဖြစ်ပါတယ်။ လယ်တောမှာ ကြီးပြင်းလာတဲ့ ကလေးများရဲ့ ပညာရေးအတွက် တစ်ခုတစ်ရာ ဆောင်ရွက်ပေးရန် လိုအပ်လာပါတယ်။ လေ့လာချက်များလည်း တွေ့ရပါတယ်။

ဟိန္ဒူ၊ မွတ်စလင်၊ ဖာရစ်နဲ့ ခရစ်ယာန်လူငယ်လေးများ အပြင် ဟိန္ဒူအမျိုးသမီးကလေးများလည်း ပါဝင်ပါတယ်။ သူတို့အတွက် ကျောင်းဆရာများ အထူးတလည်ငှားရန် မဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင်ခြင်းမှာ အရည်အချင်း ပြည့်ဝတဲ့ အိန္ဒိယဆရာများ ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ငွေကြေးပိုက်ဆံ မပြည့်စုံတဲ့ ကလေးငယ်များ ကျောင်းဆရာအဖြစ် စာသင်ပေးပါတယ်။ ကလေးမိဘများ

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

သူတို့ရဲ့သားသမီးတွေကို စာသင်ပေးတဲ့ ကျွန်ုပ်ကို ကျေးဇူးအရမ်း တင်နေကြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ကလေးများကို စာသင်ကြားပေးရုံတင်မက လူ သားအားလုံးအပေါ် ဘယ်လိုစိတ်မျိုး ထားရမယ်၊ ဘယ်လိုကူညီ ရမယ်၊ ဘယ်လိုအကျိုးပြုရမယ် စတာတွေကို ပြောပြပါတယ်။ အဲဒီလို သွန်သင်လမ်းပြပေးမှ အနာဂတ်နိုင်ငံအတွက် အားကိုး ရမယ့် ခေါင်းဆောင်ကောင်းများ ထွက်ပေါ်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို သင်ကြားတဲ့အခါ ဆရာတစ်ယောက်အနေနဲ့သော် လည်းကောင်း၊ ဖခင်တစ်ယောက်သဖွယ် သဘောမျိုးနဲ့သော်လည်း ကောင်း သင်ကြားပေးပါတယ်။ ကလေးတွေဟာ လိမ္မာပြီး ကြိုး စားတဲ့အတွက် အောင်မြင်မှုတွေ ရလာပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ဆျာနပ်ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်က ကလေးတွေကို စာသင်ပေးနေတယ်။ ကြာတော့ ညာရှင်များက ထောက်ခံကြတယ်။ အားပေးကြတယ်။ အဲဒီ အထဲမှာ တော်စတိုင်းလည်း ပါဝင်နေပါတယ်။ တော်စတိုင်းက သူပိုင်တဲ့ လယ်ယာကို စာသင်ကြရန် ခွင့်ပေးပါတယ်။ သူ့ထံ သာရောက်ဖို့လည်း ဖိတ်ကြားပါတယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် တော်စတိုင်းနဲ့လည်း တွေ့ဆုံခဲ့ပါသေးတယ် ကျေနပ်စရာကောင်း တဲ့ အကူအညီများစွာ ပေးပါတယ်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်ကတော့ ကလေးများရဲ့ပညာရေး အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပြီး သင်ကြားပေးပါတယ်။ အဲဒီအချိန်

www.burmeseclassic.com

မှာ စိတ်ပျက်စရာ စကားတွေကြောင့် အလုပ်မှာ ခက်ခဲရပါတယ်။
အဲဒါက ကျွန်ုပ်ရဲ့သားသမီးတွေနဲ့ တခြားကလေးတွေ ကိစ္စပါ။

“ခင်ဗျားသားတွေကို တေလေကလေးတွေနဲ့ အတူရော
ထားတာ ကျွန်တော်တော့ မကြိုက်ဘူး။ အကျိုးတရားက
တော့ တစ်ခုပဲရှိမယ်။ သူတို့ဟာ မကောင်းတဲ့လူတွေနဲ့
ပေါင်းတဲ့အတွက် စာရိတ္တပျက်လိမ့်မယ်”

ထိုစဉ်က အဲဒီမေးခွန်းကြောင့် စိတ်ရှုပ်မိသလား မမှတ်
မိတော့ပေမယ့် သူ့အား ပြန်ပြောတဲ့စကားတော့ မှတ်မိပါတယ်။

“ကျွန်တော့်ကလေးတွေနဲ့ တေလေကလေးတွေကို ဘယ်
လိုခွဲခြားနိုင်မလဲ။ နှစ်ခုစလုံးအတွက် ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်
ရှိတယ်။ ကလေးတွေ ဒီကိုလာကြတာက ကျွန်တော်
ခေါ်လို့ပဲ။ သူတို့ကို ငွေနည်းနည်းကျဉ်းကျဉ်းပေးပြီး နှင်
လွှတ်လိုက်ရင် သူတို့ ဂျီဟန်နက်ဘော့သ်ကို ပြေးသွားပြီး
အရင်နည်းဟောင်းအတိုင်း သွားဦးမှာပဲ။ အမှန်အတိုင်း
ပြောရရင် သူတို့ရော သူတို့ရဲ့အုပ်ထိန်းသူတွေရော ဒီထို့
လာခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်ကို တာဝန်ရှိစေတယ်။ သူတို့
ဒီမှာ သိပ်အဆင်မပြေဘူးဆိုတာလည်း ခင်ဗျားရော ကျွန်
တော်ရော သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်တာဝန်က
ရှင်းပါတယ်။ သူတို့ကို ဒီမှာထားခဲ့ရမှာပဲ။ ဒါကြောင့်
ကျွန်တော့်ကလေးတွေလည်း သူတို့နဲ့ ပေါင်းရမှာပဲ။
ကျွန်တော့်ကလေးတွေကို တခြားကလေးတွေထက်
အောင်သင်ပေးတာကို ခင်ဗျား လေ့လာဘူးဆိုတာ

ချာတယ်။ သူတို့ကို အဲဒီလို အထင်ကြီးအောင် လုပ်ငြင်း
 ဟာ လမ်းလွဲပို့တာနဲ့ အတူတူပဲ၊ တခြားကလေးတွေနဲ့
 အခုလို ပေါင်းရသင်းရတာဟာ သူတို့အတွက် ကောင်းတဲ့
 စည်းကမ်းတစ်ခု ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ သူတို့ဟာ မိမိအလို
 အလျောက်ပဲ ကောင်းတာနဲ့ မကောင်းတာကိုပဲ ခွဲခြားနိုင်
 လိမ့်မယ်။ သူတို့ထဲမှာ ကောင်းတဲ့အချက်ရှိရင် အဲဒါက
 သူတို့ရဲ့အဖော်တွေအပေါ်မှာ အကျိုးသက်ရောက်လိမ့်မယ်
 လို့ ကျွန်တော်တို့ ဘာကြောင့် မမျှော်လင့်ရမှာလဲ။ ဘာပဲ
 ဖြစ်ဖြစ် သူတို့ကိုတော့ ဒီမှာမထားလို့ မဖြစ်ဘူး။ အဲဒီလို
 ထားတာ စွန့်စားရတယ် ဆိုရင်လည်း ရင်ဆိုင်ရုံပဲ”

ကျွန်ုပ်စကားကို မစွတောကောလင်းဘတ်ချ်က စိတ်ပျက်
 ခွာနဲ့ ခေါင်းယမ်းလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ဘာမှမေးခွန်းမထုတ်လို
 တော့ပါ။ ကျွန်ုပ် မေးခွန်းနဲ့ သူတို့အဖြေက တူညီမှုမရှိဘူးဆို
 ထာ သိနေလို့ပါ။ သူတို့က လူအချင်းချင်း ခွဲခြားဆက်ဆံတယ်။
 ကျွန်ုပ်က အားလုံးကို တန်းတူလို သဘောထားပါတယ်။ အဲဒါ
 ကြောင့် မေးခွန်းကို ကျွန်ုပ်ရင်ထဲမှာပဲ သိမ်းထားလိုက်ပါတယ်။

(၂၂)

အိန္ဒိယပြည်အနှံ့ ခြေဆန့်စဉ်က

ကျွန်ုပ်သည် အကောင်းထင်တတ်သူ
 အကောင်းမြင်တတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။
 အမှန်တရားသည် အမြဲတစေ
 ပွင့်လန်းနေလေမည်ပု
 အာမခံနိုင်စွမ်းမရှိ။
 သို့သော်
 နောက်ဆုံး၌ အမှန်တရားသည်သာလျှင်
 အောင်ရမည်ဆိုသော
 ယုံကြည်ချက်ကိုကား မမှိတ်မသုန် ခံယူသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ အချိန်ပြည့် ခရီးထွက်ပြီး လူသားအကျိုးငြှ
 လုပ်ငန်းတွေနဲ့သာ အချိန်ကုန်နေပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ကျေးဇူး

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသ :

များမှာ စာသင်ကျောင်းများ ဆောက်ပေးပါတယ်။ ဆေးပေးခန်း
တွေလည်း ဆောက်လုပ်ပေးပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာ ကျေးရွာများကို
သာ ဦးစားပေးပြီး ဆောက်လုပ်ပေးပါတယ်။ ကျောင်းဆရာ
ဆရာမတွေလည်း စုဆောင်းပေးပါတယ်။ ကျောင်းဆောက်ပေး
တဲ့ ရွာတွေအထဲက ရွာတစ်ရွာရဲ့ အကြောင်းကို တင်ပြချင်ပါ
တယ်။

အတတ်နိုင်ဆုံး ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ ယောက်ျားတစ်
ယောက်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ထားရှိပါတယ်။ စေတနာ
ဝန်ထမ်းများက ဆေးကုသရေးနဲ့ သန့်ရှင်းရေးကို ဂရုစိုက်ကြပါ
တယ်။ မိန်းမများကို မိန်းမများက ချဉ်းကပ်ရပါတယ်။ ဆေးကု
သရေးမှာ ရိုးရှင်းလွယ်ကူပါတယ်။ ကြက်ဆူဆီ၊ ကွီနိုင်နဲ့ ဆာ
လဖာဖရောင်းချက်သာ စေတနာ့ဝန်ထမ်းများအား ပေးထားတယ်။

လူနာများက လျှာကွဲတယ်၊ ဝမ်းချုပ်တယ်လို့ လာပြောရင်
ကြက်ဆူဆီကို တိုက်တယ်။ ဖျားရင် ကြက်ဆူဆီကိုတိုက်ပြီး
ကွီနိုင်တိုက်ရတယ်။ အနာရှိရင် စင်ကြယ်အောင်ဆေးပြီး ဆာလ
ဖာဖရောင်းချက်ကို လိမ်းပေးရတယ်။

မည်သည့်လူနာကိုမှ ဆေးကို အိမ်ယူသွားခွင့်မပြု။ ရှုပ်
ထွေးတဲ့ ကိစ္စပေါ်တိုင်း 'ဒေါက်တာဒေးဗ်ကို ခေါ်ရတယ်။ ဒေါက်
တာဒေးဗ်က ဌာနခွဲများကို သတ်မှတ်ကာ ရက်များကို သွားရှေးဖန်
ကြည့်ရှုရပါတယ်။ အဲဒီလိုပြုလုပ်ပြီး ဆေးကုသမှု နဲ့ယူရတာ
အခက်အခဲမရှိ အဆင်ပြေပါတယ်။

ဒါဝေမဲ့ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ငန်းမှာတော့ ခက်ခဲနေပါတယ်။ လူများက ဘာကိုမှ ကိုယ်တိုင်မလုပ်လိုကြပေ။ လယ်သမားများကပင် တံမြက်စည်းလှည်းတဲ့အလုပ်ကို မလုပ်လိုကြပါ။ ဒေါက်တာ ဒေးဗ်မှာ လွယ်လွယ်နဲ့ စိတ်လျှော့တတ်သူမဟုတ်။

သူနဲ့စေတနာ့ဝန်ထမ်းများဟာ ကျေးရွာတစ်ခုကို စံပြုအနေနဲ့ သန့်ရှင်းအောင် လုပ်ကြပါတယ်။ လမ်းနဲ့ခြံဝင်းများကို တံမြက်လှည်းကြပါတယ်။ ရေတွင်းများကို သန့်ရှင်းကြပါတယ်။ ရေကန်များကို ကြည့်ကြပါတယ်။

ရွာသားများထဲမှ စေတနာ့ဝန်ထမ်း ပေါ်ထွက်အောင် ချို့မျှသဘာ သွေးဆောင်ကြတယ်။ တချို့ကျေးရွာများမှာ လူထုဟာ သူတို့ကြောင့် ရှက်ပြီး အလုပ်လုပ်ကြပါတယ်။ တချို့ကျေးရွာအတွင်းမှာ လူထုဟာ စိတ်ထက်သန်လှသဖြင့် ကျွန်ုပ်ရဲ့ကားသွားရအောင် လမ်းများကို ပြုပြင်ပေးကြပါတယ်။ အဲဒီလောက် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အတွေ့အကြုံများဟာ လူထုရဲ့စိတ်မပါမှုကြောင့် ခါးသီးတဲ့ အတွေ့အကြုံများနဲ့ ရောနှောခဲ့ပါတယ်။

တချို့ရွာများက ဤလုပ်ငန်းကို မနှစ်သက်ကြောင်း ဖွင့်ဟပြောလာတာကိုလည်း သတိရမိပါသေးတယ်။ အစည်းအဝေးများစွာမှာလည်း ကျွန်ုပ် ပြောခဲ့တဲ့ အဖြစ်တစ်ခုကို ပြန်ပြီးသတိရမိပါတယ်။ ဘီတီဟာဗဟာ ကျွန်ုပ်တို့ကျောင်းတည်ရှိတဲ့ ရွာကလေးများထဲမှ တစ်ရွာဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီရွာအနီးမှ ရွာငယ်ကလေးတစ်ရွာကို ကျွန်ုပ် ရောက်သွားပါတယ်။ မိန်းမများမှာ အလွန်ကို ညစ်ညမ်းတဲ့ အဝတ်တွေ

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၆၁

ဝတ်ထားကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က သူတို့ရဲ့အဝတ်များကို ဘယ်
အတွက်ကြောင့် မလျှော်ဖွပ်ကြသလဲလို့ ဇနီးကို မေးခိုင်းလိုက်ပါ
တယ်။

ကျွန်ုပ်ဇနီးကမေးရာ မိန်းမတစ်ယောက်က တဲထဲကိုဝင်
သွားပြီး ပြောပါတယ်။

“ဒီမှာကြည့်ပါ။ တခြားအဝတ်တွေ ထည့်ထားတဲ့ သေတ္တာ
နဲ့ ဝီရိုမရှိပါဘူး။ ကျွန်မဝတ်ထားတဲ့ ဆာရီတစ်ထည်ပဲ
ရှိပါတယ်။ ဒါကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လျှော်ရမလဲ။ ကျွန်မကို
နောက်ထပ် ဆာရီတစ်ထည် ပေးပါလို့ မဟတ္တမဂျီးကို
ပြောပါ။ အဲဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မ နေ့တိုင်း ရေချိုးပြီး သန့်
သန့်ရှင်းရှင်း ဝတ်ပါ့မယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်”

သူကောင်းတဲ့ ဆာရီတစ်ထည်ကို ပေးလိုက်ပါတယ်။
အခြားသူတွေ ပေးရန် ကြိုးစားရပါတယ်။ တဲငယ်ဟာ ခြွင်းချက်
တစ်ခုမဟုတ်။ အိန္ဒိယရွာပေါင်းများစွာမှာ တွေ့ရှိရတဲ့ ပုံစံဖြစ်ပါ
တယ်။ အိန္ဒိယပြည်ရှိ တဲငယ်ပေါင်းများစွာမှာ ပရိဘောဂမရှိ။
အဝတ်လဲစရာမရှိ။ အရှက်လုံရုံ အစုတ်အနုတ်ကလေးများသာ
ဝတ်ဆင်ထားရတယ်။

အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ပြောရဦးမယ်။ ချမ်းပါရန်မှာ ဝါးနဲ့
သက်ကယ် ပေါလှပါတယ်။ ဘီတီဟာဗာမုကျောင်းမှာ ၎င်းတို့နဲ့
ဆောက်ထားပါတယ်။ တစ်ညမှာ တစ်စုံတစ်ယောက် (မဲနယ်
ခင်းပိုင်ရှင်များရဲ့လူလည်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်)က ဝါးကို
မီးရှို့ပစ်လိုက်ပါတယ်။

နောက်ထပ် ဝါးသက်ငယ်နဲ့ ကျောင်းဆောက်လုပ်ရန် မသင့်အောင် ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ ကျောင်းကို ကတ်စ်တူးဘိုင် နဲ့ အုပ်ချုပ်ပါတယ်။ သူတို့က အိမ်အကောင်းစားတစ်လုံး ကို ဆောက်လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

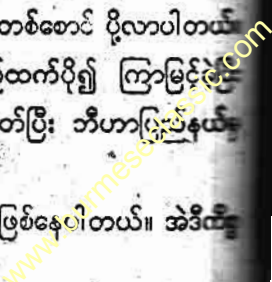
သူတို့ဟာ အိမ်အကောင်းစားတစ်လုံး လူထုအားနဲ့ ဆောက် လိုက်ကြပါတယ်။ အဲဒီလို ဆောက်လိုက်သဖြင့် စေတနာ့ဝန်ထမ်း များဟာ သူတို့ရဲ့ကျောင်းများ၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ငန်းနဲ့ ဆေးဝါး ကုသမှုတို့နဲ့ လူထုရဲ့ယုံကြည်လေးစားမှုကို ရရှိပြီး သြစတေးလီယာ ကြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ လူမှုရေးလုပ်ငန်းကို ဦးစားပေး လုပ်ကိုင်နေရင်း အခြားကိစ္စများကို လုပ်ကိုင်တာဝန်ပါတယ်။ ယခုကိစ္စက လယ် သမားများရဲ့ နစ်နာချက်များကို မှတ်တမ်းတင်တဲ့ အလုပ်ဖြစ်ပါ တယ်။ ထောင်ပေါင်းများစွာရှိတဲ့ လယ်သမားများရဲ့ နစ်နာချက် မှတ်တမ်းတင်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တိုင်ကြားလာတဲ့ လယ်သမား များက ပို၍များလာပါတယ်။ မဲနယ်ခင်းပိုင်ရှင်များ ကျွန်ုပ်ရဲ့ စုံစမ်းမှုကို တုံ့ပြန်ရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားကြပါတယ်။ တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်ထံကို ဘီဟာပြည်နယ်အစိုးရမှ စာတစ်စောင် ပို့လာပါတယ်။

“သင်၏စုံစမ်းမှုသည် လိုသည်ထက်ပို၍ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး ကျေးဇူးပြု၍ ၎င်းကို အဆုံးသတ်ပြီး ဘီဟာပြည်နယ်မှ ထွက်ခွာသွားရန်”

စာကို ဖတ်ရှု၍ မကျေနပ်သလို ဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒီထိ

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၆၃

နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်ုပ်က စုံစမ်းမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရဦးမှာဖြစ်ကြောင်း၊ လူထုရဲ့ သက်သာမှု မရမချင်း ဘိဟာမှ ထွက်ခွာရန် ရည်ရွယ်ချက်မရှိကြောင်း စာပြန်လိုက်ပါတယ်။

အစိုးရက လယ်သမားများရဲ့ နစ်နာချက်များကို အသိအမှတ်ပြု ပြုပြင်ပေးတာဖြစ်စေ၊ အစိုးရက ချက်ချင်းစုံစမ်းစစ်ဆေးတာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်ကတော့ စုံစမ်းမှုကို အဆုံးသတ်အောင် ဆက်လက်ပြုလုပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဒုတိယဘုရင်ခံက စုံစမ်းရေးကော်မတီဖွဲ့ရန် ဆန္ဒရှိလို့ သူ့နဲ့လာတွေ့ရန် ပြောတဲ့ အတွက် သွားရောက် တွေ့ဆုံပါတယ်။

ကျွန်ုပ်မှာ ဘုရင်ခံဖွဲ့စည်းပေးတဲ့ လယ်ယာကော်မတီအဖွဲ့နဲ့ ပူးပေါင်းပြီး လယ်ယာပြဿနာကို အဖြေရှာတယ်။ သူတို့ရဲ့ လယ်ယာဥပဒေကို ဖျက်သိမ်းဖို့ အဆိုတင်သွင်းလိုက်ပါတယ်။ ဘုရင်ခံက ဖျက်သိမ်းလိုက်တဲ့အတွက် လယ်သမားများ ဝမ်းသာစရာ ကောင်းလာပါတယ်။

မြန်မြန်ရအောင် လယ်သမားများကို သပိတ်မှောက်ရန် အကြံပေးပါတယ်။ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားတို့ သပိတ်မှောက်၍ အောင်မြင်မှုများစွာ ရရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်ုပ်ကို ထောက်ခံသူတွေ တိုးလာပါတယ်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပြည်သူတွေကလည်း ကျွန်ုပ်ကို များစွာ ထောက်ခံပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ဝမ်းသာရပါတယ်။ အိန္ဒိယနဲ့ တောင်အာဖရိကသို့တွေ့ပါ ကျွန်ုပ်ရဲ့လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို ထောက်ခံကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အဓိဋ္ဌာန်များ ရှိပါတယ်။

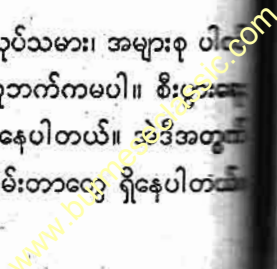
အဲဒါတွေက...

- (၁) မည်သည့်အခါမျှ အကြမ်းဖက်မှုမပြုရန်။
- (၂) မည်သည့်အခါမျှ သပိတ်မမှောက်လို့သူများအား ထိပါးခြင်း မပြုရန်။
- (၃) မည်သည့်အခါမျှ အလှူငွေအပေါ်တွင် အားမကိုးရန်။
- (၄) သပိတ်မပြီးမချင်း ခိုင်မာစွာ ရပ်တည်ရန်၊ သပိတ်အတွင်း ရိုးသားသော အလုပ်ဖြင့် ရှာဖွေစားသောက်ရန်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်တော့မှ ကြမ်းတမ်းတဲ့ အပြုအမူများကို မပြုလုပ်ခဲ့တာ အမှန်ပါ။ တောင်အာဖရိကမှာ ကျွန်ုပ်အား ဖမ်းဆီးတာတွေ ကြုံခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ဘယ်လိုမှ မတုံ့ပြန်၊ တရားတဲ့နည်းနဲ့သာ ဖြေရှင်းခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါတွေကြောင့် အောင်မြင်မှုတွေ ရခဲ့တာပါ။ ကျွန်ုပ်အား ပြည်သူတွေ ကောင်းစားဖို့ဆို ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်မှာပါ။ အဲဒါ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ခိုင်မာတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ပါ။

ထိုအချိန်က အိန္ဒိယပြည်အနှံ့ သပိတ်မှောက်ပွဲတွေ ဖြစ်ပေါ်ပါတယ်။ အစိုးရရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်နဲ့ ဥပဒေတွေဟာ ပြည်သူတွေဘက်မှ ရပ်တည်တာ မရှိတာကြောင့် သပိတ်မှောက်ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအထဲမှာ လယ်သမား၊ အလုပ်သမား၊ အများစု ပါနေပါတယ်။ အိန္ဒိယအစိုးရက ပြည်သူဘက်ကမပါ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေဘက်ကသာ ရပ်တည်နေပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ်ကို မိန့်ခွန်းပြောပေးရန် ကမ်းလှမ်းတာတွေ ရှိနေပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ နားချိန်မရှိ မြို့တိုင်းကို သွားနေရပါတယ်။ အချိန်မရလို့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မပြောတော့ပါ။

အိန္ဒိယပြည်တောင်ပိုင်းကို သွားရောက်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ် ဘုံဘေကို ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ သပိတ်မှောက်ပွဲ အခမ်းအနား တက်ရောက်ရန် သျှရီယွတ်ရှန်ကာလားလ်ဆင်ကာထံမှ ကြေးနန်း ရရှိပါတယ်။

သပိတ်ပွဲမှာ မိန့်ခွန်းပြောရန် တောင်းဆိုလာ၍ ရောက်ရှိ လာခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ မိန့်ခွန်းပြောပါတယ်။ သပိတ် မှောက်သူများကို အားပေးစကားတွေ ပြောပါတယ်။ များမကြာမီ မှာ ပုလိပ်များ ဘူတာရုံကို ချီတက်လာပါတယ်။ သပိတ်သမား များကို တားဆီးပြီး သေနတ်နဲ့ ပစ်ပါတော့တယ်။ လူပေါင်းများ စွာ ဒဏ်ရာတွေ ရကြပါတယ်။

အစိုးရဟာ ဒေလီမြို့မှာ ဖိနှိပ်မှုများ စတင်ပြုလုပ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကြေးနန်းများက ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာပါတယ်။ ဘုံဘေ၊ ဗိဟာနဲ့ အခြားမြို့ကြီးများက ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဘုံဘေကို အမြန်သွားပြီး အာဏာပိုင်တွေနဲ့ ဦးအောင်ဆွေးနွေးပါ တယ်။ အဲဒါကို လက်ခံကြပါတယ်။ ဘုံဘေသပိတ်မှာ အလုံးစုံ အောင်မြင်သွားပါတော့တယ်။

(၂၃)

အားကိုးမှုကို ရှာဖွေကြသူများ

အခွင့်ရေး၏ ဇာစ်မြစ်သည် တာဝန်ဖြစ်သည်။
 မိမိတာဝန် မိမိကျေပွန်မည် ဆိုပါက
 အခွင့်အရေးကို ဝေးဝေးလံလံ
 လိုက်ရှာဖွေနေရန်မလို။
 တာဝန်ကို မေ့ပစ်၍
 အခွင့်အရေးနောက်သို့
 တကောက်ကောက် လိုက်နေမည်ဆိုပါက
 လိုက်လေဝေးလေပင် ဖြစ်ချေမည်။

သံပိတ်မှောက်တဲ့အခါ အောင်မြင်မှုများ ပျက်စေရန် ပတ်နှံ။
 မှတ်စလင် ခွဲခြားမနေဘဲ စည်းစည်းလုံးလုံး ညီညွတ်ရေး အဓိဋ္ဌာန်
 နဲ့ လုပ်ဆောင်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၆၇

ဒီနေရာမှာ ကျွန်ုပ် ရှင်းရတဲ့ကိစ္စတစ်ခုကို တင်ပြချင်ပါတယ်။ သပိတ်မှောက်တဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ပေါ့။ သူတို့က ပြည်သူတွေကို လက်နက်အားကိုးနဲ့ အနိုင်ကျင့်ကြတယ်။ အဲဒီလို မဖြစ်အောင် အဓိကတာဝန်ရှိသူတွေကိုတွေ့ရန် ကျွန်ုပ် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအတွက် ကျွန်ုပ် မဟာမင်းကြီး မစ္စတာဂရစ်ဖစ် ရုံးကို သွားရောက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ရုံးခန်းအတွင်း ဝင်လိုက်တဲ့အခါ မစ္စတာဘိုးရမ်းအားမစ္စတာဂရစ်ဖစ်နဲ့ အတူထိုင်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်က မဟာမင်းကြီးကို တွေ့မြင်ခဲ့ပုံများကို အတိုချုံးပြောပြလိုက်ပါတယ်။

သူက တိုတိုတုတ်တုတ် ပြန်ပြောပါတယ်။

“ကျွန်တော်က ဆူပူမှုဖြစ်မှာစိုးလို့ ခံတပ်ဆီကို မလှည့်လည်စေချင်ဘူး။ လူတွေက ပြောတာကို နားမဝင်တော့ မြင်းစီးပုလိပ်တွေကို လူစုခွဲဖို့ အမိန့်ပေးရတာပေါ့။”

“ဒါပေမဲ့ အကျိုးတရားတွေကို ခင်ဗျားသိရမှာပေါ့။ မြင်းတွေက လူတွေကိုနင်းမှာပဲ။ မြင်းစီးပုလိပ်တွေ လွှတ်ဖို့ မလိုဘူးလို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်။”

ကျွန်ုပ်နဲ့ မဟာမင်းကြီး မစ္စတာဂရစ်ဖစ်တို့ အခြေအတင် ဆွေးနွေးရပါတယ်။ သပိတ်မှောက်တဲ့သူတွေကို အကြမ်းမဖက်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ တောင်းဆိုချက်တွေကို လက်ခံလိုက်ပါတယ်။ ဘယ်လိုပင်ဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်ကတော့ သစ္စာ

www.burmeseclassic.com

တရားကို လက်ကိုင်ထားပြီး ဆွေးနွေးနေရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ကြိုးပမ်းမှုတွေ အောင်မြင်တဲ့အတွက် ဝမ်းသာရပါတယ်။

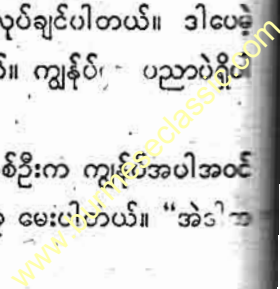
ပြည်သူပြည်သားများကလည်း ကျွန်ုပ်ရဲ့ လုပ်ရပ်ကိုထောက်ခံပါတယ်။ အားပေးကြပါတယ်။ အားပေးမှုများက ကျွန်ုပ်ရဲ့ လုပ်ရပ်ကို အကူအညီ ရစေပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ နေရာတစ်ခုမှာ ခင်အေးအေး နေနိုင်စွမ်းမရှိအောင် ဖြစ်နေရပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကြောင့် အိန္ဒိယပြည်အနံ့ကို ရောက်ရှိနေရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ အကြမ်းဖက်ရေးဝါဒကို လက်ကိုင်ထားပြီး တိုက်ပွဲဝင်နေရပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ အာဏာပိုင်တွေက မကျေမနပ် ဖြစ်နေကြပါတယ်။

ဒီကြားထဲ ပန်ဂျပ်ပြည်နယ်ကို မာရှယ်လော့အမိန့် ထုတ်ထားလို့ ကျွန်ုပ်ထံ သံကြိုးရိုက် အကြောင်းကြားလို့ အမြန်သွားရပါသေးတယ်။ မိသားစုတွေရဲ့ စားဝတ်နေရေး အခက်အခဲများနဲ့ ကြုံတွေ့နေရလို့ မာရှယ်လော့ကို ရုပ်သိမ်းပေးရန် သွားရောက်ပြီး တောင်းဆိုပါတယ်။ ခက်ခက်ခဲခဲ ဆွေးနွေးတော့မှ ရုပ်သိမ်းပေးပါတယ်။

ဒါက အောင်မြင်မှုတစ်ခုပါ။ အဲဒီလို ဆွေးနွေးတဲ့အခါ ပြည်သူတွေကို ထောက်ပံ့မှုများ ပြုလုပ်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လက်ထဲမှာ ငွေမရှိတော့ ခက်နေတယ်။ ကျွန်ုပ် ပညာပေးရပါ တယ်။

အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆရာတစ်ဦးက ကျွန်ုပ်အပါအဝင် ကျောင်းသားများရှေ့မှာ မေးခွန်းတစ်ခု မေးပါတယ်။ “အဲဒါ”

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

ငွေနဲ့ပညာပါ။ ဆရာမေးတဲ့ မေးခွန်းက “တပည့်တို့ ပညာနဲ့ ငွေ စာယ်ဟာကို လက်ခံယူကြမလဲ” လို့ မေးတယ်။ ဈေးဝယ်သား အားလုံးက ပညာယူမယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ ကျွန်တော်က ငွေယူမယ်လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဆရာက ကျွန်တော့်ကိုကြည့် ပြီး လှောင်ပါတယ်။ “အားလုံး ကြားတယ် မဟုတ်လား” ဟု ဆိုကာ ဆရာက ကျွန်ုပ်ကို လှောင်လိုက်ပါတယ်။

“ကျွန်တော်က ပညာတတ်တော့ ငွေလိုတယ်၊ အဲဒီလိုက ကျွန်တော့်အတွက် မဟုတ်ပါဘူး။ မရှိဆင်းရဲသားများ အဟွက်ပါ။”

လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ တွေ့တဲ့သူတွေမှာ စားစရာခက် ခဲတယ်။ နေစရာခက်ခဲတယ်၊ ဝတ်စရာတွေ ခက်ခဲတယ်။ အဲဒီ လူတွေကို ထောက်ပံ့ဖို့ အလိုအပ်ဆုံးအရာဟာ ငွေပါ။ ကျွန်ုပ်ကို ငွေလာပေးရင် ကျေကျေနပ်နပ်နဲ့ လက်ခံပါတယ်။ အဲဒါမှ ပြည်သူ အများစု အေးချမ်းစွာ နေနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

(၂၄)

နှုတ်ဆက်ချိန်

သိမ်မွေ့သောဆန္ဒများကို
 အောင်နိုင်ရန်မှာ
 ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို
 လက်နက်နှင့်
 အောင်မြင်ခြင်းထက်
 ခက်ခဲသည်ဟု
 ကျွန်ုပ် ထင်မိပါတယ်။

ဤအခန်းများကို အဆုံးသတ်ရန် အချိန်ရောက်ပါပြီ။
 ကျွန်ုပ်ရဲ့ဘဝကို လူထုအားလုံးသိပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၂၂
 ခုနှစ်မှစ၍ ကျွန်ုပ်မှာ ကွန်ဂရက်ခေါင်းဆောင်များနဲ့ အလွန်နီး
 ကပ်စွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

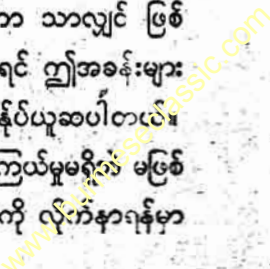
သူတို့နဲ့ ကင်းလွတ်ပြီး ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို သီးခြားပြောပြရန် မရှိပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် သျှရဒနန်းဂျီး၊ ဒက်ရှ်ဗန္ဓုမာကင်ဆမာဘ်နဲ့ လာလာဂျီတို့ဟာ အ ကျွန်ုပ်နဲ့အတူ မရှိတော့ပါ။ ဒါပေမဲ့ အခြား ဝါရင့်ကွန်ဂရက်ခေါင်းဆောင်များ မှာ ကျွန်ုပ်တို့နဲ့အတူ အလုပ်လုပ်ကိုင်နေကြပါတယ်။

အထက်မှာ ကျွန်ုပ် ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ပြောင်းလဲမှုကြီးများ ဖြစ် ပြီး ကွန်ဂရက်ရဲ့ ရာဇဝင်မှာ ရေးသားဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် အနေနဲ့ စာဖတ်သူများကို နှုတ်ဆက်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းပါ တယ်။ ကျွန်ုပ် အနေနဲ့ မိမိရဲ့ စမ်းသပ်မှုများကို တန်ဖိုးကြီးကြီး ထားပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ၎င်းတို့ကို တရားမျှတစွာ အကျိုးသင့် အကြောင်း သင့် ရေးပြနိုင်သလား မသိပါ။ ကျွန်ုပ် ပြောလိုက်သည်မှာ တက်လမ်းကို သစ္စာရှိရှိ ဖော်ပြရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားခဲ့ပါ တယ်။ အလားတူ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ပြောင်းလဲမှုမရှိ စမ်းသပ်မှုများက “သစ္စာတရားမှတစ်ပါး အခြားဘုရားမရှိ” လို့ ကျွန်ုပ်အား ယုံကြည် စေခဲ့ပါတယ်။

တကယ်လို့ ဤအခန်းများရဲ့ စာမျက်နှာတိုင်းက “သစ္စာ တရားကို သိရှိရန် နည်းလမ်းမှာ အဟိံသဟာ သာလျှင် ဖြစ် တယ်” လို့ စာဖတ်သူအား မထင်ရှားစေနိုင်ခဲ့ရင် ဤအခန်းများ ကို ကြိုးစားရေးခဲ့သမျှ အချည်းအနှီးဟု ကျွန်ုပ်ယူဆပါတယ်။

သက်ရှိအားလုံးနဲ့ ထပ်တူပြုရန်မှာ စင်ကြယ်မှုမရှိသံ မဖြစ် နိုင်ချေ။ စင်ကြယ်မှုမရှိရင် အဟိံသဥပဒေသကို လုံးဝနာရန်မှာ

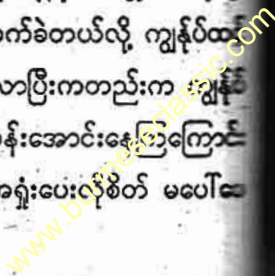

စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးမဖြူစင်သူတစ်ဦးဟာ ဘုရားသခင်ကို မည်သည့်အခါမျှ မသိနိုင်ပေ။ အဲဒါကြောင့် မိမိကိုယ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်းဟူတဲ့ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ စင်ကြယ်စေမှုကို ဆိုလိုပါတယ်။ စင်ကြယ်မှုဟူသည် ကူးစက်တတ်တဲ့သဘော ရှိပါတယ်။ မိမိရဲ့စင်ကြယ်မှုဟာ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း စင်ကြယ်စေပါလိမ့်မယ်။

အလားတူ မိမိကိုယ်ကို စင်ကြယ်ရေးလမ်းကြောင်းကား ခက်ခဲမတ်စောက်လှပါတယ်။ လုံးဝစင်ကြယ်မှုကို ရရှိရန်အတွက် ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးစလုံးမှာ လောဘဆန္ဒ လုံးဝကင်းရပါမယ်။ ဈာန်ခြင်းနဲ့ မုန်းခြင်း၊ ဆွဲဆောင်ခြင်းနဲ့ တွန်းကန်ခြင်းဟူတဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ရေစီးကြောင်းတို့ရဲ့ အပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ် အဆက်မပြတ် ကြိုးစားပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ သုံးမျိုးစင်ကြယ်မှုမရှိကြောင်း သိရပါတယ်။ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ချီးမွမ်းမှုဟာ ကျွန်ုပ်ကို မလှုပ်ရှားစေရုံမက မကြာခဏပင် နာကျင်စေပါတယ်။

သိမ်မွေ့တဲ့ဆန္ဒများကို အောင်နိုင်ရန်မှာ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို လက်နက်နဲ့ အောင်နိုင်ခြင်းထက် ခက်ခဲတယ်လို့ ကျွန်ုပ်ထင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် အိန္ဒိယပြည်ကို ပြန်လာပြီးကတည်းက ကျွန်ုပ်ရင်ထဲမှာ ငုပ်လျှိုးနေတဲ့ ဆန္ဒများ ပုန်းအောင်းနေကြကြောင်း တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီလို သိရသဖြင့် အရှုံးပေးလိုစိတ် မပေါ်ပေမယ့် စိတ်အားငယ်ပါတယ်။

ဂန္ဓီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၇၃

ကျွန်ုပ်ရဲ့ စမ်းသပ်မှုများနဲ့ အတွေ့အကြုံများက ကျွန်ုပ်အား ကြီးကျယ်တဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို ပေးပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ရှေ့မှာ လျှောက်ရန် ခက်ခဲတဲ့ လမ်းကြောင်းတစ်ခုရှိကြောင်း သိရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ မိမိကိုယ်ကို သုညထိတိုင်အောင် လျှော့ချရပါတယ်။ လူဟာ သူ့ရဲ့ဆန္ဒအလျောက် သူ့ကိုယ်သူ သတ္တဝါအားလုံး နောက်ဆုံးမှာ မထားသေးသမျှ သူ့အတွက် ကယ်တင်ခြင်းမရှိ။ အဟိံသဟာနိမိတ်ချခြင်းရဲ့ အဝေးလံဆုံး နယ်စပ်မျဉ်း ဖြစ်ပါတယ်။

စာဖတ်သူအား (လောလောဆယ်မှာ) နှုတ်ခွန်းဆက်ရာမှာ ကျွန်ုပ်မှာ သူ့အား ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ သစ္စာရဲ့ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းပေးပါရန် တောင်းပန်ပါတယ်။

“ဘုရားသခင် ကျွန်ုပ်ကို ကိုယ် နှုတ် နှလုံး သုံးပါးစလုံး မှာ အဟိံသဆုကို ပေးသနားတော်မူပါ”
ဟု ဆုတောင်းမိပါဝေ့ကယ်။

(၂၅)

အလုပ်မလုပ်ရသောနေ့

ကျုပ်တို့တစ်တွေက
 ဒီဥပဒေကို ငြင်းဆန်ကြရမှာပဲ။
 ဒါပေမဲ့
 ကျုပ်တို့ ဘယ်တော့မှ
 အကြမ်းဖက်တဲ့နည်းကို
 သုံးမှာမဟုတ်ဘူး။
 ကျုပ်တို့က မှန်တယ်လေ
 သူတို့က မှားနေကြတာ
 အမှန်တရားဟာ ကျုပ်တို့ကို
 ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းလာအောင်
 စွမ်းဆောင်ပေးပါလိမ့်မယ်။

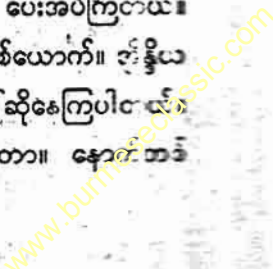
ဖော်ပြပါ အကြောင်းအရာများဟာ မဟာတ္ထမဂန္ဓိ ကိုယ်တိုင်ရေးသားတဲ့ ဂန္ဓိ ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဖြစ်ပါတယ်။ မဟာတ္ထမဂန္ဓိဟာ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ၁၉၂၁-ခုနှစ်အထိ ရေးသားတဲ့အတွက် နောက်ပိုင်း အကြောင်းအရာများစွာ ကျန်ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒီအထဲကမှ ကျွန်တော့် ထုံးစံအတိုင်း နောက်ပိုင်းတွေကို ရေးသားဖော်ပြရန် ရှိပါသေးတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီနေရာမှာ ဂန္ဓိ ဘာဖြစ်သွားတယ်၊ ပြည်သူနဲ့ သူ့နိုင်ငံအတွက် ဘာတွေဆက်လုပ်ခဲ့တယ်၊ ဘာကြောင့် မဟာလူသားလို့ ပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ သိချင်ကြမှာပါ။

ကျွန်တော်လည်း တင်ပြချင်ပါတယ်။ အဲဒါကို မတင်ပြရင် ဒီစာအုပ်အတွက် တာဝန်မကျေရာ ရောက်သွားနိုင်ပါ့မယ်။ ကျွန်တော်ဟာ စာရှုသူများအတွက် စာပေတာဝန်ကျေအောင် အမြဲကြိုးစားနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုပဲ မဟာတ္ထမဂန္ဓိကလည်း လူသားတွေရဲ့အကျိုးကို သေဆုံးတဲ့အထိ ကြိုးစားလုပ်ဆောင်သွားတယ်။ လူသားတွေအပေါ် ကရုဏာများစွာထားတယ်။ မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်တွေ မွေးမြူထားတယ်။

အဲဒါကြောင့် မဟာတ္ထမ ဆိုတဲ့ဘွဲ့ကို ပေးအပ်ကြတယ်။ အဓိပ္ပာယ်က သူတော်စင် သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်။ ခုနိယနိုင်ငံဟာ ယနေ့အချိန်ထိ “ဂန္ဓိကြီး” ခေါ်ဆိုနေကြပါတယ်။ ဂန္ဓိကြီးဆိုတာ အလွန်လေးစားလို့ ခေါ်ကြတာ။ နောက်ဆုံး သောက်ရှိသေးတယ်။

ဆရာကြီး ဂိုအင်ကာကိုလည်း ဂိုအင်ကာကြီးလို့ ခေါ်တာ။
 အဲဒီလိုခေါ်တာကို ရိုင်းတယ်လို့ ထင်ကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်
 ပါဘူး။ ကြီးတတ်ခေါ်တာ လေးစားလို့ခေါ်တာ၊ ဘယ်လောက်
 လေးစားလဲဆိုတော့ ဘုရားလောက်ကို လေးစားတယ်။ ဂန္ဓိကို
 လည်း အဲဒီလိုပဲ ခေါ်ကြတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒါတွေနဲ့အတူ မဟာတ္ထမဂန္ဓိကို မဟာ
 လူသားတစ်ဦးလို့ပဲ တင်စားပြီး ခေါ်ဆိုချင်ပါတယ်။ ဂန္ဓိဟာ
 လူသားတွေအတွက် စည်းကမ်းတွေ အများကြီး ထုတ်ခဲ့တယ်။
 အဲဒီအထဲက တချို့ စည်းကမ်းချက်ကို ပြချင်ပါတယ်။

စည်းကမ်းချက်

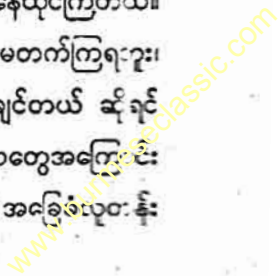
- (၁) ကျွန်တော်တို့သည် မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုရမည်။
- (၂) ကျွန်တော်တို့သည် မည်သည့်လူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သတ္တဝါ
 ပဲဖြစ်ဖြစ် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက် နာကျင်သတ်ဖြတ်ခြင်း
 မပြုရ။
- (၃) ကျွန်တော်တို့သည် ဆာလောင်သည့် အချိန်မှသာ
 စားသောက်ရမည်။
- (၄) ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို လိုချင်တပ်မက်ခြင်း ကင်း
 ရမည်။
- (၅) ကျွန်တော်တို့သည် အိန္ဒိယလူမျိုး အဝတ်အထည်ကို
 သာ ဝတ်ဆင်ရမည်။
- (၆) ကျွန်တော်တို့သည် ဘာကိုမျှ ပြကြောက်ရွံ့ခြင်းမပြုရ။

(၇) ကျွန်တော်တို့သည် အိန္ဒိယဘာသာစကားကိုသာ ပြောဆိုရမည်။

(၈) မည်သူ့ကိုမှ ကိုယ်ထိလက်ရောက် မကျူးလွန်ရ။ ဟု ဖြစ်ပါတယ်။

ဂန္ထီဟာ ထူတ်ပြန်ထားတဲ့ စည်းကမ်းအတိုင်း အသက် ဆေးဆုံးသည့်တိုင် ဝတ်ဆင်သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် ပြည်သူတွေက ဂန္ထီကို ပိုပြီးလေးစား ကြည်ညိုလာခဲ့ကြပါတယ်။ ဂန္ထီကလည်း လေးစားလောက်တဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်တတ်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ အနည်းငယ် ရှင်းပြချင်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ဂန္ထီရဲ့ စကားလေးနဲ့ အဖော်လိုက်ချင်ပါတယ်။

“အိန္ဒိယအဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ကြ။ အိန္ဒိယအမျိုးသားတို့အတွက် အလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်းများ ဖန်တီးကြရမယ်။ သာမန် လက်လုပ်လက်စား အခြေခံလူတန်းစားတွေနဲ့လည်း တွေ့ဆုံကြ။ သူတို့နားလည်မယ့် ဘာသာစကားနဲ့ ပြောဆိုကြ။ အင်္ဂလိပ်လိုပဲ ပြောမနေကြပါနဲ့။ သူတို့တစ်တွေဟာ အင်္ဂလိပ်လို နားမလည်ကြဘူး။ သူတို့တစ်တွေဟာ ကျေးလက်ဒေသတွေမှာ နေထိုင်ကြတယ်။ ဆင်းလည်း ဆင်းရဲကြရှာတယ်။ ကျောင်းမတက်ကြရဘူး။ ကျုပ်တို့ အိန္ဒိယနိုင်ငံကို ပြောင်းလဲပစ်ချင်တယ် ဆိုရင် ပထမဦးစွာ ကျုပ်တို့ ကျေးလက်ဒေသတွေအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိနားလည်ထားရမယ်။ အခြေခံလူတန်း

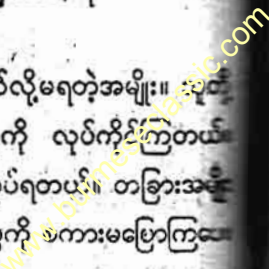
စားများ ဖြစ်ကြသော ကျေးလက်ဒေသနေ ပြည်သူများ အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိရှိနားလည်ကြရမယ်”

လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ဂန္တီဟာ ဘုံစိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးခြံ တစ်ခြံကို အဓိဒဘက်နားက ဆဘာမထိမြစ်နံဘေးမှာ စတင်တည်ထောင်ပါတယ်။ အဲဒီစိုက်ပျိုးရေးခြံအတွက် လိုအပ်တဲ့ ငွေကြေးကိုတော့ ဘုံဘောနဲ့ အဓိဒဘတ်က ချမ်းသာတဲ့ မိသားစုတွေထံမှ ရရှိပါတယ်။ အစတုန်းက အဲဒီမှာ လူ(၃၀)လောက်ပဲ နေပြီး၊ နောက်ပိုင်း လူပေါင်း(၂၃၀)လောက် ရှိလာပါတယ်။ ဂန္တီက အိန္ဒိယကို ပြုချင်နေတာကတော့ စက်ပစ္စည်းကိရိယာတွေ မပါ။ အားမကိုးရဘဲ ရိုးရှင်းလှတဲ့ ဘဝနေထိုင်မှု လမ်းကြောင်းပါ။

အိန္ဒိယမှာ ဟိန္ဒူဘာသာဝင် အများစု ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဟိန္ဒူအားလုံး တူညီကြတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကွဲပြားခြားနားတဲ့ အမျိုးဇာတ်တွေ ရှိကြပါတယ်။

အမြင့်ဆုံးဇာတ်က ဗြဟ္မာဏဇာတ်(ဧတ္တိယဇာတ်) အုပ်ချုပ်သူတွေ၊ ပညာတတ် အထက်တန်းလွှာ၊ နောက်တစ်မျိုးက (ဝေဏဇာတ်) တောင်သူလယ်သမားတွေ၊ ဂန္တီတို့အမျိုးစ. . .လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အောက်ဆုံးအဆင့်တွေက (သုဒ္ဒဇာတ်)ကို ခေါ်ပါတယ်။ အနိမ့်တွေပါ။

လူအချင်းချင်း ထိတွေ့ကိုင်တွယ်လို့မရတဲ့အမျိုး။ သူတို့ တစ်တွေဟာ ညစ်ပတ်တဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်ကိုင်ကြတယ်။ သူတို့ဟာ လမ်းတွေကို သန့်ရှင်းရေး လုပ်ရတယ်။ တခြားအချို့ ဇာတ်က ဟိန္ဒူတွေဟာ အဲဒီဇာတ်နိမ့်တွေကို မကားမပြောကြသေး

ဂန္တီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

ဂန္တီဟာ အဲဒီဇာတ်နိမ့်မိသားစုတစ်စုကို ဘုံစိုက်ပျိုးမွေးမြူ
ရေးခြံသို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။

“မင်းတို့ ငါတို့နဲ့ အတူလာနေကြ။ မင်းတို့ရဲ့သမီး နဲ့
ငါ့ရဲ့သမီးလေးလိုပဲ သဘောထားပါ့မယ်”

လို့ ပြောပြီး ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဇနီးဖြစ်
သူက ကတ်စ်တူးဘိုင်က ဒေါသထွက် စိတ်ဆိုးပြီး ဂန္တီကို ရန်
ကောားပြောတယ်။

“သူတို့ ထွက်သွားရင်သွား။ ဒါမှမဟုတ်ရင် ကျုပ်ထွက်
သွားမယ်”

လို့ ပြောနေပါတယ်။ အဲဒီအခါ တုန်လှုပ်မှုမရှိတဲ့ အနေ
အထားနဲ့ ဂန္တီက...

“အေး... ဒါဆို မင်းသွား။ ငါတို့တစ်တွေအားလုံးဟာ
ဘုရားသခင်ရဲ့ သားသမီးတွေပဲ။ အိန္ဒိယမှာရှိတဲ့ ဇာတ်
နိမ့်တွေရဲ့ဘဝဟာ တောင်အာဖရိကမှာရှိတဲ့ အိန္ဒိယလူမျိုး
တွေရဲ့ဘဝလိုပဲ ဆိုးဝါးလွန်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါတို့ဟာ
သူတို့ရဲ့ဘဝတွေကို ပြောင်းလဲပစ်နိုင်တယ်”

လို့ ရှင်းပြပါတယ်။

ကတ်စ်တူးဘိုင် ဘာပြောရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားပါ
တယ်။ တောင်အာဖရိကမှာ အိန္ဒိယလူမျိုးတွေ ဘယ်လောက်
နှိမ်ခံရတယ်ဆိုတာ သူမကိုယ်တိုင် သိမြင်တွေ့ကြုံခဲ့ပါတယ်။
အဲဒီမိသားစုဟာ ဘယ်ကိုမှ ပြောင်းရွှေ့မနေရတော့ပေ။ အလား
အတူ ဂန္တီဟာ အိန္ဒိယနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကောင်းတဲ့ဘဝများကို
ထောင်ပေးချင်ပါတယ်။

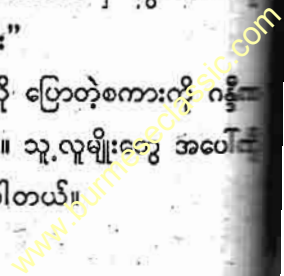
ဟိန္ဒူနဲ့ မွတ်စလင်တွေအကြား အကြမ်းဖက်မှုတွေ မဖြစ်
ပေါ်ရေး၊ အခြားဟိန္ဒူများနဲ့ ဇာတ်နိဗ္ဗိတို့ တန်းတူအခွင့်
အရေးရရှိရေး၊ ယောက်ျား မိန်းမ တန်းတူအခွင့်အရေး
ရရှိရန်နဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံကြီး ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်သူတို့ လက်
ဝယ်မှ လွတ်မြောက်ရေးတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာ ဂန္တီဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဂန္တီ
ဟာ အင်္ဂလိပ်တွေက အိန္ဒိယပြည်ကို အကောင်းဆုံးတွေ ပြုလုပ်
ပေးမယ် ထင်ခဲ့ပေမယ့် လက်တွေ့မှာ ဆိုးဝါးနေပါတယ်။ အဲဒီ
ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ အိန္ဒိယခေါင်းဆောင်များ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး
ကြပါတယ်။

“အခုဆိုရင် ကမ္ဘာကြီးဟာ ပြောင်းလဲသွားပြီ။ ဗြိတိသျှ
တွေဟာ ငါတို့ကို အခွင့်အရေးတွေ ပိုပေးလာလိမ့်မယ်
တွေးမိကြတယ်။ လက်တွေ့မှာတော့ သူတို့မှားသွားတယ်။
၁၉၁၉ ခုနှစ်မှာတော့ ဗြိတိသျှတွေဟာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ
အတွက် ပိုမိုဆိုးဝါးတင်းကျပ်တဲ့ ဥပဒေများ ပြဋ္ဌာန်းလာ
ကြပါတယ်”

“အိန္ဒိယနိုင်ငံကြီးဟာ ဘယ်သောအခါမှ လွတ်လပ်
ကို ရနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောနေကြတယ်။ အဲဒီလို ပြောတဲ့စကားကို ဂန္တီ
လက်မခံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားပါတယ်။ သူ့လူမျိုးတွေ အပေါ်
လည်း အားမလုံ အာမရ ဖြစ်သွားပါတယ်။

“ဘာဆို ဘာမှ ဖြစ်မလာတော့ဘူးဆိုတာ တကယ်တော့ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာပါ”

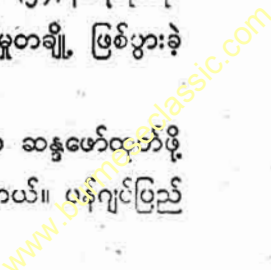
လို့ ဂန္ထီက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်ပါတယ်။ အလားတူ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ပြဿနာတွေကိုလည်း ဂန္ထီက အပြင်းအထန် စဉ်းစားနေပါတယ်။

ဘယ်အရာကို ဘယ်ကစလုပ်ရင် ကောင်းမလဲဟု စဉ်းစားနေပါတော့တယ်။ တစ်ခုသော နံနက်ခင်းမှာ ဂန္ထီ ခေါင်းထဲကို အသစ်အဆန်း အတွေးတစ်ခု ဝင်ရောက်လာပါတယ်။

အဲဒါက “အလုပ်မလုပ်သောနေ့” အဲဒီလို အလုပ်မလုပ်တဲ့ နေ့မှာ လူတိုင်းဟာ အိမ်မှာပဲ စွဲစွဲမြဲမြဲ နေကြမယ်။ စတိုးဆိုင်တွေ၊ ကျောင်းတွေနဲ့ ရုံးတွေ ပိတ်သွားမယ်။ ရထားတွေလည်း မပြေးဆွဲရတော့ဘူး။

အဲဒီစိတ်ကူးကို သဘောကျ နှစ်သက်ပြီး ဂန္ထီဟာ “အလုပ်မလုပ်သောနေ့” ကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ အနှံ့အပြား ကြေညာလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအစီအစဉ်ကို လူတွေက နှစ်သက်ကြပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြည်သူပြည်သားတွေဟာ ပြင်းထန်တဲ့ခံစားချက်တွေ ဖြစ်လာတယ်။ အရာရာတိုင်းဟာ (၂၄)နာရီလုံးလုံး ရပ်တန့်သွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အကြမ်းဖက်မှုတချို့ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါတယ်။

တချို့က အကြမ်းမဖက် ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆန္ဒဖော်ထုတ်ဖို့ ရာ အဆင်သင့် မဖြစ်သေးဟု ဆိုလာကြပါတယ်။ ပန်ဂျပ်ပြည်

နယ်၊ အမ်းရစ်စာမြို့မှာတော့ ဗြိတိသျှတွေက ဆန္ဒပြပွဲကို ရပ် တန့်စေချင်နေကြတယ်။

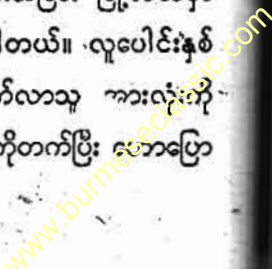
အားလုံးက ဆက်လက်ဆန္ဒပြနေချိန်မှာ အိန္ဒိယခေါင်း ဆောင်နှစ်ဦးကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားပါတယ်။ အဲဒီ အချိန် မှာ လူထုက အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်ပါတော့တယ်။ သူတို့ တစ်တွေ လမ်းမများအပေါ် ထွက်လာပြီး ဘဏ်အလုပ်သမား ပြီးသွားလူမျိုး(၂)ဦးကို သတ်ပစ်လိုက်ကြပါတယ်။

ပန်ဂျပ်က အရေးပါအရာရောက်တဲ့ ဗြိတိသျှစစ်ဘက်ဆိုင် ရာ အရာရှိ ဒိုင်ယာက ဒီအကြောင်းကိုကြားတော့ အကြီးအကျယ် ဒေါသအိုးပေါက်ကွဲသွားပါတော့တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ "အမ်းရစ်စာ" တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ၊ စုဝေး ခြင်းများ၊ ဆန္ဒပြခြင်းများ၊ စုဝေးချီတက်ခြင်းများ မပြုလုပ်ရဟု ကြေညာလိုက်ပါတယ်။

"စစ်ဘက်အရာရှိဒိုင်ယာ" ရဲ့ ကြေညာချက်များကို ပြည်သူ တွေက ဂရုမစိုက်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံအပေါ် ဗြိတိသျှတို့အတွက် ထာဝရ မနေနိုင်တဲ့ အမည်းစက်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာပါတယ်။

အမ်းရစ်စား မြို့သူမြို့သား အများအပြား မြို့လယ်မှာ စုဝေးရာ ကွက်လပ်ကို ရောက်ရှိလာကြပါတယ်။ လူပေါင်းနှစ် သောင်းလောက် ရှိပါတယ်။ တက်ရောက်လာသူ အားလုံးကို ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်က သေတ္တာပေါ်ကိုတက်ပြီး လောပြော ပါတော့တယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၈၃

သူက အားလုံးကို ဆန္ဒပြတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှင်းလင်း
ပြောကြားပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဂန္ထီကတော့ တက်ကြွနေ
ပါတယ်။

အဲဒီလိုစိတ်ဓာတ်ကို ကျွန်တော် သဘောကျပါတယ်။
ဒါကြောင့်လည်း ဂန္ထီကို အားလုံး လေးစားနေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၂၆)

အောင်မြင်တဲ့ တောင်းဆိုမှုတစ်ခု

ကျုပ်တို့တွေဟာ

မွတ်ဆလင် ဘာသာဝင်တွေနဲ့

အလုပ် အတူတူလုပ်ကြရမယ်။

သူတို့တစ်တွေဟာ

ငါတို့ရဲ့ ညီအစ်ကိုတော်တွေပါပဲ။

ငါတို့တွေဟာ

တစ်မိသားစုတည်းက မိသားစုဝင်တွေပဲ။

အဲဒီဆန္ဒပြပွဲဟာ အလွယ်နဲ့မပြီးသလို ဗြိတိသျှတွေက
လည်း သူတို့ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို ပြချင်နေတဲ့အချိန် ဖြစ်နေပါတယ်။
အဲဒီအချိန်မှာ ဒိုင်ယာဟာ စစ်သားတစ်ရာကျော်နဲ့ မြို့ထဲကွက်
လပ်ကို ရောက်လာပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

လူတွေအားလုံး ငြိမ်သက်ပြီးနောက် လူတွေဟာ အဝေးကို စတင်ရွေ့လျားနေပါတယ်။ အစပထမတော့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း၊ နောက်တော့ သွက်လက်နေပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဆူညံသွားပါတယ်။ အကြောင်းက စစ်သားတွေဟာ ရုတ်တရက် ပစ်ပါတော့တယ်။ သူတို့တွေဟာ ခေါင်းပေါ်ကျော်ပစ်ကြတာ မဟုတ်။ အားလုံးကို ချိန်ပြီးပစ်ကြတာ။ ယောက်ျား မိန်းမတွေဟာ အော်ဟစ်ပြီး ခြည်း တည့်ရာကို ပြေးကြပါတယ်။ ဒဏ်တာတွေရလို့ လဲပြိုကျကုန်ပါတယ်။ ကလေးတွေကလည်း အော်ဟစ်နေကြပါတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဆူညံမှုတွေက လွှမ်းမိုးသွားပါတယ်။ ဒိုင်ယာရဲ့ စစ်သားတွေဟာ ဆယ်မိနစ်အတွင်းမှာ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကလေးငယ်ပေါင်း (၁၅၁၆)ယောက်ကို ပစ်ခတ်ခဲ့ပါတယ်။

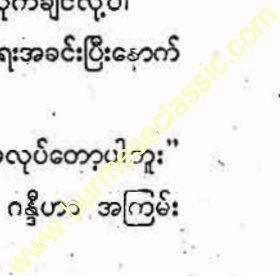
အဲဒီမှာ လူပေါင်း(၃၇၉)ယောက်ကို ပစ်သတ်လိုက်ကြပါတယ်။ တွေ့ရသူအပေါင်း ရင်ထဲမှာ မကောင်းဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဗြိတိသျှတွေကတော့ ကျေနပ်နေပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ဒိုင်ယာက အခုလို ပြောပါတယ်။

“ကျုပ် အိန္ဒိယကို သင်ခန်းစာ ပေးလိုက်ချင်လို့ပါ”

လို့ ပြောသွားပါတယ်။ အမ်းရစ်စာအရေးအခင်းပြီးနောက် ပိုင်းမှာ...

“ကျုပ်တို့ ဒီလိုလူစုလူဝေးနဲ့ အလုပ်မလုပ်တော့ပါဘူး”

လို့ ဂန္ထီက ပြောလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် ဂန္ထီဟာ အကြမ်း

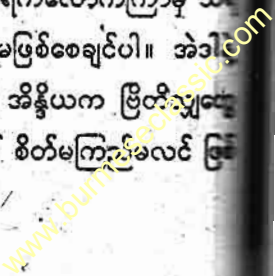
မဖက် ဆန္ဒပြတဲ့ပုံစံသစ်နဲ့ တစ်မျိုးကို စတင်လိုက်ပါတယ်။ ဂန္ဓိဟာ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ရှိသူအားလုံးကို ပြောပါတယ်။

“ဗြိတိသျှ အဝတ်အစားတွေကို မဝတ်ကြနဲ့၊ ကျုပ်တို့ အိန္ဒိယမှာပဲ အဝတ်အစားတွေကို လုပ်နိုင်တယ်။ ကျုပ်တို့ အလုပ်အကိုင်တွေ လိုအပ်တယ်”

ဂန္ဓိက အဲဒီပြောလိုက်တာကို အားလုံးက သဘောတူလက်ခံပြီး ဗြိတိသျှအဝတ်အစားကို ချွတ်ပစ်ပြီး မီးပုံကြီးအတွင်းကို ပစ်ချလိုက်ကြပါတယ်။ လူတွေအားလုံး စိတ်ဓာတ်တွေ တက်ကြွလာကြတယ်။ “တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်လာတော့မယ်” လို့ အားလုံးက ထင်နေကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အိန္ဒိယအရှေ့ပိုင်း ချွန်ချူးရာဆိုတဲ့ မြို့ငယ်လေးမှာ ဆန္ဒပြ ချီတက်ပွဲလေးတစ်ခု ဖြစ်ပွားနေတယ်။

အစပိုင်းတော့ အေးအေးဆေးဆေးပါ။ နောက်တော့ အိန္ဒိယရဲတွေက ချီတက်လာတဲ့ လူအုပ်ရဲ့ နောက်ကျောကနေ လူတချို့ကို ပစ်ခတ်ပါတယ်။ အလားတူ တခြားချီတက်လာသူတွေထဲ ရဲတွေနောက် ပြန်လိုက်ပြီး ရဲတွေကို သတ်ပစ်လိုက်ကြပါတယ်။

ဂန္ဓိဟာ ဒီဖြစ်ရပ်ကို နောက်သုံးရက်လောက်ကြာမှ သိပါတယ်။ ဂန္ဓိဟာ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးကို မဖြစ်စေချင်ပါ။ အဲဒါ ဆန္ဒပြပွဲကို ဂန္ဓိက ရပ်တန့်ခဲ့ပါတယ်။ အိန္ဒိယက ဗြိတိသျှတွေက ဂန္ဓိရဲ့ အကြမ်းမဖက်ဆန္ဒပြပွဲအပေါ် စိတ်မကြည်မလင် ဖြစ်နေပါတယ်။

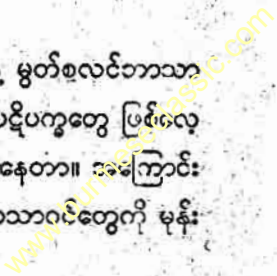
ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

“ကျုပ်တို့အထင်တော့ ဒီလူဟာ တစ်ခုကို စောင့်နေတာပဲ။ သူ အဆင်သင့်ဖြစ်ရင်တော့ အကြမ်းဖက် တိုက်ခိုက်တဲ့ နည်း သုံးလာလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် ထင်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ပါတယ်။ အားလုံးဟာ ဂန္ဓိကိုသာ စောင့်ကြည့်နေကြပါတယ်။ ဂန္ဓိ တစ်ခုလုပ်မှာကိုသာ စိုးရိမ်နေကြပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဗြိတိသျှတွေဟာ အကြံရပြီး ဂန္ဓိကို ဖမ်းဆီးပြီး ထောင်ထဲကို ပို့လိုက်ပြန်ပါတယ်။ ဂန္ဓိက ထောင်ထဲမှာ မအုန်းဘူး။ ထောင်ထဲမှာ စိတ်ကူးစိတ်သန်း အသစ်တွေ တွေးလို့ရတယ်။ စာတွေလည်း ဖတ်လို့ရတယ်။ သူ့ဟာထောင်ထဲမှာ နှစ်နှစ်နေခဲ့ရပါတယ်။ ဘယ်လိုပင် ဖြစ်ပေမယ့် ဂန္ဓိရဲ့စိတ်သဘောထားက မပြောင်းလဲပါဘူး။

အင်္ဂလိပ်တွေဟာ နိုင်ငံရေးနဲ့ မနိုင်ပော့ လူမျိုးရေးနဲ့ ရန်တိုက်ပေးလာပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ မွတ်စလင်ဘာသာဝင်တွေထက် ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တွေက ပိုများပါတယ်။ ကျေးရွာတွေမှာတော့ ဘာသာဝင်နှစ်မျိုးက ကြီးမားတဲ့ပြဿနာမရှိ။ မြို့တွေမှာကျတော့ မတူ။ အိန္ဒိယရဲ့မြို့ပြတွေမှာ လူတွေက အလွန်များပြားစွာ နေထိုင်ပါတယ်။ ကလေးအများစုဟာ ကျောင်းမတက်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တွေနဲ့ မွတ်စလင်ဘာသာဝင်တွေ မကြာခဏ ပြင်းထန်တဲ့ လူမျိုးရေးပဋိပက္ခတွေ ဖြစ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒါတွေဟာ ဗြိတိသျှတွေ ဖန်တီးနေတာ။ အကြောင်းမှာ “ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တွေက မွတ်စလင်ဘာသာဝင်တွေကို မုန်း

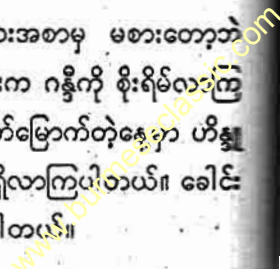
နေတယ်ဆိုရင် တို့အတွက် လွယ်တာပေါ့”ဟု ပြောဆို မှတ်ချက် ပေးတယ်။

အဲဒီအတွက်ကြောင့် ဗြိတိသျှတွေက မွတ်စလင်ဘာသာ ဝင်တွေကို အလုပ်အကိုင်ကောင်းကောင်း ပေးတယ်။ အဲဒီလိုလုပ် တာကို ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တွေက အလွန်စိတ်ဆိုးကုန်ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဂန္တီက ဘာသာဝင်တွေကို ပြောပါတယ်။

“ကျုပ်တို့တွေဟာ မူစလင်ဘာသာဝင်တွေနဲ့ အလုပ်အတူ လုပ်ကြရမယ်။ သူတို့တွေဟာ ငါတို့တွေရဲ့ ညီအစ်ကို တော်တွေပါပဲ။ ငါတို့တွေဟာ တစ်မိသားစုထဲက မိသားစု ဝင်တွေပဲ။ ဒါပေမဲ့လည်း ၁၉၂၄ ခုနှစ်မှာတော့ လူမျိုး ရေးပဋိပက္ခတွေက ပိုမိုပြင်းထန် ဆိုးဝါးလာပါတယ်” ဟု အားလုံးကို ပြောပြပါတယ်။

ဂန္တီဟာ တောင်းဆိုမှုတွေ ရရှိရန်အတွက် အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြခြင်းကို ပြုလုပ်ပါတော့တယ်။ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး “ကျုပ် ဒီဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ပဋိပက္ခ အကြမ်းဖက်မှုတွေ ရပ်တန့်မှ အစာစားတော့မယ်။ ဒါတွေ မရပ်မချင်း အစာမစားတော့ဘူး”ဟု ကြေညာလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီနောက် ဂန္တီဟာ ဘာအစားအစာမှ မစားတော့ဘဲ နေပါတယ်။ မိသားစုနဲ့ ပြည်သူအားလုံးက ဂန္တီကို စိုးရိမ်လာကြ ပါတယ်။ အစာငတ်ခံဆန္ဒပြလို့ ၂၁ ရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ ဟိန္ဒူ နဲ့ မွတ်စလင်ခေါင်းဆောင်တွေ ရောက်ရှိလာကြပါတယ်။ ခေါင်း ဆောင်တွေက ဂန္တီကို တောင်းပန်ကြပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

“ကျေးဇူးပြုပြီး အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြုခြင်းကို ရပ်လိုက်ပါတော့။ ကျွန်တော်တို့ တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်နေတာကို ရပ်လိုက်ပါတော့မယ်၊ မလုပ်တော့ပါဘူး။”

လို့ ပြောမှ ဆန္ဒပြု အငတ်ခံမှုကို ရပ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီပွဲမှာ ဂန္ထီ အနိုင်ရလိုက်ပါတယ်။ ဂန္ထီဟာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ တစ်ဝှမ်းကို နောက်ထပ် လှည့်လည်ပါတယ်။ ထောင်ပေါင်းများစွာ ရှိတဲ့ လူထုကို တွေ့ဆုံစကားတွေ ပြောပါတယ်။

ဂန္ထီက အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ အနာဂတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောဆိုပါတယ်။ လက်ခံကြပါတယ်။ လူထုက ဂန္ထီကို ချစ်ပါတယ်။ ဂန္ထီဟာ အိန္ဒိယရဲ့ အသက်ဝိညာဉ်လို ဖြစ်နေလို့ပါ။

“ကျုပ် ရေမိုးချိုးနေတဲ့ အချိန်မှာတောင် ပြည်သူတွေနဲ့ ခပ်ဝေးဝေး မနေနိုင်ပါဘူးဗျာ”

လို့ ဂန္ထီက ပြောလိုက်တာကို ပြည်သူတွေက ကျေနပ်နေပါတယ်။ ခရီးထွက်လွန်းလို့ ဂန္ထီက အပြင်းအထန် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုတွေ ဖြစ်နေပါတယ်။ အစားကိုလည်း နည်းနည်းသာ စားတတ်ပါတယ်။ အလုပ်ကိုတော့ အပြင်းအထန် လုပ်ပါတယ်။ ဂန္ထီဟာ ဆဘာမတီမှာရှိတဲ့ ဘုံစိုက်ပျိုးရေးခြံက အိမ်မှာပဲ နေထိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလို နေထိုင်တုန်း မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်က စာရေးသူတစ်ယောက်က ဂန္ထီရဲ့ ဘုံစိုက်ပျိုးရေးခြံကို ရောက်လာတယ်။ သူ့ရဲ့ ချစ်စာဖတ်ပရိသတ်တွေက ဂန္ထီရဲ့ ဘုံစိုက်ပျိုးရေးခြံမှာ ရပ်တည်နေတဲ့ ဘဝကို သိချင်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဂန္တီ မိတ်ဆွေတွေထဲက တစ်ယောက်ကို မေးခွန်းတွေ မေးပါတယ်။ အဲဒီထဲက လိုအပ်တယ်ထင်တဲ့ အချက်လေး နှစ်ချက်လောက်ကို တင်ပြချင်ပါတယ်။

“ဒီမှာ ကလေးတွေ အတော်များများ ရှိတယ်နော်၊ သူတို့လေးတွေ ပျော်ကြရဲ့လား။”

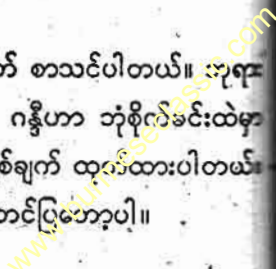
“သူတို့တစ်တွေဟာ ဒီနေရာလေးကို နှစ်သက်ကြတယ်။ သူတို့တွေက ဂန္တီကို ချစ်တယ်။ ဂန္တီကလည်း သူတို့ကို ချစ်ပါတယ်။ ဂန္တီဟာ ကလေးတွေနဲ့ နေ့တိုင်းလိုလိုကစားတယ်။ ကလေးတွေဟာ ဂန္တီနဲ့ အမြဲလိုလို ပျော်ရွှင်ရယ်မောနေကြတယ်”

“ဧည့်သည်အတော်များများ လာသလား။”

“အိုး... လာတာပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ဆီကို ဧည့်သည်တွေ အများကြီးလာတယ်။ သူတို့တတွေဟာ များစွာသော တိုင်းပြည်တွေကနေ လာကြတာပါ။ သူတို့အားလုံးဟာ ဂန္တီနဲ့ တွေ့ဆုံချင်လို့ပါ။ ဧည့်သည်တွေဟာ ညနေခင်းမှာ လာနိုင်ပါတယ်။ ည(၁၀)နာရီမှာတော့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အိပ်စက်အနားယူကြပါတယ်”

ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဂန္တီဟာ ကလေးလူကြီး စာဖတ် စာသင်ပါတယ်။ သူ့ရာကိုလည်း အချိန်မှန် ရှိခိုးရပါတယ်။ ဂန္တီဟာ ဘုံစိုက်ခင်းထဲမှာ နေသူတွေအတွက် စည်းကမ်းချက် ရှစ်ချက် ထုတ်ထားပါတယ်။ ရှေ့မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့အတွက် ထပ်မံမတင်ပြဘော့ပါ။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာယူဂား

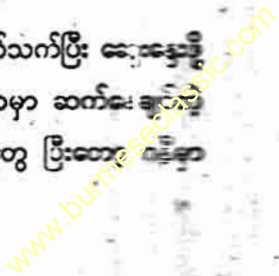
ဂန္ထီဟာ နိုင်ငံနဲ့လူမျိုးတွေအတွက် များစွာလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ရေးလို့မကုန်နိုင်လောက်အောင်ပါ။

အလားတူ ဂန္ထီနဲ့အတူ အိန္ဒိယမှာ အရေးပါဆုံးခေါင်းဆောင် သုံးဦးရှိပါတယ်။ အဲဒါက "ဂန္ထီ၊ ဂျဝါဟာလာနေရူး၊ မိုဟာမက်အလီဂျင်နတ်" တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဂန္ထီသေဆုံးရတာဟာ ဂျင်နတ်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ နေရူးက အလွန်နီးနီးကပ်ကပ်နေထိုင်ပြီး ဂန္ထီကိုလည်း အလွန်ကို ချစ်ချင်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ အိန္ဒိယနိုင်ငံအဖြစ် အဝတ်အထည်တို့ကိုသာ ဝတ်ဆင်ပြီး ရိုးရှင်းတဲ့ဘဝမှာ နေထိုင်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဂျင်နတ်ကတော့ မွတ်ဆလင်တွေရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပါတယ်။ သူကတော့ ဂန္ထီနဲ့ အတော်လေး ကွဲပြားခြားနားသူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ဥရောပစတိုင် နေထိုင်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂန္ထီရဲ့အတွေးအခေါ်တွေကိုလည်း နှစ်သက်သူ မဟုတ်။ ဒါပေမဲ့ နိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရရှိအောင်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ချင်းတူပါတယ်။ အဲဒီခေါင်းဆောင်သုံးဦးနဲ့ ဗြိတိသျှခေါင်းဆောင်တွေ တွေ့ဆုံကြပါတယ်။ သူတို့တွေဟာ လွတ်လပ်ရေးအကြောင်းဆွေးနွေးလိုကြပါတယ်။

ဗြိတိသျှတွေက လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးခွင့် အဆင်သင့် မဖြစ်ကြပေ။ သူတို့က အိန္ဒိယမှာ ဆက်နေချင်သူ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဆွေးနွေးပွဲတွေ ပြီးတော့ ဂန္ထီမှာ အကြံတစ်ခု ရလာတယ်။

“ကျုပ်တို့တော့ ခပ်ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ကိစ္စတစ်ခုကို လုပ်ရလိမ့်မယ်”

လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဂန္ဒီဟာ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အချိန်ကို အတိုင်း အတာတစ်ခုထိ စဉ်းစားပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချလိုက်ပါတယ်။

(၂၇)

ဆားချိုတက်ပွဲနဲ့ လွတ်လပ်ရေးခရီး

အိန္ဒိယက ပါကစ္စတန်ကို
 ငွေကြေးအထောက်အပံ့တွေ
 ပေးရမယ်။
 သူတို့တွေဟာ
 နိုင်ငံသစ်ထူထောင်ရမှာဆိုတော့
 ကျုပ်တို့
 အကူအညီမပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။

ဂန္ဒီဟာ သူ့ရဲ့အမာခံတစ်ခုကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံဟာ အပူပိုင်းနိုင်ငံတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝသက်တမ်းတစ်ခုဟာ ဆားမပါဘဲ ရပ်တည်လို့ မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်။

အလားတူ အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ အနောက်ဘက်၊ တောင်ဘက်၊ ရှေ့ဘက်တွေမှာ သမုဒ္ဒရာ ရှိပါတယ်။ ကမ်းခြေမှာလည်း ဆားငေ့ ပါပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်တုန်းက လူတွေဟာ ဆားကို သယ်ယူမယ်ဆိုရင် ဗြိတိသျှတွေကို ငွေကြေးပေးရတယ်။

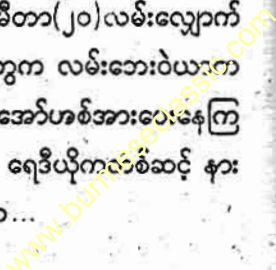
“ဒီဥပဒေရဲ့ အကျိုးဆက်တွေက လူချမ်းသာတွေ၊ လူဆင်းရဲတွေအပေါ် ပိုပြီးထိခိုက်စေတယ်”

လို့ ဂန္တီက တွေးနေမိပါတယ်။

ဂန္တီဟာ အစီအစဉ်တစ်ခု လုပ်ပါတော့တယ်။ လူတွေကလည်း သူ့အစီအစဉ်ကိုကြားပြီး ဆဘာမတီက သူ့ဘုံစိုက်ပျိုးရေး ခြံလေးဆီကို လူပေါင်းမြောက်မြားစွာ ရောက်ရှိလာပါတယ်။

ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးက သတင်းစာရေးသားကြသူ သတင်းသမားတွေလည်း ရောက်ရှိလာပါတယ်။ “ဂန္တီ ဘာလုပ်မှာလဲ” လို့ တမေးတည်း မေးနေကြပါတယ်။ လူတိုင်းလိုလို စောင့်နေပါတယ်။ တစ်ခုသော နံနက်စောစောမှာ ဂန္တီဟာ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး (၇၈)ယောက်နဲ့အတူ စိုက်ပျိုးရေးခြံကလေးမှာ အိန္ဒိယ သမုဒ္ဒရာအနီးက ဒန်ဒီဆိုတဲ့ နေရာကို စတင်လမ်းပြောကာလာပါတယ်။

သူတို့တွေဟာ နေ့တိုင်း ကီလိုမီတာ(၂၀)လမ်းလျှောက်ကြပါတယ်။ ထောင်ပေါင်းများစွာ လူတွေက လမ်းဘေးဝဲယာကနေ မတ်တပ်ရပ်ပြီး ဂန္တီရဲ့နာမည်ကို အော်ဟစ်အားပေးနေကြတယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံးကလည်း ရေဒီယိုကလစ်ဆင့် နားထောင်နေကြပါတယ်။ ဂန္တီ ပြောတာက...

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

“ကျုပ်တို့ဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ အမိန့်အာဏာအရ ချီတက် နေကြခြင်း ဖြစ်တယ်”

အားလုံးက အဲဒီချီတက်ပွဲကို “ဆားချီတက်ပွဲ” လို့ ခေါ်ကြတယ်။ အဲဒီချီတက်ပွဲအချိန်မှာ ဂန္ထီအသက်ဟာ (၆၁)နှစ်ရှိနေပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဂန္ထီကတော့ တက်ကြွနေတုန်းပါပဲ။

“ဒီလို လမ်းလျှောက်တာလောက်ကတော့ ကျုပ်အတွက် ပြဿနာမရှိပါဘူး” လို့ ပြောပါသေးတယ်။ ဂန္ထီက သမုဒ္ဒရာကြီး ထိုကြည့်ပြီး ကမ်းခြေဘက်ကို လျှောက်သွားလိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ဆားတချို့ကို လက်နဲ့ယူလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အားလုံး ထို ပြလိုက်ပါတယ်။

“ကျုပ်တော့ ဥပဒေကို ချိုးဖောက်နေပြီ”

လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျေးရွာဝန်းကျင်က အိန္ဒိယသားတွေဟာ သမုဒ္ဒရာကိုသွားပြီး ဆားတွေကို ယူကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ အဲဒီဆားတွေကို မြို့တက်ပြီး ရောင်းကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဗြိတိသျှတွေကိုတော့ သူတို့ ပိုက်ဆံမပေးကြတော့ပေ။

သူတို့ ဥပဒေကိုချိုးဖောက်ကြတယ်လို့ ထင်နေကြတယ်။ ရဲတွေကလည်း ထောင်ပေါင်းများစွာသော လူတွေကို ထောင်သွင်း အကျဉ်းချကြပါတယ်။ နေရူးနဲ့ တခြားခေါင်းဆောင်တွေကို ထောင်(၆)လ ချလိုက်တယ်။ တစ်လလောက်အကြာမှာ လူတစ်သိန်းလောက် ထောင်ထဲရောက်သွားတယ်။ ဂန္ထီကိုလည်း ထောင်ထဲ ပို့လိုက်တယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ၊ အခုမှပဲ ကောင်းကောင်းအိပ်နိုင်ပြီ”
လို့ ဂန္တီက ပြောလိုက်ပါတယ်။

ကမ္ဘာနိုင်ငံများရဲ့ အမြင်မှာ ဆားချိုတက် ဆန္ဒပြပွဲအပြီး
မြိတိသျှတွေ ကိုင်တွယ်ပုံ အသုံးမကျသလို ဖြစ်သွားတယ်။
ထောင်ချတယ်ဆိုတာ တကယ်တော့ မှန်ကန်တဲ့နည်းလမ်းမဟုတ်။
မြိတိသျှတွေက အိန္ဒိယနိုင်ငံကြီးကို အိန္ဒိယလူမျိုးတွေရဲ့ အကူ
အညီ ပူပေါင်းမှုမရှိဘဲ မအုပ်ချုပ်နိုင်။

အဲဒီလိုနဲ့ မြိတိသျှတွေဟာ ပြောဆိုဆွေးနွေးဖို့ ဂန္တီကို
လန်ဒန်သို့ ဖိတ်ခေါ်ရပါတယ်။ လန်ဒန်ဆိုတာ ဂန္တီပညာသင်ကြား
ခဲ့သလို စီးပွားရေးကိစ္စလည်း ရောက်ဖူးတဲ့နိုင်ငံ ဖြစ်ပါတယ်။
ဂန္တီ လန်ဒန်မှာ သုံးပတ်ကြာ နေထိုင်ပါတယ်။ မြိတိသျှခေါင်း
ဆောင်တွေနဲ့ တွေ့ဆုံပါတယ်။ ဆွေးနွေးပါတယ်။

အိန္ဒိယကို လွတ်လပ်ရေးပေးဖို့မပါ။ အခြားကိစ္စတွေကို
ဆွေးနွေးပြီး အိန္ဒိယကို ပြန်လာခဲ့ပါတယ် အားလုံးက မျှော်လင့်
နေကြပါတယ်။ ဂန္တီ ပြန်လာရင် အခြေအနေကောင်းပြီးဟု ဖြစ်
ပါတယ်။

ဂန္တီ အိန္ဒိယကို ပြန်ရောက်ပြီး မကြာမီ အကြောင်းအရာ
တွေက ပိုလို့တောင် ဆိုးဝါးလာပါတော့တယ်။ မြိတိသျှအုပ်ချုပ်မှု
သူအသစ်က ဥပဒေအသစ်တွေ ထုတ်ပြန်နေပါတယ်။ သူက
တွေ့ဆုံပွဲတွေနဲ့ အကြမ်းမဖက် ဆန္ဒပြတဲ့ ပွဲတွေကို ရပ်တန့်
ခဲ့ပါတယ်။

ဂန္ဓိ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

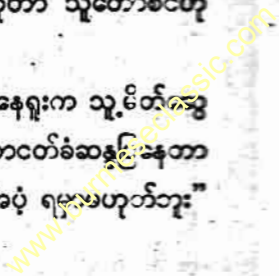
အဲဒီကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နေရူး နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် အဖမ်းခံရပြန်တယ်။ အလားတူ လန်ဒန်ကို အလည်အပတ်သွား ရောက်ပြီး တစ်လအကြာမှာ ဂန္ဓိလည်း အဖမ်းခံရပါတယ်။

ဂန္ဓိကို ဖမ်းဆီးထောင်ချတာဟာ ဗြိတိသျှအင်္ဂလိပ်တို့ အတွက် အခက်အခဲများစွာနဲ့ ကြုံတွေ့နေရပါတယ်။ အိန္ဒိယ ပြည်သူ့အများစုဟာ ဂန္ဓိဘက်မှာ ရှိနေတဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ဂန္ဓိကလည်း နိုင်ငံနဲ့ ပြည်သူ့အတွက်ဆိုရင် အသက်ကို ပင် ဂရုမစိုက်ဘဲ ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်နေပါတယ်။ အဲဒါက တော့ ထောင်ထဲမှာပင် အစာငတ်ခံပြီး ဆန္ဒတွေ ပြပါတော့တယ်။ ဂန္ဓိ အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြတဲ့သတင်းက အိန္ဒိယနိုင်ငံတင်၎င်းကို လွှမ်းမိုးသွားပါတယ်။

“မဟတ္တမကြီး အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြတယ်တဲ့” ဆိုတဲ့ သတင်းက ဗြိတိသျှအစိုးရအတွက် တုန်လှုပ်စေပါတယ်။ ဂန္ဓိဘက်မှာ ပြည်သူတွေ ရှိနေတယ်၊ ပြည်သူတွေ ထကြွလာရင် ထိန်းသိမ်းရခက်ပြီး အလုပ်တွေ ရှုပ်တော့မှာပဲလို့ ထင်နေပါတယ်။ စိုးရိမ်နေကြပါတယ်။ အလားတူ မဟတ္တမဆိုတဲ့ အမည်ကို တရားမဝင်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မဟတ္တမ ဆိုတာ သူတော်စင်ဟု အဓိပ္ပာယ် ရပါတယ်။

ယခုလို အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြတာကို နေရူးက သူ့မိတ်ဆွေကို စိတ်ဆိုးပါတယ်။ “ဘာကြောင့်များ အစာငတ်ခံဆန္ဒပြနေတာလဲ၊ ဒါ ဘယ်လိုမှ အကူအညီ အထောက်အပံ့ ရယူမဟုတ်ဘူး”

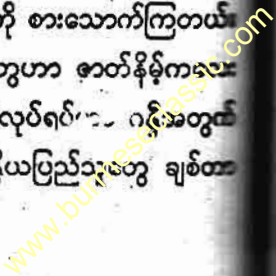
လို့ တွေးနေမိပါတယ်။ ဘယ်သူတွေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂန္ဓိကတော့ အစာမစားတော့ပေ။ ပြည်သူတွေက ဂန္ဓိကို ပို၍လေးစားလာပါတယ်။

အလားတူ နေရူးကလည်း တွေးမိပါတယ်။ “ဂန္ဓိဟာ စိတ်နေသဘောထား မြင့်မြတ်တဲ့ သူတော်စင်ကြီး မဟာတ္ထမပဲ။ ကမ္ဘာမှာ ရှိနေတဲ့ လူသားတွေထဲမှာ သူဟာ ဘုရားသခင်နဲ့အနီးကပ်ဆုံး နားလည်မှု အရှိဆုံး လူသားပါပဲ” လို့ တွေးနေပြန်တယ်။

အလားတူ ဂန္ဓိ အစာငတ်ခံတယ်ဆိုတော့ အိန္ဒိယတစ်ဝှမ်းလုံး ရုပ်တန့်သွားပါတယ်။ အိန္ဒိယဟာ တစ်ဝှမ်းလုံးက သူ့စကားကို နားထောင်ကြတယ်။ ပထမနေ့မှာပဲ အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ နေရာတိုင်းလိုလိုမှာ ဂန္ဓိနဲ့အတူတူလိုက်ပြီး အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြကြတယ်။

ဘယ်သူမှ ရုပ်ရှင်တွေ မကြည့်ဘူး။ စားသောက်ဆိုင်တွေကို မသွားကြဘူး။ သူတို့တွေဟာ ဂန္ဓိရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကိုပေးလိုက်ကြတယ်။ နှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ အပွင်း ပထမဦးဆုံးအကြိမ် အဖြစ် မမြင့်မြတ်တဲ့နေရာဌာနတွေက ဇာတ်နိမ့်တွေအတွက် တံခါးတွေကို ဖွင့်ပေးလိုက်ကြပါတယ်။ ဟိန္ဒူအမျိုးသမီးတွေက ဇာတ်နိမ့်တွေရဲ့ လက်ထဲက အစားအစာတွေကို စားသောက်ကြတယ်။

ကျောင်းတွေမှာ ဟိန္ဒူကလေးတွေဟာ ဇာတ်နိမ့်ကလေးတွေရဲ့ ဘေးမှာ ထိုင်ကြပါတယ်။ အဲဒီလုပ်ရပ်ကို ဂရုအတွက် အောင်မြင်မှုတွေ ရရှိလာပါတယ်။ အိန္ဒိယပြည်သူတွေ ချစ်အားကို လက်ခံပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၉၉

ဂန္ထီဟာ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက်ပဲ လုပ်နေပါတယ်။
ဂန္ထီဟာ ထောင်ကထွက်လာတော့ ကြီးမားတဲ့ အကြံတစ်ခု ရလာ
တယ်။ အဲဒါက အိန္ဒိယနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။
ဂန္ထီဟာ နေရူးနဲ့ ဂျင်းနတ်တို့ဆီကို သွားတယ်။ ဆင်းရဲသား
လူတန်းစားတွေရဲ့ အခွင့်အရေးအတွက် အလုပ်လုပ်ဖို့ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဂန္ထီဟာ ဘာမထိက ဘုံစိုက်ပျိုးရေးခြံကို ဇာတ်နိမ့်တချို့
ကို လွှဲပြောင်းပေးပြီး အိန္ဒိယရဲ့ အလယ်ဗဟိုချက်က မြို့ငယ်လေး
တစ်မြို့ဖြစ်တဲ့ ဝါးဒ်ဟမှာ ဘုံစိုက်ပျိုးရေးခြံလေးတစ်ခုကို စတင်
တည်ထောင်ပါတယ်။

အလားတူ ဂန္ထီဟာ နိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံးကို ခြေလျင်ခရီး
သွားပါတယ်။ သစ်ပင်အောက်မှာ အိပ်ပါတယ်။ လူတွေနဲ့အတူ
သူတို့ရဲ့ အသက်ရှင်ရပ်တည်နေတဲ့ ဘဝတွေအကြောင်း ပြောဆို
ပါတယ်။

ဂန္ထီဟာ ဆင်းရဲသားတွေကို ရိုးရှင်း ကောင်းမွန်တဲ့ အစား
အစာတွေကို သင်ကြားပေးလိုတယ်။ အလားတူ သန့်ရှင်းတဲ့
ဆောက်သုံးရေကို အားလုံးအတွက် ရစေချင်တယ်။ ကလေးတွေ
အတွက် ကျောင်းတွေ ရချင်တယ်။

အဲဒီကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တွေးမိတာက “လူချမ်းသာ
ဆိုတာလည်း အမြဲရှိနေနိုင်တာပဲ။ ဆင်းရဲသားဆိုတာလည်း အမြဲ
ရှိနေနိုင်တာပဲ” ဟု ဖြစ်ပါတယ်။ အိန္ဒိယမှာတော့ အဲဒီဆင်းရဲချမ်း
သာ လူတန်းစားတွေရဲ့ကြားမှာ အလွန်ကြီးမားတဲ့ ဝောင်ကြီးခြား

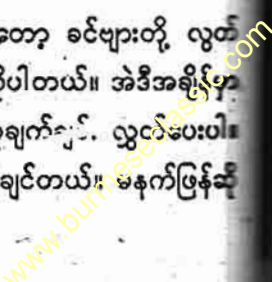
နေပါတယ်။ တော်တော်ကို မြင့်မားတဲ့ တောင်ကြီးဖြစ်နေပါတယ်။
ဆင်းရဲချမ်းသာ ကွာဟချက်က အလွန်ကို ကြီးမားလွန်းလှပါ
တယ်။ အဲဒါကို ဖြေရှင်းနိုင်ရန် ကြိုးစားနေပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး စတင်လာပါတော့
တယ်။ ဂန္တီရဲ့ အကြမ်းမဖက်ရေးဆိုတာကို ဘယ်သူမှ နားမလောင်
ကြတော့ပါဘူး။ တခြားအိန္ဒိယခေါင်းဆောင်တွေက ဂန္တီနဲ့မတူညီ
တဲ့ အတွေးအခေါ်များ ရှိနေပါတယ်။ သူတို့တွေက ဗြိတိသျှကို
ပြောပါတယ်။

“ငါတို့ အိန္ဒိယတွေက မင်းတို့နဲ့အတူ ဝင်တိုက်ပေးမယ်၊
ပြီးရင် မင်းတို့က ငါတို့ကို လွတ်လပ်ရေး ပေးရမယ်”
လို့ ကမ်းလှမ်းလိုက်ပါတယ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်က အိန္ဒိယနဲ့ အတော်နီးနေပါတယ်။ ဂျပန်
စစ်သားတွေက စင်ကာပူရောက်နေပါတယ်။ အရှေ့ဘက်မှာ
ဂျပန်တွေက အီဂျစ်ကို ရောက်နေပါတယ်။ အနောက်ဘက်
(ဂျပန်နဲ့ဂျပန်မန်)တွေဟာ ဗြိတိသျှရဲ့ မြန်သူတော်တွေ ဖြစ်နေပါ
တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဗြိတိသျှခေါင်းဆောင် ဝန်စတမ်ချာချီထံမှ
ဒေလီကို စာတစ်စောင် ရောက်လာပါတယ်။

အဲဒီထဲမှာ “စစ်ကြီးပြီးသွားရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ လွတ်
လပ်ရေး ရနိုင်ကောင်းပါရဲ့” လို့ ပြောဆိုပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ
ဂန္တီရဲ့ ပြန်ကြားချက်က အိန္ဒိယကို အခုချက်ချင်း လွှတ်ပေးပါ။
ကျုပ်တို့က ဒီကနေပဲ လွတ်လပ်ရေးလိုချင်တယ်။ မနက်ဖြန်ဆို
တာ မလိုချင်ပါဘူး။

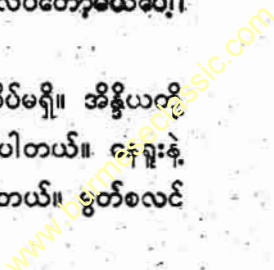
ဂန္ထီဟာ အိန္ဒိယတစ်ဝှမ်းလုံးကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆန္ဒပြဖို့ နှိုးဆော်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလို ကြေညာပြီး နောက်နေ့မှာပဲ ဂန္ထီ ရဲ့ဇနီး ဘက်စ်တူးဘိုင် တခြားခေါင်းဆောင်များနဲ့ ထောင်နန်း စံရပါတယ်။ ဘက်စ်တူးဘိုင်မှာ ရုတ်တရက် အလွန်နာမကျန်း ဖြစ်ပါတယ်။ အားလုံးက ဂန္ထီရှိရာကို ခေါ်ဆောင်လာပါတယ်။ ဇနီး ဘက်စ်တူးဘိုင်ဟာ ဂန္ထီ လက်ထဲမှာပဲ သေဆုံးသွားပါတယ်။ ဂန္ထီ ကြေကွဲသွားပါတယ်။ ဇနီးနဲ့ ပတ်သက်တာကို ပြောပါတယ်။

“သူ(မ) မရှိတဲ့ ကျုပ်ရဲ့ဘဝဟာ ဘယ်လိုဘဝမျိုး ဖြစ် သွားပြီလဲ၊ သူမဟာ ကျုပ်ရဲ့ဇနီးအဖြစ် (၆၂)နှစ်လုံးလုံး ဘဝကို လက်တွဲခဲ့တာပါ”

ဘက်စ်တူးဘိုင်ဟာ ဂန္ထီအနောက်ကို အမြဲလိုက်ပါပြီး သူ့ ရဲ့အတွေးအခေါ်တွေအတိုင်း ဖြစ်မြောက်အောင် အပြင်းအထန် ကြိုးစားခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အိန္ဒိယကြီး လွတ်လပ်ရေး မရခင်မှာ ကွယ်လွန်သွားပါတော့တယ်။

စစ်ကြီးပြီးသွားချိန်မှာ ဗြိတိန်မှာ ခေါင်းဆောင်အသစ်တွေ တက်လာပါတယ်။ သူတို့တွေဟာ အိန္ဒိယခေါင်းတွေနဲ့ နိုင်ငံရဲ့ မြောက်ဘက် ဆင်းမလားမြို့မှာ တွေ့ဆုံကြပါတယ်။ ဆွေးနွေး ပွဲပြီးတော့ အိန္ဒိယတွေက “အခုတော့ လွတ်လပ်တော့မယ်ပေါ့၊ လွယ်လိုက်တာ” လို့ ပြောနေကြပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ လွယ်ကူတဲ့လမ်းကြောင်း သိပ်မရှိ။ အိန္ဒိယကို အတွက် အဆိုးဆုံးအချိန်ကို စတင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နေရူးနဲ့ ဂန္ထီတို့က အိန္ဒိယတစ်နိုင်ငံတည်မှုကို လိုချင်တယ်။ ဗွတ်စလင်

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ ဂျင်နတ်က အိန္ဒိယ နှစ်နိုင်ငံမှုကို အလိုရှိတယ်။ ဟိန္ဒူအိန္ဒိယနဲ့ မွတ်စလင် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ၊ ဂန္ဒီနဲ့ ဂျင်နတ်တို့ နာရီပေါင်းများစွာ စကားပြော ဆွေးနွေးခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဂန္ဒီက...

“ခင်ဗျား ကျုပ်တို့ အိန္ဒိယတိုင်းပြည်ကြီးကို နှစ်ပိုင်းမခွဲခင် ကျုပ်ကိုသာ နှစ်ပိုင်း ပိုင်းပစ်လိုက်စမ်းပါဗျာ”

လို့ ဂျင်နတ်ကို ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးတော့ ဂန္ဒီဟာ ဂျင်နတ်ရဲ့ အစီအစဉ်တွေကို ပြောင်းလဲမပေးနိုင်ခဲ့ပေ။ နေရူးက ဂျင်နတ်ကို တိုက်မနေချင်တော့ပေ။ သူ့အတွက် အိန္ဒိယနှစ်နိုင်ငံ ဆိုတာထက် ဟိန္ဒူ မွတ်စလင် ဆိုတာ လူမျိုးရေးစစ်ပွဲက ပို၍ဆိုးဝါးလာပါတယ်။

နေရူးနဲ့ ဂန္ဒီတို့ ဂျင်နတ်ကို လက်ခံကြောင်း ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဒီကိစ္စဟာ ဂန္ဒီရဲ့ဘဝမှာ အလွန်ကို အရေးကြီးတဲ့တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ခေါင်းဆောင်တွေက “အိန္ဒိယမှာတော့ အိန္ဒိယနိုင်ငံနဲ့ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံရယ်လို့ နှစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သွားပြီ” လို့ ပြောတော့ ဂန္ဒီက...

“အိန္ဒိယက ပါကစ္စတန်ကို ငွေကြေးအထောက်အပံ့တွေပေးရမယ်။ သူတို့တစ်တွေဟာ နိုင်ငံသစ် ထူထောင်ရမှာဆိုတော့ ကျုပ်တို့ အကူအညီမပေးဘဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဟိန္ဒူတစ်စုက စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေကြပါတယ်။

ဂန္ဓီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

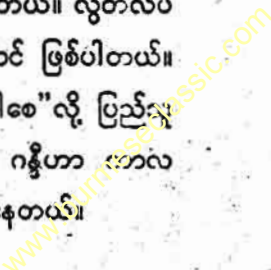
“ဂန္ဓီဟာ ငါတို့ထက် မွတ်စလင်တွေကို ပိုချစ်တယ်လို့ ပြောနေကြပါတယ်”

ဟိန္ဒူနဲ့ မွတ်စလင်တို့အကြား အပြင်းထန်ဆုံး ပဋိပက္ခတွေ ဖြစ်ပါတော့တယ်။ ဂန္ဓီက ပဋိပက္ခတွေရဲ့ အပြင်းအထန်ဆုံး အလယ်ဗဟိုလို့ ပြောနိုင်တဲ့ ဘင်္ဂလားကို သွားရောက်ပါတယ်။ တစ်နေ့ကို ၁၈ နာရီလောက် လမ်းလျှောက်တယ်။ မြို့ငယ်လေး ၄၉ မြို့ကို သွားရောက်လည်ပတ်တယ်။

လူတွေရဲ့ ဖြစ်ကြောင်းအကုန် စာတ်လမ်းအစုံကို နားထောင်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဂန္ဓီအသက်ဟာ (၇၇)နှစ် အလွန်ကို အန္တရာယ်ကြီးလှပါတယ်။ တချို့ဟိန္ဒူတွေက ဂန္ဓီကို မုန်းတီးနေကြပါတယ်။ မှန်ကွဲတွေကို လမ်းတွေပေါ်မှာ ချထားတယ်။ ခြေထောက်တွေ ပြတ်ရှုကုန်ပါတယ်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်နေ့မှာ ဗြိတိသျှအင်ပါယာအဖြစ် နှစ်ပေါင်းကိုးဆယ် ကြာပြီးနောက် အိန္ဒိယနိုင်ငံဟာ လွတ်လပ်ရေးကို ရရှိခဲ့ကြပါတယ်။ အိန္ဒိယအလံ လိမ္မော်၊ အဖြူနဲ့ အစိမ်းရောင်က ဒေလီမှာ တလူလူ လွင့်နေပါတယ်။

နေရူးက ပြည်သူတွေကို စကားပြောပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ ပထမဆုံးခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပါတယ်။ “မဟတ္တမဂန္ဓီကြီး သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ” လို့ ပြည်သူတွေက အော်ဟစ်ဆုတောင်းပေးနေပါတယ်။ ဂန္ဓီဟာ ဘာလဲ ကတ္တာမှ ရှိနေပြီး မပျော်ရွှင်နိုင်အောင် ဖြစ်နေတယ်။

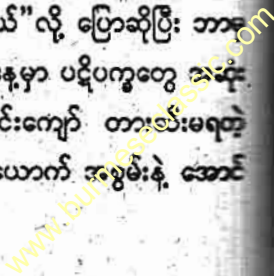
“ဒီအချိန်မှာ ငါတို့နှစ်နိုင်ငံအတွက် အန္တရာယ်ရှိတဲ့အချိန်ပဲ။ ပြင်းထန်တဲ့ ပဋိပက္ခတွေ မြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်လာတော့မှာပဲ”

လို့ တွေးပူနေပါတယ်။

အိန္ဒိယလူမျိုး (၁၂)သန်းလောက် သူတို့ အိုးအိမ်တွေကို စွန့်ခွာသွားကြတယ်။ မွတ်စလင်တွေက အနောက်ပါကစ္စတန် (ယခု ပါကစ္စတန်)၊ အရှေ့ပါကစ္စတန် (ယခု ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်)ကို သွားကြည့်တယ်။ ဟိန္ဒူတွေက အိန္ဒိယနိုင်ငံသစ်ဆီကို သွားကြတယ်။ သူတို့တစ်တွေဟာ ဒေါသတွေနဲ့ ပေါက်ကွဲနေကြပါတယ်။ သူတို့တစ်တွေဟာ ဆုံးရှုံးမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ စစ်ပွဲတွေကြောင့် အမျိုးသား အမျိုးသမီးကလေးတွေ သေဆုံးခဲ့ကြပါတယ်။

အိန္ဒိယဆိုတာ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးကို အကြမ်းမဖက် ငြိမ်းချမ်းတဲ့နည်းနဲ့ ရယူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့ အကြမ်းမဖက်တဲ့နည်းတွေ ဘယ်နားရောက်သွားမှန်း မသိအောင် ဖြစ်နေပါတယ်။ အဆိုးဆုံးက ကာလကတ္တားမှာပါ။

ဂန္ဒီ အဲဒီနေရာကို ရောက်အောင်သွားတယ်။ အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြမှုကို စတင်ပါတယ်။ “ပြင်းထန်လှတဲ့ ပဋိပက္ခတွေ အဆုံးသတ်တော့မှပဲ ကျုပ် အစာစားတော့မယ်” လို့ ပြောဆိုပြီး ဘာမှ မစားဘဲ နေပါတယ်။ သုံးရက်မြောက်နေ့မှာ ပဋိပက္ခတွေ အဆုံးသတ်သွားပါတယ်။ စစ်သားငါးသောင်းကျော် တားဆီးမရတဲ့ ပဋိပက္ခကြီးကို လူ့ဖလံ အဘိုးအိုတစ်ယောက် အစွမ်းနဲ့ အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၂၀၅

အဲဒီအချိန်မှာ မဟာတ္တမကြီးဟာ အသက်(၇၈)နှစ် ရှိနေပါပြီ။ လူတွေက သူ့စကားကို လေးစားလိုက်နာပါတယ်။ ဒေလီမှာ ပဋိပက္ခတွေ ပြန်ဖြစ်ပြန်တယ်။ ဂန္ထီ အဲဒီနေရာကို ရောက်အောင်သွားပါတယ်။ အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြကြောင်း ကြေညာပါတယ်။

အဲဒီကိစ္စကြောင့် ပဋိပက္ခတွေ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ရပ်တန့်သွားပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဂန္ထီ ပထမဆုံး လိမ္မော်ရည်တစ်ခွက်ကို စတင်သောက်ပါတော့တယ်။ ဂန္ထီရဲ့ အောင်မြင်မှုဟာ ပြောမကုန်နိုင်သလို ရေးသားစရာ များစွာရှိပါတယ်။

(၂၇)

အမှောင်ဖုံးလွှမ်းသွားတဲ့နေ့

အရာရာတိုင်းဟာ
 အမှောင်အတိ ကျသွားပါပြီ။
 ကျုပ်တို့ရဲ့ခေါင်းဆောင်ကြီး
 ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်ရဲ့ ဖခင်ကြီး
 သေဆုံးသွားပါပြီ။
 ကျုပ်တို့ သူ့ကို
 နောက်ထပ်တစ်ဖန်
 ပြန်လည်မြင်ရဖို့ဆိုတာ
 မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။
 ဒါပေမဲ့
 ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်မှာ
 အလင်းရောင်တစ်ခု။

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၃၀)ရက်။ သောကြာနေ့။

အဲဒီနေ့ဟာ အိန္ဒိယနိုင်ငံအတွက် ကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းသလို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများအတွက်လည်း စိတ်မကောင်းစရာ များစွာနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီနေ့မှာ ဂန္ထီဟာ ဒေလီရှိ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲကို သွားရောက်ရာ လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ရှိနေ ပါတယ်။

လူပေါင်များစွာက ဂန္ထီကို စောင့်ကြိုနေပါတယ်။ ဂန္ထီက ဆယ်မိနစ် နောက်ကျနေပါတယ်။ ဂန္ထီကလည်း နောက်ကျတာ ကို အလွန်မုန်းသူ တစ်ယောက်ပါ။

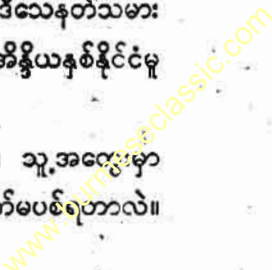
ဂန္ထီဟာ လူတွေကို ဖြတ်သန်းသွားနေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ယောက်သောလူက လမ်းဖယ်မပေးဘဲ ရပ်နေတယ်။ အဲဒီ လူက သူ့ရှုပ်အင်္ကျီအတွင်းက သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဂန္ထီကို သေနတ်နဲ့ သုံးချက်တိတိ ပစ်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ “အို... ဘုရား... ဘုရား”ဟု ဂန္ထီက ငြီးတွားလိုက်ပါတယ်။ ပြီးမှ မြေပြင်ပေါ်ကို လဲကျသွားပါတယ်။

အဲဒီမှာ ဂန္ထီ သေဆုံးသွားပါတယ်။

ဂန္ထီကို သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်သွားတဲ့ လူသတ်သမားရဲ့ နာမည်က “နာသူရမ္မိဂိုဒ်ဆေး” ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီသေနတ်သမား ဟာ ဟိန္ဒူအစွန်းရောက် ဖြစ်ပါတယ်။ သူက အိန္ဒိယနှစ်နိုင်ငံမူ တို မနှစ်သက်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

သူက ဂန္ထီကို ဒေါသထွက်နေပါတယ်။ သူ့အငွေမှာ “ဂန္ထီဟာ ဘာကြောင့် ဂျင်နတ်ကို အပြတ်တိုက်မပစ်ရတာလဲ။

ဂန္ဓိဟာ ဘာကြောင့် ပါကစ္စတန်ကို ငွေကြေးအကူအညီတွေ ပေးရတာလဲ။ ဂန္ဓိကို သတ်လိုက်ရင် မွတ်စလင်တွေအတွက် သူတို့အားထားရတဲ့ မိတ်ဆွေကြီး ဆုံးရှုံးသွားရလိမ့်မယ်လို့ ထင်နေပါတယ်။

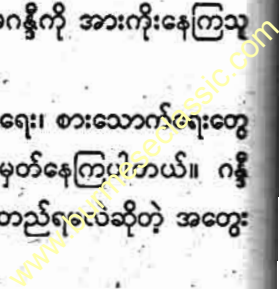
တကယ်တော့ ဂန္ဓိဟာ သူတို့ထင်နေသလို မွတ်စလင်တွေရဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ရုံမက ကမ္ဘာလူသား အားလုံးရဲ့ မိတ်ဆွေ၊ တစ်နည်းပြောရရင် အိန္ဒိယရဲ့ ဆင်းရဲသားမိသားစုများရဲ့ မိတ်ဆွေအစစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဂန္ဓိသေနတ်နဲ့ အပစ်ခံရလို သေဆုံးသွားတယ် ဆိုတဲ့ သတင်းစကားကြောင့် အိန္ဒိယပြည်သူ အများအပြား ကြေကွဲမှုများဖြစ်ပေါ်လာရပါတော့တယ်။ အိန္ဒိယပြည်သူများ ငိုကြွေးရပါတော့တယ်။

ဂန္ဓိကြောင့် အိန္ဒိယ လွတ်လပ်ရေးရတာ လွတ်လပ်ရေးရပြီးလို့ မကြာခင်မှာ ဂန္ဓိ အသတ်ခံလိုက်ရပြီဆိုတော့ ဖြေမဆည်နိုင်အောင် ကြေကွဲနေကြရပါတော့တယ်။

ပျော်ရွှင်နေကြတဲ့ အိန္ဒိယပြည်သူတွေရဲ့ မျက်နှာမှာ ကြေကွဲမှုတွေ လွှမ်းမိုးသွားကြပါတယ်။ မျှော်လင့်ချက်တွေ ပျက်စီးကုန်ကြပါတယ်။ အများစုက မဟတ္တမဂန္ဓိကို အားကိုးနေကြသူများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

သူတို့တွေရဲ့ လုံခြုံရေး၊ နေထိုင်ရေး၊ စားသောက်ရေးတွေဟာ ဂန္ဓိ ဖန်တီးပေးထားသလို ထင်မှတ်နေကြပါတယ်။ ဂန္ဓိမရှိတော့ သူတို့ဘဝ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ရပ်တည်ရလေ့ဆိုတဲ့ အတွေး

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

များ ရှိနေပါတယ်။ ဂန္ထီ အသတ်ခံရမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ညနေပိုင်းမှာ နေရူးက အိန္ဒိယနိုင်ငံကို ရေဒီယိုမှတစ်ဆင့် ဝမ်းနည်းကြောင်း မိန့်ခွန်းပြောပါတယ်။

“အရာရာတိုင်းဟာ မှောင်အတိကျသွားပါပြီဗျာ၊ ကျုပ်တို့ ရဲ့ခေါင်းဆောင်ကြီး ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်ရဲ့ ဖခင်ကြီး သေဆုံးသွားပါပြီ။ ကျုပ်တို့ သူ့ကို နောက်ထပ်တစ်ဖန် ပြန်လည်မြင်ရဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်မှာ အလင်းရောင်တစ်ခု တောက်ပစွာ လင်းလက်ခဲ့ဖူးတယ် ဆိုတာကိုတော့ ကျုပ်တို့ အမြဲသတိရနေရလိမ့်မယ်။ အဲဒီအလင်းများက သာမန်အလင်းရောင်မဟုတ်ပါဘူး။ နှစ်ပေါင်းထောင်ချီကြာအောင် လူသားတွေ မြင်နေရဦးမယ့် အလင်းရောင်။ အဲဒါကတော့ သစ္စာတရား အမှန်တရားရဲ့ အလင်းရောင်ပါပဲဗျာ”

ဟု ပြောပါတယ်။

နေရူးဟာ ဂန္ထီနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှည်လျားစွာ ပြောခဲ့ပါတယ်။ နေရူးရဲ့မိန့်ခွန်းကို ရေဒီယိုမှတစ်ဆင့် ကြားရတော့ ကြေကွဲဝမ်းနည်းသူ ပိုများလာပါတယ်။

ဂန္ထီရဲ့ ရုပ်အလောင်းဘေးမှာ တစ်ညလုံး ဂန္ထီရဲ့မိသားစုတွေ ထိုင်နေကြပါတယ်။ သူတို့စာစစ်တွေဟာ မြင့်မြတ်တဲ့ တရားစာတွေကို ရွတ်ဖတ်နေကြပါတယ်။ ငိုနေကြပါတယ်။ နိုင်ငံနဲ့ လူမျိုးအတွက်၊ မိသားစုတွေအတွက် တန်ဖိုးရှိသူကြီး သေဆုံးသွားတာကို ပြောဆိုပြီး ငိုကြွေးနေကြပါတယ်။

အလားတူ အိမ်ရဲ့အပြင်ဘက်မှာ ထောင်ပေါင်းများစွာ ရှိတဲ့ ပြည်သူတွေက ဂန္တီကို ကြည့်ချင်လို့၊ ဂါရဝပြုချင်လို့ စောင့်နေကြပါတယ်။

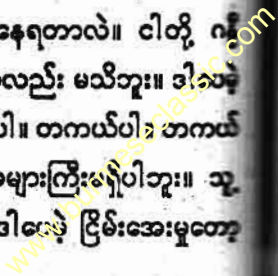
အဲဒီလိုနဲ့ မိသားစုတွေက ဂန္တီရဲ့ရုပ်အလောင်းကို အိမ်အပြင်ကို ထုတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာတော့ စစ်သား(၂၀၀)ဟာ ဂန္တီရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို ဂျစ်နမ်သို့ သယ်ဆောင်သွားကြပါတယ်။ ဂန္တီအလောင်း သယ်ယူသွားရာမှာ နေရူးလည် ရှိနေပါတယ်။ အခြားခေါင်းဆောင်ကြီးများလည်း ရောက်နေပါတယ်။

ဂန္တီရုပ်အလောင်းကို လူ(၂)သန်းကျော် စောင့်ကြည့်နေပါတယ်။ အဲဒီနေ့ ဂန္တီရဲ့အလောင်းကို မီးပုံပေါ်ကို တင်လိုက်ပါတယ်။ ရုပ်အလောင်း တင်ထားတဲ့ မီးပုံကို သားဖြစ်သူ ရာမက်က မီးရှို့ပေးလိုက်ပါတယ်။

ဂန္တီကိစ္စကို ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးက ရေဒီယိုမှတစ်ဆင့် နားထောင်နေပါတယ်။ ဝမ်းနည်းနေကြပါတယ်။ ဂန္တီသေဆုံးမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဝမ်းနည်းစကား ပြောတာတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှ တစ်ခုကို ပြချင်ပါတယ်။

“ငါတို့ ဘာကြောင့် ဝမ်းနည်းနေရတာလဲ။ ငါတို့ ဂန္တီဆိုတာ မသိဘူး။ အိန္ဒိယ ဆိုတာလည်း မသိဘူး။ ဒါ့အပြင် ဂန္တီဟာ တကယ့်လူတစ်ယောက်ပါ။ တကယ်ပါ။ ဘာကယ်တမ်း လူကောင်းစစ်စစ်ဟာ အများကြီး ရှိပါဘူး။ သူ့ဘဝဟာ မြင့်မြတ်လှပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ငြိမ်းအေးမှုတော့

ဂန္ထီ (သို့မဟုတ်) မဟာလူသား

ဘယ်သူနဲ့ကမှ မရခဲ့ရှာပါ။ သူဟာ တိုက်ခိုက်ခေအန်
အပြစ်တင် ခံရမှု၊ ပဋိပက္ခတွေရဲ့ အလယ်ဗဟို ဦးတည်
ချက်အဖြစ် နေထိုင်ခဲ့ရသူ ဖြစ်ပါတယ်”

အလားတူ မာတင်လူသားကင်း၊ နယ်ဆင်မင်ဒဲလား၊
ဒလိုင်လားမား၊ အိုင်းစတိုင်းတို့က ကြေကွဲကြောင်း ပြောဆိုကြ
ပါတယ်။ ဂန္ထီဟာ လူသားအားလုံးအတွက် အတွေးအခေါ်ကောင်း
များကို သင်ကြားပြသသွားပါတယ်။ ဂန္ထီ သေဆုံးသွားတော့
အိုင်းစတိုင်းက အခုလို ပြောကြားသွားပါတယ်။

“ဂန္ထီသည် နိုင်ငံရေးသမိုင်းတွင် အတုမရှိသူ ဖြစ်သည်။
သူသည် အဖိနှိပ်ခံလူမျိုးတစ်မျိုး၏ လွတ်မြောက်ရေးကြိုး
ပမ်းမှုအတွက် လုံးဝသစ်လွင်သည်နှင့်အမျှ လူသားဆန်
သည့် နည်းစနစ်တစ်ခုကို တီထွင်ကာ အကြီးမားဆုံး
လုံ့လဥဿဟ အကြီးမားဆုံး အလေးထားမှုတို့ဖြင့် ကြိုး
ပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်၏။ ယဉ်ကျေးသောကမ္ဘာ တစ်နံ
တစ်လျားမှ စဉ်းစားဉာဏ်ရှိသူတို့အပေါ် သူကျင့်သုံးခဲ့သည့်
ကိုယ်ကျင့်တရား၊ အရှိန်အဝါသည် ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်၏
ဟိုမှာဘက်သို့ ကျော်လွန်ကာ ပြင်းထန်သော အရှိန်အဟုန်
ဖြင့် တာရှည်လေးမြင့်စွာ အသုံးတော်ခံသွားပါလိမ့်မည်။
အကြောင်းမှာ နိုင်ငံပြု သုခမိန်တို့၏ အလုပ်သည် သူတို့
၏ ပုဂ္ဂလိက စံနမူနာနှင့် နည်းပေးလမ်းပြမှုတို့မှတစ်ဆင့်
သူတို့လူမျိုးများအား နိုးကြားစေ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားအင်
အားများကို စုစည်းစေနိုင်မှသာ မော်ကွန်းလွင်ရစ်မည်ဖြစ်

သောကြောင့်ပင်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကံကောင်းပါသည်။ နောင်
လာမည့် မျိုးဆက်များအတွက် မီးရှူးတန်ဆောင်သဖွယ်
အမှောင်ခွင်း အလင်းဆောင်ပေးသည့် ဓေတံပြိုင် ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ယောက်အား ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် နှင်းအပ်ပေးလိုက်သည့်
ကံကြမ္မာကို ကျွန်ုပ်တို့ ကျေးဇူးတင်သင့်သည်။”

အယ်ဘတ်အိုင်းစတိုင်း

ဟု ပြောသွားခဲ့ပါတယ်။

အခုတော့ သူတော်စင်ကြီး မဟာတ္ထမဂန္နီရဲ့ အကြောင်းကို
အဆုံးသတ်လို့ ရပြီမို့ ဤနေရာတွင် အဆုံးသတ်ခွင့် ပြုတော်မူ
ကြပါလို့ ခွင့်ပန်လိုက်ချင်ပါတယ်။

မင်းပုည

၁၁-၁၁-၂၀၁၆